

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 316

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas

2009 m. gruodžio 2 d.

Turinys

I Akta, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1120/2009 kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės 1
- ★ 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1121/2009 kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse numatytų paramos ūkininkams schemų taikymo taisyklės 27
- ★ 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1122/2009 kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą 65

Kaina: 7 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1120/2009

2009 m. spalio 29 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

siekiant aiškumo tikslinga reglamentus (EB) Nr. 795/2004 ir (EB) Nr. 639/2009 sujungti į vieną reglamentą, kuriame būtų pateiktos visos išsamios Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies įgyvendinimo taisyklės.

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, ypač į jo 36 straipsnį, 39 straipsnio 2 dalį, 41 straipsnio 4 dalį, 43 straipsnio 3 dalį, 57 straipsnio 2 dalį, 68 straipsnio 7 dalį, 69 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos a punktą ir 7 dalies ketvirtą pastraipą, 71 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą ir 10 dalį, 142 straipsnio c, d, f, g, h ir q punktus, 147 ir 148 straipsnius,

kadangi:

(1) 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 795/2004, nustatantis išsamias bendrosios išmokos schemas, pateiktos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisyklės ⁽²⁾, iš esmės pakeistas. Po to priimtas 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 639/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatų dėl specialiosios paramos teikimo įgyvendinimo taisyklės ⁽³⁾. Kadangi turi būti padaryti kiti Reglamento (EB) Nr. 795/2004 pakeitimai,

- (2) Dėl teisinio tikrumo ir aiškumo reikėtų nustatyti tam tikras apibrėžtis. Tikslinga valstybėms narėms leisti apibrėžti tinkamas trumpos rotacijos želdinių rūšis, atsižvelgiant į jų tinkamumą teritorijai klimato ir agronominiu požiūriu.
- (3) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnyje numatyti būtiniausi privalomi reikalavimai, bet 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas netaikytinas ūkininkams, kurie vis dar gauna tiesiogines išmokas pagal tam tikras susietąsias schemas, tačiau neturi jokio žemės ploto. Iš esmės to reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnyje nurodytos priemokos už avis ir ožkas arba to reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje nurodytos išmokos už galvijieną yra mokamos būtent pagal tokias susietąsias schemas. Tie ūkininkai yra tokioje pat padėtyje, kaip ir specialiąsias teises į išmokas turintys ūkininkai, todėl siekiant užtikrinti, kad tos schemas būtų taikomos kuo veiksmingiau, taikant to reglamento 28 straipsnio 1 dalį jie turėtų būti vertinami kaip specialiąsias teises į išmokas turintys ūkininkai.
- (4) Siekiant palengvinti teisių į išmokas vieneto vertės apskaičiavimą, reikėtų nustatyti aiškias taisykles, taikytinas skaičių apvalinimui, turimų teisių į išmokas dalijimui į dalis, jei su teise į išmoką deklaruojamas ar perduodamas sklypas yra tik hektaro dalies dydžio, ir teisių į išmokas ir jų dalių sujungimui.

⁽¹⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

⁽²⁾ OL L 141, 2004 4 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 191, 2009 7 23, p. 17.

- (5) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 51 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad vaisiams ir daržovėms bendrosios išmokos schemą galima pradėti taikyti vėliau. Būtina numatyti atitinkamas taisykles, kurios leistų taikymą taip atidėti. Visų pirma, siekiant užtikrinti spartesnį įtraukimą į bendrosios išmokos schemą, tos nuostatos trečia pastraipa valstybėms narėms leidžiama peržiūrėti pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 68b straipsnį priimtą sprendimą. Tačiau atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 38 straipsnį, kad to reglamento 51 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa įsigaliotų, būtina užtikrinti, kad atitinkami plotai atitiktų bendrosios išmokos schemos reikalavimus. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę peržiūrėti pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 51 straipsnio antrą pastraipą priimtą sprendimą.
- (6) Turėtų būti nustatytos specialios nacionalinio rezervo valdymo nuostatos.
- (7) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos teisių į išmokas skirstymo iš nacionalinio rezervo galimybės. Reikia nustatyti taip skiriamų teisių į išmokas skaičiaus ir vertės apskaičiavimo taisykles. Siekiant suteikti daugiau veikimo laisvės valstybėms narėms, kurios gali geriausiai įvertinti kiekvieno ūkininko, besikreipiančio dėl tokių priemonių taikymo, padėtį, didžiausias skiriamų teisių į išmokas skaičius neturėtų būti didesnis už deklaruotų hektarų skaičių, o išmokų vertė neturėtų viršyti valstybės narės pagal objektyvius kriterijus nustatytos sumos.
- (8) Tam tikromis aplinkybėmis baigiantis nuomai ūkininkai galėtų turėti daugiau teisių į išmokas nei žemės joms aktyvuoti, įskaitant tuos atvejus, kai pašarų plotas naudojamas bendrai. Todėl būtų tikslinga numatyti mechanizmą, kurį taikant būtų užtikrinta, kad parama ūkininkui galėtų būti teikiama ir toliau, tą paramą skiriant už likusius hektarus. Tačiau, siekiant užtikrinti, kad tuo mechanizmu nebūtų piktnaudžiaujama, turėtų būti nustatytos naudojimosi juo sąlygos.
- (9) Vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 73/2009, nacionalinis rezervas papildomas nepanaudotomis teisėmis į išmokas arba pasirinktinai sulaikant teisių į išmokas pardavimą arba pardavimus, atliktus iki tam tikros datos, kurią toliau vykdančiam atsiejimą nustato valstybės narės. Todėl būtina nustatyti datą, po kurios nepanaudotos teisės grąžinamos į nacionalinį rezervą.
- (10) Kai teisių į išmokas pardavimas sulaikomas, didžiausia sulaikomų sumų procentinė dalis ir taikymo kriterijai turėtų būti nustatyti ir diferencijuoti atsižvelgiant į perdavimo rūšį ir perduotinos teisės į išmokas rūšį. Tačiau toks sulaikymas neturėtų tapti pagrindu sudaryti didelių kliūčių ar drausti perduoti teises į išmokas. Tačiau kai mišrus modelis taikomas regionams, sulaikymas turėtų būti taikomas tik su pirminėmis nuorodomis susijusioms sumoms, o ne teisių į išmokas bazinei regioninei vertei.
- (11) Siekiant palengvinti nacionalinio rezervo administravimą, derėtų užtikrinti nacionalinio rezervo vadybą regioniniu lygmeniu, išskyrus atvejus, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 2 dalyje arba, kai tinka, to reglamento 41 straipsnio 4 dalyje, jei valstybės narės yra įpareigosios paskirstyti teises į išmokas.
- (12) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 33 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad parama pagal bendrosios išmokos schemą ūkininkams gali būti suteikta paskirstant arba perduodant jiems teises į išmokas. Kad valdos juridinis statusas nebūtų keičiamas siekiant apeiti įprasto valdos su nustatytomis referencinėmis sumomis perdavimo taisykles, numatomam paveldėjimui arba paveldėjimui, sujungimui ir padalijimui turėtų būti taikomi atitinkami reikalavimai.
- (13) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 62 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad bendrosios išmokos schemą įvedusios naujosios valstybės narės ūkininkas savo teises į išmokas gali perleisti be žemės tik po to, kai bent per vienerius kalendorinius metus jis panaudoja, kaip apibrėžta to reglamento 34 straipsnyje, ne mažiau kaip 80 % savo teisių į išmokas. Siekiant atsižvelgti į žemės perdavimą iki tol, kai pradedama taikyti bendrosios išmokos schema, galima laikyti, kad valdos ar jo dalies perdavimas kartu su būsimomis teisėmis į išmokas yra galiojantis teisių į išmokas perdavimas kartu su žeme, kaip apibrėžta to reglamento 43 straipsnyje, jei įvykdomos tam tikros sąlygos, visų pirma sąlyga, kad pardavėjas turėtų kreiptis dėl teisių į išmokas nustatymo, kadangi tame reglamente numatyta, kad tik referenciniu laikotarpiu tiesiogines išmokas gavusiems asmenims turėtų būti suteikta teisė dalyvauti bendrosios išmokos schemoje.
- (14) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 4 dalimi Komisijai leidžiama apibrėžti ypatingas aplinkybes, kurioms susidarius suteikiama teisė nustatyti referencines sumas tam tikriems ūkininkams, kurie dėl susidariusių aplinkybių referenciniu laikotarpiu negalėjo gauti tiesioginių išmokų ar jų dalies. Todėl būtų tikslinga išvardyti tas ypatingas aplinkybes ir numatyti taisykles, kad tas pats ūkininkas negalėtų pasinaudoti iš įvairių teisių į išmokas sukauptomis išmokomis, kartu Komisijai suteikiant galimybę į tą sąrašą prireikus įrašyti ir kitų atvejų. Be to, valstybėms narėms turėtų būti paliekama galimybė pačioms nustatyti paskirstytinas referencines sumas.
- (15) Jei pagal nacionalinius teisės aktus arba pagal nusistovėjusią tvarką valstybė narė į ilgalaikės nuomos apibrėžtį įtraukia ir penkerių metų nuomą, tikslinga tai valstybei narei leisti taikyti šį trumpesnį laikotarpį.

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

- (16) Kai ūkininkas išeina į pensiją arba miršta, o jo valda ar jos dalis perduodama šeimos nariui ar kitam paveldėtojui, kuris ketina šioje valdoje tęsti žemės ūkio veiklą, tikslinga užtikrinti sklandų valdos ar jos dalies perdavimą, neapribojant paveldėtojo teisės tęsti žemės ūkio veiklą, ypač jei perduodama žemė referenciniu laikotarpiu buvo išnuomota trečiajam asmeniui.
- (17) Ūkininkai, dėl kurių investicijų galbūt būtų padidėjusios tiesioginės išmokos, kurios jiems būtų buvę išmokėtos, jeigu nebūtų buvusi įvesta bendrosios išmokos schema arba jeigu atitinkamas sektorius nebūtų buvęs atsietas, iš teisių į išmokas paskirstymo taip pat turėtų gauti naudos. Kai ūkininkas jau turi teises į išmokas arba neturi hektarų, turėtų būti numatytos konkrečios teisių į išmokas apskaičiavimo taisyklės. Tomis pačiomis aplinkybėmis ūkininkai, kurie nusipirko arba išsinuomojo žemės arba dalyvavo nacionalinėse produkcijos, už kurią referenciniu laikotarpiu galėjo būti išmokėta tiesioginė išmoka pagal bendrosios išmokos schemą, pertvarkymo programose, teisių į išmokas negaus, jei žemę jie įsigijo arba tokiose programose dalyvavo siekdami vykdyti žemės ūkio veiklą, už kurią ateityje galėjo būti gauta tam tikrų tiesioginių išmokų. Todėl tikslinga numatyti teisių į išmokas paskirstymo tokiomis atvejais taisykles.
- (18) Siekiant užtikrinti gerą schemos administravimą, tikslinga numatyti perdavimo taisykles ir leisti keisti teises į išmokas, visų pirma sujungti jų dalis.
- (19) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybė narė gali nuspręsti, kad teisės į išmokas gali būti perduodamos ar kad jomis gali būti naudojamos tik tame pačiame regione. Siekiant išvengti praktinių problemų, reikėtų numatyti dviejuose ar keliuose regionuose esančioms valdoms taikytinas konkrečias taisykles.
- (20) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnį tam tikromis sąlygomis leidžiama auginti kanapes. Būtina nustatyti leidžiamų auginti veislių sąrašą ir tų veislių sertifikavimo tvarką.
- (21) Jei nustatomos specialiosios teisės į išmokas, reikėtų nustatyti konkrečias gyvulių vienetų apskaičiavimo taisykles, atsižvelgiant į jautienos, veršienos ir ožkienos sektoriuose taikomą konversijos lentelę.
- (22) Valstybei narei nusprendus pasinaudoti bendrosios išmokos schemos taikymo regionams galimybe, reikėtų nustatyti specialias nuostatas, kad būtų lengviau apskaičiuoti regioninę referencinę sumą dviejuose ar keliuose regionuose esančioms valdoms, taip pat siekiant užtikrinti, kad pirmaisiais schemos taikymo metais būtų paskirstoma visa regioninė suma. Kai kurios šio reglamento nuostatos, visų pirma susijusios su nacionalinio rezervo nustatymu, pradinio teisių į išmokas paskirstymu ir teisių į išmokas perdavimu turėtų būti patikslintos, siekiant jas pritaikyti regioniniam modeliui.
- (23) Turėtų būti sukurta bendra sistema, taikytina tam tikromis aplinkybėmis, kurios susidaro toliau vykdant atsiejimą, primamiems konkrečioms sprendimams.
- (24) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 5 skyriuje numatyta ūkininkams teiktina specialioji parama. Reikėtų nustatyti išsamias to skyriaus įgyvendinimo taisykles.
- (25) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad pagal tą straipsnį teikiama specialioji parama būtų derinama su kitomis Bendrijos paramos priemonėmis arba su priemonėmis, kurios finansuojamos valstybės pagalbos lėšomis. Kad schemos būtų administruojamos tvarkingai, panašios priemonės neturėtų būti finansuojamos du kartus – ir pagal specialiosios paramos, ir pagal kitas Bendrijos paramos schemas. Kadangi siūlomi įvairūs specialiosios paramos priemonių įgyvendinimo būdai, už suderinamumą turėtų būti atsakingos valstybės narės, kurios Reglamente (EB) Nr. 73/2009 nustatyta tvarka ir šiame reglamente išdėstytais sąlygomis vadovautųsi savo sprendimais dėl specialiosios paramos priemonių įgyvendinimo.
- (26) Kadangi ūkininkai teisinių reikalavimų turėtų laikytis visada, specialioji parama už jų laikymąsi neturėtų būti skiriama.
- (27) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį specialioji parama gali būti teikiama konkrečioms ūkininkavimo metodams, kurie svarbūs aplinkos apsaugai ir gerinimui, paremti. Siekiant išsaugoti valstybės narėms suteiktą teisę veikti savo nuožiūra ir kartu užtikrinti tinkamą priemonių administravimą, valstybės narės turėtų būti įpareigosios nustatyti konkrečius ūkininkavimo metodus, o tos priemonės ir toliau turėtų padėti siekti apčiuopiamos naudos aplinkai.
- (28) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį specialioji parama gali būti teikiama, kad būtų pagerinta žemės ūkio produktų kokybė. Siekiant padėti valstybės narėms, turėtų būti parengtas orientacinis sąlygų, kurių reikia laikytis, sąrašas.
- (29) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktį specialioji parama gali būti teikiama siekiant pagerinti prekybą žemės ūkio produktais, kuriems taikomas to reglamento 68 straipsnio 2 dalies c punktas, pagal kurį parama gali būti teikiama tik jei laikomasi 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyse⁽¹⁾ 2–5 straipsniuose nustatytų kriterijų. Reikėtų numatyti, kad būtų tiksliai apibrėžtas reikalavimus atitinkančių priemonių turinys ir nustatytos taikytinos 2008 m. birželio 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 501/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB)

(¹) OL L 3, 2008 1 5, p. 1.

- Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyse taikymo taisyklės ⁽¹⁾, nuostatos.
- (30) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį specialioji parama gali būti teikiama už sugriežtintų gyvūnų gerovės standartų taikymą. Norint užtikrinti, kad griežtesnių gyvūnų gerovės standartų būtų laikomasi, reikėtų numatyti, kad valstybės narės būtų įpareigosios nustatyti sistemą, padedančią vertinti pareiškėjų planus, kuriais siekiama spręsti įvairius gyvūnų gerovės klausimus.
- (31) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktį specialioji parama gali būti teikiama papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančiai žemės ūkio veiklai vykdyti. Pagal 68 straipsnio 2 dalies a punktą parama visų pirma gali būti teikiama, jei ją patvirtina Komisija. Todėl reikėtų numatyti, kad būtų nustatyta išsami sistema, kurios turėtų laikytis valstybės narės, nustatydamos tinkamumo gauti paramą kriterijus. Be to, reikėtų nustatyti pranešimų teikimo ir Komisijos atliekamo priemonės vertinimo ir patvirtinimo tvarką.
- (32) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punktą specialioji parama gali būti teikiama siekiant išspręsti tam tikras problemas, su kuriomis susiduria ekonomiškai ar ekologiškai pažeidžiamose vietovėse tam tikruose sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai, arba paremti ūkininkus, kurie tuose pačiuose sektoriuose taiko ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus. Siekiant išsaugoti valstybės narės suteiktą veiksmų laisvę ir kartu užtikrinti tinkamą priemonių administravimą, reikėtų numatyti, kad valstybės narės būtų įpareigosios apibrėžti vietoves ir (arba) ūkininkavimo metodus, kuriems gali būti teikiama parama, ir nustatyti atitinkamą paramos lygį. Siekiant išvengti rinkos iškraipymo, išmokos neturėtų priklausyti nuo rinkos kainų svyravimo arba būti lygiavertės išmokoms pagal kompensuojamųjų išmokų sistemą, pagal kurią valstybių narių ūkininkams mokama vidaus parama žemės ūkiui grindžiama tikslinė ir vidaus rinkos kainos skirtumu.
- (33) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punktą specialioji parama gali būti teikiama vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) išspręsti tam tikras problemas, kylančias tose vietovėse veiklą vykdančioms ūkininkams. Reikėtų suformuluoti nuostatas, visų pirma susijusias su kiekvienam reikalavimus atitinkančiam ūkininkui tenkančios referencinės sumos nustatymu, teisių į išmokas paskyrimu ir jų vertės padidėjimo apskaičiavimu, taip pat su valstybių narių vykdoma programų kontrole; siekiant nuoseklumo, šios nuostatos turėtų derėti su sumų iš nacionalinio rezervo paskirstymo nuostatomis.
- (34) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punktą specialioji parama gali būti teikiama kaip pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokų įnašas. Siekiant užtikrinti tinkamą įnašų lygį ir kartu apsaugoti ūkininkų interesus, turėtų būti nustatyti minimalūs reikalavimai, kuriais remdamosi valstybės narės pagal nacionalinius teisės aktus nustato finansinio pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokų įnašo skyrimo taisykles.
- (35) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punkte pateikiama išsami informacija apie specialiosios paramos, kuria, mokant finansinius įnašus į savitarpio pagalbos fondus, siekiama ūkininkams kompensuoti tam tikrus ekonominius nuostolius dėl gyvūnų arba augalų ligų ir ekologinių nelaimių, teikimą. Siekiant užtikrinti tinkamą įnašų lygį ir kartu apsaugoti ūkininkų interesus, turėtų būti nustatyti minimalūs reikalavimai, kuriais remdamosi valstybės narės pagal nacionalinius teisės aktus nustato finansinio įnašo į savitarpio pagalbos fondus skyrimo taisykles.
- (36) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytas sumas turi apskaičiuoti Komisija remdamosi to straipsnio 7 dalimi. Todėl reikėtų numatyti, kad kiekvienai valstybei narei būtų nustatytos atitinkamos sumos ir sąlygos, kurias taikydama Komisija atliktų tų sumų peržiūrą.
- (37) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 46 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės regionus apibrėžia remdamosi objektyviais kriterijais, o to reglamento 47 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės gali pradėti bendrosios išmokos schemos regionavimą tinkamai pagrįstais atvejais ir remdamosi objektyviais kriterijais. Todėl tikslinga numatyti, kaip iki taikomų terminų turėtų būti pateikiami visi reikalingi duomenys ir informacija.
- (38) Pranešimų teikimo Komisijai datos turėtų būti nustatytos tiems atvejais, kai valstybė narė nusprendžia taikyti bet kurią iš galimybių, numatytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 38 straipsnyje, 41 straipsnio 2–5 dalyse, 45 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 46 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 47 straipsnio 1–4 dalyse, 49 straipsnyje, 51 straipsnio 1 dalyje, 67 straipsnio 1 dalyje, 68–72 straipsniuose ir 136 straipsnyje.
- (39) Siekiant įvertinti bendrosios išmokos schemos taikymą, tikslinga nustatyti Komisijos ir valstybių narių informacijos mainų išsamias taisykles ir terminus, taip pat pranešti Komisijai apie plotus, už kuriuos nacionaliniu (o tam tikrais atvejais – ir regioniniu) lygmeniu parama jau išmokėta.
- (40) Todėl reglamentai (EB) Nr. 795/2004 ir (EB) Nr. 639/2009 turėtų būti panaikinti.
- (41) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

(1) OL L 147, 2008 6 6, p. 3.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Objektas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos išsamios Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinėje dalyje ir šiame reglamente vartojamos šios apibrėžtys:

- a) ariama žemė – augalininkystei naudojama žemė arba žemė, kuri išlaikoma geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnį, nepaisant to, ar ant šios žemės pastatyti šiltnamiai, ar ji uždengta pastovia arba nuimama danga;
- b) daugiamečiai pasėliai – ne sėjomainos būdu auginami pasėliai (išskyrus daugiameses ganyklas), kuriais žemė apsėta penkerius ar daugiau metų ir iš kurių gaunamas pakartotinis derlius, įskaitant daigynus, ir trumpos rotacijos želdiniai;
- c) daugiametė ganykla – žemė, kurioje natūraliai (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) auga žolė ar kitokie žoliniai pašarai ir kuri penkerius ar daugiau metų nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą, išskyrus pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2078/92 ⁽¹⁾, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 ⁽²⁾ 22, 23 ir 24 straipsnius ir pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 ⁽³⁾ 39 straipsnį atidėtus plotus; šioje apibrėžtyje žolė ar kitas žolinis pašaras – tai visi žoliniai augalai, kurie paprastai auga natūraliose ganyklose arba paprastai valstybėse narėse įtraukiami į sėklų mišinius ganykloms ar lankoms (nepaisant to, ar jos skirtos ganomiems gyvūnams). Valstybės narės gali įtraukti I priede išvardytus pasėlius;
- d) pieva – ariama žemė, naudojama žolei (sėjamai ar natūraliai augančiai) auginti; taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 49 straipsnį į pievos apibrėžtį įtraukta ir daugiametė ganykla;
- e) pardavimas – žemės nuosavybės teisių ar teisių į išmokas pardavimas ar kitas galutinis perdavimas; šia sąvoka neapibrėžiamas žemės pardavimas, kai žemė yra perduodama valstybės institucijoms ir (arba) tenkinant viešuosius interesus, o perduodama bet kuriuo atveju ne žemės ūkio reikmėms;
- f) nuoma – nuoma ar panašūs laikini sandoriai;
- g) teisių į išmokas perdavimas, pardavimas ar nuoma su žeme – tai, nepažeidžiant šio reglamento 27 straipsnio 1 dalies, teisių į išmokas pardavimas ar nuoma, atitinkamai parduodant ar tam pačiam laikotarpiui išnuomojant atitinkamą perdavėjo turimų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnyje. Visų ūkininko turimų specialiųjų teisių į išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje, perdavimas laikomas teisių į išmokas perdavimu su žeme;
- h) susijungimas – dviejų ar daugiau ūkininkaujančių subjektų, arba ūkininkų, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio a punkte, susijungimas į vieną ūkininkaujantį subjektą, arba ūkininką, kaip apibrėžta tame straipsnyje, kai tokį ūkio subjektą valdo, iš kurio naudos gauna ir su kuriuo susijusią finansinę riziką prisiima ūkininkai, iš pat pradžių valdantys valdas arba vieną iš jų;
- i) padalijimas:
 - i) vieno ūkininkaujančio subjekto, arba ūkininko, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio a punkte, padalijimas į du atskirus ūkininkaujančius subjektus, arba ūkininkus, kaip apibrėžta tame straipsnyje, kai bent vieną iš jų valdo, iš jo naudos gauna ir su juo susijusią finansinę riziką prisiima bent vienas iš fizinių ar juridinių asmenų, iš pat pradžių valdančių valdą; arba
 - ii) vieno ūkininkaujančio subjekto, arba ūkininko, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio a punkte, padalijimas į bent vieną naują atskirą ūkininkaujantį subjektą, arba ūkininką, kaip apibrėžta tame pačiame 2 straipsnio a punkte, kai kitą subjektą ir toliau valdo, iš jo naudos gauna ir už jį finansinę riziką prisiima ūkininkas, iš pat pradžių valdantis valdą;
- j) ūkinis vienetas – bent vienas plotas, už kurį suteikta teisė į tiesiogines išmokas atitinkamu referenciniu laikotarpiu, įskaitant pašarų plotą, arba vienas gyvulys, už kurį būtų suteikta teisė į tiesiogines išmokas referenciniu laikotarpiu, kai kuriais atvejais kartu su teise į atitinkamą priemoną;
- k) pašarų plotas – valdos plotas, kuriame visus kalendorinius metus buvo galima ganyti gyvulius, įskaitant bendro naudojimo plotus ir plotus, kuriems taikyta mišrioji augalininkystė; jam nepriskiriami:
 - pastatai, miškai, tvenkiniai, keliai,
 - plotai, naudojami kitiems pasėliams, atitinkantiems Bendrijos pagalbos skyrimo reikalavimus, arba daugiamečiams ar sodininkystės pasėliams,

⁽¹⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 85.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

⁽³⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

- plotai, atitinkantys paramos skyrimo reikalavimus pagal tam tikrų pasėlių augintojų paramos sistemą, taikomą pagalbos už sausuosius pašarus schemai arba nacionalinei atidėtos žemės schemai;

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 skirsnis

Teisių į išmokas aktyvavimas ir žemės atitiktis reikalavimams

3 straipsnis

Paveldėjimas ir numatomas paveldėjimas

1. Jei paveldėjimas ar numatomas paveldėjimas turi įtakos mokėjimo išmokų paskirstymui, valdą ar jos dalį gavęs ūkininkas savo vardu kreipiasi dėl teisių į išmokas už gautą valdą ar jos dalį apskaičiavimo.

Referencinė suma nustatoma remiantis paveldėtais ūkiniais vienetais.

2. Atšaukiamo numatomo paveldėjimo atvejais paskirtasis paveldėtojas bendrosios išmokos schema iki išmokos paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pateikimo datos gali pasinaudoti tiksliai vieną kartą.

Teisių perėmimas pagal nuomos sutartį arba paveldėjimo ar numatomo paveldėjimo būdu iš ūkininko, kuris yra fizinis asmuo ir kuris atitinkamu referenciniu laikotarpiu buvo valdos ar jos dalies, už kurią būtų suteiktos teisės į išmokas arba dėl kurios padidėtų teisių į išmokas vertė, nuomininkas, yra laikomas valdos paveldėjimu.

3. Kai 1 dalyje nurodytas ūkininkas jau turi teisę gauti teises į išmokas arba teisę į tai, kad būtų nustatyta didesnė jo teisių į išmokas vertė, referencinė suma nustatoma atitinkamai remiantis referencinių sumų, susijusių su jo pirmine valda ir paveldėtais ūkiniais vienetais, suma.

4. Šiame reglamente naudojamos nacionaliniuose teisės aktuose nustatytos paveldėjimo ir numatomo paveldėjimo apibrėžtys.

4 straipsnis

Juridinio statuso ar pavadinimo pakeitimas

Jeigu pasikeičia juridinis statusas ar pavadinimas, ūkininkas turi galimybę pasinaudoti bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir ūkininkas, kuris iš pradžių valdė valdą, taikant tai pirminei valdai nustatytas teises į išmokas, o jeigu teisės į išmokas paskirstomos arba padidėja teisių į išmokas vertė – taikant su pirmine valda susijusiam teisių į išmokas paskirstymui nustatytas ribas.

- l) taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 2 dalį, žemės ūkio veiklą pradedantis ūkininkas – fizinis ar juridinis asmuo, savo vardu ir savo paties rizika nevykdęs jokios žemės ūkio veiklos arba penkerius metus iki naujos žemės ūkio veiklos pradžios nekontroliavęs žemės ūkio veikla užsiimančio juridinio asmens.

Juridinį asmenį kontroliuojantis fizinis (-iai) asmuo (-enys) savo vardu ir savo paties (-čių) rizika negali būti vykdęs (-ę) jokios žemės ūkio veiklos ir penkerius metus iki tol, kai juridinis asmuo ėmėsi žemės ūkio veiklos, negali būti kontroliavęs (-ę) žemės ūkio veiklą vykdančio juridinio asmens;

- m) daigynai – tai daigynai, kaip apibrėžta Komisijos sprendimo 2000/115/EB ⁽¹⁾ I priedo G/5 punkte;

- n) trumpos rotacijos želdiniai – plotai, apsodinti tais KN kodu 0602 90 41 žymimų rūšių medžiais, kuriems priskiriami sumedėję daugiamečiai augalai, šakniastiebiai arba atžalos, likusios žemėje po derliaus nuėmimo, ir kitą sezoną išdygstantys nauji daigai, ir kurie bus pateikti rūšių, tinkamų naudoti kaip trumpos rotacijos želdiniai, ir jų didžiausio derliaus ciklo sąraše, kurį valstybės narės sudarinės nuo 2010 m.;

- o) specialiosios paramos priemonės – priemonės, kuriomis teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalyje numatyta specialioji parama;

- p) kitos Bendrijos paramos priemonės:

- i) Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1698/2005, (EB) Nr. 509/2006 ⁽²⁾, (EB) Nr. 510/2006 ⁽³⁾, (EB) Nr. 834/2007 ⁽⁴⁾, (EB) Nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾ ir (EB) Nr. 3/2008 numatytos priemonės ir

- ii) pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 ⁽⁶⁾ 3 straipsnį Europos žemės ūkio garantijų fondo lėšomis finansuojamos priemonės, įskaitant veterinarijos ir augalų sveikatos priemones.

⁽¹⁾ OL L 38, 2000 2 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

⁽⁴⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

Kai pasikeičia juridinio asmens juridinis statusas, kai fizinis asmuo pakeičia statusą ir tampa juridiniu asmeniu arba kai juridinis asmuo pakeičia statusą ir tampa fiziniu asmeniu, naująjį ūkį valdantis ūkininkas yra tas ūkininkas, kuris pirminę valdą valdė, iš jos turėjo naudos ir prisiėmė su ja susijusią finansinę riziką.

5 straipsnis

Susijungimai ir padalijimai

Jeigu susijungimas ar padalijimas turi įtakos teisių į išmokas paskirstymui arba jeigu dėl to padidėja teisių į išmokas vertė, naująją valdą ar valdas valdantis ūkininkas ar ūkininkai turi galimybę pasinaudoti bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir pirminę valdą ar valdas valdantis ūkininkas ar ūkininkai.

Referencinė suma nustatoma remiantis ūkiniais vienetais, susijusiais su pirmine valda ar valdomis.

6 straipsnis

Minimalūs reikalavimai

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnio 1 dalį ūkininkai, kurie gauna to reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnyje nurodytas priemokas už avis ir ožkas arba to reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje nurodytas priemokas už galvijieną ir kurie valdo mažiau nei valstybės narės nustatytą ribinį hektarų skaičių, yra vertinami taip pat, kaip ir ūkininkai, kurie turi to reglamento 44 straipsnio 1 dalyje nurodytas specialiąsias teises į išmokas.

7 straipsnis

Teisių į išmokas vieneto vertės apskaičiavimas

1. Teisės į išmokas apskaičiuojamos tūkstantųjų tikslumu ir apvalinamos didinant arba mažinant iki šimtųjų. Jei gautas skaičius yra per vidurį, suma apvalinama didinant iki šimtųjų.

2. Jei sklypas, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnį perduodamas kartu su teise į išmoką, yra hektaro dalies dydžio, ūkininkas gali perduoti tos teisės į išmokas dalį su žeme; tos teisės į išmokas dalies vertė apskaičiuojama pagal tos paties hektaro dalies sklypo dydį. Likusioji teisės į išmokas dalis, kurios vertė apskaičiuojama atitinkamai, ir toliau priklauso ūkininkui.

Nepažeidžiant to reglamento 43 straipsnio 2 dalies, jeigu ūkininkas perduoda teisės į išmokas dalį be žemės, abiejų dalių vertė apskaičiuojama proporcingai.

3. Valstybės narės gali pakeisti teises į išmokas sujungdamos ūkininko turimas tos pačios rūšies teisių į išmokas dalis. 1 dalis taikoma tokio susijungimo rezultatui.

8 straipsnis

Teisių į išmokas deklaravimas ir naudojimasis jomis

1. Deklaruoti savo teises į išmokas ūkininkas gali tik kartą per metus ir ne vėliau kaip bendrosios paraiškos pateikimo dieną pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009 ⁽¹⁾ 11 straipsnį.

Tačiau jeigu ūkininkas pasinaudoja galimybe iš dalies pakeisti bendrąją paraišką pagal to reglamento 14 straipsnį, savo turimas teises į išmokas jis taip pat gali deklaruoti tą dieną, kai apie pakeitimus jis praneša kompetentingai institucijai, su sąlyga, kad tų pačių teisių į išmokas tais pačiais metais nedeklaruoja kitas ūkininkas.

Jeigu ūkininkui atitinkamas teises į išmokas perduoda kitas ūkininkas, kuris jau yra deklaravęs tas teises į išmokas, papildomas tų teisių į išmokas deklaravimas priimamas tik jeigu perdavėjas apie perdavimą jau yra informavęs kompetentingą instituciją pagal šio reglamento 12 straipsnį ir pašalina tas teises į išmokas iš savo bendrosios paraiškos iki Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 14 straipsnyje nurodyto termino.

2. Kai ūkininkas, deklaravęs sklypus, atitinkančius visas jo turimas teises į išmokas pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 35 straipsnio 1 dalį, vis dar turi dalies hektaro dydžio sklypą, jis gali deklaruoti dar vieną visą teisę į išmokas, kuri suteikia teisę gauti išmoką, apskaičiuotą proporcingai sklypo dydžiui. Tačiau, taikant to reglamento 42 straipsnį, laikoma, kad teisė į išmoką visiškai išnaudota.

9 straipsnis

Žemės naudojimas daugiausia žemės ūkio veiklai

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalies a punktą, jei valdos žemės ūkio paskirties žemė yra naudojama ir ne žemės ūkio veiklai, laikoma, kad tas plotas daugiausia naudojamas žemės ūkio veiklai, jei žemės ūkio veiklos intensyvumas, po būdis, trukmė ir pasirinktas laikas netrukdo vykdyti žemės ūkio veiklos.

Valstybės narės nustato pirmos pastraipos taikymo jų teritorijoje kriterijus.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 65.

2 skirsnis

Specialieji tinkamumo kriterijai

10 straipsnis

Kanapių auginimas

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnį, teisės į išmokas už kanapių plotus nustatomos atsižvelgiant į tų metų, už kuriuos skiriama išmoka, kovo 15 d. pagal Tarybos direktyvos 2002/53/EB ⁽¹⁾ 17 straipsnį paskelbtame Bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge pateiktų veislių, išskyrus *Finola* ir *Tiborszállási*, sėklos naudojimą. Sėkla sertifikuojama vadovaujantis Tarybos direktyva 2002/57/EB ⁽²⁾.

11 straipsnis

Atidėtas vaisių ir daržovių įtraukimas į bendrosios išmokos schemą

1. Iki 2010 m. gruodžio 31 d. valstybės narės, pasinaudojusios viena iš galimybių, numatytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 51 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, gali leisti antrines kultūras auginti reikalavimus atitinkančiuose plotuose ne daugiau kaip tris mėnesius, pradedant kiekvienų metų rugpjūčio 15 d. arba II priede atitinkamai valstybei narei ir regionui nurodytą datą.

2. Jeigu valstybė narė pasinaudojo viena iš galimybių, numatytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 51 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, prireikus per dvi savaites nuo šio reglamento įsigaliojimo ji gali peržiūrėti pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 51 straipsnio antrą pastraipą priimtą sprendimą.

3 skirsnis

Teisių į išmokas perdavimas

12 straipsnis

Teisių į išmokas perdavimas

1. Teisės į išmokas perduoti galima bet kuriuo metų laiku.
2. Perdavėjas per valstybės narės nustatytą laikotarpį apie perdavimą informuoja valstybės narės, kurioje atliekamas perdavimas, kompetentingą instituciją.
3. Valstybė narė gali reikalauti, kad perdavėjas, atsižvelgdamas į paskutinį paraiškos dalyvauti bendrosios išmokos schemoje pateikimo terminą, apie perdavimą praneštų valstybės narės, kurioje atliekamas perdavimas, kompetentingai institucijai per tos valstybės narės nustatytą laikotarpį, bet ne anksčiau kaip prieš šešias savaites iki perdavimo. Perdavimas įvyksta kaip numatyta pranešime, nebent kompetentinga institucija prieštarautų perdavimui ir per tą laikotarpį apie savo prieštaravimą praneštų perdavėjui.

⁽¹⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

Kompetentinga institucija gali prieštarauti perdavimui tik jei perdavimas neatitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 ar šio reglamento nuostatų.

4. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 62 straipsnio 3 dalį, ūkininko panaudotų teisių į išmokas, išskyrus su žeme parduotų teisių į išmokas, procentas apskaičiuojamas pagal pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais jam suteiktų teisių į išmokas skaičių; šios teisės turi būti panaudotos per vienerius kalendarinius metus.

13 straipsnis

Regioninis ribojimas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 50 straipsnio 1 dalies ir 62 straipsnio 1 dalies, kai valstybė narė pasinaudoja to reglamento 43 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta galimybe, regioną ji apibrėžia atitinkamu teritoriniu lygmeniu taikydama objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

2. Valstybė narė 1 dalyje nurodytą regioną apibrėžia pirmaisiais to reglamento 43 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatytais tos galimybės taikymo metais, likus bent mėnesiui iki datos, kurią valstybė narė nustato pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 35 straipsnį.

Ūkininkas, kurio valda yra atitinkamame regione, negali perduoti arba už regiono ribų naudoti savo teisių į išmokas, kurios atitinka pirmaisiais Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatytos galimybės taikymo metais arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 1 dalyje numatytais tos galimybės taikymo metais jo deklaruotų skaičių hektarų.

Ūkininkas, kurio valdos dalis yra atitinkamame regione, negali perduoti ar už regiono ribų naudoti savo teisių į išmokas, kurios atitinka pirmaisiais tos galimybės taikymo metais jo deklaruotų hektarų skaičių.

3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytas teisių į išmokas perdavimo apribojimas netaikomas, kai teisės į išmokas paveldimos (arba kai toks paveldėjimas numatomas) be atitinkamo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus.

4 skirsnis

Specialiosios teisės į išmokas

14 straipsnis

Sutartinių gyvulių apskaičiavimas nustatant specialiąsias teises į išmokas

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnio 2 dalies a punktą, sutartiniais gyvuliais (SG) išreikšta referenciniu laikotarpiu vykdyta žemės ūkio veikla yra veikla, apskaičiuota pagal Reglamento (EB) Nr. 795/2004 30 straipsnį.

2. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 65 straipsnį ir apskaičiuojant žemės ūkio veiklą, vykdytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 bei 68 straipsnius ir išreikštą sutartiniais gyvuliais, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnio 2 dalies c punkte, toliau pateikta konvertavimo lentelė taikoma vidutiniam gyvulių, už kuriuos atitinkamu referenciniu laikotarpiu numatyta skirti tiesioginę išmoką, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 ir 68 straipsniuose, skaičiui.

Vyresni nei 24 mėnesių galvijų patinai ir telyčios, karvės žindinės ir melžiamos karvės	1,0 SG
Galvijų patinai ir telyčios nuo šešių iki 24 mėnesių	0,6 SG
Jaunesni nei šešių mėnesių galvijų patinai ir patelės	0,2 SG
Avys	0,15 SG
Ožkos	0,15 SG

Taikant skerdimo priemoną, kai nėra galimybės gauti reikiamų duomenų apie gyvulių amžių, valstybė narė bulius, jaučius, karves ir telyčias į sutartinius gyvulius gali konvertuoti taikydama koeficientą 0,7, o veršelius – taikydama koeficientą 0,25.

Kai už tą patį gyvulį skirtos kelios priemokos, taikytinas koeficientas yra skirtingoms priemokoms taikomų koeficientų vidurkis.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytas sutartinių gyvulių skaičius apskaičiuojamas proporcingai teisėms į išmokas, su kuriomis susijusių hektarų ūkininkas neturi susietosios paramos schemos įtraukimo į bendrosios išmokos schemą arba bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo metais ir kurioms ūkininkas prašo skirti teises į išmokas, kurioms taikomos specialios sąlygos. Tai taikoma pradedant nuo mažiausios vertės teisių į išmokas.

Šis prašymas pateikiamas tik pirmaisiais susietosios paramos schemos įtraukimo į bendrosios išmokos schemą arba bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo metais. Valstybės narės nustato prašymo datą. Prašymas gali būti atnaujintas vėlesniais metais ir taikomas tam pačiam praėjusių metų specialiųjų teisių į išmokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje, skaičiui arba, kai kurios nors iš tų teisių į išmokas perduodamos arba deklaruojamos su atitinkamu hektarų skaičiumi, – likusioms iš tų teisių į išmokas.

Tais atvejais sutartinių gyvulių skaičius perskaičiuojamas proporcingai likusioms teisėms į išmokas, kurioms ūkininkas prašo taikyti specialias sąlygas.

Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnio 3 dalies, joks su tomis teisėmis į išmokas susijęs prašymas atkurti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje nurodytas sąlygas negali būti pateiktas, kai tokios teisės į išmokas deklaruotos su atitinkamu hektarų skaičiumi arba jau perduotos.

4. Siekdamas užtikrinti, kad būtų laikomasi reikalavimo vykdyti minimalią sutartiniais gyvuliais išreikštą žemės ūkio veiklą, valstybės narės naudoja 2 dalyje pateiktą konvertavimo lentelę ir gyvulių skaičių nustato pagal vieną iš šių metodų:

- valstybės narės pareikalauja, kad kiekvienas gamintojas iki valstybių narių nustatytos datos, tačiau ne vėliau nei mokėjimo dieną, remdamasis savo ūkio registru deklaruotų sutartinių gyvulių skaičių; ir (arba)
- siekdamas nustatyti sutartinių gyvulių skaičių, valstybės narės naudoja pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1760/2000 ⁽¹⁾ sudarytomis kompiuterinėmis duomenų bazėmis, su sąlyga, kad valstybėms narėms priimtinu būdu užtikrinamas duomenų bazėje esančių duomenų, susijusių su bendrąja išmokos schema, tikslumas.

5. Laikoma, kad minimalios žemės ūkio veiklos reikalavimų laikomasi, kai sutartinių gyvulių skaičius per tam tikrą laikotarpį arba tam tikromis valstybių narių nustatytomis datomis pasiekia 50 %. Atsižvelgiama į visus per atitinkamus kalendorinius metus parduotus arba paskerstus gyvulius.

6. Valstybės narės imasi priemonių, kurios būtinos siekiant taikyti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 30 straipsnį, jeigu gamintojai tam tikrą metų dalį nustato neįprastai didelį sutartinių gyvulių skaičių ir taip dirbtinai sukuria būtinas minimalios žemės ūkio veiklos sąlygas.

2 SKYRIUS

Nacionalinis rezervas

1 skirsnis

Grąžinimas į nacionalinį rezervą

15 straipsnis

Nepanaudotos teisės į išmokas

1. Išskyrus *force majeure* ar išskirtines aplinkybes, laikoma, kad nepanaudotos teisės į išmokas grąžinamos į nacionalinį rezervą kitą dieną po tų kalendorinių metų, kuriais baigiasi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnio 3 dalyje ir 42 straipsnyje nurodytas laikotarpis, paskutinės dienos, iki kurios galima atlikti pagal bendrosios išmokos schemą pateikiamos paraiškos pakeitimus.

Laikoma, kad teisė į išmokas nepanaudota, jei per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį pagal tą teisę į išmokas neskirta jokia išmoka. Laikoma, kad teisės į išmokas, dėl kurių pateikta paraiška ir kurios susijusios su plotu, nustatytu pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 2 straipsnio 23 punktą, pasinaudota.

⁽¹⁾ OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

Kai taikant bendrosios išmokos schemą nustatytas plotas yra mažesnis nei deklaruotas plotas, siekiant nustatyti, kurios teisės į išmokas turėtų būti grąžintos į nacionalinį rezervą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 42 straipsnį, taikomos tokios nuostatos:

- a) į nustatytą plotą atsižvelgiama pradedant nuo didžiausios vertės teisių į išmokas;
 - b) didžiausios vertės teisės į išmokas už tą plotą skiriamos pirmiausia, o po to teisės į išmokas skiriamos mažėjimo tvarka.
2. Ūkininkai gali savanoriškai atsisakyti teisių į išmokas ir grąžinti jas į nacionalinį rezervą.

16 straipsnis

Teisių į išmokas pardavimo sulaikymas

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, ji gali nuspręsti į nacionalinį rezervą grąžinti:

- a) kai teisės į išmokas parduodamos be žemės – iki 30 % kiekvienos teisės į išmokas vertės arba atitinkamą sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi. Tačiau per pirmuosius trejus bendrosios išmokos schemos taikymo metus 30 % procentinė dalis gali būti pakeista į 50 %; ir (arba)
- b) kai teisės į išmokas parduodamos su žeme – iki 10 % kiekvienos teisės į išmokas vertės arba atitinkamą sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi; ir (arba)
- c) kai teisės į išmokas parduodamos su visa valda – iki 5 % kiekvienos teisės į išmokas vertės ir (arba) atitinkamą sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi.

Joks sulaikymas netaikomas, kai teisės į išmokas parduodamos su žeme ar be jos ūkininkui, kuris pradeda savo žemės ūkio veiklą, ir kai teisės į išmokas paveldimos arba jų paveldėjimas numatomas.

2. Nustatydama 1 dalyje nurodytą procentą valstybė narė pagal objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, bet kuriuo iš 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų atvejų gali nustatyti skirtingą procentą.

3. Jeigu valstybė narė, pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalį regionavusi bendrosios išmokos schemą arba pasinaudojusi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 48 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nusprendžia pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas sumažinimo procentas taikomas iš teisių į išmokas atskaičiavus franšizę, lygią regioninei vieneto vertei, apskaičiuotai pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 2 ar 3 dalį arba pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 46 straipsnio 2 ir 3 dalį.

2 skirsnis

Teisių į išmokas paskirstymas iš nacionalinio rezervo

17 straipsnis

Teisių į išmokas nustatymas

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais galimybėmis, ūkininkai šiame skirsnyje numatytais sąlygomis ir pagal atitinkamos valstybės narės nustatytus objektyvius kriterijus gali gauti teisių į išmokas iš nacionalinio rezervo.

2. Kai ūkininkas, kuris neturi nė vienos teisės į išmokas, pateikia paraišką gauti teisių į išmokas iš nacionalinio rezervo, jis gali gauti ne daugiau teisių į išmokas, nei jis tuo metu valdo (turi pagal nuosavybės teisę arba nuomojasi) hektarų.

3. Kai ūkininkas, kuris turi teisių į išmokas, pateikia paraišką gauti teisių į išmokas iš nacionalinio rezervo, jis gali gauti ne daugiau teisių į išmokas, nei jis valdo hektarų, už kuriuos jis neturi teisių į išmokas.

Kiekvienos jo turimos teisės į išmokas vieneto vertė gali būti padidinta.

4. Kiekvienos teisės į išmokas, gautos pagal 2 ar 3 dalį, išskyrus 3 dalies antrą pastraipą, vertė apskaičiuojama referencinę sumą, valstybės narės nustatytą pagal objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, padalijant iš skirtinų teisių į išmokas skaičiaus.

18 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 3 dalies taikymas, kai hektarų yra mažiau nei teisių į išmokas

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, gavusi prašymą pagal šį straipsnį ji gali skirti teisių į išmokas atitinkamuose plotuose veikiantiems ūkininkams, kurie deklaruoja mažiau hektarų, nei pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 ir 59 straipsnius jiems buvo skirta teisių į išmokas.

Tokiu atveju ūkininkas į nacionalinį rezervą grąžina visas teises į išmokas, kurias jis turi arba kurios jam turėjo būti skirtos, išskyrus teises į išmokas, kurioms taikomos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje nurodytos sąlygos.

Šiame straipsnyje teisės į išmokas reiškia tik tas teises į išmokas, kurias valstybė narė paskiria pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, įskaitant bet kuriuos susietosios paramos integravimo metus.

2. Iš nacionalinio rezervo paskirtų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos ūkininkas deklaruoja prašymo pateikimo metais, skaičiui.
3. Iš nacionalinio rezervo paskirtų teisių į išmokas vieneto vertė apskaičiuojama ūkininko referencinę sumą padalijant iš jo deklaruotų hektarų skaičiaus.
4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos ūkininkui, kuris deklaruoja mažiau kaip 50 % visų hektarų, jo valdytų (nuomotų ar turėtų pagal nuosavybės teisę) referenciniu laikotarpiu, skaičiaus.
5. Taikant 1, 2 ir 3 dalis, hektarai, kurie perduodami juos perduodant ar išnuomojant ir nepakeičiami atitinkamų hektarų skaičiumi, įtraukiami į ūkininko deklaruojamų hektarų skaičių.
6. Atitinkamas ūkininkas deklaruoja visus hektarus, kuriuos jis valdo pateikdamas prašymą.

19 straipsnis

Ypatingoje padėtyje atsidūrusiems ūkininkams taikomos bendrosios nuostatos

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 4 dalį ypatingoje padėtyje atsidūrę ūkininkai yra ūkininkai, nurodyti šio reglamento 20–23 straipsniuose.
2. Kai ypatingoje padėtyje atsidūręs ūkininkas atitinka dviejų ar daugiau iš 20, 21 ir 22 straipsnių taikymo sąlygą, jis gauna tiek teisių į išmokas, kiek numatyta pagal 17 straipsnio 2 ir 3 dalį, o tokių teisių į išmokas vertė yra didžiausia vertė, kurią jis gali gauti atskirai taikydamas kiekvieną iš minėtų straipsnių, kurių sąlygas jis atitinka.
- Kai ūkininkas pasinaudoja teisių į išmokas paskirstymu pagal 22 straipsnį, bendras paskirstytinų teisių į išmokas skaičius nevirsija pagal tą straipsnį nustatyto skaičiaus.
3. Kai 20 ir 22 straipsniuose nurodyta nuoma baigiasi po pirmųjų jos taikymo metų paskutinės dienos pateikti paraišką pagal bendrosios išmokos schemą, atitinkamas ūkininkas gali kreiptis dėl jo teisių į išmokas nustatymo po nuomos pabaigos iki valstybės narės nustatytos datos, tačiau ne vėliau nei paskutinę kitų metų datą, iki kurios galima pateikti paraišką.
4. Kai pagal nacionalinę teisę ar nusistovėjusią tvarką ilgalaikės nuomos apibrėžtis apima ir nuomą penkeriems metams, valstybės narės gali nuspręsti tai nuomai taikyti 20, 21 ir 22 straipsnius.

20 straipsnis

Išnuomos žemės perdavimas

1. Kai ūkininkas nemokamai gauna ar simboline kaina perka arba išsinuomoja šešeriems ar daugiau metų arba paveldi ar numatoma, kad paveldės ūkininko, kuris pasitraukė iš žemės ūkio veiklos arba mirė prieš paraiškos pagal bendrąją išmokos schemą pateikimo pirmaisiais taikymo metais datą, valdą ar jos dalį, kuri referenciniu laikotarpiu buvo išnuomota trečiajam asmeniui, jis

gali gauti teises į išmokas, kurios apskaičiuojamos pagal objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, valstybės narės nustatytą referencinę sumą padalijant iš hektarų skaičiaus, kuris yra ne didesnis nei jo gautos valdos ar jos dalies hektarų skaičius.

2. 1 dalyje nurodyti ūkininkai yra asmenys, kurie gali gauti 1 dalyje nurodytą valdą ar jos dalį paveldėjimo ar numatomo paveldėjimo būdu.

21 straipsnis

Investicijos

1. Taikydamos objektyvius kriterijus ir siekdamos visiems ūkininkams užtikrinti vienodas sąlygas ir išvengti rinkos ir konkurencijos iškraipymo, valstybės narės gali padidinti teisių į išmokas vertę arba jas skirti ūkininkams, investavusiems į sektorių, kuris integruojamas į bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 4 skyrių.

Nustatydamos pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus valstybės narės atsižvelgia į referencinį laikotarpį ir (arba) kitus kriterijus, taikomus atitinkamo sektoriaus integracijai.

2. 1 dalis taikoma *mutatis mutandis*, jeigu vienkartinės išmokos už plotus schemos taikymas nutraukiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnį.

22 straipsnis

Nuoma ir nuomos žemės pirkimas

1. Nuo atitinkamo bendrosios išmokos schemos taikymo pradžiai nustatyto referencinio laikotarpio pabaigos iki 2004 m. gegužės 15 d. (kai bendrosios išmokos schemos pradeda taikyti iki 2009 m. pradžios) arba prieš 2009 m. sausio 31 d., jeigu taikomas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 3 skyrius, ūkininkas, šešeriems ar daugiau metų išsinuomojęs ūkį (ar jo dalį), kurio nuomos sąlygų keisti negalima, gali gauti teises į išmokas, kurios apskaičiuojamos referencinę sumą, valstybės narės nustatytą pagal objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, padalijant iš hektarų skaičiaus, kuris yra ne didesnis negu jo nuomojamų hektarų skaičius.

Nustatydamos pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus, valstybės narės visų pirma atsižvelgia į atvejus, kai ūkininkai nevaldo jokių kitų hektarų, išskyrus išsinuomotus hektarus.

2. 1 dalis taikoma ūkininkui, kuris (kai bendrosios išmokos schema pradeda taikyti iki 2009 m. pradžios) jos įvedimui nustatytu laikotarpiu, prieš 2004 m. gegužės 15 d. arba, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 3 skyriaus taikymo atveju, – prieš 2009 m. sausio 31 d. įsigijo valdą (ar jos dalį), kurios žemė buvo išnuomota atitinkamam referenciniu laikotarpiu, o tas ūkininkas imasi žemės ūkio veiklos per vienerius metus arba ją plėtoja vienerius metus nuo nuomos pabaigos.

Taikant pirmą pastraipą, išnuomota žemė reiškia žemę, kuri perkant arba po to buvo išnuomota, o ta nuoma niekada nebuvo atnaujinta, nebent atnaujinti privaloma teisiškai.

23 straipsnis

Administraciniai aktai ir teismo sprendimai

Jeigu pagal galutinį teismo sprendimą arba pagal galutinį valstybės narės kompetentingos institucijos administracinį aktą ūkininkas turėtų teisę gauti teisės į išmokas arba į tai, kad būtų padidinta jau jo turimų teisių į išmokas vertė, ūkininkas gauna tiek ir tokios vertės teisių į išmokas, kaip nustatyta tokiaame sprendime ar teisės akte valstybės narės nustatyta data, tačiau ne vėliau nei paskutinę paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pateikimo datą po sprendimo ar teisės akto paskelbimo dienos, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 ir (arba) 35 straipsnio taikymą.

3 skirsnis

Regioninis administravimas

24 straipsnis

Regioniniai rezervai

1. Valstybės narės gali administruoti nacionalinį rezervą regioniniu lygmeniu.

Tokiu atveju valstybės narės visas nacionaliniu lygmeniu turimas sumas ar jų dalį perduoda į regioninį lygmenį pagal objektyvius nediskriminacinius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams užtikrintų vienodas sąlygas ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

2. Kiekvienam regioniniam lygmeniui skirtos sumos gali būti vertinamos kaip paskirtinos tik atitinkamam regionui, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus arba, valstybės narės nuožiūra, taikant to reglamento 41 straipsnio 2 dalį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISIŲ Į IŠMOKAS PASKIRSTYMAS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

25 straipsnis

Paraiškos

1. Teisių į išmokas, paskirtų pagal ūkininko paraišką, vertė ir skaičius arba didesnė vertė gali būti nustatoma laikinai. Galutinė teisių į išmokas vertė ir skaičius nustatomi iki metų, einančių po

pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų, arba vėliausiai susietosios paramos integravimo metų balandžio 1 d. po to, kai atlikti atitinkami tikrinimai pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 20 straipsnį.

2. Po to, kai teisės į išmokas nustatomos galutinai, ūkininkai, remdamiesi laikinosiomis teisėmis į išmokas arba, jeigu valstybė narė pasinaudoja 26 ir 27 straipsniuose numatyta galimybe, teisėmis į išmokas, įgytomis pagal šiuose straipsniuose nurodytus atskirus sutarčių punktus, gali pateikti paraiškas pagal bendrosios išmokos schemą.

3. Pareiškėjas valstybei narei priimtinu būdu įrodo, kad teisių į išmokas paraiškos pateikimo datą jis buvo ūkininkas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio a punkte.

4. Valstybė narė gali nuspręsti nustatyti mažiausią valdos dydį žemės ūkio paskirties žemėje, už kurią gali būti prašoma nustatyti teisės į išmokas. Tačiau mažiausias dydis negali viršyti ribų, nustatytų pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnio 1 dalies b punktą.

Nustatant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 60 ar 65 straipsnyje nurodytas specialiąsias teises į išmokas, kaip numatyta to reglamento 28 straipsnio 1 dalyje, joks mažiausias dydis nenustatomas.

26 straipsnis

Atskiri sutarčių punktai parduodant

1. Kai pardavimo sutartyje, sudarytoje ar pakeistoje ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų arba susietosios paramos integravimo metų teisių į išmokas skyrimo paraiškos pateikimo dieną, nurodoma, kad visa valda ar jos dalis visiškai ar iš dalies parduota kartu su teisėmis į išmokas ar padidėjusios vertės teisėmis į išmokas, paskirtinomis už hektarus ar už dalį perduotos valdos, valstybė narė pardavimo sutartį gali vertinti kaip teisių į išmokas perdavimą su žeme.

2. Pardavėjas kreipiasi dėl teisių į išmokas skyrimo ar padidinimo, prie paraiškos pridėdamas pardavimo sutarties kopiją ir nurodydamas ūkinius vienetus ir hektarus, su kuriais susijusias teises į išmokas jis ketina perduoti, skaičių.

3. Valstybė narė gali leisti pirkėjui su aiškiu pardavėjo įgaliojimu jo vardu kreiptis dėl teisių į išmokas skyrimo. Tokiu atveju valstybė narė patikrina, ar pardavimo dieną pardavėjas atitinka tinkamumo kriterijus, visų pirma 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą sąlygą. Pirkėjas kreipiasi dėl išmokos pagal bendrosios išmokos schemą, prie paraiškos pridėdamas pardavimo sutarties kopiją.

4. Valstybė narė gali reikalauti, kad pirkėjo ir pardavėjo paraiškos būtų pateiktos kartu arba kad antroje paraiškoje būtų nuodė į pirmąją.

27 straipsnis

Atskiri sutarčių punktai nuomojant

1. Punktas nuomos sutartyje, kuriame būtų numatyta perduoti ne daugiau teisių į išmokas nei išnuomota hektarų, gali būti vertinamas kaip teisių į išmokas nuoma su žeme, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 2 dalyje, tais atvejais, kai:

- a) ūkininkas kitam ūkininkui išnuomojo savo valdą ar jos dalį ne vėliau kaip pirmųjų taikymo metų arba susietosios paramos integravimo metų paraiškos pateikimo pagal bendrosios išmokos schemą dieną;
- b) nuomos sutartis nustoja galioti vėliau nei paskutinę paraiškos pateikimo pagal bendrosios išmokos schemą dieną; ir
- c) ūkininkas nusprendžia išnuomoti savo teises į išmokas ūkininkui, kuriam jis išnuomojo valdą ar jos dalį.

2. Nuomotojas kreipiasi dėl teisių į išmokas skyrimo ar padidinimo, prie paraiškos pridėdamas nuomos sutarties kopiją ir nurodydamas hektarų, su kuriais susijusias teises į išmokas jis ketina, skaičių.

3. Nuomininkas kreipiasi dėl išmokos pagal bendrosios išmokos schemą, prie paraiškos pridėdamas nuomos sutarties kopiją.

4. Valstybė narė gali reikalauti, kad nuomininko ir nuomotojo paraiškos būtų pateiktos kartu arba kad antrojoje paraiškoje būtų nuoroda į pirmąją.

2 SKYRIUS

Bendrosios išmokos schemos įgyvendinimas naujosiose valstybėse narėse, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą

28 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Išskyrus tai, kas šiame skyriuje numatyta kitaip, šis reglamentas taikomas naujosios valstybės narės, taikiusioms vienkartinės išmokos už plotus schemą.

2. Bet kokia Visos šio reglamento nuorodos į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnį laikomos nuorodomis į to reglamento 57 straipsnį.

3. Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 57 straipsnio 3 dalį naujoji valstybė narė gali nustatyti reprezentacinį laikotarpį, einantį prieš pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus.

4. Visos šio reglamento nuorodos į referencinį laikotarpį laikomos nuorodomis į pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus arba į referencinį laikotarpį, nustatytą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 59 straipsnio 3 dalį.

29 straipsnis

Pradinis teisių į išmokas skyrimas

1. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 59 straipsnio 2 dalį ir nepažeisdamos jo 59 straipsnio 3 dalies, naujosios valstybės narės nustato minėtoje 2 dalyje nurodytų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, teises į išmokas nustatydamos pagal pirmaisiais bendrosios išmokos taikymo metais deklaruotų hektarų skaičių.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies naujosios valstybės narės gali nustatyti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 59 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, panaudodamos metais,ėjusiais prieš pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus, deklaruotų hektarų skaičių.

Kai pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais ūkininkų deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius yra mažesnis už reikalavimus atitinkančių hektarų, nustatytų pagal pirmą pastraipą, skaičių, naujoji valstybė narė gali perskirti visas sumas, atitinkančias dar nedeclaruotus hektarus, ar jų dalį, kaip priedą prie kiekvienos teisės į išmokas, paskirtos pirmaisiais bendrosios išmokos taikymo metais. Priedas apskaičiuojamas atitinkamą sumą padalijant iš paskirtų teisių į išmokas skaičiaus.

3. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 59 straipsnio 3 dalyje nurodyta galimybe, nuo kalendorinių metų, einančių prieš pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus, ji gali pradėti nustatinėti reikalavimus atitinkančius ūkininkus, laikinai nustatyti toje dalyje nurodytų hektarų skaičių ir atlikti šio reglamento 25 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų išankstinį patikrinimą.

Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 61 straipsnio, teisių į išmokas vertė apskaičiuojama to reglamento 59 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą padalijant iš viso pagal šią dalį skirtų teisių į išmokas skaičiaus.

4. Ūkininkas informuojamas apie laikinąsias teises į išmokas likus bent mėnesiui iki paraiškos pateikimo termino, nustatyto pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 56 straipsnio 1 dalį.

Apskaičiuojant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą žemės ūkio veiklą, išreikštą sutartiniais gyvuliais, ūkininko laikomų gyvulių skaičius valstybės narės nustatytu laikotarpiu perskaičiuojamas į sutartinius gyvulius taikant 14 straipsnio 2 dalyje numatytą konvertavimo lentelę. Tikrinant, kaip naujosiose valstybėse narėse vykdoma minimali žemės ūkio veikla pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnio 2 dalies b punktą, taikomos 14 straipsnio 4, 5 ir 6 dalys.

3 SKYRIUS

Susietosios paramos integravimas

1 skirsnis

**Vaisių ir daržovių sektoriaus integravimas
į bendrosios išmokos schemą**

30 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Kai vaisių ir daržovių sektorių integruojant į bendrosios išmokos schemą reikia nustatyti paramos dydį ir apibrėžti teises į išmokas, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnis taikomas atsižvelgiant į šio reglamento 31 straipsnį, o jeigu valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnyje numatyta galimybe – šio reglamento 32 straipsnį.

2. Atitinkamais atvejais Reglamento (EB) Nr. 73/2009 40 straipsnis taikomas visų teisių į išmokas, egzistavusių prieš paramos už vaisius ir daržoves integravimą, vertei ir paramos už vaisius ir daržoves referencinėms sumoms.

3. Taikant šį reglamentą pirmieji bendrosios išmokos schemos taikymo vaisių ir daržovių sektoriui metai yra metai, kuriais valstybė narė nustato sumas ir reikalavimus atitinkančius hektarus, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnyje, atsižvelgiant į to skirsnio 2 punkto antroje pastraipoje nurodytą trejų metų pasirinktinį pereinamąjį laikotarpį.

31 straipsnis

Konkrečios taisyklės

1. Jeigu ūkininkas teisių į išmokas neturi arba turi tik specialiąsias teises į išmokas iki paskutinės dienos, iki kurios galima kreiptis dėl teisių į išmokas nustatymo, jam suteikiamos teisės į išmokas, apskaičiuotos už vaisius ir daržoves pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnį.

Pirma pastraipa taip pat taikoma, kai ūkininkas išsinuomoja teises į išmokas tarp pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų ir vaisių ir daržovių sektoriaus integravimo metų.

2. Jeigu ūkininkui paskirtos teisės į išmokas arba jeigu jis jas nusipirko ar gavo iki paskutinės dienos, iki kurios galima kreiptis dėl teisių į išmokas nustatymo, jo turimų teisių į išmokas vertė ir skaičius perskaičiuojami taip:

a) teisių į išmokas skaičius lygus jo turimų teisių į išmokas skaičiui, pridėjus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnio 3 punktą vaisiams ir daržovėms, maistinėms bulvėms ir daigynams nustatytų hektarų skaičių;

b) vertė gaunama padalijus to ūkininko turimų teisių į išmokas vertės sumą ir pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnio 2 punktą vaisiams ir daržovėms apskaičiuotą referencinę sumą iš skaičiaus, nustatyto pagal šios dalies a punktą.

Atliekant šioje dalyje nurodytą apskaičiavimą į specialiąsias teises į išmokas neatsižvelgiama.

3. Atliekant 2 dalyje nurodytą apskaičiavimą atsižvelgiama į teises į išmokas, išnuomotas prieš paraiškos pagal bendrąją išmokos schemą pateikimo datą. Tačiau atliekant šio straipsnio 2 dalyje nurodytą apskaičiavimą į teises į išmokas, išnuomotas taikant 27 straipsnyje nurodytą sutarties punktą, atsižvelgiama tik jei nuomos sąlygos gali būti pakoreguotos.

32 straipsnis

Regioninis įgyvendinimas

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje nurodyta galimybe, ūkininkas gauna tiek teisių į išmokas, kiek 2008 m. bendrojoje paraiškoje jis deklaravo naujų reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuose auginami vaisiai ir daržovės, maistinės bulvės ir daigynai.

Teisių į išmokas vertė apskaičiuojama remiantis objektyviais nediskriminaciniais kriterijais.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies pirmos pastraipos, valstybės narės vaisiams ir daržovėms, maistinėms bulvėms ir daigynams gali nustatyti papildomą teisių į išmokas skaičių vienam ūkininkui remdamosi objektyviais kriterijais pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo A skirsnį.

2 skirsnis

Vynas

1 poskirsnis

**Perėjimas nuo paramos vyno sektoriui programų
prie bendrosios išmokos schemos**

33 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Kai pereinant nuo paramos vyno sektoriui programų prie bendrosios išmokos schemos reikia nustatyti sumą ir teises į išmokas, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnis taikomas atsižvelgiant į šio reglamento 34 straipsnį, o jeigu valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 ar 71f straipsnyje arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 47 ar 58 straipsnyje nurodyta galimybe – atsižvelgiant į šio reglamento 35 straipsnį.

2. Valstybės narės gali nuo 2009 m. sausio 1 d. imti nustatinti reikalavimus atitinkančius ūkininkus, kad būtų galima skirti teises į išmokas, susijusias su perėjimu nuo paramos vynu sektoriui programų prie bendrosios išmokos schemos.

3. Taikant reglamento 18 straipsnį pirmieji bendrosios išmokos schemos taikymo vynu sektoriui metai yra metai, kuriais valstybė narė nustato sumas ir reikalavimus atitinkančius hektarus, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnyje.

34 straipsnis

Konkrečios taisyklės

1. Jeigu iki paskutinės dienos, iki kurios galima kreiptis pagal šį reglamentą dėl teisių į išmokas nustatymo, ūkininkas teisių į išmokas neturi arba turi tik specialiąsias teises į išmokas, jam suteikiamos teisės į išmokas už vyną, apskaičiuotos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnį.

Pirma pastraipa taip pat taikoma, kai ūkininkas išsinuomoja teises į išmokas laikotarpiu tarp pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų ir perėjimo nuo paramos programų metų.

2. Jeigu ūkininkui paskirtos teisės į išmokas arba jeigu jis jas nusipirko ar gavo iki paskutinės pagal šį reglamentą nustatytos dienos, iki kurios galima kreiptis dėl teisių į išmokas nustatymo, jo turimų teisių į išmokas vertė ir skaičius perskaičiuojami taip:

- a) teisių į išmokas skaičius lygus jo turimų teisių į išmokas skaičiui, pridėjus hektarų, nustatytų pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnį, skaičių;
- b) vertė gaunama padalijus jo turimų teisių į išmokas vertės sumą ir pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnį apskaičiuotą referencinę sumą iš skaičiaus, nustatyto pagal šios dalies a punktą.

Atliekant šioje dalyje nurodytą apskaičiavimą į specialiąsias teises į išmokas neatsižvelgiama.

3. Atliekant 2 dalyje nurodytą apskaičiavimą atsižvelgiama į teises į išmokas, išnuomotas prieš paraiškos pagal bendrąją išmokos schemą pateikimo datą, nustatytą pagal šį reglamentą.

35 straipsnis

Regioninis įgyvendinimas

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 ar 71f straipsnyje arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 47 ar 58 straipsnyje nurodyta galimybe, ūkininkas

gauna tiek teisių į išmokas, kiek 2008 m. bendrojoje paraiškoje jis deklaravo naujų reikalavimus atitinkančių vynuogynų hektarų.

Teisių į išmokas vertė apskaičiuojama remiantis objektyviais nediskriminaciniais kriterijais.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės gali nustatyti vienam ūkininkui tenkančių teisių į išmokas skaičių remdamosi objektyviais kriterijais pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo C skirsnį.

2 poskirsnis

Išrovimas

36 straipsnis

Regioninis vidurkis

Kai taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IX priedo B skirsnį reikia nustatyti teisių į išmokas vertę, regioninį vidurkį valstybės narės nustato atitinkamu teritoriniu lygmeniu. Jis nustatomas valstybės narės nustatytą datą. Toks vidurkis gali būti peržiūrimas kasmet. Jis grindžiamas teisių į išmokas, ūkininkams skirtų atitinkamame regione, verte. Jis neskirstomas pagal gamybos sektorių.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOJI PARAMA

1 SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

37 straipsnis

Atitiktis specialiosios paramos priemonių reikalavimams

1. Valstybės narės nustato atitikties specialiosios paramos priemonių reikalavimams kriterijus pagal Reglamente (EB) Nr. 73/2009 išdėstytą sistemą ir šioje antraštinėje dalyje išdėstytas sąlygas.

2. Valstybės narės įgyvendina šią antraštinę dalį, visų pirma 1 dalį, pagal objektyvius kriterijus ir taip, kad visiems ūkininkams užtikrintų vienodas sąlygas ir kad būtų išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

38 straipsnis

Paramos suderinamumas ir sumavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų suderinamos:

- a) specialiosios paramos priemonės ir priemonės, įgyvendinamos pagal kitas Bendrijos paramos programas;
- b) skirtingos specialiosios paramos priemonės;

- c) specialiosios paramos priemonės ir iš valstybės pagalbos finansuojamos priemonės.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad specialiosios paramos priemonės netrukdytų tinkamai taikyti priemones, įgyvendinamas pagal kitas Bendrijos paramos programas, ar iš valstybės pagalbos finansuojamas priemones.

2. Kai parama, teikiama pagal specialiosios paramos priemonę, gali būti suteikta ir pagal priemonę, įgyvendinamą pagal kitą Bendrijos paramos programą, arba pagal kitą specialiosios paramos priemonę, valstybės narės užtikrina, kad paramą konkrečiai veiklai ūkininkas galėtų gauti tik pagal vieną tokią priemonę.

39 straipsnis

Paramos priemonėms taikomos sąlygos

1. Iš Specialiosios paramos priemonės nenaudojamos kompensuoti už privalomų išpareigojimų laikymąsi, o konkrečiai – už teisės aktais nustatytų valdymo reikalavimų ir geros žemės ūkio ir aplinkos būklės standartų, išdėstytų atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II ir III prieduose, arba už kitų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų reikalavimų laikymąsi.

2. Specialiosios paramos priemonės nenaudojamos mokėčiams mokėti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų įgyvendinamas specialiosios paramos priemonės būtų galima patikrinti ir kontroliuoti.

2 SKYRIUS

Konkrečios taisyklės

40 straipsnis

Ūkininkavimo metodai, kurie yra svarbūs aplinkos apsaugai ar gerinimui

Valstybės narės apibrėžia ūkininkavimo metodus, kurie yra svarbūs aplinkos apsaugai ar gerinimui ir už kurių taikymą Reglamentas (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje numatyta papildoma metinė išmoka. Tokie ūkininkavimo metodai suteikia nemažos apčiuopiamos naudos aplinkai.

41 straipsnis

Žemės ūkio produktų kokybės gerinimas

Papildoma metinė išmoka žemės ūkio produktų kokybei gerinti, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, gali padėti ūkininkams:

a) patenkinti reikalavimus, kurių būtina laikytis norint dalyvauti Bendrijos maisto kokybės schemose, kaip išdėstyta teisės aktuose, išvardytuose Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 2 dalies b punkte ir Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 1898/2006 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 1216/2007 ⁽²⁾, (EB) Nr. 889/2008 ⁽³⁾ ir (EB) Nr. 114/2009 ⁽⁴⁾; arba

b) prisijungti prie privačių ar nacionalinių maisto kokybės sertifikavimo schemų.

Jeigu specialiosios paramos priemonės suteikiamos taikant pirmos dalies b punktą, Komisijos reglamento (EB) Nr. 1974/2006 ⁽⁵⁾ 22 straipsnio 2 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

42 straipsnis

Prekybos žemės ūkio produktais gerinimas

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje numatytais papildomomis metinėmis išmokomis, kuriomis siekiama gerinti prekybą žemės ūkio produktais, ūkininkai skatinami gerinti prekybą savo žemės ūkio produktais ir tuo tikslu užtikrinti, kad būtų geriau informuojama apie produktų kokybę ar savybes arba jų gamybos metodus ir (arba) kad jie būtų geriau reklamuojami.

2. Reglamento (EB) Nr. 501/2008 4, 5 ir 6 straipsniai ir I bei II priedai taikomi *mutatis mutandis*.

43 straipsnis

Sugriežtintų gyvūnų gerovės standartų taikymas

1. Nustatydamos specialiosios paramos teikimo reikalavimus ūkininkams, taikantiems sugriežtintus gyvūnų gerovės užtikrinimo standartus, valstybės narės prirėkus atsižvelgia į:

a) ūkininkavimo metodą,

b) ūkio dydį pagal gyvūnų tankumą ar skaičių ir darbo jėgą; ir

c) taikomą ūkio valdymo sistemą.

2. Sugriežtinti gyvūnų gerovės standartai yra standartai, kurie neapsiriboja minimaliais reikalavimais, išdėstytais taikomuose Bendrijos ir nacionaliniuose teisės aktuose, visų pirma Reglamente (EB) Nr. 73/2009 II priedo C punkte nurodytuose teisės aktuose. Tos normos gali apimti Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 7 dalyje nurodytus atnaujintus standartus.

⁽¹⁾ OL L 369, 2006 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 275, 2007 10 19, p. 3.

⁽³⁾ OL L 250, 2008 9 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 38, 2009 2 7, p. 26.

⁽⁵⁾ OL L 368, 2006 12 23, p. 15.

44 straipsnis

Papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikianti žemės ūkio veikla

1. Nustatydamos specialiosios paramos teikimo reikalavimus ūkininkams, užsiimantiems Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje numatytos papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančia žemės ūkio veikla, valstybės narės atsižvelgia į:

- a) aplinkos tikslus regione, kuriame priemonė taikytina; ir
- b) visą paramą, jau suteiktą pagal kitas Bendrijos paramos programas, kitas specialiosios paramos priemones arba priemones, finansuojamas valstybės pagalbos lėšomis.

2. Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 2–6, 8, 9 ir 13 dalys, 48 ir 53 straipsniai taikomi *mutatis mutandis* specialiajai paramai ūkininkams, užsiimantiems papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančia žemės ūkio veikla.

3. Komisija įvertina ūkininkams, užsiimantiems papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančia žemės ūkio veikla, numatytas siūlomas specialiosios paramos priemones, apie kurias jai praneša valstybės narės laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 ir šio reglamento reikalavimų.

Kai Komisija mano, kad siūlomos priemonės reikalavimus atitinka, ji priemones patvirtina pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį per keturis mėnesius nuo tada, kai gauna informaciją, pateikiamą pagal šio reglamento 50 straipsnio 3 dalį.

Kai Komisija mano, kad siūlomos priemonės reikalavimų neatitinka, ji reikalauja, kad valstybė narė atitinkamai peržiūrėtų siūlomas priemones ir apie jas praneštų Komisijai. Komisija priemones patvirtina, jei mano, kad peržiūrėtos tinkamai.

45 straipsnis

Pienininkystės, galvijienos, avienos ir ožkienos, taip pat ryšių sektorių ūkininkų konkrečios problemos

1. Kai Nustatydamos specialiosios paramos, skirtos konkrečioms ūkininkų problemoms ekonomiškai arba ekologiškai pažeidžiamų vietovių pienininkystės, galvijienos, avienos ir ožkienos, taip pat ryšių sektoriuose spręsti arba tuose pačiuose sektoriuose ekonomiškai pažeidžiamiems ūkininkavimo metodams pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punktą remti, teikimo reikalavimus, valstybės narės apibrėžia

ekonomiškai ir (arba) ekologiškai pažeidžiamas vietovės ir (arba) ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus, už kuriuos gali būti skiriama parama, visų pirma atsižvelgdamos į atitinkamas gamybos struktūras ir sąlygas.

2. Specialioji parama nesiejama su rinkos kainų svyravimu ir nėra lygiavertė kompensuojamųjų išmokų sistemai.

46 straipsnis

Vietovės, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos

1. Reikalavimų atitikties sąlygose, taikytinose specialiosios paramos priemonėms vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) spręsti konkrečias problemas, su kuriomis susiduria ūkininkai tose vietovėse, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punkte, visų pirma:

- a) nurodoma, kaip turi būti nustatytos reikalavimus atitinkantiems ūkininkams taikytinos atskiros referencinės sumos; ir
- b) nurodomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos ir (arba) jų tvirtinimo sąlygos.

2. Kai nė vienos teisės į išmokas neturintis ūkininkas pateikia paraišką gauti 1 dalyje nurodytą paramą, jis gali gauti ne daugiau teisių į išmokas, nei jis tuo metu valdo (turi pagal nuosavybės teisę arba nuomojasi) hektarų.

Kai teisių į išmokas turintis ūkininkas pateikia paraišką gauti 1 dalyje nurodytą paramą, jis gali gauti ne daugiau teisių į išmokas, nei jis valdo hektarų be teisių į išmokas.

Kiekvienos ūkininko jau turimos teisės į išmokas vieneto vertė gali būti padidinta.

Kiekvienos pagal šią dalį, išskyrus jos trečią pastraipą, gautos teisės į išmokas vertė apskaičiuojama valstybės narės nustatytą individualią referencinę sumą padalijant iš antroje pastraipoje nustatyto teisių į išmokas skaičiaus.

3. Pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą už hektarą skiriamos sumos, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 131 straipsnio 2 dalyje, padidėjimas nustatomas ūkininko referencinę sumą padalijus iš reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos jis deklaruoja išmokoms pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą gauti, skaičiaus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad už vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, ūkininkams kylančias konkrečias problemas, kurioms spręsti teikiama specialioji parama, tuo pačiu tikslu nebūtų kompensuojama pagal jokią kitą tokios programos nuostatą.

47 straipsnis

Pasėlių, gyvulių ir augalų draudimas

1. Valstybės narės nustato sutarčių sąlygas, kurias tenkinant būtų galima gauti specialiąją paramą kaip pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punkte.

2. Sutartyse nurodoma:

- a) konkreti rizika, nuo kurios draudžiamasi;
- b) konkretūs dengiami ekonominiai nuostoliai ir
- c) sumokėta įmoka be mokesčių.

3. Sutartys netaikomos daugiau nei vienerių metų produkcijai. Kai sutarties laikotarpis apima dvejų kalendorinių metų dalis, valstybės narės užtikrina, kad pagal tą pačią sutartį kompensacija nebūtų skiriama du kartus.

4. Valstybės narės priima taisykles, taikytinas sunaikintai vidutinei metinei ūkininko produkcijai apskaičiuoti pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 70 straipsnio 2 dalį.

5. Ūkininkas kasmet valstybei narei nurodo savo draudimo poliso numerį ir pateikia sutarties kopiją ir įmoką patvirtinantį dokumentą.

48 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai gyvūnų ir augalų ligų, taip pat ekologinių nelaimių atveju

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 9 dalį valstybių narių nustatytoje taisyklėse, taikytinose savitarpio pagalbos fondams, kuriems gali būti skiriami finansiniai įnašai gyvūnų ir augalų ligų, taip pat ekologinių nelaimių atveju, kaip nurodyta to reglamento 68 straipsnio 1 dalies e punkte, visų pirma pateikiama:

- a) savitarpio pagalbos fondo finansavimo sąlygos;
- b) gyvūnų ar augalų ligų arba ekologinių nelaimių protrūkiai, dėl kurių ūkininkams gali būti mokama kompensacija, tam tikrais atvejais nurodant ir geografinę aprėptį;
- c) kriterijai, skirti įvertinti, ar tam tikras įvykis suteikia pagrindą ūkininkams mokėti kompensaciją;
- d) papildomų išlaidų, kurios vertinamos kaip ekonominiai nuostoliai pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 2 dalies b punktą, apskaičiavimo metodai;
- e) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 6 dalyje nurodytų administravimo išlaidų apskaičiavimas;

f) išlaidoms, už kurias gali būti skirtas finansinis įnašas, taikomi apribojimai pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 7 dalies antrą pastraipą;

- g) konkretaus savitarpio pagalbos fondo akreditavimo pagal nacionalinę teisę tvarka;
- h) darbo tvarkos taisyklės; ir
- i) atitikties ir patvirtinimo auditas, atliekamas po savitarpio pagalbos fondo akreditacijos.

2. Kai savitarpio pagalbos fondo mokėtinos finansinės kompensacijos šaltinis yra komercinė paskola, jos mažiausia ir didžiausia trukmė atitinkamai yra nuo vienerių iki penkerių metų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų ūkininkų bendruomenės būtų informuotos apie:

- a) visus akredituotus savitarpio pagalbos fondus;
- b) prisijungimo prie konkretaus savitarpio pagalbos fondo sąlygas;
- c) savitarpio pagalbos fondų finansavimo tvarką.

49 straipsnis

Specialiosios paramos priemonių finansinės nuostatos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytos sumos pateikiamos šio reglamento III priede.

2. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 7 dalies ketvirtą pastraipą nuo 2010 m. valstybės narės iki bet kurių metų rugpjūčio 1 d. gali reikalauti peržiūrėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas, kai suma, gauta taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje atitinkamiems finansiniams metams nurodytą apskaičiavimą, daugiau kaip 20 % skiriasi nuo sumos, nustatytos šio reglamento III priede.

Bet kuri Komisijos numatyta peržiūrėta suma taikoma nuo kalendorinių metų, einančių po prašymo pateikimo metų.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PRANEŠIMAI IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Pranešimai

50 straipsnis

Pranešimai apie sprendimus

1. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 38 straipsnyje,

41 straipsnio 2–5 dalyse, 45 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 46 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 47 straipsnio 1–4 dalyse, 48 ir 49 straipsniuose, 51 straipsnio 1 dalyje ir 67 straipsnyje, taip pat šio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje numatytais galimybėmis, ji informuoja Komisiją apie priimtą sprendimą, apie pagrindą ir apie objektyvius kriterijus, kuriais remiantis sprendimas taikyti atitinkamą galimybę pasirinktas:

- a) 2010 m. taikomiems sprendimams – per dvi savaites nuo:
 - i) šio reglamento įsigaliojimo datos arba
 - ii) datos, kurią sprendimas buvo priimtas, jeigu jis priimtas vėliau nei šio reglamento įsigaliojimo dieną; ir
- b) kitais atvejais – iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

Kai valstybė narė priima naują sprendimą dėl pasinaudojimo galimybėmis, nurodytomis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnio 2–5 dalyse, ji per dvi savaites nuo sprendimo priėmimo datos informuoja Komisiją apie priimtą sprendimą, apie pagrindą ir apie objektyvius kriterijus, kuriais remiantis sprendimas taikyti atitinkamą galimybę pasirinktas.

2. Jei naujoji valstybė narė, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnio 3 dalimi, ketina nutraukti vienkartinės išmokos už plotus schemos taikymą, ji ne vėliau kaip iki metų, einančių prieš pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus, rugpjūčio 1 d. Komisijai pateikia išsamią informaciją apie bendrosios išmokos schemos įgyvendinimą, įskaitant galimybes, numatytas to reglamento 55 straipsnio 3 dalyje, 57 straipsnio 3–6 dalyse, 59 straipsnio 3 dalyje ir 61 straipsnyje, ir objektyvius kriterijus, kuriais remiantis sprendimai priimti.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie specialiosios paramos priemones, kurias jos ketina taikyti iki metų, einančių prieš pirmuosius tos priemonės taikymo metus, rugpjūčio 1 d.

Informacija pateikiama pagal IV priedo A dalį, išskyrus atvejus, kai taikomos specialiosios paramos priemonės, skirtos papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančiai žemės ūkio veiklai remti; tokiu atveju informacija pateikiama pagal to priedo B dalį.

51 straipsnis

Statistika ir ataskaitos

Valstybės narės, naudodamosi Komisijos joms pateikta forma, Komisijai elektroniniu būdu pateikia tokią informaciją:

- 1) vėliausiai iki atitinkamų metų rugsėjo 1 d.:
 - a) visą paraiškų, pateiktų pagal bendrosios išmokos schemą už einamuosius metus, skaičių, kartu su atitinkama visa teisių į išmokas suma ir visu susijusių reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiumi; jeigu bendrosios išmokos schema įgyvendinama pagal regionus, tie duomenys suskirstomi pagal regionus. Pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais informacija grindžiama laikinosiomis teisėmis į išmokas;
 - b) kai taikomos priemonės pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnį, valstybės narės nurodo visą už einamuosius metus ir už kiekvieną priemonę prašomos paramos sumą ir, kai taikoma, susijusius sektorius;
- 2) vėliausiai iki kitų metų gegužės 1 d. už pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus – tą pačią informaciją, kuri nurodyta 1 dalies a punkte, tačiau remiantis galutinai nustatytais teisėmis į išmokas;
- 3) vėliausiai iki kitų metų rugsėjo 15 d.:
 - a) visą atitinkamais metais aktyvuotų ar neaktyvuotų egzistuojančių teisių į išmokas vertę ir aktyvavimui reikalingų hektarų skaičių. Informacija suskirstoma pagal teisių į išmokas rūšį ir regionus, jeigu bendrosios išmokos schema įgyvendinama pagal regionus;
 - b) galutinius duomenis apie visą už praėjusius metus priimtų paraiškų pagal bendrosios išmokos schemą skaičių ir atitinkamai visą sumą išmokų, kurios suteiktos pritaikius Reglamento (EB) Nr. 73/2009 7 ir 9 straipsnių, 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 21, 22 ir 23 straipsniuose nurodytas priemones (jei jos taikytos), taip pat visą sumą lėšų, likusių nacionaliniame rezerve iki praėjusių metų gruodžio 31 d., ir visą susijusių reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių; tie duomenys suskirstomi pagal regionus, jeigu bendrosios išmokos schema įgyvendinama pagal regionus;
 - c) jei įgyvendinamas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnis, už praėjusius metus – visą paramos gavėjų skaičių ir sumą išmokų, suteiktų pagal kiekvieną priemonę ir, kai taikoma, kiekviename susijusiame sektoriuje; ir
 - d) metinę Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio įgyvendinimo ataskaitą, kurią valstybės narės siunčia Komisijai ir kurioje pateikiama šio reglamento V priede išvardyta informacija;
- 4) vėliausiai iki 2012 m. spalio 1 d. – ataskaitą apie 2009, 2010 ir 2011 m. įgyvendintas specialiosios paramos priemones, jų poveikį nustatytiems tikslams ir apie visas iškilusias problemas.

2 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

52 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EB) Nr. 795/2004 ir (EB) Nr. 639/2009 panaikinami.

Tačiau jie ir toliau taikomi paramos paraiškoms, susijusioms su priemonių laikotarpiais, kurie prasideda iki 2010 m. sausio 1 d.

53 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d., išskyrus 11 straipsnio 2 dalį ir 50 straipsnio 1 dalies a punktą, kurie taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. spalio 29 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

I PRIEDAS

2 straipsnio c punkte nurodytų pasėlių sąrašas

KN kodas	ir aprašymas
I. GRŪDINIAI	
1001 10 00	Kietieji kviečiai
1001 90	Kiti kviečiai ir meslinas, išskyrus kietuosius kviečius
1002 00 00	Rugiai
1003 00	Miežiai
1004 00 00	Avižos
1005	Kukurūzai
1007 00	Grūdinis sorgas
1008	Grikiai, soros ir kanarėlių lesalas kiti grūdiniai
0709 90 60	Cukriniai kukurūzai
II. ALIEJINIAI AUGALAI	
1201 00	Sojos pupelės
ex 1205 00	Rapsai
ex 1206 00 10	Saulėgrąžų sėklos
III. BALTVMINGI AUGALAI	
0713 10	Žirniai
0713 50	Pašarinės pupos
ex 1209 29 50	Saldieji lubinai
IV. LINAI	
ex 1204 00	Sėjamas linas (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Linai, žaliaviniai arba mirkyti, pluoštiniai (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KANAPĖS	
ex 5302 10 00	Kanapės, žaliavinės arba mirkytos, pluoštinės (<i>Canabis sativa</i> L.)

II PRIEDAS

11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos

Valstybės narės ir regionai	Data
Ispanija: Kastilija-La Manča	birželio 1 d.
Ispanija: Aragonas, Astūrija, Balearų salos, Kantabrija, Kastilija ir Leonas, Katalonija, Galicija, Madridas, Mursija, Baskija, La Rioja, Valensija	liepos 1 d.
Ispanija: Andalūzija	rugšėjo 1 d.
Ispanija: Ekstremadūra	rugšėjo 15 d.
Ispanija: Navara	rugpjūčio 15 d.
Prancūzija: Akvitanija, Pietūs-Pirėnai ir Langedokas-Rusijonas	liepos 1 d.
Prancūzija: Elzasas, Overnė, Burgundija, Bretanė, Centras, Šampanė-Ardėnai, Korsika, Franš Kontė, Il de Fransas, Limuzenas, Lotaringija, Šiaurė-Pa de Kalė, Žemutinė Normandija, Aukštutinė Normandija, Luaros regionas (išskyrus Atlanto Luaros ir Vandėjos departamentus), Pikardija, Puatu-Šarantos, Provansas-Alpės-Žydrasis Krantas, Rona-Alpės	liepos 15 d.
Prancūzija: Atlanto Luaros ir Vandėjos departamentai	spalio 15 d.
Austrija	birželio 30 d.

III PRIEDAS

**49 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009
69 straipsnio 6 dalies a punktą***(mln. EUR)*

Belgija	8,6
Danija	15,8
Vokietija	42,6
Airija	23,9
Graikija	74,3
Ispanija	144,4
Prancūzija	97,4
Italija	144,9
Liuksemburgas	0,8
Malta	0,1
Nyderlandai	31,7
Austrija	11,9
Portugalija	21,7
Suomija	4,8
Slovėnija	2,4
Švedija	13,9
Jungtinė Karalystė	42,8

IV PRIEDAS

Komisijai pagal 50 straipsnio 3 dalį pateiktina informacija

A DALIS

Apie visas specialiosios paramos priemones, išskyrus žemės ūkio veiklos, kurios įgyvendinimas teikia papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos, priemones, teiktina tokia informacija:

- a) kiekvienos priemonės pavadinimas su nuoroda į atitinkamą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies nuostatą;
- b) kiekvienos priemonės aprašymas, įskaitant bent:
 - i) susijusius sektorius;
 - ii) jos įgyvendinimo trukmę;
 - iii) jos tikslus;
 - iv) taikomas reikalavimų atitikties sąlygas;
 - v) apytikslį paramos jai lygį;
 - vi) visą jai nustatytą sumą;
 - vii) informaciją, būtiną norint nustatyti atitinkamo biudžeto viršutines ribas; ir
 - viii) jai numatytų lėšų šaltinį;
- c) visos priemonės, taikomos pagal kitas Bendrijos paramos programas arba pagal priemones, toje pačioje srityje ar sektoriuje kaip ir specialiosios paramos priemonės finansuojamas iš valstybės pagalbos, ir, tam tikrais atvejais, jų atskyrimas;
- d) tam tikrais atvejais aprašymas:
 - i) konkrečių ūkininkavimo metodų, kurie svarbūs aplinkos apsaugai ir gerinimui, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje;
 - ii) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytų sugriežtintų gyvūnų gėdos standartų;
 - iii) ekonomiškai ir (arba) ekologiškai pažeidžiamų vietovių ir (arba) ekonomiškai pažeidžiamų ūkininkavimo metodų, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punkte, ir dabartinio gamybos lygio, kaip nurodyta to reglamento 68 straipsnio 3 dalyje;
 - iv) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programų.

B DALIS

Apie visas specialiosios paramos priemones, susijusias su papildomos agrarinės aplinkosaugos naudos teikiančia žemės ūkio veikla, teiktina tokia informacija:

- a) priemonės pavadinimas;
- b) geografinė vietovė, kuriai taikoma priemonė;
- c) siūlomos priemonės ir numatomo poveikio aplinkai, susijusio su aplinkos poreikiais bei prioritetais, taip pat konkrečių patikrinamų tikslų aprašymas;
- d) įsikišimo pagrindas, mastas ir veiksmai, rodikliai, kiekybiniai tikslai ir, tam tikrais atvejais, paramos gavėjai;

- e) kriterijai ir administracinės taisyklės, skirti užtikrinti, kad atitinkama veikla nebūtų remiama ir pagal kitas Bendrijos paramos schemas;
 - f) Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 48 straipsnio 2 dalyje nurodyti duomenys, kurių pagrindu Komisija gali tikrinti apskaičiavimų nuoseklumą ir pagrįstumą;
 - g) minimalių reikalavimų, taikomų trąšų ir augalų apsaugos produktų naudojimui, ir kitų Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 II priedo A dalies 5.3.2.1 punkte nurodytų atitinkamų privalomų reikalavimų įgyvendinimo valstybėse narėse išsamus aprašymas;
 - h) metodikos ir agronominių prielaidų bei parametrų, kuriais remiantis atliekamas apskaičiavimas (įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalyje išdėstytų privalomų reikalavimų, taikomų kiekvienos konkrečios rūšies išsipareigojimui, aprašymą) ir kuriais grindžiamos: a) papildomos išlaidos ir b) dėl prisiimto išsipareigojimo negautos pajamos, aprašymas; kai tinka, taikant šią metodiką atsižvelgiama į paramą, suteiktą pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009; tam tikrais atvejais – pagal Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 9 dalį kitiems vienetais naudojamą konvertavimo metodo aprašymas;
 - i) paramos sumos;
 - j) tam tikrais atvejais – Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 II priedo A dalies 5.3.2.1.4 punkto penktoje ir šeštoje įtraukose nurodyta informacija.
-

V PRIEDAS

**Informacija, įtrauktina į metinę ataskaitą apie savitarpio pagalbos fondus,
kaip nurodyta 51 straipsnio 3 dalies d punkte**

Pateiktina tokia informacija:

- a) akredituotų savitarpio pagalbos fondų sąrašas ir su kiekvienu fondu susijusių ūkininkų skaičius;
 - b) tam tikrais atvejais – administracinės išlaidos, susijusios su naujų savitarpio pagalbos fondų steigimu;
 - c) finansavimo šaltinis pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a arba c punktą ir, kai tinka, taikoma linijinio sumažinimo suma ir susijusios išmokos;
 - d) ekonominių nuostolių, kuriuos kompensuoja kiekvienas akredituotas fondas pagal jų susidarymo priežastį, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 1 dalyje, rūšys;
 - e) ūkininkų, kuriems kiekvienas akredituotas fondas kompensuoja pagal ekonominių nuostolių rūšį ir pagal tų nuostolių susidarymo priežastį, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 1 dalyje, skaičius;
 - f) kiekvieno akredituoto fondo išlaidos pagal ekonominių nuostolių rūšį;
 - g) procentas ir suma, kurią kiekvienas akredituotas fondas moka kaip finansinį įnašą, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 7 dalyje;
 - h) patirtis, įgyta įgyvendinant specialiosios paramos priemonę, susijusią su savitarpio pagalbos fondais.
-

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1121/2009

2009 m. spalio 29 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse numatytų paramos ūkininkams schemų taikymo taisyklės

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

konkretų ūkių plotą kai kuriose valstybėse narėse arba specifines sąlygas, taikomas tam tikrų rūšių produkcijai.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, ypač į jo 29 straipsnio 4 dalies a punktą, 87 straipsnio 4 dalį, 89 straipsnio 2 dalį, 91 straipsnio 2 dalį, 101 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 103 straipsnio 1 dalį, 142 straipsnio c, e, q ir s punktus ir 147 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 panaikintas ir pakeistas 2003 m. rugsėjo 29 d. Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 ⁽²⁾. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV ir IVa antraštinėse dalyse numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisyklės nustatytos 2004 m. spalio 29 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1973/2004, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 nuostatų dėl to reglamento IV ir IVa antraštinėse dalyse numatytų paramos schemų ir atidėtos žemės naudojimo žaliavoms auginti taikymo taisykles ⁽³⁾. Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004 reikia suderinti su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 73/2009, visų pirma su pastarojo reglamento IV antraštinėje dalyje ir V antraštinės dalies 2 ir 4 skyriuose numatytais pakeitimais. Siekiant aiškumo ir paprastumo Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004 turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu.

(2) Siekiant užtikrinti veiksmingą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinėje dalyje numatytų schemų administravimą, išmokos pagal kai kurias iš šių schemų turėtų būti skiriamos tik už mažiausią plotą (išmokos už plotą). Mažiausias plotas turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į

(3) Žemė neturėtų būti apšėjama tik siekiant atitikti išmokų už plotą skyrimo sąlygas. Turėtų būti apibrėžtos tam tikros augalų, visų pirma baltyminių augalų ir ryžių, taip pat vaisių ir daržovių, sėjos ir auginimo sąlygos. Siekiant išlaikyti ūkininkavimo patirties Bendrijoje įvairovę, turėtų būti laikomasi vietos standartų.

(4) Dėl vieno sklypo per nustatytus metus turėtų būti leidžiama teikti tik vieną paraišką gauti išmoką už plotą, išskyrus atvejus, kai parama susijusi su sėklai auginamais augalais. Išmokos už plotą gali būti skiriamos už augalus, subsidijuojamus pagal schemą, įgyvendinamą pagal Bendrijos struktūrinę arba aplinkos politiką.

(5) Paramos schemose numatyta, kad, jei plotas, kiekis arba gyvulių skaičius, už kurį prašoma skirti paramą, viršija didžiausias ribas, atitinkamas plotas, kiekis arba skaičius, už kurį prašoma skirti paramą, tais metais turi būti proporcingai mažinamas. Todėl, kad Komisija žinotų apie paramą, išmokėtą už plotą, kiekį arba gyvulių skaičių, tikslinga nustatyti Komisijos ir valstybių narių informacijos mainų sąlygas ir terminus.

(6) Mokėjimo sąlygos ir specialiųjų išmokų už ryžius apskaičiavimas priklauso ne tik nuo bazinio ploto arba plotų, kurie pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 75 straipsnį nustatyti kiekvienai ryžius auginančiai valstybei narei, bet ir nuo galimo tokių bazinių plotų suskirstymo į subbazinius plotus, taip pat nuo kiekvienos valstybės narės pasirinktų objektyvių tokio suskirstymo kriterijų, sklypų įdirbimo sąlygų ir mažiausio plotų dydžio. Todėl turėtų būti nustatytos išsamios bazinių ir subbazinių plotų nustatymo, valdymo ir įdirbimo taisyklės.

(7) Nustačius, kad bazinis plotas viršijamas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje, specialioji išmoka už ryžius turėtų būti mažinama. Siekiant nustatyti išmokų mažinimo apskaičiavimo taisykles, turėtų būti apibrėžti reikalingi kriterijai ir nustatyti taikytini koeficientai.

⁽¹⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

⁽²⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

⁽³⁾ OL L 345, 2004 11 20, p. 1.

- (8) Galima daryti prielaidą, kad specialiosios išmokos už ryžius mokamos ir toliau todėl, kad Komisija gavo tam tikrą su bazinių ir subbazinių plotų įdirbimu susijusią informaciją. Todėl reikėtų apibrėžti, kokią išsamią informaciją valstybės narės turėtų pranešti Komisijai, ir nustatyti tokio informacijos pateikimo terminus.
- (9) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 77 ir 78 straipsniuose numatyta parama ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai naudojamas bulves, dėl kurių sudaroma auginimo sutartis, neviršijant 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiu bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentu) ⁽¹⁾, nustatytos kvotos. Todėl turėtų būti nustatytos paramos skyrimo sąlygos ir, jei taikoma, daromos nuorodos į galiojančias nuostatas, susijusias su Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 numatyta kvotų sistema.
- (10) Turėtų būti nustatyti saldžiųjų lubinų standartai ir apibrėžti cukringumo tyrimai, kuriais būtų nustatoma, ar konkretus ėminys atitinka saldiesiems lubinams keliamus reikalavimus.
- (11) Kai kuriuose regionuose dėl agronominių priežasčių baltyminiai augalai paprastai sėjami pramaišui su grūdais. Gaunamas derlius – daugiausia baltyminiai augalai. Kad būtų galima skirti priemoną už baltyminius augalus, taip apsėti plotai turėtų būti laikomi baltyminių augalų plotais.
- (12) Siekiant veiksmingai įgyvendinti ir sklandžiai administruoti paramos už riešutus schemas, parama už plotą neturėtų būti skiriama labai nedidelėms plantacijoms arba atskiriems medžiams finansuoti. Todėl turėtų būti apibrėžtas mažiausias specializuotų sodų sklypų plotas ir mažiausias medžių tankumas.
- (13) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta galimybė skirti tiesioginę paramą už vienos ar kelių veislių augalų auginimą sėklai. Tokia parama gali būti skiriama tik už elitinės arba sertifikuotos sėklos auginimą; be to, produktai turėtų būti aiškiai apibrėžti pagal sėklų sertifikavimui ir pardavimui taikomas direktyvas: 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla ⁽²⁾, 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla ⁽³⁾ ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla ⁽⁴⁾.
- (14) Kad būtų galima atlikti patikrinimus, elitinė ir sertifikuota sėkla turėtų būti auginama pagal auginimo sutartis arba auginimo deklaracijas, kurios bus pateikiamos kartu su bendra paraiška, o sėklų auginimo įmonės ir selekcininkai turėtų būti oficialiai patvirtinti ir registruoti.
- (15) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 XIII priedą parama gamybai skiriama už elitinę ir sertifikuotą *Cannabis sativa* L. veislių sėklą, kurioje tetrahidrokanabinolio kiekis neviršija 0,2 %. Siekiant užtikrinti, kad visoje Bendrijoje paramos skyrimo taisyklės būtų taikomos vienodai, paramos skyrimo reikalavimus atitinkančiomis *Cannabis sativa* L. veislėmis turėtų būti laikomos veislės, atitinkančios tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnį.
- (16) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnyje numatyta specialioji išmoka už medvilnę. Turėtų būti nustatytos išsamios šios schemos taikymo taisyklės. Šiose taisyklėse turėtų būti numatyta medvilnei auginti tinkamos žemės patvirtinimo ir veislių patvirtinimo tvarka. Be to, reikėtų nustatyti kriterijų, kuriuo būtų apibrėžiama sėja. Siekiant nustatyti, ar sėjos darbai atlikti tinkamai, objektyviu kriterijumi turėtų būti laikomas valstybių narių nustatytas mažiausias žemės plotų apsėjimo tankumas pagal dirvos bei klimato sąlygas ir regioninius ypatumus.
- (17) Valstybės narės turėtų pripažinti tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas remdamosi objektyviais kriterijais, susijusiais su tarpšakinių organizacijų dydžiu ir vidaus struktūra. Tarpšakinės organizacijos dydis turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į reikalavimą, pagal kurį medvilnės valymo įmonė narė turi būti pajėgi priimti pakankamą nevalytos medvilnės kiekį.
- (18) Kad nekiltų paramos schemos administravimo sunkumų, vienas gamintojas gali priklausyti tik vienai tarpšakinei organizacijai. Savo užaugintą medvilnę išpareigojęs tiekti tarpšakinei organizacijai priklausantis gamintojas tą medvilnę dėl tos pačios priežasties turėtų tiekti tik medvilnės valymo įmonei, kuri priklauso tai pačiai organizacijai.
- (19) Įgyvendindamos paramos už medvilnę schemą valstybės narės turi teikti savo gamintojams tam tikrą su medvilnės auginimu susijusią informaciją, pavyzdžiui, apie patvirtintas veisles, objektyvius leidimų dirbti žemę kriterijus ir mažiausią augalų tankumą. Siekdama laiku informuoti ūkininkus, valstybė narė šią informaciją turėtų jiems suteikti iki nustatytos datos.
- (20) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 ir 9 skirsniuose numatyta, kad parama už vaisius ir daržoves skiriama tik jei yra sudaryta perdirbimo sutartis. Todėl tikslinga reikalauti, kad patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir gamintojas arba jam atstovaujanti pripažinta gamintojų organizacija (o jei skiriamos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ar pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius – gamintojui atstovaujantis patvirtintas supirkėjas) turėtų sudaryti sutartį dėl atitinkamų žemės ūkio žaliavų.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 25, 1966 7 11, p. 2298/66.

⁽³⁾ OL L 25, 1966 7 11, p. 2309/66.

⁽⁴⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

- (21) Siekiant užtikrinti, kad žaliavos, už kurias skiriamos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ir perinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius, būtų galiausiai perdirbamos, tikslinga sukurti pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų patvirtinimo sistemą. Tokie įgaliojimai operatoriai turėtų laikytis minimalių reikalavimų, o nesilaikantiems išpareigojimų būtų taikomos sankcijos – tai turėtų būti numatyta išsamiose taisyklėse, kurias rengti pavesta kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.
- (22) Siekdamas tinkamai administruoti pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves finansinį paketą, valstybės narės metų pradžioje turėtų nustatyti orientacinę paramos už hektarą dydį, o prieš prasidedant išmokų laikotarpiui – galutinę paramos už hektarą dydį.
- (23) Reikia nustatyti kriterijus, pagal kuriuos būtų nustatomas tinkamumas gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnyje numatytas priemokas už avis ir ožkas ir, visų pirma, reikiamas tų priemonų skyrimo sąlygas.
- (24) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė skirti priemokas tam tikrose Bendrijos vietovėse ožkieną gaminantiems ūkininkams. Todėl aptariamąsias vietoves reikėtų apibrėžti pagal tame straipsnyje nustatytus kriterijus.
- (25) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalį papildoma priemonė gali būti skiriama ūkininkams, kurių ne mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse. 101 straipsnio 2 dalyje daroma nuoroda į konkrečias geografines vietoves, kuriose ožkieną gaminantys ūkininkai atitinka būtinas priemonų už ožkas skyrimo sąlygas. Reikėtų priimti nuostatas dėl deklaracijos, kurią turėtų pateikti tokius kriterijus atitinkantys ūkininkai, siekdami įrodyti, kad ne mažiau kaip pusė žemės, kurioje jie ūkininkauja, yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba vietovėse, kurios atitinka priemonų už ožkas skyrimo reikalavimus.
- (26) Kad būtų galima kontroliuoti atitiktį priemonų už ėriavėdes skyrimo reikalavimams ir taip užtikrinti tinkamą tokių priemonų skyrimo lygį, valstybės narės turėtų sudaryti avių pienu arba avių pieno produktais prekiaujančių ūkininkų registrą.
- (27) Siekiant įgyvendinti individualių ribų sistemą, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 104, 105 ir 106 straipsniuose, esamos administracinės taisyklės gali būti taikomos ir toliau, visų pirma šiose srityse: naudojimas nemokamai suteiktomis teisėmis, naudojimas įprastomis teisėmis (įskaitant minimalų naudojimąsi), laikina teisių nuoma ir jų perdavimas, pranešimas apie individualių viršutinių ribų pasikeitimus ir teisių perdavimas per nacionalinį rezervą. Kai kurios iš tų taisyklių yra specialiosios nuostatos, taikomos išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, dėl naudojimosi teisėmis, kai remiami smulkieji ūkininkai ir ūkininkai, dalyvaujantys ekstensyvinimo programose ir ankstyvo išėjimo į pensiją schemose, ir, dėl teisių perdavimo, kai teisės į priemokas paveldimos ir ūkininkaujama valstybei arba kolektyvui priklausančioje ganyklinėje žemėje.
- (28) Komisija turi stebėti, kaip taikoma naujoji tvarka, todėl valstybės narės privalo jai tinkamai pateikti visą svarbiausią informaciją apie taisyklių, kuriomis reglamentuojamas priemonų skyrimas, įgyvendinimą.
- (29) Jei taikoma, Komisijai turėtų būti teikiama išsami informacija apie nacionalines papildomų išmokų skyrimo taisykles ir tokių išmokų sistemos įgyvendinimą.
- (30) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje numatytos išmokos už galvijieną. Reikia nustatyti kriterijus, pagal kuriuos būtų nustatomas tinkamumas gauti priemokas ir, visų pirma, reikiamas tų priemonų skyrimo sąlygas.
- (31) Reikėtų priimti nuostatą dėl Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyto administracinio dokumento rengimo ir išdavimo nacionaliniu lygmeniu. Kadangi administravimo ir kontrolės sąlygos valstybėse narėse skiriasi, tokie administraciniai dokumentai turėtų būti priimtini įvairiomis formomis.
- (32) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies a punkte ir 116 straipsnio 1 dalyje nustatytas gyvulių laikymo laikotarpis, kurio būtina paisyti norint gauti specialiąją priemoną ir skerdimo priemoną. Todėl tokį laikotarpį reikia apibrėžti ir nustatyti.
- (33) Specialiosios priemonos skyrimo skerdimo metu tvarka turėtų būti suderinama su skerdimo priemonos skyrimo tvarka. Turėtų būti nustatyta, kokie dokumentai turi būti pridėti prie gyvulio iki jo paskerdimo, išvežimo ar eksportavimo. Kadangi priemonų skyrimo skerdimo metu formos skiriasi, turėtų būti nustatytos jaučių amžiui taikomos sąlygos ir suaugusių galvijų skerdenos pateikimo metodas.
- (34) Turėtų būti apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnyje nustatyta karvės žindenės sąvoka. Todėl turėtų būti laikomi tų pačių veislių gyvuliai, kaip nurodyta 1999 m. spalio 28 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2342/1999, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo taikymo taisykles dėl priemonų schemų ⁽¹⁾. Be to, gali būti ir toliau taikomi pagrindiniai reikalavimai, visų pirma susiję su vidutiniu pieno primilžiu ir papildomomis nacionalinėmis priemonėmis.

⁽¹⁾ OL L 281, 1999 11 4, p. 30.

- (35) Gali būti ir toliau taikomos esamos administracinės taisyklės, visų pirma šiose srityse: individualių viršutinių ribų taikymas, pranešimas apie tokias individualias viršutines ribas ir nacionalinį rezervą, nemokamai įgytų teisių taikymas, naudojimasis teisėmis, teisių perdavimas arba laikina nuoma ir teisių perdavimas per nacionalinį rezervą.
- (36) Remdamasi turima informacija Komisija turėtų nuspręsti, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnyje nustatytos specialiosios schemos taikymo sąlygas. Turėtų būti apibrėžta speciali tokių priemonių skyrimo tvarka.
- (37) Turėtų būti nustatytos specialiosios gyvulių laikymo laikotarpiai, datas ir trukmę reglamentuojančių taisyklių taikymo nuostatos.
- (38) Kad būtų paprasčiau, integruotoje sistemoje numatyta paramos už gyvulius paraiška turėtų aprėpti ir skerdimo priemonės paraišką, jei tokioje paraiškoje pateikta visa, kas būtina tokios priemonės skyrimui pagrįsti, ir jei gyvulys yra skerdžiamas toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje arba yra eksportuojamas.
- (39) Kad būtų lengviau administruoti skerdimo priemonių skyrimą, turėtų būti sudaryta galimybė naudotis kompiuterine duomenų baze, nurodyta 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiame galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiame jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinančiame Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 ⁽¹⁾, jei, susijusių valstybių narių nuomone, įmanoma užtikrinti tokioje duomenų bazėje kaupiamų duomenų apie priemonių skyrimą tikslumą.
- (40) Skerdimo priemonė už veršelius mokama tik jei neviršijama didžiausia svorio riba. Todėl turėtų būti nustatytas standartinis skerdenos pateikimo taikant didžiausią svorio ribą būdas.
- (41) Siekiant užtikrinti, kad ūkininkai gautų išmokas kuo greičiau, reikėtų priimti nuostatą dėl avansų mokėjimo. Tačiau, kadangi ketinama taikyti nacionalines ir regionines viršutines ribas, reikėtų užtikrinti, kad avansas neviršytų galutinės išmokos dydžio. Todėl reikėtų priimti nuostatą, kuria valstybėms narėms būtų leidžiama sumažinti pagal priemonių schemas, kurioms taikomos tos ribos, mokamos avanso sumos procentą.
- (42) Būtina nustatyti datą, kada taikytinos specialiųjų priemonių arba priemonių už karves žindenes schemos, ir veiksnius, į kuriuos būtina atsižvelgti taikant tas schemas.
- Siekiant užtikrinti sklandų ir nuoseklių schemų administravimą, minėta data paprastai turėtų būti paraiškų pateikimo data. Turėtų būti nustatytos specialiosios priemonės skyrimo skerdimo metu specialiosios taisyklės, kuriomis būtų draudžiama perkelti skerdimą į kitus metus siekiant gauti didesnę priemonę. Dėl skerdimo priemonės, skerdimo arba eksporto data aiškiau nurodo, ar atitinkami veiksmai buvo atlikti iš tikrųjų.
- (43) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir siekiant, kad nereiktų tvarkyti daugybės paraiškų, pagal kurias išmokos vienai valdai būtų labai nedidelės, Bulgarija, Čekija, Estija, Latvija, Lietuva, Lenkija, Rumunija, Slovakija ir Vengrija kreipėsi dėl leidimo nustatyti, kad mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas būtų didesnis kaip 0,3 ha.
- (44) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio g punkte apibrėžtos naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinį išmokų už plotą schemą, apskaičiavo savo naudojamos žemės ūkio paskirties žemės ploto dalį, kuri 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, ir pasiūlė šį plotą pakoreguoti atsižvelgiant į mažiausią reikalavimus atitinkantį valdos plotą.
- (45) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnyje numatyta galimybė naujosiose valstybėse narėse teikti papildomą tiesioginę paramą ūkininkams, jei Komisija suteikia tam leidimą. Turėtų būti apibrėžta bendra tokios galimybės įgyvendinimo tvarka.
- (46) Atsižvelgiant į specialiąsias nuostatas, taikomas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 5 skyriuje numatytai paramai už energinius augalus ir IV antraštinės dalies 10 skyriuje numatytai žemės atidėjimo schemai, visų pirma daugiamečiams augalams, ir siekiant apsaugoti ūkininkus bei perdirbėjus nuo nereikalingos administracinės naštos po to, kai tokia parama bus nutraukta, tikslinga nustatyti tam tikras pereinamojo laikotarpio taisykles, kuriomis būtų siekiama sklandžiai nutraukti šios paramos teikimą ir grąžinti supirkėjų bei perdirbėjų pateiktus užstatus.
- (47) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos išsamios šių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriuje numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisyklės:

⁽¹⁾ OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

- a) minėto skyriaus 1 skirsnyje numatytų specialiųjų išmokų už ryžius;
- b) minėto skyriaus 2 skirsnyje numatytos paramos krakmolinių bulvių augintojams;
- c) minėto skyriaus 3 skirsnyje numatytų priemonių už baltyminius augalus;
- d) minėto skyriaus 4 skirsnyje numatytų išmokų už riešutų plotą;
- e) minėto skyriaus 5 skirsnyje numatytos paramos už sėklą;
- f) minėto skyriaus 6 skirsnyje numatytų specialiųjų išmokų už medvilnę;
- g) minėto skyriaus 8 ir 9 skirsniuose numatytų pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves, taip pat pereinamojo laikotarpio išmokų už minkštuosius vaisius;
- h) minėto skyriaus 10 skirsnyje numatytų priemonių avienos ir ožkienos sektoriuose;
- i) minėto skyriaus 11 skirsnyje numatytų išmokų už galvijieną.

2. Šiuo reglamentu nustatomos išsamios šių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 V antraštinėje dalyje numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisyklės:

- a) minėtos antraštinės dalies 2 skyriuje numatytų vienkartinį išmokų už plotą;
- b) minėtos antraštinės dalies 4 skyriuje numatytų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnyje, Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009 ⁽²⁾ 2 straipsnyje nustatytos sąvokų apibrėžtys.

Vienkartinį išmokų už plotą schemai *mutatis mutandis* taikoma Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 2 straipsnio n punkte pateikiamą trumpos rotacijos želdinių apibrėžtis.

3 straipsnis

Išmokų už plotą sumavimas

Per nustatytus metus dėl vieno dirbamo sklypo gali būti teikiama tik viena paraiška gauti išmoką už plotą pagal vieną iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų paramos schemų.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 65.

4 straipsnis

Pranešimai apie ūkininkų paraiškas ir apie išmokas

1. Naudodamos Komisijos pateiktą formą valstybės narės elektroniniu būdu Komisijai praneša šią informaciją:

- a) ne vėliau atitinkamų metų rugsėjo 1 d.:
 - i) visas plotas, už kurį prašoma skirti šių rūšių paramą:
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 73 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už ryžius,
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 79 straipsnyje numatytą priemonę už baltyminius augalus,
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatytą išmoką už riešutų plotą (pagal riešutmedžių kategorijas),
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už medvilnę,
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnyje numatytą vienkartinį išmokų už plotą schemą;
 - ii) visas paraiškų, kuriose prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 99 straipsnyje numatytas priemokas už avis ir ožkas, skaičius (pagal patelių rūšis ir priemonių rūšis);
- b) ne vėliau atitinkamų metų spalio 15 d. – visas nustatytas plotas, už kurį prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 79 straipsnyje numatytą priemonę už baltyminius augalus;
- c) ne vėliau kitų metų sausio 31 d.:
 - i) visas nustatytas plotas, pagal kurį apskaičiuojamas mažinimo koeficientas, kai prašoma skirti:
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 73 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už ryžius (pagal bazinį plotą ir subbazinį plotą),
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatytą išmoką už riešutų plotą (pagal riešutmedžių kategorijas),
 - Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už medvilnę,

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnyje numatytą vienkartinių išmokų už plotą schemą;

- ii) visas galvijų patinų, už kuriuos prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnyje numatytą specialiąją priemoną, skaičius (pagal amžiaus grupę ir gyvulio tipą (bulius ar jautis));
 - iii) visas karvių, už kurias prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnyje numatytą priemoną už karves žindenes, skaičius (pagal 111 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytas schemas);
 - d) ne vėliau kitų metų kovo 1 d. – visas gyvulių, už kuriuos prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnyje numatytą skerdimo priemoną, skaičius (pagal gyvulio tipą (veršeliai, suaugę galvijai)), nurodant, ar gyvuliai paskersti, ar eksportuoti;
 - e) ne vėliau kitų metų liepos 31 d. – visas sėklos kiekis, už kurį jau išmokėta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta parama už sėklą (pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 XIII priede išvardytas sėklų rūšis).
2. 1 dalyje numatytuose pranešimuose plotai nurodomi hektarais šimtųjų tikslumu; kiekiai išreiškiami tonomis tūkstantųjų tikslumu.
3. Jei 1 dalyje reikalaujama informacija pasikeičia (visų pirma dėl to, kad ankstesni duomenys patikrinami, ištaisomi ar tikslinami), atnaujinti duomenys pranešami Komisijai per vieną mėnesį nuo tokių pakeitimų padarymo.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS REGLAMENTO (EB) Nr. 73/2009 IV ANTRAŠTINĖS DALIES TAIKYMO Taisyklės

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

5 straipsnis

Specialūs mažiausio ploto, sėjos ir auginimo reikalavimai

1. 1 straipsnio 1 dalies a, c, e ir g punktuose nurodytos specialioji išmoka už ryžius, priemoną už baltyminius augalus, parama už sėklą ir išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose gauti paramą, yra ne mažesni kaip 0,3 hektaro. Be to, kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

Maltoje 1 straipsnio 1 dalies a, c, e, ir g punktuose nurodytos tiesioginės išmokos skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

Graikijoje 1 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

Bulgarijoje, Latvijoje, Lenkijoje ir Vengrijoje 1 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos išmokos už minkštuosius vaisius skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

2. Mažiausias 1 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos išmokos už plotą skyrimo reikalavimus atitinkantis sklypo plotas – 0,10 hektaro. Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdamos į atitinkamų vietovių ypatumus, gali nustatyti didesnę mažiausią sklypo plotą.

3. 1 straipsnio 1 dalies a, c ir g punktuose nurodytos specialioji išmoka už ryžius, priemoną už baltyminius augalus ir išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už visiškai apsėtus ar apsodintus plotus, kuriuose ūkininkaujama laikantis visų vietos standartus atitinkančių įprastų auginimo sąlygų.

6 straipsnis

Ploto mažinimo koeficientai

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje, 81 straipsnio 2 dalyje ir 84 straipsnyje nurodytais atvejais ploto mažinimo koeficientas nustatomas prieš skiriant išmokas ūkininkams ir ne vėliau kitų metų sausio 31 d., remiantis duomenimis, perduotais pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b ir c punktus.

2 SKYRIUS

Specialioji išmoka už ryžius

7 straipsnis

Sėjos datos

Kad atitiktų specialiosios išmokos už ryžius skyrimo reikalavimus, deklaruojamas plotas turi būti apsėtas ne vėliau:

- a) Ispanijoje, Italijoje, Portugalijoje ir Prancūzijoje – birželio 30 d. prieš nuimant atitinkamą derlių;

- b) kitose Reglamento (EB) Nr. 73/2009 74 straipsnio 2 dalyje nurodytose ryžius auginančiose valstybėse narėse – gegužės 31 d.

8 straipsnis

Išmokų mažinimo koeficientas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje nurodytos specialiosios išmokos už ryžius mažinimo koeficientas apskaičiuojamas pagal šio reglamento I priedą.

9 straipsnis

Pranešimai

Valstybės narės gali kasmet peržiūrėti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 75 straipsnyje joms nustatyto bazinio ploto ar plotų suskirstymą į subbazinius plotus, taip pat objektyvius kriterijus, kuriais grindžiamas toks suskirstymas. Šią informaciją jos praneša Komisijai ne vėliau gegužės 15 d. prieš nuimant atitinkamą derlių.

3 SKYRIUS

Parama krakmolinių bulvių augintojams

10 straipsnis

Atitiktis paramos skyrimo sąlygoms

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 77 straipsnyje numatyta parama už krakmolines bulves skiriama už bulves, dėl kurių sudaryta auginimo sutartis, kaip numatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 571/2009 ⁽¹⁾ 3 straipsnyje, atsižvelgiant į grynąjį bulvių svorį, kuris nustatomas vienu iš Komisijos reglamento (EB) Nr. 2235/2003 ⁽²⁾ I priede nurodytų metodų, ir, remiantis to reglamento II priede nustatytais normomis, į pristatytų bulvių krakmolo kiekį.

Už bulves, kuriose krakmolo kiekis nesiekia 13 %, parama neskiiriama, išskyrus atvejus, kai taikoma Reglamento (EB) Nr. 571/2009 5 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

11 straipsnis

Mažiausia kaina

Parama už krakmolines bulves priklauso nuo to, ar tenkinamas reikalavimas pateikti įrodymą, kad kaina, sumokėta pristatant į gamyklą pagal Reglamento (EB) Nr. 2235/2003 II priede nustatytas normas, yra ne mažesnė už Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 95a straipsnio 2 dalyje nurodytą kainą.

Taikoma Reglamento (EB) Nr. 571/2009 10 straipsnio 2 dalis.

⁽¹⁾ OL L 171, 2009 7 1, p. 6.

⁽²⁾ OL L 339, 2003 12 24, p. 36.

12 straipsnis

Išmokos

1. Nepažeisdama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio, paramą už bulvių krakmolą ūkininkui skiria valstybė narė, kurios teritorijoje yra valda, iš kurios bulvių krakmolo gamintojui tiekiamos bulvės, per keturis mėnesius nuo tada, kai pateikiamas šio reglamento 11 straipsnyje minimas įrodymas, kad visas to ūkininko atitinkamais prekybos metais turimas kiekis pristatytas į krakmolo gamybos įmonę, ir tenkinamos visos šio reglamento 10 straipsnyje nurodytos sąlygos.

2. Nuo prekybos metų gruodžio 1 d. valstybės narės gali mokėti avansus, kurie skiriami už atskiras ūkininko per tuos prekybos metus į krakmolo gamybos įmonę pristatytų bulvių kiekio dalis. Kiekvienas avansas mokamas už tą pristatytą krakmolinių bulvių kiekį, dėl kurio pateiktas 11 straipsnyje minimas įrodymas ir kuris atitinka 10 straipsnyje nurodytas sąlygas.

4 SKYRIUS

Priemoka už baltyminius augalus

13 straipsnis

Saldieji lubinai

Sprendžiant dėl Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnyje numatytos priemokos už baltyminius augalus skyrimo, saldžiaisiais lubinais laikomi tų veislių lubinai, kurių sėklose karčiųjų sėklų yra ne daugiau kaip 5 %. Karčiųjų sėklų dalis apskaičiuojama atliekant šio reglamento II priede apibūdintą tyrimą.

14 straipsnis

Grūdų ir baltyminių augalų mišinys

Regionuose, kuriuose baltyminiai augalai paprastai sėjami pramaišui su grūdais, priemoka už baltyminius augalus mokama pareiškėjo prašymu, jei jis atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms priimtiniu būdu įrodo, kad tokia mišinyje baltyminiai augalai sudaro pagrindinę dalį.

5 SKYRIUS

Išmoka už riešutų plotą

15 straipsnis

Bendrijos paramos skyrimo sąlygos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatyta parama už plotą gali būti skiriama tik už tuos žemės ūkio sklypus, kurie iki datos, nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį, yra apsodinami riešutmedžiais ir tenkina šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus reikalavimus.

Kai sklypas apsodinamas skirtingų veislių riešutmedžiais, o parama diferencijuojama pagal veisles, apie tinkamumą skirti paramą sprendžiama pagal tai, ar bent vienos veislės riešutmedžių skaičius atitinka mažiausio riešutmedžių skaičiaus hektare reikalavimą, kaip nustatyta šio straipsnio 2 dalyje.

2. Viename hektare riešutmedžių skaičius negali būti mažesnis kaip:

i) vedančių lazdynų riešutus – 125;

ii) vedančių migdolus – 50;

iii) vedančių graikinius riešutus – 50;

iv) vedančių pistacijas – 50;

v) vedančių saldžiavaisio pupmedžio vaisius – 30.

Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdamos į atitinkamos produkcijos ypatumus, gali nustatyti didesnę mažiausią riešutmedžių tankumą.

3. 1 dalies antroje pastraipoje minimais atvejais skirtinos paramos suma prilygsta sumai, kuri gali būti skiriama už paramos skyrimo sąlygas atitinkančias veisles, už kurias skiriama suma yra didžiausia.

16 straipsnis

Nacionalinės paramos skyrimo sąlygos

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 86 ir 120 straipsniuose numatyta nacionalinei paramai taikomas šio reglamento 15 straipsnis.

Nepažeisdama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 86 straipsnio, valstybė narė gali nustatyti papildomus tinkamumo skirti paramą kriterijus, jei tokie kriterijai yra suderinami su aplinkos, kaimo plėtros, socialiniais ir ekonominiais paramos schemos tikslais ir nelemia kai kurių gamintojų diskriminacijos. Siekdamas užtikrinti, kad ūkininkai laikytųsi tinkamumo kriterijų, valstybės narės imasi reikiamų priemonių.

17 straipsnis

Pranešimai

1. Valstybės narės praneša Komisijai toliau nurodytą informaciją visais atvejais iki paraiškų pateikimo termino, kurį jos nustato pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnį, bet ne vėliau:

a) kovo 31 d. – šio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą didesnę riešutmedžių tankumą ir kriterijus, taip pat šio reglamento 16 straipsnyje nurodytus papildomus kriterijus;

b) gegužės 15 d., jei valstybė narė diferencijuoja paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnio 2 dalį, – išmokos už plotą dydį pagal atskirus produktus ir (arba) pakeistą nacionalinį garantuojamą plotą (NGP).

2. Visi informacijos, kurią reikia pranešti Komisijai pagal 1 dalį, pakeitimai taikomi nuo kitų metų, o atitinkama valstybė narė apie juos praneša Komisijai kartu nurodydama objektyvius kriterijus, kuriais visi tie pakeitimai grindžiami.

6 SKYRIUS

Parama už sėklą

18 straipsnis

Sėklų sertifikavimas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta parama už sėklą remiantis šio reglamento 19–23 straipsniais skiriama direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB ir 2002/57/EB apibrėžtomis elitinėms ir oficialiai sertifikuotoms sėkloms, atitinkančioms tose direktyvose nustatytus standartus ir sąlygas, auginti.

19 straipsnis

Sėklų auginimas

1. Sėklos auginamos:

a) arba pagal sėklų auginimo įmonės arba selekcininko ir sėklų augintojo sudarytą auginimo sutartį;

b) arba tiesiogiai sėklų auginimo įmonės ar selekcininko; toks auginimas patvirtinamas auginimo deklaracija.

2. 1 dalyje minimas sėklų auginimo įmonės ir selekcininkus patvirtinti ir registruoja valstybės narės. Valstybės narės suteiktas patvirtinimas ar registracija galioja visoje Bendrijoje.

3. Sėklų auginimo įmonė arba selekcininkas, auginantis arba išauginęs sėklas ne toje valstybėje narėje, kurioje buvo suteiktas 2 dalyje minimas patvirtinimas arba registracija, tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai paprašyta (-as) pateikia visą informaciją, reikalingą patikrinti, ar ta įmonė arba selekcininkas turi teisę į paramą.

20 straipsnis

Teritorijų atitiktis paramos skyrimo sąlygoms

Kiekviena valstybė narė skiria paramą tik už tas sėklas, kurios išaugintos jos teritorijoje per tuos kalendorinius metus, kuriais prasideda prekybos metai, už kuriuos gali būti skiriama parama.

Parama skiriama visiems sėklų augintojams taikant sąlygas, kuriomis paramos gavėjams užtikrinamos vienodos galimybės, nepriklausomai nuo jų įsisteigimo Bendrijoje vietos.

21 straipsnis

Prekyba sėklomis

Parama skiriama tik jei gavėjas iš tikrųjų pardavė sėklas sėjai ne vėliau kitų metų po derliaus nuėmimo birželio 15 d. Žodis „parduoti“ reiškia laikyti atsargas, demonstruoti siekiant parduoti, siūlyti pirkti arba parduoti ar pristatyti kitam asmeniui.

22 straipsnis

Avansai

Valstybės narės sėklų augintojams avansus gali mokėti nuo prekybos metų, už kuriuos skiriama parama, gruodžio 1 d. Tokie avansai skiriami proporcingai sėjai jau parduotų sėklų, kaip apibrėžta 21 straipsnyje, kiekiui, su sąlyga, kad laikomasi visų šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

23 straipsnis

Kanapių veislės

Kanapių (*Cannabis sativa* L.), už kurias pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnio 4 dalį gali būti skiriama parama, veislės yra Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009 10 straipsnyje minimos veislės.

7 SKYRIUS

Specialioji išmoka už medvilnę

24 straipsnis

Medvilnei auginti tinkamos žemės ūkio paskirties žemės patvirtinimas

Valstybės narės nustato objektyvius žemės patvirtinimo kriterijus, kuriais remiantis gali būti skiriama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatyta specialioji išmoka už toje žemėje auginamą medvilnę.

Šie kriterijai nustatomi atsižvelgiant į tokius veiksnius:

- a) regionų, kuriuose medvilnė yra viena iš svarbiausių auginamų kultūrų, žemės ūkio ekonomika;
- b) konkrečių plotų dirvos ir klimato sąlygos;
- c) dirvai drėkinti naudojamo vandens tvarkymas;
- d) aplinkai nežalingos rotacijos sistemos ir auginimo būdai.

25 straipsnis

Sėjai skirtų veislių patvirtinimas

Valstybės narės tvirtina Bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge įregistruotas veisles, kurios pritaikomos prie rinkos poreikių.

26 straipsnis

Tinkamumo reikalavimai

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 89 straipsnio 1 dalyje nurodyti plotai apsėjami laikantis mažiausio augalų tankumo reikalavimo, kurį valstybė narė nustato atsižvelgdama į dirvos ir oro sąlygas, o prireikus – į regioninius ypatumus.

27 straipsnis

Agronominiai metodai

Valstybėms narėms leidžiama nustatyti specialias augalų priežiūros ir derliaus nuėmimo įprastomis auginimo sąlygomis agronominių metodų taisykles.

28 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų patvirtinimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės kitiems metams patvirtina visas prašymą auginti medvilnę pateikusias tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas:

- a) kurių visas turimas plotas sudaro bent 4 000 ha, kaip nustatyta valstybės narės, ir kurios atitinka 24 straipsnyje nustatytus patvirtinimo kriterijus ir turi bent vieną medvilnės valymo įmonę;
- b) kurios pagal nacionalines ir Bendrijos taisykles priėmė vidaus darbo tvarkos taisykles, visų pirma susijusias su narystės sąlygomis ir mokesčiais.

2. Jei nustatoma, kad patvirtinta tarpšakinė organizacija neatitinka 1 dalyje numatytų patvirtinimo kriterijų, valstybė narė panaikina patvirtinimą, nebent per deramą laikotarpį atitiktis atitinkamiems kriterijams atkurama. Jei ketinama panaikinti patvirtinimą, apie šį ketinimą valstybė narė praneša tarpšakinei organizacijai ir pateikia patvirtinimo panaikinimo priežastis. Valstybė narė leidžia tarpšakinei organizacijai per nustatytą laikotarpį pateikti pastabas. Jei patvirtinimas panaikinamas, valstybės narės numato taikyti atitinkamas sankcijas.

Patvirtintai tarpšakinei organizacijai, kuriai suteiktas patvirtinimas panaikinamas pagal šios dalies pirmą pastraipą, priklausantys ūkininkai praranda teisę į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 92 straipsnio 2 dalyje numatytą paramos padidinimą.

29 straipsnis

Gamintojų išsipareigojimai

1. Gamintojas negali būti daugiau kaip vienos tarpšakinės organizacijos narys.
2. Tarpšakinei organizacijai priklausantis gamintojas savo užaugintą medvilnę tiekia tai pačiai organizacijai priklausančiai medvilnės valymo įmonei.
3. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariais gamintojai tampa savanoriškai.

30 straipsnis

Pranešimai gamintojams

1. Iki atitinkamų metų sausio 31 d. valstybės narės praneša medvilnės augintojams:
 - a) patvirtintas veisles; tačiau veislės, patvirtintos pagal 25 straipsnį po šios datos, augintojams turi būti praneštos iki tų pačių metų kovo 15 d.;
 - b) žemės patvirtinimo kriterijus;
 - c) 26 straipsnyje minimą mažiausią augalų tankumą;
 - d) agronominius metodus, kuriuos būtina taikyti.
2. Jei veislės patvirtinimas panaikinamas, valstybės narės ne vėliau sausio 31 d. apie tai praneša augintojams, kad jie į tai atsižvelgtų kitų metų sėjos sezoną.

8 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ir pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius

31 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamos sąvokos:

- a) pareiškėjas – ūkininkas, ūkininkaujantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 ir 98 straipsniuose nurodytuose plotuose ir siekiantis gauti tuose straipsniuose numatytą paramą;
- b) parama – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio išmoka už vaisius ir daržoves arba to reglamento 98 straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius;

- c) pirmasis perdirbėjas – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 ir 98 straipsniuose minimų žemės ūkio žaliavų naudotojas, kuris verčiasi pirminiu jų perdirbimu ir siekia pagaminti vieną ar daugiau Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų;
- d) supirkėjas – asmuo, sudaręs sutartį su a punkte apibrėžtu pareiškėju ir savo lėšomis perkantis bent vieną iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 54 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje arba 98 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų;
- e) pripažinta gamintojų organizacija – juridinis asmuo arba aiškiai apibrėžta juridinio asmens dalis, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 122 straipsnio, 125a straipsnio 1 dalies ir 125b straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus ir pripažinta atitinkamos valstybės narės pagal to reglamento 125b straipsnį ir pripažintų gamintojų grupių pagal to reglamento 125e ir 103a straipsnius.

32 straipsnis

Sutartis

1. Neapribojant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 4 dalyje numatytos valstybės narės suteikiamos galimybės, to reglamento 97 straipsnio 3 dalyje ir 98 straipsnio 2 dalyje minimą perdirbimo sutartį sudaro pagal 33 straipsnį patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir pareiškėjas, jam atstovaujanti pripažinta gamintojų organizacija arba pareiškėjui atstovaujantis pagal 33 straipsnį patvirtintas supirkėjas.

Jei pripažinta gamintojų organizacija veikia ir kaip patvirtintas pirmasis perdirbėjas, sutartis gali būti pakeista tiekimo išsipareigojimu.

2. Sutartyje arba tiekimo išsipareigojime nurodomi bent šie duomenys:

- a) sutarties ar tiekimo išsipareigojimo šalių pavadinimai (pavardės) ir adresai;
- b) atitinkamos veislės ir kiekvienos veislės augalais apsodintas plotas;
- c) jei taikoma, pareiškėjo išsipareigojimas pirmajam perdirbėjui pateikti visą nuimtą derlių arba valstybių narių nustatytą mažiausią derliaus kiekį.

Tais atvejais, kai sutartį sudaro patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir pripažinta gamintojų organizacija arba pareiškėjui atstovaujantis patvirtintas supirkėjas, sutartyje taip pat nurodomi visų susijusių pareiškėjų pavadinimai (pavardės) ir adresai, kaip nurodyta a punkte, taip pat veislės ir apsodintas plotas, kaip nurodyta b punkte.

33 straipsnis

Pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų patvirtinimas

1. Remdamosi šiuo skyriumi valstybės narės nustato savo teritorijoje esančių pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų tvirtinimo sistemą. Visų pirma valstybės narės nustato tvirtinimo sąlygas, kuriomis užtikrinama, kad:

- a) patvirtinti pirmieji perdirbėjai ir supirkėjai turėtų administracinių gebėjimų tvarkyti 32 straipsnyje minimas sutartis;
- b) patvirtinti pirmieji perdirbėjai turėtų reikiamo gamybos pajėgumo.

2. Valstybės narės nustato tvirtinimo kontrolės tvarką.

3. Pagal Tarybos reglamentus (EB) Nr. 2201/96 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 2202/96 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1234/2007 suteikti patvirtinimai taikant šį skyrių galioja ir toliau.

4. Jei nustatoma, kad patvirtintas pirmasis perdirbėjas arba supirkėjas nesilaiko šiame skyriuje nustatytų įpareigojimų ar jų pagrindų priimtų nacionalinių nuostatų, arba jei patvirtintas pirmasis perdirbėjas arba supirkėjas nesutinka, kad kompetentingos institucijos atliktų patikrinimus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1122/2009, arba nepadedą jų vykdyti, valstybės narės taiko atitinkamas sankcijas. Sankcijos taikomos pagal pažeidimo šurkštumą.

5. Patvirtintų pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų sąrašą valstybės narės viešai paskelbia bent prieš du mėnesius iki datos, nustatytos pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį arba 13 straipsnio 6 dalį.

34 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves dydis

1. Iki metų, už kuriuos prašoma skirti paramą, kovo 15 d. valstybės narės taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 1 dalį nustato ir viešai paskelbia orientacinę paramos už hektarą dydį.

2. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 1 ir 2 dalis valstybės narės nustato ir viešai paskelbia galutinę paramos už hektarą dydį pagal nustatytą plotą.

⁽¹⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 29.

⁽²⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 49.

9 SKYRIUS

Priemokos avienos ir ožkienos sektoriuose

1 skirsnis

Paraiškos ir išmokos

35 straipsnis

Paraiškos ir gyvulių laikymo laikotarpis

1. Teikdami paraiškas gauti priemokas už avis ir ožkas ir paraiškas gauti papildomas priemokas, ūkininkai ne tik tenkina Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyriuje apibrėžtos integruotos administravimo ir kontrolės sistemos (toliau – integruotos sistemos) reikalavimus, bet ir tose paraiškose nurodo, ar tais metais, už kuriuos prašoma skirti priemoną, jie prekiaavo avių pienu arba avių pieno produktais.

2. Paraiškos gauti priemokas už avis ir ožkas ir paraiškos gauti papildomas priemokas kompetentingai institucijai teikiamos susijusios valstybės narės individualiai nustatytu laikotarpiu, kurio pradžia – ne anksčiau lapkričio 1 d., o pabaiga – ne vėliau balandžio 30 d., atitinkamai prieš tuos metus, už kuriuos prašoma skirti paraiškose nurodytą paramą, ir po jų.

3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 103 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis, per kurį ūkininkas įsipareigoja savo valdoje laikyti tokį ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių skaičių, už kurį prašo skirti paramą (laikymo laikotarpis), yra 100 dienų; šio laikotarpio pradžia – pirmą dieną po paskutinės paraiškų teikimo laikotarpio dienos, nurodytos 2 dalyje.

36 straipsnis

Vietovės, atitinkančios priemonų už ožkas skyrimo sąlygas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus atitinka šio reglamento III priede išvardytos vietovės.

Tačiau valstybės narės reguliariai tikrina, ar minėti kriterijai atitinka visos jų teritorijoje esančios III priede išvardytos vietovės. Apie tai, ar reikia daryti kokius nors III priedo pakeitimus, atlikusios minėtus patikrinimus valstybės narės Komisijai praneša iki metų, einančių prieš tuos metus, kuriems tie pakeitimai taikomi, liepos 31 d. Konkrečiai pranešime nurodomos III priede išvardytos vietovės arba tų vietovių dalys, kurios nebeatitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų, taip pat vietovės, kurios minėtus kriterijus atitinka, bet dar nėra įtrauktos į šio reglamento III priedą. Siūlydamos galimas į sąrašą įtraukti naujas vietoves valstybės narės pateikia Komisijai išsamų savo pasiūlymo pagrindimą.

37 straipsnis

Paraiškos gauti papildomas priemokas ir priemokas už ožkas

1. Norėdamas gauti papildomą priemoną arba priemoną už ožkas, ūkininkas, kurio ne mažiau kaip 50 %, bet mažiau kaip 100 % valdos sudaro Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietovėse arba šio reglamento III priede išvardytose vietovėse esanti žemės ūkio paskirties žemė, pateikia deklaraciją (-as), kurioje (-iose), remdamasis šio straipsnio 2 ir 3 dalimis, nurodo ūkininkavimo vietovę.

2. Ūkininkas, kuris privalo kasmet pateikti visos jo valdoje esančios žemės ūkio paskirties žemės deklaraciją, teikdamas paraišką gauti paramą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 1 dalyje, toje deklaracijoje nurodo sklypus, kuriuose jis ūkininkauja ir kurie yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse.

Ūkininkas, kuris neprivalo teikti 1 dalyje minėtos deklaracijos, jei yra galimybė, naudodamasis pagal integruotą sistemą numatyta žemės ūkio sklypų identifikavimo sistema kasmet pateikia specialią deklaraciją.

Tokioje specialioje deklaracijoje nurodoma ūkininkui priklausančios, nuomojamos arba kitokiu pagrindu naudojamos žemės vietos, tos žemės plotas ir žemės ūkio paskirties sklypai, kurie yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse. Valstybės narės gali numatyti, kad tokia speciali deklaracija būtų teikiama kartu su paraiška gauti priemoną už avis ir (arba) ožkas. Valstybės narės taip pat gali pareikalauti, kad tokia speciali deklaracija būtų teikiama naudojant bendrosios išmokos paraiškos formą.

3. Kompetentinga nacionalinė institucija gali pareikalauti, kad būtų pateikti žemės nuosavybės dokumentai, nuomos sutartis arba raštiškas ūkininkų susitarimas ir, jei taikoma, vietos arba regioninės valdžios institucijų, suteikusių ūkininkui žemės ūkio paskirties žemę, patvirtinimas. Tokiame patvirtinime nurodomas gamintojui suteiktos žemės plotas ir sklypai, esantys Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse.

38 straipsnis

Ūkininkai, vykdančys sezoninį gyvulių pervarymą

1. Ūkininkai, kurių ūkiai yra registruoti vienoje iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalies b punkte išvardytų geografinių vietovių ir kurie nori atitikti papildomos priemonos skyrimo sąlygas, paraiškose gauti priemoną nurodo:

a) vietą (-as), į kurią (-as) einamiesiems metams turi būti pervaryti gyvuliai;

b) einamiesiems metams nustatytą bent 90 dienų laikotarpį, minimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalies a punkte.

2. 1 dalyje minimos ūkininkų paraiškos gauti priemoną pateikiamos kartu su dokumentais, patvirtinančiais, kad per pastaruosius dvejus metus gyvuliai iš tikrųjų buvo pervaromi į naujas ganyklas, išskyrus *force majeure* atvejus arba aplinkybes, susidariusias dėl pateisinamų gamtinių sąlygų poveikio bandos nariams, visų pirma – vietovės, kurioje buvo vykdomas gyvulių pervarymas į naujas ganyklas, vietos arba regioninės valdžios institucijų patvirtinimu, kad gyvuliai pervaryti per ne mažiau kaip 90 dienų iš eilės.

Atlikdamos administracines paraiškų patikras, valstybės narės užtikrina, kad paraiškoje gauti priemoną nurodyta ganykla, į kurią buvo pervaryti gyvuliai, yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje nurodytoje vietovėje.

39 straipsnis

Priemonų mokėjimas

1. Priemonos ūkininkams mokamos atsižvelgiant į ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių, kurias jie laiko savo valdose visą 35 straipsnio 3 dalyje minimą gyvulių laikymo laikotarpį, skaičių.

2. Priemonos mokamos už gyvulius, atitinkančius Reglamento (EB) Nr. 73/2009 100 straipsnyje minimose apibrėžtyse numatytas sąlygas paskutinę gyvulių laikymo laikotarpio dieną.

40 straipsnis

Ūkininkų, prekiaujančių avių pienu arba avių pieno produktais, registras

Ne vėliau kaip trisdešimtą gyvulių laikymo laikotarpio dieną valstybės narės, remdamosi 35 straipsnio 1 dalyje minimomis ūkininkų deklaracijomis, kasmet sudaro avių pienu arba avių pieno produktais prekiaujančių ūkininkų registrą.

Sudarydamos tokius registrus valstybės narės atsižvelgia į patikrinimų rezultatus ir į visus kitus kompetentingoms institucijoms prieinamus informacijos šaltinius, visų pirma – iš perdirbėjų arba platintojų gautą informaciją, susijusią su avių pienu arba avių pieno produktais, kuriais prekiauja ūkininkai.

41 straipsnis

Pranešimas

Kasmet ne vėliau spalio 31 d. valstybės narės Komisijai praneša apie visus geografinių vietovių, kuriose vykdomas sezoninis gyvulių pervarymas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 38 straipsnyje, sąrašo pakeitimus.

2 skirsnis

Ribos, rezervai ir teisių perdavimas

42 straipsnis

Nemokamai įgytos teisės

Jei ūkininkas nemokamai įgijo teisių į priemoną iš nacionalinio rezervo, jam draudžiama savo teises perduoti arba laikinai išnuomoti trejus metus nuo teisių įgijimo, išskyrus tinkamai pagrįstas išskirtines aplinkybes.

43 straipsnis

Naudojimasis teisėmis

1. Iš turimų teisių ūkininkas gali turėti dvejopos naudos – jis gali jomis naudotis pats ir (arba) jas išnuomoti kitam ūkininkui.

2. Jei ūkininkas nepasinaudojo 4 dalyje nurodyta mažiausia procentine teisių dalimi, kasmet nepanaudota teisių dalis perduodama į nacionalinį rezervą, išskyrus šiuos atvejus:

- a) jei ūkininkas turi daugiausia 20 teisių į priemokas, bet nepasinaudojo mažiausia procentine teisių dalimi dvejus kalendorinius metus iš eilės, į nacionalinį rezervą perduodama tik per paskutinius kalendorinius metus nepanaudota teisių dalis;
- b) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ekstensyvinio programoje;
- c) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, pagal kurią teisių perdavimas ir (arba) laikina nuoma nėra privalomi;
- d) išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis.

3. Laikina išnuomoti teises galima tik visiems metams, ir jos turi būti susijusios bent su mažiausiu 44 straipsnio 1 dalyje nurodytu gyvulių skaičiumi. Kiekvieno laikinos nuomos laikotarpio, kuris negali būti ilgesnis kaip treji metai iš eilės, pabaigoje ūkininkas atgauna visas savo teises mažiausiai dvejais metams iš eilės, išskyrus atvejus, kai teisės yra perduotos. Jei kiekvienais iš tų dvejų metų ūkininkas nepasinaudoja bent mažiausia 4 dalyje numatyta procentine teisių dalimi, valstybė narė ūkininko nepanaudotą teisių dalį panaikina ir kasmet grąžina į nacionalinį rezervą, išskyrus išskirtines ir tinkamai pagrįstas aplinkybes.

Tačiau, jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, valstybės narės gali numatyti pailginti bendrą laikinos nuomos, kai įgyvendinamos tokios schemos, laikotarpį.

Ūkininkams, įsipareigojusiems dalyvauti ekstensyvinimo programoje pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2078/92 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą priemonę, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 ⁽²⁾ 22 ir 23 straipsnius arba pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 ⁽³⁾ 39 straipsnį, draudžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teises visą dalyvavimo minėtose programose laikotarpį. Tačiau ši nuostata netaikoma tais atvejais, kai pagal programą ūkininkams leidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti teises, jei jiems dalyvaujant ne šioje pastraipoje minimose priemonėse tokias teises turėti privaloma.

4. Mažiausia procentinė teisių į priemoną dalis, kuria būtina pasinaudoti, yra 70 %.

Tačiau valstybės narės šią procentinę dalį gali padidinti iki 100 %. Jos iš anksto informuoja Komisiją apie tai, kokią procentinę dalį ketina taikyti.

44 straipsnis

Teisių perdavimas ir laikina nuoma

1. Įvertinusios savo gamybos struktūras, valstybės narės gali nustatyti mažiausią teisių į priemokas skaičių, dėl kurio gali būti sudaromas dalinio teisių perdavimo neperduodant valdos sandoris. Šis mažiausias teisių į priemokas skaičius negali viršyti 10.

2. Teisių į priemokas perdavimas arba tokių teisių laikina nuoma įsigalioja tik po to, kai tokias teises perduodantis ir (arba) išnuomojantis ūkininkas ir jas įgyjantis ūkininkas apie tai praneša valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešimas kompetentingoms institucijoms pateikiamas iki valstybės narės nustatyto termino ir ne vėliau paskutinės paraiškų gauti priemokas teikimo laikotarpio toje valstybėje narėje dienos, išskyrus atvejus, kai teisės perduodamos paveldėjimo būdu. Tokiais atvejais teisės įgyjantis ūkininkas įpareigojamas pateikti atitinkamus teisinius dokumentus, įrodančius, kad jis yra mirusio ūkininko teisių paveldėtojas.

3. Jei teisės perduodamos neperduodant valdos, be kompensacinės išmokos į nacionalinį rezervą visais atvejais turi būti perduodama bent viena teisė.

45 straipsnis

Individualių viršutinių ribų keitimas

Jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos, valstybės narės nustato naujas individualias viršutines ribas ir susijusiems ūkininkams jiems priklausančių teisių į priemokas skaičių praneša ne vėliau kaip per 60 dienų nuo laikotarpio, per kurį gamintojas pateikė paraišką, paskutinės dienos.

⁽¹⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 85.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

⁽³⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jei teisės perduodamos paveldėjimo būdu, kaip nurodyta 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

46 straipsnis

Ūkininkai, kuriems jų dirbama žemė nepriklauso

Tik valstybei arba kolektyvui priklausančioje žemėje ūkininkaujantys ūkininkai, kurie nusprendžia daugiau tokios žemės nebe naudoti kaip ganyklos ir perduoti visas savo teises kitam ūkininkui, prilyginami savo valdas parduodantiems arba perduodantiems ūkininkams. Visais kitais atvejais tokie ūkininkai prilyginami ūkininkams, perduodantiems tik savo teises į priemokas.

47 straipsnis

Teisių perdavimas per nacionalinį rezervą

Jei valstybės narės numato, kad teisės turi būti perduodamos per nacionalinį rezervą, taikomos šio skirsnio nuostatos atitinkančios nacionalinės nuostatos. Be to, tokiais atvejais:

- a) valstybės narės gali numatyti galimybę teises laikinai nuomoti per nacionalinį rezervą;
- b) jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomosojamos pagal a punktą, teisių perdavimas į rezervą įsigalioja tik po to, kai valstybės narės kompetentingų institucijų pranešimą gauna teisės perduodantis ir (arba) nuomojantis ūkininkas, o teisių pervedimas iš rezervo kitam ūkininkui įsigalioja tik po to, kai kompetentingų institucijų pranešimą gauna tas teisės įgyjantis ūkininkas.

Be to, pirmoje pastraipoje minimomis nacionalinėmis nuostatomis užtikrinama, kad už tą teisių dalį, kuriai netaikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 105 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, valstybė narė skirtų išmoką, prilygstančią sumai, kuri būtų mokama vieno ūkininko teisių tiesioginio perdavimo kitam ūkininkui atveju, visų pirma atsižvelgiant į susijusios valstybės narės gamybos tendencijas. Tokia išmoka prilygsta sumai, kurią turi sumokėti ūkininkas, lygiavertės teisės įgyjantis iš nacionalinio rezervo.

48 straipsnis

Individualių ribų apskaičiavimas

Apskaičiuojant ir vėliau koreguojant individualias teisių į priemokas ribas naudojami tik sveiki skaičiai.

Todėl, jei galutinis aritmetinių veiksmų rezultatas nėra sveikas skaičius, naudojamas artimiausias sveikas skaičius. O jei gautas rezultatas lygus pusei sveiko skaičiaus, naudojamas didesnis sveikas skaičius.

49 straipsnis

Pranešimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie visus perduotos teisių į priemokas dalies, kuri atiduodama į nacionalinį rezervą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 105 straipsnio 2 dalį, pakeitimus ir, jei taikoma, apie priemones, kurių imtasi pagal to reglamento 105 straipsnio 3 dalį.

2. Kasmet iki balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai:

- a) per praėjusius metus po teisių perdavimo neperduodant valdos į nacionalinį rezervą be kompensacinės išmokos grąžintų teisių į priemokas skaičių;
- b) per praėjusius metus į nacionalinį rezervą perduotų nepanaudotų teisių į priemokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 106 straipsnio 2 dalyje, skaičių;
- c) per praėjusius metus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 106 straipsnio 3 dalį suteiktų teisių skaičių;
- d) per praėjusius metus mažiau palankiose vietovėse ūkininkaujantiems ūkininkams iš nacionalinio rezervo suteiktų teisių skaičių.

10 SKYRIUS

Išmokos už galvijieną

1 skirsnis

Specialioji priemoka

50 straipsnis

Paraiškos

1. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje nurodytas paraiškas gauti tiesiogines išmokas, kai prašoma skirti šiame skyriuje numatomą specialiąją priemoką, būtina ne tik tenkinti integruotos sistemos reikalavimus, bet ir kiekvienoje paraiškoje:

- a) nurodyti gyvulių skaičių pagal amžiaus grupes;
 - b) pateikti nuorodą į pasus arba administracinius dokumentus, pridedamus prie paraiškoje nurodytų gyvulių.
2. Paraiškos gali būti teikiamos tik dėl gyvulių, kurie 53 straipsnyje nurodyto gyvulių laikymo laikotarpio pirmą dieną yra:
- a) jei tai buliai – ne jaunesni kaip septynių mėnesių;

b) jei tai jaučiai:

- i) ne jaunesni kaip septynių mėnesių ir ne vyresni kaip 19 mėnesių (jei priskiriami pirmajai amžiaus grupei);
- ii) ne jaunesni kaip 20 mėnesių (jei priskiriami antrajai amžiaus grupei).

51 straipsnis

Priemokos skyrimas

Gyvuliai, neatitinkantys specialiosios priemokos skyrimo sąlygų atlikus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 4 dalyje numatytą proporcinį gyvulių skaičiaus mažinimą, negali būti laikomi tos pačios amžiaus grupės paraiškos objektu ir yra laikomi priemokos skyrimo objektu.

52 straipsnis

Pasai ir administraciniai dokumentai

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje nurodytais pasais arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytais lygiaverčiais nacionaliniais administraciniais dokumentais būtų užtikrinama, kad už vieną vienos amžiaus grupės gyvulių būtų galima skirti tik vieną priemoną.

Prireikus valstybės narės padeda viena kitai tai įgyvendinti.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalyje minimas administracinis dokumentas būtų:

- a) pridedamas prie kiekvieno gyvulio;
- b) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį ūkininkas turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad nuo dienos, kai parengiama pirmoji paraiška, aptariamieji gyvuliai liktų pas tą patį ūkininką iki juos pateikiant rinkai siekiant paskersti;
- c) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį centrinės valdžios institucijos turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad šia galimybe pasinaudojanti valstybė narė arba valstybės narės regionas atliktų visų paraiškoje nurodytų gyvulių patikras vietoje, tikrintų tų gyvulių judėjimą ir aiškiai pažymėtų kiekvieną patikrintą gyvulį; ūkininkai privalo leisti atlikti šiuos veiksmus;
- d) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį centrinės valdžios institucijos turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad valstybė narė imtųsi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad priemonė už tos pačios amžiaus grupės gyvulių nebūtų skiriama du kartus, ir paprašyta nedelsdama pateiktų informaciją apie priemokos už kiekvieną gyvulį būklę.

3. Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti viena ar keliomis 2 dalyje numatytomis galimybėmis, Komisijai laiku apie tai praneša ir pateikia susijusias įgyvendinamąsias nuostatas.

53 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies a punkte minimas gyvulių laikymo laikotarpis – du mėnesiai; jis prasideda kitą dieną po paraiškos pateikimo.

Tačiau valstybės narės gali numatyti galimybę ūkininkams nusistatyti kitokias gyvulių laikymo laikotarpio pradžios datas su sąlyga, kad toks laikotarpis prasidėtų praėjus ne daugiau kaip dviem mėnesiams nuo paraiškos pateikimo.

54 straipsnis

Regioninės viršutinės ribos

1. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 4 dalį proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama priemokos vieneto sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

2. Valstybės narės, nusprendusios įtraukti kitus regionus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 109 straipsnio a punkte, arba iš dalies pakeisti savo teritorijoje esančius regionus, apie šį sprendimą informuoja Komisiją iki atitinkamų metų sausio 1 d., pateikdamos regiono apibūdinimą ir nustatytas viršutines ribas. Apie visus paskesnius pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų sausio 1 d.

55 straipsnis

Gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribos

1. Valstybės narės, nusprendusios pakeisti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 1 dalyje nurodytą vienos amžiaus grupės gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribą, kuri dabar yra 90, arba nukrypti nuo šios ribos, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

Be to, valstybės narės, nustačiusios mažiausio gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribą, nuo kurios proporcinis gyvulių mažinimas nebetaikomas, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

2. Apie visus paskesnius 1 dalies taikymo pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų sausio 1 d.

56 straipsnis

Priemokos skyrimas skerdimo metu

1. Valstybės narės gali skirti specialiąją priemoką skerdimo metu:

- a) už vienos amžiaus grupės bulius;
- b) už pirmosios arba antrosios amžiaus grupės jaučius arba derinant priemokų už abiejų amžiaus grupių gyvulius skyrimą.

2. Valstybės narės, nusprendusios specialiąsias priemokas skerdimo metu skirti pagal 1 dalį, numato, kad priemoka gali būti skiriama ir tada, kai reikalavimus atitinkantys gyvuliai išvežami į kitą valstybę narę arba eksportuojami į trečiąją šalį.

3. Valstybės narės, nusprendusios specialiąsias priemokas skerdimo metu skirti pagal šio straipsnio 1 dalį, skirdamos priemokas šį skirsnį, 77 straipsnį ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalis taiko *mutatis mutandis*.

4. Paraiškose gauti paramą pateikiama ne tik 78 straipsnio 1 dalyje minima informacija, bet ir nurodoma, ar gyvulys yra bulius, ar jautis, o kartu su paraiška pateikiamas dokumentas su 52 straipsnyje reikalaujama informacija. Valstybės narės pasirinkimu tai gali būti vienas iš šių dokumentų:

- a) pasas arba paso kopija, jei yra keli naudojamos rūšies dokumento egzemplioriai;
- b) paso kopija, jei yra tik vienas naudojamos rūšies paso egzempliorius, kuris turi būti grąžintas kompetentingai institucijai, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje; tokiu atveju valstybė narė imasi veiksmų užtikrinti, kad dokumento kopijoje pateikiama informacija atitiktų originalą;
- c) jei nėra paso – nacionalinis administracinis dokumentas Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Valstybės narės gali laikinai sustabdyti nacionalinio administracinio dokumento taikymą. Tokiu atveju valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad priemoka nebūtų skiriama du kartus už tos pačios amžiaus grupės gyvulius, kurie yra Bendrijos vidaus prekybos objektas.

Jei Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio b punkte nurodytose kompiuterinėse duomenų bazėse valstybei narei priimtiniu būdu pateikiama informacija, reikalinga užtikrinti, kad už kiekvieną vienos amžiaus grupės gyvulį būtų skiriama tik viena priemoka, prie paraiškos gauti paramą pridėti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto dokumento nereikia.

Nukrypdomas nuo šios dalies pirmos pastraipos, 78 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą galimybę taikančios valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad ūkininkas galėtų konkrečiai nustatyti gyvulius, dėl kurių jis teikia paraišką gauti specialiąją priemoką.

5. Bulių paskerdimą įrodančiame dokumente nurodomas skerdenos svoris.

6. Jei gyvulys išvežamas, išvežimo įrodymu laikomas siuntėjo patvirtinimas, kuriame nurodoma gyvulio paskirties valstybė narė.

Tokiu atveju paraiškoje gauti paramą nurodoma:

- a) siuntėjo pavadinimas (pavardė) ir adresas (arba lygiavertis kodas);
- b) gyvulio atpažinties numeris;
- c) patvirtinimas, kad gyvulys ne jaunesnis kaip devynių mėnesių.

Paraiškos gauti paramą pateikiamos iki gyvulį išvežant iš konkrečios valstybės narės teritorijos, o išvežimo įrodymas pateikiamas per tris mėnesius nuo gyvulį išvežimo iš konkrečios valstybės narės teritorijos.

57 straipsnis

Informacija apie subsidijų sistemą

1. Taikant 56 straipsnį ir nukrypstant nuo 53 straipsnio, priemoka mokama ūkininkams, kurie išlaikė gyvulius bent dviejų mėnesių gyvulių laikymo laikotarpį, kuris baigėsi likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo ar išsiuntimo arba mažiau kaip dviem mėnesiams iki eksportavimo.

Priemokos už jaučius mokamos pagal šias taisykles:

- a) priemokos už pirmosios amžiaus grupės gyvulius mokamos tik jei ūkininkas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip du mėnesius laikotarpiu, kai gyvulys yra ne jaunesnis kaip septynių mėnesių ir jaunesnis kaip 22 mėnesių;
- b) priemokos už antrosios amžiaus grupės gyvulius gali būti mokamos tik jei ūkininkas ne trumpiau kaip du mėnesius išlaikė ne jaunesnį kaip 20 mėnesių gyvulį;
- c) priemokos už abiejų amžiaus grupių gyvulius gali būti mokamos kartu tik jei ūkininkas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip keturis mėnesius iš eilės pagal a ir b punktuose nustatytus amžiaus reikalavimus;
- d) priemokos už antrosios amžiaus grupės gyvulius gali būti mokamos tik jei iš kitos valstybės narės išvežamas ne jaunesnis kaip 19 mėnesių gyvulys.

2. Skerdenos svoris nustatomas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1183/2006 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje pateikiama skerdenos apibrėžtimi.

Jei pristatyta skerdena neatitinka minėtos apibrėžties, taikomi Komisijos reglamento (EB) Nr. 1249/2008 ⁽²⁾ III priede nustatyti koregavimo koeficientai.

⁽¹⁾ OL L 214, 2006 8 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 337, 2008 12 16, p. 3.

Jei galvijų skerdžiamas skerdykloje, kurioje netaikoma Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalė, valstybės narės gali leisti skerdenos svorį nustatyti pagal gyvąjį paskersto gyvulio svorį. Tokiu atveju laikoma, kad, jei gyvasis paskersto gyvulio svoris yra 340 kg arba daugiau, tai skerdenos svoris – 185 kg arba daugiau.

58 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės iki atitinkamų kalendorinių metų pradžios informuoja Komisiją apie savo sprendimą dėl 56 straipsnio taikymo arba apie susijusius pakeitimus ir atitinkamas procedūras.

2 skirsnis

Priemoka už karvės žindenes

59 straipsnis

Mėšinių veislių karvės

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 109 straipsnio d punktą ir 115 straipsnio 2 dalį, šio reglamento IV priede išvardytų galvijų veislių karvės nėra laikomos mėšinių veislių karvėmis.

60 straipsnis

Didžiausia individuali kvota

1. Valstybės narės, nusprendusios pakeisti didžiausią individualią 120 000 kg kvotą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punkte, arba nuo jos nukrypti, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

2. Apie visus paskesnius 1 dalies taikymo pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų gruodžio 31 d.

61 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalyje numatytas šešių mėnesių gyvulių laikymo laikotarpis prasideda kitą dieną po paraiškos pateikimo.

62 straipsnis

Paraiškos

1. Nepažeidžiant integruotos sistemos reikalavimų, kai teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje numatyta paraiška gauti tiesioginę išmoką apima paraišką gauti priemoną, kuri gali būti skiriama pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punktą, toje paraiškoje pateikiama:

a) pareiškimas, kuriame nurodoma individuali pieno kvota, kuri gamintojui taikoma kovo 31 d., einančią prieš atitinkamais kalendoriniais metais prasidedantį 12 mėnesių pertekliaus mokesčio sistemos taikymo laikotarpį; jei paraiškos pateikimo dieną ši kvota nėra žinoma, ji kompetentingoms institucijoms nurodoma vos atsiradus galimybei;

b) ūkininko įsipareigojimas 12 mėnesių nuo paraiškos pateikimo nedidinti individualios kvotos virš kiekybinio apribojimo, nustatyto Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punkte.

B punktas netaikomas, jei valstybė narė yra panaikinusi kiekybinį apribojimą.

2. Paraiškos gauti priemoną už karvės žindenes teikiamos visą valstybės narės nustatytą šešių mėnesių per kalendorinius metus laikotarpį.

Valstybės narės gali numatyti atskirus paraiškų teikimo laikotarpius ar datas visą minėtą laikotarpį ir paraiškų gauti priemoną, kurias ūkininkai gali pateikti per kalendorinius metus, skaičių.

63 straipsnis

Vidutinis pieno primilžis

Vidutinis pieno primilžis apskaičiuojamas remiantis V priede nustatytomis vidutinėmis primilžio normomis. Tačiau apskaičiuodamos vidutinį pieno primilžį valstybės narės gali remtis jų pripažintu dokumentu, kuriame nurodytas vidutinis ūkininko pieninių galvijų bandos primilžis.

64 straipsnis

Papildoma nacionalinė priemoka

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 5 dalyje numatyta papildoma nacionalinė priemoka už karvės žindenes gali būti skiriama tik tam ūkininkui, kuris už tuos pačius kalendorinius metus gauna priemoną už karvės žindenes.

Papildoma nacionalinė priemoka už karvės žindenes skiriama tik kai neviršijamas gyvulių, atitinkančių tokios priemokos skyrimo sąlygas, skaičius, jei tai aktualu atlikus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytą proporcinį gyvulių skaičiaus mažinimą.

2. Valstybės narės gali nustatyti papildomų nacionalinių priemonų už karvės žindenes gavimo papildomas sąlygas. Jos apie tai informuoja Komisiją likus deramam laikotarpiui iki tokių sąlygų įsigaliojimo.

3. Ne vėliau kiekvienų kalendorinių metų rugpjūčio 31 d. Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nustatytas sąlygas.

65 straipsnis

Individualios viršutinės ribos

Valstybės narės, vadovaudamosi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 112 straipsnio 1 dalimi, kiekvienam ūkininkui nustato individualias viršutinės ribas.

66 straipsnis

Pranešimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie:

- a) visus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje aptariamo mažinimo pakeitimus;
- b) jei taikoma, visus pagal to reglamento 113 straipsnio 3 dalies a punktą taikomų priemonių pakeitimus.

2. Ne vėliau kiekvienų kalendorinių metų liepos 31 d. naudojamos Komisijos pateiktą formą valstybės narės elektroniniu būdu Komisijai praneša:

- a) per praėjusius kalendorinius metus po teisių perdavimo neperduodant valdos į nacionalinį rezervą be kompensacinės išmokos grąžintų teisių į priemokas skaičių;
- b) per praėjusius kalendorinius metus į nacionalinį rezervą perduotų nepanaudotų teisių į priemokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 2 dalyje, skaičių;
- c) per praėjusius kalendorinius metus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 114 straipsnio 3 dalį suteiktų teisių skaičių.

67 straipsnis

Nemokamai įgytos teisės

Jei ūkininkas nemokamai įgijo teises į priemokas iš nacionalinio rezervo, jam draudžiama savo teises perduoti arba laikinai išnuomoti kitus trejus metus iš eilės, išskyrus tinkamai pagrįstas išskirtines aplinkybes.

68 straipsnis

Naudojimasis teisėmis

1. Iš turimų teisių ūkininkas gali turėti dvejopos naudos – jis gali jomis naudotis pats ir (arba) jas išnuomoti kitam gamintojui.

2. Jei ūkininkas nepasinaudojo 4 dalyje nurodyta mažiausia procentine teisių dalimi, kiekvienais kalendoriniais metais nepanaudota teisių dalis pervedama į nacionalinį rezervą, išskyrus šiuos atvejus:

- a) jei ūkininkas turi daugiausia septynias teises į priemokas ir nepasinaudojo 4 dalyje nustatyta mažiausia procentine teisių dalimi dvejus kalendorinius metus iš eilės, tik per paskutinius kalendorinius metus nepanaudota teisių dalis pervedama į nacionalinį rezervą;
- b) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ekstensyvinimo programoje;
- c) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją scheme, pagal kurią teisių perdavimas ir (arba) laikina nuoma nėra privalomi; arba
- d) išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis.

3. Laikina išnuomoti teises galima tik visiems kalendoriniams metams, ir jos turi būti susijusios bent su mažiausiu 69 straipsnio 1 dalyje nurodytu gyvulių skaičiumi. Kiekvieno laikinos nuomos laikotarpio, kuris negali būti ilgesnis kaip treji metai iš eilės, pabaigoje ūkininkas atgauna visas savo teises mažiausiai dvejims kalendoriniams metams iš eilės, išskyrus atvejus, kai teisės yra perduotos. Jei kiekvienais iš tų dvejų metų ūkininkas nepasinaudoja bent mažiausia pagal 4 dalį nustatyta procentine teisių dalimi, valstybė narė ūkininko nepanaudotą teisių dalį panaikina ir kasmet grąžina į nacionalinį rezervą, išskyrus išskirtines ir tinkamai pagrįstas aplinkybes.

Tačiau, jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją scheme, valstybės narės gali numatyti pailginti bendrą laikinos nuomos įgyvendinant tas schemas laikotarpį.

Ūkininkams, išpareigojusiems dalyvauti ekstensyvinimo programoje pagal Reglamento (EEB) Nr. 2078/92 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą priemonę, pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22 ir 23 straipsnius arba pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnį, draudžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teises visą dalyvavimo minėtose programose laikotarpį. Tačiau ši pastraipa netaikoma tais atvejais, kai pagal programą ūkininkams leidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti teises, jei jiems dalyvaujant ne šioje pastraipoje minimose priemonėse tokias teises turėti privaloma.

4. Mažiausia procentinė teisių į priemoką dalis, kuria būtina pasinaudoti, yra 70 %. Tačiau valstybės narės šią procentinę dalį gali padidinti iki 100 %.

Valstybės narės iš anksto informuoja Komisiją apie tai, kokią procentinę dalį ketina taikyti, arba apie minėtos procentinės dalies pakeitimus.

69 straipsnis

Teisių perdavimas ir laikina nuoma

1. Įvertinusios savo gamybos struktūras, valstybės narės gali nustatyti mažiausią teisių į priemokas skaičių, dėl kurio gali būti sudaromas dalinio teisių perdavimo neperduodant valdos sandoris. Šis mažiausias teisių į priemokas skaičius negali viršyti penkių.

2. Teisių į priemokas perdavimas arba tokių teisių laikina nuoma įsigalioja tik po to, kai tokias teises perduodantis ir (arba) išnuomojantis ūkininkas ir jas įgyjantis ūkininkas apie tai bendrai praneša valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešimas kompetentingoms institucijoms pateikiamas iki valstybės narės nustatyto termino ir ne vėliau dienos, kurią teises įgyjantis ūkininkas pateikia paraišką gauti priemoną, išskyrus atvejus, kai teisės perduodamos paveldėjimo būdu. Tokiais atvejais teises įgyjantis ūkininkas įpareigojamas pateikti atitinkamus teisinius dokumentus, įrodančius, kad jis yra mirusio ūkininko teisių paveldėtojas.

70 straipsnis

Individualių viršutinių ribų keitimas

Jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos, valstybės narės nustato naujas individualias viršutines ribas ir praneša susijusiems ūkininkams jiems priklausančių teisių į priemokas skaičių ne vėliau kaip per 60 dienų nuo laikotarpio, per kurį gamintojas pateikė paraišką, paskutinės dienos.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jei teisės perduodamos paveldėjimo būdu.

71 straipsnis

Ūkininkai, kuriems jų dirbama žemė nepriklauso

Tik valstybei arba kolektyvui priklausančioje žemėje ūkininkaujantys ūkininkai, kurie nusprendžia daugiau tokioje žemėje nebeūkininkauti ir perduoti visas savo teises kitam ūkininkui, prilyginami savo valdas parduodantiems arba perduodantiems ūkininkams. Visais kitais atvejais tokie ūkininkai prilyginami ūkininkams, perduodantiems tik savo teises į priemokas.

72 straipsnis

Teisių perdavimas per nacionalinį rezervą

Jei valstybės narės numato, kad teisių perdavimas neperduodant valdos turi būti atliekamas per nacionalinį rezervą vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 3 dalies b punktu, taikomos 69–71 straipsnių nuostatos atitinkančios nacionalinės nuostatos. Be to, tokiais atvejais:

— valstybės narės gali numatyti galimybę teises laikinai nuomoti per nacionalinį rezervą,

— jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos pagal pirmąją įtrauką, teisių perdavimas į rezervą įsigalioja tik po to, kai valstybės narės kompetentingų institucijų pranešimą gauna teises perduodantis ir (arba) nuomojantis ūkininkas, o teisių pervedimas iš rezervu kitam ūkininkui įsigalioja tik po to, kai kompetentingų institucijų pranešimą gauna tas teises įgyjantis ūkininkas.

Be to, tokiomis nuostatomis turi būti užtikrinama, kad už tą teisių dalį, kuriai netaikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, valstybė narė skirtų išmoką, prilygstančią sumai, kuri būtų mokama vieno ūkininko teisių tiesioginio perdavimo kitam atveju, visų pirma atsižvelgiant į susijusios valstybės narės gamybos tendencijas. Tokia išmoka prilygsta sumai, kurią turi sumokėti ūkininkas, lygiavertės teises įgyjantis iš nacionalinio rezervu.

73 straipsnis

Dalinės teisės

1. Jei pagal 65–72 straipsnius atliktų aritmetinių veiksmų rezultatas nėra sveikas skaičius, atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

2. Jei pritaikius šio skirsnio nuostatas ūkininkui suteikiamos arba nacionaliniam rezervui priklausančios teisės į priemokas yra dalinės, šios dalinės teisės susumuojamos.

3. Jei ūkininkas turi dalinę teisę į priemoną, ja naudodamasis jis gali gauti tik atitinkamą priemonos ir, jei taikoma, 64 straipsnyje nurodytos papildomos nacionalinės priemonos vieneto sumos dalį.

74 straipsnis

Specialioji išmokų už telyčias schema

1. Valstybės narės, siekiančios pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, apie tai informuoja Komisiją ir kartu pateikia Komisijai susijusius duomenis, pagal kuriuos būtų galima nuspręsti, ar tenkinamos to reglamento 115 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

Jei taikoma, atitinkamos valstybės narės praneša ir savo nustatytas specialiąsias viršutines ribas.

Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Sprendimai, galiojantys įsigaliojant šiam reglamentui, taikomi ir toliau.

2. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančios valstybės narės iki atitinkamų metų sausio 1 d. praneša Komisijai apie visus jų nustatytų specialiosios nacionalinės viršutinės ribos pakeitimus.

3. Specialiąją schemą taikančios valstybės narės nustato kriterijus, kuriais siekia užtikrinti, kad priemokos būtų mokamos ūkininkams, kurių auginamos telyčios papildys karvių bandas. Tokie kriterijai visų pirma gali būti amžiaus apribojimas ir (arba) veislės reikalavimai. Apie priimtus kriterijus valstybės narės informuoja Komisiją iki metų, einančių prieš metus, už kuriuos prašoma skirti paramą, gruodžio 31 d. Apie visus paskesnius pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų gruodžio 31 d.

4. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama priemoka ir, jei taikoma, 64 straipsnyje nurodytos papildomos nacionalinės priemokos vieneto sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

5. Specialiąją schemą taikančiose valstybėse narėse Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas dėl mažiausio laikomų gyvulių skaičiaus yra visiškai tenkinamas, jei ūkininkas laiko nurodytą karvių žindenių (kai teikiama paraiška gauti priemoką už karves žindenes) arba telyčių (kai teikiama paraiška gauti priemoką už telyčias) skaičių.

6. Šiai specialiajai schemai 65–73 straipsnių nuostatos netaikomos.

75 straipsnis

Gyvulių skaičiaus apvalinimas

Jei apskaičiuojant didžiausią telyčių skaičių procentais, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, gautas rezultatas yra ne sveikas skaičius, tas skaičius apvalinamas iki artimiausio mažiausio sveiko skaičiaus, jei trupmeninė dalis mažesnė kaip 0,5, ir iki artimiausio didesnio sveiko skaičiaus, jei trupmeninė dalis yra 0,5 ar didesnė.

3 skirsnis

Specialiajai priemokai ir priemokai už karves žindenes taikomos bendros nuostatos

76 straipsnis

Paraiškos gauti specialiąsias priemokas ir priemokas už karves žindenes

Dėl administracinių priežasčių valstybės narės gali numatyti, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje nurodytos paraiškos gauti tiesiogines išmokas (kai teikiamos paraiškos gauti specialiąsias priemokas ir priemokas už karves žindenes) būtų teikiamos dėl mažiausio gyvulių skaičiaus, kuris turi būti ne didesnis kaip trys.

4 skirsnis

Skerdimo priemoka

77 straipsnis

Pareiškimas dėl dalyvavimo

Valstybės narės gali nustatyti, kad, norėdamas įgyti teisę į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnyje numatytą skerdimo priemoką už konkrečius kalendorinius metus, iki pateikdamas pirmą paraišką už tuos metus arba jos pateikimo metu kiekvienas ūkininkas pateiktų pareiškimą dėl dalyvavimo.

Tačiau, jei ūkininkas pareiškimo dėl dalyvavimo nekeičia, valstybės narės gali laikyti galiojančiu ankstesnį jo pareiškimą.

78 straipsnis

Paraiškos

1. Paraiškose gauti paramą nurodoma visa sprendimui dėl skerdimo priemokos skyrimo priimti reikalinga informacija, o jei gyvulys gimė po 1998 m. sausio 1 d., visų pirma nurodoma gyvulio gimimo data.

Paraiškos gauti paramą teikiamos valstybės narės nustatomu laikotarpiu, kuris negali būti ilgesnis kaip šeši mėnesiai nuo gyvulio paskerdimo arba, jei gyvulys eksportuojamas, nuo dienos, kai gyvulys išvežamas iš Bendrijos muitų teritorijos. Tas laikotarpis baigiasi ne vėliau kaip kitų metų vasario pabaigoje, išskyrus su gyvulių išvežimu arba eksportu siejamus išimtinis atvejus, kuriuos nustato susijusi valstybė narė. Paisydamos šio termino valstybės narės gali nustatyti paraiškų teikimo laikotarpius ir terminus, taip pat nuspręsti, kiek paraiškų kiekvienas ūkininkas gali pateikti per kalendorinius metus.

Valstybės narės gali numatyti galimybę leisti, kad paraiškas ūkininkai teiktų per kitus asmenis. Tokiais atvejais paraiškose nurodoma ūkininko, kuris pretenduoja atitikti skerdimo priemokos skyrimo sąlygas, pavardė ir adresas.

Teikiant paraiškas būtina ne tik tenkinti integruotos sistemos reikalavimus, bet ir:

- a) jei priemoka skiriama skerdimo metu, kartu pateikti pažymą iš skerdyklos arba bet kokią kitą skerdyklos išduotą ar patvirtintą dokumentą, kuriame būtų nurodyta bent ši informacija:
 - i) skerdyklos pavadinimas ir adresas (arba lygiavertis kodas);
 - ii) paskerdimo data ir paskerstų gyvulių atpažinties ir skerdimo numeriai;
 - iii) jei skerdziami veršeliai, skerdenos svoris, išskyrus atvejus, kai taikoma 79 straipsnio 4 dalis;

- b) jei gyvulys eksportuojamas į trečiąją šalį:
- i) eksportuotojo pavadinimas ir adresas (arba lygiavertis kodas);
 - ii) gyvulio atpažinties numeris;
 - iii) eksporto deklaracija, kurioje, jei gyvulys gimęs po 1998 m. sausio 1 d., nurodomas gyvulio amžius, o jei eksportuojami veršeliai, išskyrus atvejus, kai taikoma 79 straipsnio 4 dalis, nurodomas gyvasis veršelių svoris, tačiau jis negali viršyti 300 kg;
 - iv) įrodymas, kad gyvulys išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos; tinka eksporto grąžinamosioms išmokoms gauti naudojama įrodymo forma.

Valstybės narės gali numatyti, kad ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodyta informacija būtų teikiama per valstybės narės patvirtintą (-as) įstaigą (-as) naudojantis informacinėmis technologijomis.

Valstybės narės iš anksto neįsprendusios reguliariai tikrina, ar išduotose pažymose ir dokumentuose pateikiama informacija ir, jei taikoma, ketvirtojoje pastraipoje minimi duomenys yra teisingi.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad informacija apie gyvulių skerdimą, įvesta į Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio b punkte nurodytas kompiuterines duomenų bazes ir skerdyklų perduota kompetentingoms institucijoms, būtų laikoma ūkininkų vardu pateiktomis paraiškomis gauti skerdimo priemonas, jei valstybės narės priimtiniu būdu įmanoma užtikrinti tokioje duomenų bazėje kaupiamų duomenų, reikalingų įgyvendinant skerdimo priemonų schemą, ir, jei taikoma, duomenų apie specialiųjų priemonų skyrimą skerdimo metu tikslumą.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad būtų teikiamos paraiškos. Tokiu atveju jos gali nustatyti, kokia informacija pateikiama kartu su paraiška.

Valstybės narės, nusprendusios taikyti šią dalį, informuoja Komisiją apie visus paskesnius pakeitimus iki juos įgyvendindamos.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo agentūrai prieinami duomenys aprėptų visą skerdimo priemonai išmokėti reikalingą informaciją, t. y.:

- a) per atitinkamus metus paskerstų gyvulių rūšis ir kiekį, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalyje;
- b) informaciją apie tame straipsnyje nurodytų gyvulių amžiaus ribų ir skerdenos svorio, taip pat šio reglamento 80 straipsnyje nurodyto gyvulių laikymo laikotarpio atitiktį reikalavimams;
- c) jei taikoma, specialiajai priemokai skerdimo metu išmokėti reikalingą informaciją.

3. Net jei valstybė narė, kurioje gyvulys paskerstas, nusprendė taikyti šio straipsnio 2 dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą, už gyvulius, kuriais buvo prekiaujama Bendrijoje pasibaigus 80 straipsnyje nurodytam gyvulių laikymo laikotarpiui, skerdykla išduoda šio straipsnio 1 dalies ketvirtosios pastraipos a punkte nurodytą dokumentą.

Tačiau jei abiejų valstybių narių duomenų perdavimo sistemos yra suderinamos, jos gali susitarti taikyti 2 dalį.

Valstybės narės padeda viena kitai užtikrinti, kad pateikiamuose dokumentuose nurodomos informacijos patikimumo ir (arba) duomenų, kuriais dalijamasi, tikslumo patikrinimai būtų veiksmingi. Tuo tikslu paramą skirianti valstybė valstybei narei, kurioje gyvulys paskerdžiamas, reguliariai perduoda pagal skerdyklas sugrupuotą iš pastarosios valstybės narės gautų skerdimo pažymų (arba vietoj jų gautos informacijos) santrauką.

79 straipsnis

Skerdenų svoris ir pateikimas

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punktą, veršienos skerdena pateikiama nulupus odą, išdarinėjus ir nuleidus kraują, be galvos ir kanopų, tačiau su kepenimis, inkstais ir inkstų riebalais.

2. Svoris, kuris šiuo atveju vertinamas, yra atvėsintos skerdenos svoris arba kuo greičiau po skerdimo nustatytas šiltos skerdenos svoris, sumažintas 2 %.

3. Jei skerdenos pristatomos be kepenų, inkstų ir (arba) inkstų riebalų, jų svoris padidinamas:

- a) 3,5 kilogramo, jei nėra kepenų;
- b) 0,5 kilogramo, jei nėra inkstų;
- c) 3,5 kilogramo, jei nėra inkstų riebalų.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad, jei skerdžiamas arba eksportuojamas veršelis yra jaunesnis kaip šešių mėnesių, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punkte minimas svorio reikalavimas tenkinamas.

Jei skerdenos svorio nustatyti skerdykloje nėra galimybės, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punkte minimas svorio reikalavimas tenkinamas, jei gyvasis svoris neviršija 300 kilogramų.

80 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

1. Skerdimo priemoną mokama ūkininkui, kuris išlaikė gyvulį bent dviejų mėnesių gyvulių laikymo laikotarpi, kuris baigėsi likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo arba mažiau kaip dviem mėnesiams iki eksportavimo.

2. Jei skerdžiami jaunesni kaip trijų mėnesių veršeliai, jų laikymo laikotarpis – vienas mėnuo.

81 straipsnis

Nacionalinės viršutinės ribos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytos nacionalinės viršutinės ribos nustatytos šio reglamento VI priede.

2. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 4 dalį proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama skerdimo priemokos vienetų sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

5 skirsnis

Bendrosios nuostatos

82 straipsnis

Avanso mokėjimas

1. Remdamasi administracinių patikrų ir patikrų vietoje rezultatais, kompetentinga institucija pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio 4 dalies b punktą sumoka ūkininkui 60 % specialiosios priemokos, priemokos už karves žindenes ir skerdimo priemokos dydžio avansą už reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių.

Jei skiriama specialioji priemoka, taikoma 74 straipsnyje nurodyta specialioji išmokų už telyčias schema ar skiriama skerdimo priemoka, valstybės narės gali sumažinti avanso procentinę dalį, tačiau ji negali būti mažesnė kaip 40 %.

Avansas negali būti išmokėtas anksčiau kaip kalendorinių metų, už kuriuos prašoma skirti priemoką, spalio 16 d.

2. Galutinė priemokos išmoka prilygsta avanso ir priemokos sumos, į kurią ūkininkas turi teisę, skirtumui.

83 straipsnis

Paramos skyrimo metai

1. Paraiškos pateikimo data laikoma operaciniu įvykiu nustatant metus, kuriems priskiriami gyvuliai, už kuriuos skiriamos specialiosios priemokos ir priemokos už karves žindenes, ir sutartinių gyvulių skaičių, pagal kurį apskaičiuojamas gyvulių tankumas.

Tačiau, jei specialioji priemoka skiriama pagal 56 straipsnį, toliau išvardytais atvejais skiriamos priemokos suma laikoma suma, kuri būtų skiriama tų metų, per kuriuos gyvulys paskerstas arba eksportuotas, gruodžio 31 d.:

- a) jei gyvulys paskerstas arba eksportuotas ne vėliau gruodžio 31 d.;
- b) jei paraiška gauti priemoką už tą gyvulį pateikta po tos datos.

2. Kai skiriama skerdimo priemoka, taikant paramos normą arba apskaičiuojant proporcinį mažinimą pagal 81 straipsnį paramos skyrimo metais laikomi metai, kuriais gyvulys paskerdžiamas arba eksportuojamas.

84 straipsnis

Sankcijos už neteisėtą tam tikrų medžiagų ar produktų naudojimą arba laikymą

Jei nustatoma pakartotinių pažeidimų, kai neteisėtai naudojamos arba laikomos medžiagos ar produktai, kurie veterinarijos sektoriuje draudžiami susijusiais Bendrijos teisės aktais, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 119 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą valstybės narės, atsižvelgdamos į pažeidimo šurkštumą, nustato pašalinimo iš paramos schemų trukmę.

85 straipsnis

Individualios pieno kvotos nustatymas

Iki Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 66 straipsnyje nustatyto septinto laikotarpio iš eilės pabaigos valstybė narė, nukrypdamą nuo šio reglamento 62 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų datų, gali nuspręsti, kad, jei pienininkas atsisako visos arba dalies individualios kvotos arba ją perima atitinkamai nuo kovo 31 d. arba balandžio 1 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 65 straipsnio i ir k punktus arba pagal nacionalines nuostatas, priimtas įgyvendinant to reglamento 73, 74 ir 75 straipsnius, didžiausia individuali pieno kvota, atitinkanti priemokos už karves žindenes skyrimo sąlygas, ir didžiausias karvių žindenių skaičius nustatomi balandžio 1 d.

86 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpių nustatymas

53 straipsnyje, 57 straipsnio 1 dalyje, 61 ir 80 straipsniuose minimų gyvulių laikymo laikotarpių paskutine diena laikoma diena, einanti prieš dieną, kurios numeris yra toks pat kaip atitinkamo laikotarpio pirmos dienos, nesvarbu, ar tai darbo, ar nedarbo diena.

87 straipsnis

Gyvulių identifikavimas ir registravimas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 117 straipsnyje nustatytas gyvulių identifikacijos ir registravimo reikalavimas taikomas iki 1998 m. sausio 1 d. gimusiems gyvuliams pagal Tarybos direktyvoje 2008/71/EB ⁽¹⁾ nustatytą tvarką, išskyrus gyvulius, kuriais prekiaujama Bendrijoje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

**SPECIALIOSIOS REGLAMENTO (EB) Nr. 73/2009
V ANTRAŠTINĖS DALIES TAIKymo TAISYKLĖS**

1 SKYRIUS

Vienkartinių išmokų už plotą schema

88 straipsnis

Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas

Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas, už kurį gali būti teikiama paraiška gauti išmoką, kai plotas didesnis kaip 0,3 ha, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, nustatytas šio reglamento VII priede.

89 straipsnis

Žemės ūkio paskirties žemės plotai

Žemės ūkio paskirties žemės plotai pagal vienkartinių išmokų už plotą schemą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 1 dalyje, nustatyti šio reglamento VIII priede.

90 straipsnis

Kanapių auginimas

Nustatant tinkamumą dalyvauti vienkartinių išmokų už plotus scheme, su Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 10 straipsnyje nurodytų veislių kanapėmis susijusios nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

2 SKYRIUS

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos

91 straipsnis

Išmokų mažinimo koeficientas

Jei konkrečiame sektoriuje papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos viršija didžiausią pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalį Komisijos leidžiamą lygį, tam sektoriui skiriamų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų norma proporcingai mažinama taikant išmokų mažinimo koeficientą.

(¹) OL L 213, 2008 8 8, p. 31.

92 straipsnis

Paramos skyrimo sąlygos

Taikydama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalies b punktą, Komisija visų pirma atsižvelgia į konkretaus sektoriaus ar sektoriaus dalies finansinius paketus, nurodytus to reglamento 132 straipsnio 5 dalyje, ir paramos skyrimo sąlygas, taikomas atitinkamai tiesioginių išmokų sistemai, kuri tuo metu taikoma kitoms negu to reglamento 132 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje minimos naujosios valstybės narės.

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnį ir šį skyrių, „atitinkama tiesioginė išmoka, kuri tuo metu taikoma kitoms negu [...] naujosios valstybės narės“ reiškia bet kurią iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų išmokų, skirtų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų, kurių skyrimo sąlygos panašios į konkrečios papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos skyrimo sąlygas, taikymo metais.

93 straipsnis

Patikrinimai

Kad užtikrintų atitiktį papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų skyrimo sąlygoms, kaip nustatyta Komisijos leidimu pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalį, naujosios valstybės narės taiko tinkamas kontrolės priemones.

94 straipsnis

Metinė ataskaita

Naujosios valstybės narės teikia ataskaitas, kuriose nurodo papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų sistemai įgyvendinti skirtas priemones, iki metų, einančių po tų priemonių įgyvendinimo, birželio 30 d. Ataskaitoje nurodoma bent ši informacija:

- visi pokyčiai, veikiantys papildomų tiesioginių išmokų mokėjimą;
- atsiskaitant už kiekvieną papildomą nacionalinę tiesioginę išmoką nurodomas paramos gavėjų skaičius, visa suteiktos papildomos nacionalinės paramos suma, taip pat hektarų skaičius, gyvulių skaičius arba kiti skirtų išmokų vienetai;
- ataskaita apie kontrolės priemones, taikytas pagal 93 straipsnį.

95 straipsnis

Valstybės pagalba

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, skirtos pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalyje nurodyto Komisijos leidimo reikalavimus, laikomos neteisėta valstybės pagalba, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾.

(²) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

**PANAIKINIMAS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

96 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004 panaikinamas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Tačiau jis ir toliau taikomas paraiškoms gauti paramą, susijusioms su 2009 ir ankstesniais priemonių skyrimo metais.

2. Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir yra aiškinamos vadovaujantis IX priede pateikiama atitikties lentelė.

97 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 32 straipsnio 2 dalies ir 159 straipsnio 1 dalies ir atsižvelgiant į to reglamento

8 skyriuje numatytą paramą už energinius augalus ir 16 skyriuje numatytą savanoriško žemės atidėjimo schemą, 2009 m. išauginta žaliava perdirbama iki susijusios valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau 2011 m. liepos 31 d.

Po 2009 m. išaugintiems žemės ūkio augalams, išskyrus vienmečius, Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 8 ir 16 skyriai nebetaikomi nuo 2010 m., o pagal Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 31 straipsnio 3 dalį ir 158 straipsnio 1 dalį pateikti užstatai grąžinami iki datos, kurią nustato susijusi valstybė narė, bet ne vėliau 2010 m. liepos 31 d.

98 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas paraiškoms gauti paramą, susijusioms su priemonių skyrimo laikotarpiais, kurie prasideda 2010 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. spalio 29 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

I PRIEDAS

SPECIALIOJI IŠMOKA UŽ RYŽIUS

8 straipsnyje minimo išmokų mažinimo koeficiento apskaičiavimas

1. Kad nustatyti, ar neviršijamas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje nurodytas bazinis plotas, valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į to reglamento 75 straipsnyje nustatytus bazinius ir subbazinius plotus ir į bendrą tokių bazinių ir subbazinių plotų, dėl kurių buvo pateikta paraiškų gauti paramą, plotą.
2. Nustatant bendrą plotą, dėl kurio pateikta paraiškų gauti paramą, neatsižvelgiama į paraiškas arba jų dalis, kurios atlikus patikrinimą buvo įvardytos kaip akivaizdžiai nepagrįstos.
3. Jei nustatoma, kad viršijami kurie nors baziniai ar subbaziniai plotai, valstybės narės, atsižvelgdamos į šio reglamento 6 straipsnyje nustatytą terminą, apskaičiuoja jų viršijamą dalį procentais šimtųjų tikslumu. Jei numanoma, kad plotai bus viršijami, valstybė narė nedelsdama apie tai informuoja gamintojus.
4. Remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsniu, specialiosios išmokos už ryžius mažinimo koeficientas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Išmokos sumažinimo koeficientas = subbazinio ploto pamatinis plotas, padalytas iš viso ploto, dėl kurio pateikta paraiškų gauti paramą už tą subbazinį plotą.

Sumažinta specialioji išmoka už ryžius apskaičiuojama pagal šią formulę:

Sumažinta specialioji išmoka už ryžius = specialioji išmoka už ryžius, padauginta iš išmokos mažinimo koeficiento.

Perskirsčius plotus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnio 2 dalį, šis išmokos sumažinimo koeficientas ir ši sumažinta specialioji išmoka už ryžius apskaičiuojami kiekvienam subbaziniam plotui atskirai. Plotai perskirstomi tų subbazinių plotų, kurių ribos viršytos, naudai. Plotai perskirstomi proporcingai nustatytam subbazinių plotų, kurių ribos viršytos, perviršiui.

II PRIEDAS

13 STRAIPSNYJE MINIMAS LUBINŲ KARČIŲJŲ SĖKLŲ DALIES TYRIMAS

Tiriamas 200 grūdų ėminys iš 1 kg kiekvienos ne didesnės kaip 20 t gamybos partijos.

Vienintelis tyrimo tikslas – nustatyti ėminyje esančių karčiųjų sėklų kiekį. Galimas nuokrypis nuo vienaarūšiškumo – 1 grūdas iš 100. Taikykite grūdo perpjovimo metodą pagal Von Sengbusch (1942), Ivanov ir Smirnova (1932) ir Eggebrecht (1949). Perpjaukite sausus arba išbrinkintus grūdus skersai. Dėkite perpus perpjautus grūdus į sietą ir dešimčiai sekundžių panardinkite juos į jodo tirpalą, po to penkias sekundes skalaukite vandeniu. Karčiųjų grūdų pjovimo paviršius parodoja, o grūdų, kuriuose yra mažai alkaloidų, lieka geltonas.

Jodo tirpalui paruošti 14 g kalio jodato ištirpinkite kuo mažesniame kiekyje vandens, pridėkite 10 g jodo ir atskieskite iki 1 000 cm³. Prieš naudodami palikite tirpalą vienai savaitei nusistoti. Laikykite ruduose buteliuose. Prieš naudodami atskieskite pradinio tirpalo pradinį tūrį tris–penkis kartus.

*III PRIEDAS***VIETOVĖS, ATITINKANČIOS PRIEMOKOS UŽ OŽKAS SKYRIMO SĄLYGAS**

1. Bulgarija – visa šalis.
 2. Kipras – visa šalis.
 3. Portugalija – visa šalis, išskyrus Azorų salas.
 4. Slovėnija – visa šalis.
 5. Slovakija – visos kalnuotos vietovės, apibūdintos Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje.
-

IV PRIEDAS

59 STRAIPSNYJE MINIMŲ GALVIJŲ VEISLIŲ SĄRAŠAS

- Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red
 - Ayrshire
 - Armoricaïne
 - Bretonne pie noire
 - Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborthorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja.
-

V PRIEDAS

63 STRAIPSNYJE MINIMAS VIDUTINIS PIENO PRIMILŽIS

	(kilogramai)
Belgija	6 920
Čekija	5 682
Estija	5 608
Ispanija	6 500
Prancūzija	5 550
Kipras	6 559
Latvija	4 796
Lietuva	4 970
Vengrija	6 666
Austrija	4 650
Lenkija	3 913
Portugalija	5 100
Slovakija	5 006

VI PRIEDAS

81 STRAIPSNIO 1 DALYJE MINIMOS NACIONALINĖS VIRŠUTINĖS SKERDIMO PRIEMOKOS RIBOS

	Suaugę galvijai	Veršeliai
Belgija	—	335 935
Ispanija	1 982 216	25 629
Portugalija	325 093	70 911

VII PRIEDAS

MAŽIAUSIAS REIKALAVIMUS ATITINKANTIS VALDOS PLOTAS PAGAL VIENKARTINIŲ IŠMOKŲ UŽ PLOTĄ SCHEMĄ

Naujosios valstybės narės	Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas, minimas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalyje (ha)
Bulgarija	1 Tačiau už valdas, kurių bent 0,5 ha apsėta ar apsodinta daugiamečiais pasėliais, gali būti prašoma išmokų
Kipras	0,3
Čekija	1
Estija	1
Vengrija	1 Tačiau už valdas, kurių daugiau kaip 0,3 ha apsodinta sodais arba vynuogynais, gali būti prašoma išmokų
Latvija	1
Lietuva	1
Lenkija	1
Portugalija	1
Slovakija	1

VIII PRIEDAS

ŽEMĖS ŪKIO PASKIRTIES ŽEMĖ PAGAL VIENKARTINIŲ IŠMOKŲ UŽ PLOTĄ SCHEMĄ

Naujosios valstybės narės	Žemės ūkio paskirties žemė pagal vienkartinių išmokų už plotą schemą, minimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 1 dalyje (tūkst. ha)
Bulgarija	3 492
Kipras	140
Čekija	3 469
Estija	800
Vengrija	4 829
Latvija	1 475
Lietuva	2 574
Lenkija	14 337
Portugalija	8 716
Slovakija	1 880

IX PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	5 straipsnis
2 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis	3 straipsnis
2 straipsnio 5 dalis	13 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	6 straipsnis
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
11 straipsnis	14 straipsnis
12 straipsnis	7 straipsnis
13 straipsnis	8 straipsnis
14 straipsnis	9 straipsnis
15 straipsnis	15 straipsnis
16 straipsnis	16 straipsnis
17 straipsnis	17 straipsnis
18 straipsnis	—
19 straipsnis	10 straipsnis
20 straipsnis	11 straipsnis
21 straipsnis	12 straipsnis
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—
31 straipsnis	—
32 straipsnis	—
33 straipsnis	—
34 straipsnis	—
35 straipsnis	—
36 straipsnis	—
36a straipsnis	—
37 straipsnis	—
38 straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
39 straipsnis	—
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
42 straipsnis	—
43 straipsnis	—
44 straipsnis	—
45 straipsnis	—
46 straipsnis	18 straipsnis
47 straipsnis	19 straipsnis
48 straipsnis	20 straipsnis
49 straipsnis	21 straipsnis
49a straipsnis	22 straipsnis
50 straipsnis	23 straipsnis
51 straipsnis	—
52 straipsnis	—
53 straipsnis	—
54 straipsnis	—
55 straipsnis	—
56 straipsnis	—
57 straipsnis	—
58 straipsnis	—
59 straipsnis	—
60 straipsnis	—
61 straipsnis	—
62 straipsnis	—
63 straipsnis	—
64 straipsnis	—
65 straipsnis	—
66 straipsnis	—
67 straipsnis	—
68 straipsnis	—
69 straipsnis	—
70 straipsnis	35 straipsnis
71 straipsnis	36 straipsnis
72 straipsnis	37 straipsnis
73 straipsnis	38 straipsnis
74 straipsnis	39 straipsnis
75 straipsnis	40 straipsnis
76 straipsnis	41 straipsnis
77 straipsnis	42 straipsnis
78 straipsnis	43 straipsnis
79 straipsnis	44 straipsnis
80 straipsnis	45 straipsnis
81 straipsnis	46 straipsnis
82 straipsnis	47 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
83 straipsnis	48 straipsnis
84 straipsnis	49 straipsnis
85 straipsnis	—
86 straipsnis	—
87 straipsnis	50 straipsnis
88 straipsnis	51 straipsnis
89 straipsnis	52 straipsnis
90 straipsnis	53 straipsnis
91 straipsnis	54 straipsnis
92 straipsnis	55 straipsnis
93 straipsnis	56 straipsnis
94 straipsnis	57 straipsnis
95 straipsnis	58 straipsnis
96 straipsnis	—
97 straipsnis	—
98 straipsnis	—
99 straipsnis	59 straipsnis
100 straipsnis	60 straipsnis
101 straipsnis	61 straipsnis
102 straipsnis	62 straipsnis
103 straipsnis	63 straipsnis
104 straipsnis	64 straipsnis
105 straipsnis	65 straipsnis
106 straipsnis	66 straipsnis
107 straipsnis	67 straipsnis
108 straipsnis	68 straipsnis
109 straipsnis	69 straipsnis
110 straipsnis	70 straipsnis
111 straipsnis	71 straipsnis
112 straipsnis	72 straipsnis
113 straipsnis	73 straipsnis
114 straipsnis	74 straipsnis
115 straipsnis	75 straipsnis
116 straipsnis	76 straipsnis
117 straipsnis	—
118 straipsnis	—
118a straipsnis	—
118b straipsnis	—
118c straipsnis	—
118d straipsnis	—
119 straipsnis	—
120 straipsnis	77 straipsnis
121 straipsnis	78 straipsnis
122 straipsnis	79 straipsnis
123 straipsnis	80 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
124 straipsnis	81 straipsnis
125 straipsnis	—
126 straipsnis	82 straipsnis
127 straipsnis	83 straipsnis
128 straipsnis	—
129 straipsnis	84 straipsnis
130 straipsnis	85 straipsnis
130a straipsnis	86 straipsnis
131 straipsnis	—
132 straipsnis	87 straipsnis
133 straipsnis	—
134 straipsnis	88 straipsnis
135 straipsnis	89 straipsnis
—	90 straipsnis
136 straipsnis	—
137 straipsnis	—
138 straipsnis	—
139 straipsnis	91 straipsnis
139a straipsnis	92 straipsnis
140 straipsnis	93 straipsnis
141 straipsnis	94 straipsnis
142 straipsnis	95 straipsnis
142a straipsnis	—
143 straipsnis	—
144 straipsnis	—
145 straipsnis	—
146 straipsnis	—
147 straipsnis	—
148 straipsnis	—
149 straipsnis	—
150 straipsnis	—
151 straipsnis	—
152 straipsnis	—
153 straipsnis	—
154 straipsnis	—
155 straipsnis	—
156 straipsnis	—
157 straipsnis	—
158 straipsnis	—
159 straipsnis	—
160 straipsnis	—
163 straipsnis	—
164 straipsnis	—
165 straipsnis	—
166 straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
167 straipsnis	—
168 straipsnis	—
169 straipsnis	—
170 straipsnis	—
171 straipsnis	—
171a straipsnis	24 straipsnis
171aa straipsnis	25 straipsnis
171ab straipsnis	26 straipsnis
171ac straipsnis	27 straipsnis
171ad straipsnis	28 straipsnis
171ae straipsnis	29 straipsnis
171af straipsnis	30 straipsnis
171ag straipsnis	—
171ah straipsnis	—
171ai straipsnis	—
171b straipsnis	—
171ba straipsnis	—
171bb straipsnis	—
171bc straipsnis	—
171c straipsnis	—
171ca straipsnis	—
171cb straipsnis	—
171cc straipsnis	—
171cd straipsnis	—
171ce straipsnis	—
171cf straipsnis	—
171cg straipsnis	—
171ch straipsnis	—
171ci straipsnis	—
171cj straipsnis	—
171ck straipsnis	—
171cl straipsnis	—
171cm straipsnis	—
171cn straipsnis	—
171co straipsnis	—
171cp straipsnis	—
171d straipsnis	31 straipsnis
171da straipsnis	32 straipsnis
171db straipsnis	33 straipsnis
171dc straipsnis	34 straipsnis
172 straipsnis	96 straipsnis
—	97 straipsnis
173 straipsnis	98 straipsnis
I priedas	II priedas
II priedas	I priedas

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
III, IV, V, VI, VII, VIII, IX priedai	—
X priedas	III priedas
XI, XII, XIII, XIV priedai	—
XV priedas	IV priedas
XVI priedas	V priedas
XVII priedas	VI priedas
XVIII, XIX priedai	—
XX priedas	VII priedas
XXI priedas	VIII priedas
XXII–XXX priedai	—

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1122/2009

2009 m. lapkričio 30 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 85x ir 103za straipsnius kartu su 4 straipsniu,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, ypač į jo 142 straipsnio b, c, d, e, h, k, l, m, n, o, q ir s punktus,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 panaikinamas ir pakeičiamas 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001, ir daroma keletas bendrosios išmokos schemas ir kai kurių kitų tiesioginių išmokų schemų pakeitimų. Be to, nuo 2010 m. juo panaikinama keletas tiesioginių išmokų schemų. Be to, jame nustatoma keletas sistemos pakeitimų, pagal kuriuos ūkininkui, nesilaikančiam tam tikrų visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, taip pat aplinkos ir gyvūnų gerovės (kompleksinio paramos susiejimo) reikalavimų tiesioginė parama mažinama arba visai neskiriama.

(2) Tiesioginės išmokų schemas pirmą kartą įdiegtos įgyvendinus 1992 m. bendrosios žemės ūkio politikos

reformą ir vėliau tobulintos vykdant kitas reformas. Schemoms taikoma integruota administravimo ir kontrolės sistema (toliau – integruota sistema). Paaiškėjo, kad ta sistema, nustatyta 2004 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 796/2004, nustatančiu išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1782/2003 ir (EB) Nr. 73/2009, įgyvendinimo taisyklės ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 479/2008 numatyto kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo taisyklės ⁽²⁾, yra tinkama ir veiksminga tiesioginių išmokų įgyvendinimo priemonė. Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 nustatomas tos integruotos sistemos pagrindas.

(3) Atsižvelgiant į tiesioginių išmokų pakeitimus, padarytus Reglamentu (EB) Nr. 73/2009, Reglamentą (EB) Nr. 796/2004 būtų tikslinga panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu, pagrįstu Reglamente (EB) Nr. 796/2004 nustatytais principais. Į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 įtraukus vyno sektorių, Reglamente (EB) Nr. 796/2004 pateiktos nuorodos į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 479/2008 ⁽³⁾ naujajame reglamente turėtų būti pakeistos nuorodomis į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007. Siekiant nuoseklumo, tam tikros Reglamento (EB) Nr. 796/2004 nuostatos turėtų būti įtrauktos į Komisijos reglamentą Nr. 1120/2009 ⁽⁴⁾, kuriuo panaikintas ir pakeistas 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 795/2004, nustatantis išsamias bendrosios išmokos schemas, pateiktos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisyklės ⁽⁵⁾.

(4) Reglamente (EB) Nr. 73/2009 valstybėms narėms numatyta galimybė taikyti kai kurias jame nurodytas paramos schemas. Todėl šiame reglamente turėtų būti numatytos administravimo ir kontrolės nuostatos, taikytinos tam tikroms paramos schemoms, kuriose valstybės narės galbūt nuspręš dalyvauti. Todėl atitinkamos šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos tik kai valstybės narės nuspręš pasinaudoti minėta galimybe.

⁽²⁾ OL L 141, 2004 4 30, p. 18.

⁽³⁾ OL L 148, 2008 6 6, p. 1.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 141, 2004 4 30, p. 1.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

- (5) Reglamente (EB) Nr. 73/2009 kaip vienas kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų valstybėms narėms ir atskiriems ūkininkams nustatyti tam tikri su daugiamečių ganyklų išlaikymu susiję įpareigojimai. Būtina nustatyti išsamias daugiamečių ganyklų ir žemės ūkio paskirties žemės, kurią būtina išlaikyti, santykio nustatymo taisykles ir numatyti ūkininkams atskirus įpareigojimus, taikytinus, kai paaiškėja, kad ta proporcija mažėja ir pablogėja žemės, kurioje yra daugiametė ganykla, būklė.
- (6) Kad kontrolė būtų veiksminga ir kad skirtingoms tos pačios valstybės narės mokėjimo agentūroms nebūtų paduodamos kelios paramos paraiškos, valstybės narės turėtų sukurti vieną bendrą paramos paraiškas pagal integruotą sistemą teikiančių ūkininkų tapatybės registravimo sistemą.
- (7) Būtina nustatyti išsamias žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos, kurią valstybės narės turi sukurti ir naudoti pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 17 straipsnį, taisykles. Remiantis šia nuostata turi būti taikomi kompiuterinės geografinės informacinės sistemos metodai (GIS). Būtina išaiškinti, koku lygiu sistema turėtų veikti, ir nustatyti informacijos, kuri turėtų būti prieinama GIS, išsamumo lygį.
- (8) Kad užtikrintų tinkamą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos įgyvendinimą, valstybės narės turėtų sukurti identifikavimo ir registravimo sistemą, pagal kurią būtų galima atsekti teises į išmokas ir, *inter alia*, atlikti plotų, deklaruotų pagal bendrosios išmokos schemą, ir kiekvieno ūkininko turimų teisių į išmokas ir teisių į įvairias išmokas kryžminį patikrinimą.
- (9) Kad būtų galima stebėti, kaip laikomasi įvairių kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų, reikia sukurti kontrolės sistemą ir nustatyti atitinkamą paramos sumažinimą. Tuo tikslu įvairios valstybių narių institucijos turi keistis informacija apie paramos paraiškas, kontrolines imtis, rezultatus patikrinimų vietoje ir t. t. Turėtų būti numatyti pagrindiniai tokios sistemos elementai.
- (10) Siekiant supaprastinimo, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nuspręsti, kad visas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III ir IV antraštinėse dalyse numatytos paramos paraiškas apimtų bendroji paraiška.
- (11) Jei už tą patį ūkininką yra atsakinga daugiau kaip viena mokėjimo agentūra, valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių, kad integruotoji sistema galėtų tinkamai veikti.
- (12) Kad kontrolė būtų veiksminga, tuo pačiu metu turėtų būti deklaruota bet kokia plotų paskirtis ir nurodytos atitinkamos paramos schemos. Todėl turėtų būti priimta nuostata, kad turi būti teikiama bendroji paramos paraiška, apimanti visas koku nors būdu su plotu susijusias paramos paraiškas. Be to, bendrąją paraišką turėtų teikti ūkininkai, kurie nesikreipia paramos pagal bendrąją paraišką, bet turi žemės ūkio paskirties žemės. Tačiau tikslinga leisti valstybėms narėms netaikyti ūkininkams šio įpareigojimo, jei institucijos minėtą informaciją jau turi.
- (13) Valstybės narės turėtų nustatyti bendrosios paraiškos pateikimo terminą, kuris turėtų būti ne vėliau kaip gegužės 15 d., kad paraišką būtų galima laiku išnagrinėti ir patikrinti. Tačiau dėl ypatingų Estijos, Latvijos, Lietuvos, Suomijos ir Švedijos klimato sąlygų toms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti vėlesnę datą, bet ne vėlesnę kaip birželio 15 d. Be to, tuo pačiu teisiniu pagrindu turėtų būti numatytos kiekvieno konkrečiu atveju taikytinos leidžiančios nukrypti nuostatos, jei ateityje jų pririnktų dėl konkrečių metų oro sąlygų.
- (14) Bendrojoje paraiškoje ūkininkas turėtų deklaruoti ne tik plotą, kurį jis naudoja žemės ūkio reikmėms, bet ir savo teises į išmokas ir pateikti informaciją, kurios reikia, kad būtų galima nustatyti atitiktį paramos skyrimo reikalavimams. Tačiau būtų tikslinga leisti valstybėms narėms nukrypti nuo kai kurių įsipareigojimų, jei dar galutinai nepaskirtos konkrečių metų teisės į išmokas.
- (15) Siekiant supaprastinti paraiškų teikimo tvarką, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 2 dalį šioje srityje turėtų būti priimta nuostata, pagal kurią valstybės narės teiktų ūkininkams kuo daugiau išankstinės informacijos.
- (16) Turėtų būti reikalaujama, kad kartu su bendrąja paraiška (arba, atsižvelgiant į informacijos pobūdį, – vėliau) būtų pateikta konkreti informacija, susijusi su kanapių, riešutų, krakmolinių bulvių, sėklų, medvilnės, vaisių ir daržovių gamyba ir su specialiąja parama, kuriai taikoma bendroji paraiška. Be to, svarbu nurodyti, kad bendrojoje paraiškoje būtų deklaruojami plotai, dėl kurių paramos neprašoma. Atsižvelgiant į plotų paskirtį, gali būti svarbu turėti išsamios informacijos apie tai, kodėl tam tikros paskirties plotai turėtų būti deklaruojami atskirai, o kitos paskirties plotai gali būti deklaruoti vienoje skiltyje. Tačiau, jeigu valstybės narės tokią informaciją jau yra gavusios, turėtų būti leidžiama nukrypti nuo šios taisyklės.
- (17) Kad kontrolė būtų veiksminga, kiekviena valstybė narė dar turėtų nustatyti mažiausią žemės ūkio paskirties sklypų dydį, dėl kurio galima prašyti paramos.
- (18) Kad ūkininkams būtų sudaryta kuo daugiau galimybių lanksčiai planuoti plotų paskirtį, jiems turėtų būti leidžiama iki įprasto sėjos meto daryti pakeitimus pateiktoje bendrojoje paraiškoje, jei laikomasi visų įvairiose paramos schemose nustatytų konkrečių reikalavimų ir jei kompetentinga institucija dar nėra ūkininkui pranešusi apie bendrojoje paraiškoje padarytas klaidas ar per patikrinimus vietoje aptiktus neatitikimus, susijusius su tais duomenimis, kuriuos norima keisti paraiškoje. Pataisius paraišką turėtų būti suteikta galimybė patikslinti atitinkamus pateiktinus patvirtinamuosius dokumentus arba sutartis.

- (19) Kad administravimas būtų veiksmingas, svarbiausia laiku pateikti paraišką dėl teisių į išmokas pagal bendrosios paraiškos schemą skyrimo arba dėl jų vertės padidinimo. Todėl valstybės narės turėtų nustatyti šių paraiškų pateikimo terminą, kuris turėtų būti ne vėliau kaip gegužės 15 d. Dėl tvarkos supaprastinimo valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nutarti, kad minėtos paraiškos būtų teikiamos kartu su bendrąja paraiška. Dėl šios priežasties Estijai, Latvijai, Lietuvai, Suomijai ir Švedijai vis dėlto turėtų būti leista nustatyti vėlesnę datą, tačiau ne vėlesnę kaip birželio 15 d.
- (20) Kai valstybė narė nusprendžia dalyvauti įvairiose paramos už gyvulius schemose, turėtų būti numatytos bendrosios nuostatos, reglamentuojančios paramos už gyvulius paraiškose pateiktinų duomenų išsamumą.
- (21) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 117 straipsnį priemokos pagal paramos už galvijus schemas gali būti mokamos tikrai už tuos galvijus, kurie yra tinkamai identifiukuoti ir registruoti pagal 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1760/2000, nustatantį galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą, reglamentuojantį jautienos bei jos produktų ženklavinimą ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97⁽¹⁾. Todėl susijusi informacija turėtų būti laiku prieinama paraiškas pagal minėtas paramos schemas teikiantiems ūkininkams.
- (22) Atsižvelgiant į paramos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, atskiros išmokos už cukrų ir atskiros išmokos už vaisius bei daržoves pobūdį, jos nėra susijusios su žemės ūkio paskirties žeme, todėl nuostatos dėl bendrosios paraiškos toms išmokų schemoms netaikomos. Dėl to turėtų būti numatyta tinkama paraiškų teikimo tvarka.
- (23) Turėtų būti nustatyti papildomi reikalavimai Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje numatytos specialiosios paramos, išskyrus išmokas už plotą arba už gyvulius, paraiškoms. Dėl galimos specialiosios paramos priemonių įvairovės ypač svarbu, kad ūkininkas pateiktų visą informaciją, kad būtų galima nustatyti atitiktį paramos skyrimo reikalavimams. Praktiniais sumetimais valstybėms narėms turėtų būti leidžiama patvirtinamųjų dokumentų reikalauti vėliau nei iki paraiškos pateikimui nustatytinos datos.
- (24) Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punktą, paramos gavėjai yra ne ūkininkai, o savitarpio paramos fondai, kompensavę ūkininkams jų ekonominius nuostolius. Turėtų būti nustatyti konkretūs reikalavimai, taikytini savitarpio paramos fondams skirtos paramos paraiškoms, jose nurodant informaciją, kad būtų galima nustatyti jų atitiktį išmokos skyrimo reikalavimams.
- (25) Turėtų būti nustatytos bendrosios nuostatos, reglamentuojančios supaprastintos ūkininko ir valstybės narės institucijų informacijos mainų tvarkos įvedimą. Šiose nuostatose
- (26) Jei paramos paraiškose yra akivaizdžių klaidų, turėtų būti leidžiama jas bet kuriuo metu taisyti.
- (27) Turėtų būti nustatytos taisyklės, taikytinos, kai paskutinė įvairių paraiškų, dokumentų arba pakeitimų pateikimo data yra valstybinė šventė, šeštadienis arba sekmadienis.
- (28) Būtina laikytis paramos paraiškų pateikimo, pakeitimų paramos už plotus paraiškose ir patvirtinamųjų dokumentų, sutarčių ar deklaracijų pateikimo terminų, kad nacionalinės administracijos galėtų planuoti, o vėliau ir veiksmingai tikrinti paramos paraiškose nurodytų duomenų tikslumą. Todėl turėtų būti numatytas vėliausias priimtinas pateikimo terminas. Be to, turėtų būti taikomas paramos sumos mažinimas, taip ūkininkus skatinant laikytis nustatytų terminų.
- (29) Ūkininkų teisių į išmokas paraiškų pateikimas laiku yra svarbiausia sąlyga, kad valstybės narės galėtų laiku nustatyti teises į išmokas. Todėl vėluoti pateikti šias paraiškas turėtų būti leidžiama tik tiek, kiek papildomai leidžiama vėluoti teikiant bet kurią kitą paramos paraišką. Turėtų būti taikoma ir atgrasanti išmokų sumažinimo norma, nebent vėluojama dėl *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių.
- (30) Ūkininkams turėtų būti suteikta teisė bet kuriuo metu atsiimti paramos paraiškas arba jų dalį, kol kompetentinga institucija dar nepranešė jiems apie tose paramos paraiškose aptiktas klaidas ar nepaskelbė patikrinimo vietoje.
- (31) Turėtų būti vykdoma veiksminga paramos schemų, tvarkomų pagal integruotą sistemą, atitikties reikalavimams kontrolė. Norint pasiekti šį tikslą ir visose valstybėse narėse užtikrinti darnią kontrolę, būtina nustatyti išsamius administracinės kontrolės ir patikrinimų vietoje, susijusių tiek su paramos skyrimo schemoms nustatytais tinkamumo kriterijais, tiek su kompleksinio paramos susiejimo įsipareigojimais, vykdymo reikalavimus ir technines procedūras. Vykdamas kontrolę labai svarbu, kad būtų galimybė atlikti patikrinimus vietoje. Todėl, jei tokie patikrinimai nebūtų atlikti dėl ūkininko kaltės, jo paraiškos turėtų būti atmetamos.

(1) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

- (32) Pranešti apie būsimą paramos skyrimo reikalavimų atitikties arba kompleksinio paramos susiejimo tikrinimą vietoje turėtų būti leidžiama tik jei tai nesutrukdytų vykdyti šiuos patikrinimus; bet kuriuo atveju būtina nustatyti tinkamus terminus. Be to, jei kompleksinio paramos susiejimo aktams ir standartams taikomose konkrečiose sektoriaus taisyklėse numatyta, kad apie patikrinimus vietoje neturi būti pranešama iš anksto, šių taisyklių turėtų būti laikomasi.
- (33) Turėtų būti numatyta, kad valstybės narės prireikus derintų įvairias kontrolės priemones.
- (34) Kad vykdant administracinę kontrolę būtų veiksmingai aptinkami pažeidimai, visų pirma turėtų būti priimtos kryžminių patikrinimų turinį reglamentuojančios nuostatos. Pažeidimams pašalinti turėtų būti taikoma atitinkama tvarka.
- (35) Atliekant kryžminius patikrinimus dažnai nustatoma klaida – šiek tiek per didelio bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto referenciniame sklype deklaravimas. Jeigu paramos už referencinį sklypą paraišką pagal tą pačią paramos schemą pateikia du arba daugiau ūkininkų ir jeigu bendras deklaruojamas plotas už žemės ūkio paskirties plotą yra didesnis dydžiu, kuris neviršija žemės ūkio paskirties sklypams nustatytos leistinos matavimo paklaidos, valstybės narės supaprastinimo tikslais turėtų būti leidžiama numatyti galimybę minėtus plotus proporcingai sumažinti. Tačiau ūkininkams turėtų būti suteikta teisė tokius sprendimus apskųsti.
- (36) Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje numatyta galimybe ir išmokos skiriamos už plotus arba gyvulius, būtų tikslinga taikyti tą pačią tikrinimo normą, kuri taikoma kitų išmokų už plotus ar gyvulius atveju. Taikant kitas specialiosios paramos priemones paramos gavėjai turėtų būti laikomi atskira grupe, kuriai taikoma konkreti mažiausia tikrinimo norma.
- (37) Turėtų būti nustatytas mažiausias pagal įvairias paramos schemas vietoje tikrintinų ūkininkų skaičius. Jei valstybės narės nusprendžia dalyvauti įvairiose paramos už gyvulius schemose, paramos pagal tas schemas besikreipiantiems ūkininkams jos turėtų taikyti integruotą valda pagrįstą požiūrį.
- (38) Nustačius didelių neatitikimų ir reikalavimų pažeidimų, turėtų būti padidintas patikrinimų vietoje einamaisiais ir (arba) kitais metais skaičius, kad būtų užtikrintas priimtinas paramos paraiškų tikslumas. Kai patikrinimai vietoje susiję su kompleksiniu paramos susiejimu, didinant imtį pirmenybė turėtų būti reikiama atitinkamiems aktams ar standartams.
- (39) Atliekant paramos paraiškas pateikusių ūkininkų patikrinimus vietoje, nebūtinai tikrinamas kiekvienas gyvulys ar žemės ūkio paskirties sklypas. Tam tikrais atvejais gali būti atliekamas imties patikrinimas. Tačiau jeigu leidžiama, imtis turi būti didinama tiek, kad būtų užtikrintas jos reprezentatyvumas ir patikimumas. Kartais imtį gali tekti išplėsti iki visapusiškos kontrolės. Valstybės narės turėtų nustatyti tikrintinos imties atrankos kriterijus.
- (40) Mažiausia vietoje tikrintina imtis turėtų būti sudaroma iš dalies remiantis rizikos analizės rezultatais, iš dalies atsitiktinai. Kompetentinga institucija turėtų nustatyti rizikos veiksnus, nes ji gali geriau nustatyti tinkamus rizikos veiksnus. Siekiant užtikrinti tinkamą ir veiksmingą rizikos analizę, rizikos analizės veiksmingumas turėtų būti įvertintas ir kasmet tikslinamas, atsižvelgiant į kiekvieno rizikos veiksnio tinkamumą, palyginant atsitiktinės ir rizika paremtos imties atrankos rezultatus ir atsižvelgiant į valstybių narių padėtį.
- (41) Kad patikrinimai vietoje būtų veiksmingi, patikrinimus vykdantiems darbuotojams turėtų būti pranešta, kodėl nuspręsta atlikti konkretų patikrinimą vietoje. Valstybės narės tokią informaciją turėtų registruoti.
- (42) Tam tikrais atvejais patikrinimus vietoje būtų tikslinga atlikti prieš tai, kai pateikiamos visos paraiškos, todėl valstybės narės turėtų būti leidžiama prieš baigiantis paraiškų teikimo laikotarpiui atlikti dalinę kontrolinės imties atranką.
- (43) Kad nacionalinės institucijos ir bet kuri kompetentinga Bendrijos institucija galėtų imtis tolesnių veiksmų pagal vietoje atliktų patikrinimų rezultatus, išsamūs patikrinimų duomenys turėtų būti pateikti tikrinimo ataskaitoje. Ūkininkui arba jo atstovui turėtų būti suteikta galimybė šią ataskaitą pasirašyti. Tačiau kai atliekami nuotoliniai patikrinimai, numatyti šią teisę valstybės narės turėtų būti leidžiama tik kai tikrinant nustatomi pažeidimai. Neatsižvelgiant į vietoje atlikto patikrinimo rūšį, nustačius pažeidimus ūkininkui turėtų būti pateikta ataskaitos apie nustatytus pažeidimus kopija.
- (44) Tinkamai kontrolei užtikrinti turėtų būti vykdomi visų deklaruotų žemės ūkio paskirties plotų patikrinimai vietoje, atliekami taikant su plotais susijusias schemas. Tačiau supaprastinimo sumetimais turėtų būti leidžiama faktiškai patikrinti 50 % pasirinktų sklypų. Ši imtis turėtų būti patikima ir reprezentatyvi, o nukrypimų atveju – padidinta. Imties rezultatai turėtų būti ekstrapolijuojami likusioms grupėms. Būtų tikslinga nurodyti, kad valstybės narės, atlikdamos patikrinimus vietoje, naudotųsi tam tikromis techninėmis priemonėmis.

- (45) Turėtų būti nustatytos išsamios plotų nustatymo ir naudo-tinų matavimo metodų taisyklės, kad būtų užtikrinta ma-tavimo kokybė, atitinkanti Bendrijos techniniuose standartuose nurodytą kokybę.
- (46) Patirtis parodė, kad nustatant žemės ūkio paskirties skly-pą, atitinkantį išmokų už plotus skyrimo reikalavimus, bū-tina apibrėžti priimtina tam tikrų lauko elementų, ypač gyvatvorių, griovių ir sienų, plotį. Atsižvelgiant į specialius aplinkosaugos reikalavimus, derėtų numatyti tam tikrą lankstumą tose ribose, į kurias buvo atsižvelgta nustatant regionų derlingumą.
- (47) Turėtų būti nustatyta, kokiomis sąlygomis žemės ūkio pa-skirties sklypai, kuriuose auga medžiai, turėtų būti laikomi atitinkančiais su plotu susijusių schemų reikalavimus. Be to, turėtų būti priimta nuostata, kuria reglamentuojama ad-ministracinė procedūra, taikytina, kai plotai naudojami bendrai.
- (48) Turėtų būti nustatytos nuotolinio stebėjimo taikymo atlie-kant patikrinimus vietoje sąlygos ir priimta nuostata, regla-mentuojanti, kad tada, kai fotoanalizė neduoda aiškių rezultatų, turėtų būti atliekami fiziniai patikrinimai. Gali pasitaikyti atvejų, kai papildomi patikrinimai, atliktini pa-didinus patikrinimų vietoje normą, nebegali būti atliekami nuotolinio stebėjimo būdu, pavyzdžiui, dėl oro sąlygų. To-kiu atveju jie turėtų būti atliekami tradiciniais būdais.
- (49) Pagal bendrosios išmokos schemą ūkininkams, turintiems specialiąsias teises į išmokas, parama teikiama, jei jie laiko-si reikalavimo vykdyti tam tikrą veiklą. Kad galėtų veiksmingai patikrinti, ar šio reikalavimo laikomasi, vals-tybės narės turėtų nustatyti specialiąsias teises į išmokas tu-rinčių ūkininkų tikrinimo vietoje tvarką.
- (50) Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5, 6 ir 7 skirsniuose numatytos para-mos už sėklą, medvilnę ir cukrų schemos ypatumus, turėtų būti nustatytos specialios kontrolės nuostatos.
- (51) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nu-statyta, kad tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimus ati-tinka tik kanapių, kuriose tetrahidrokanabinolio yra ne daugiau kaip 0,2 %, veislės. Siekiant įgyvendinti šią taisyk-lę, turėtų būti nustatyta valstybėse narėse taikytina tetrahi-drokanabinolio kiekio kanapėse tikrinimo sistema.
- (52) Be to, būtina numatyti, kiek laiko po žydėjimo neturi būti imamas pluoštinių kanapių derlius, kad būtų tinkamai vyk-domi su šiais pasėliais susiję įpareigojimai.
- (53) Jei valstybė narė nusprendžia taikyti įvairias paramos už gyvulius schemas, turėtų būti nustatytas ūkininkų, kurie kreipiasi dėl paramos pagal tas schemas, patikrinimų vie-toje laikas ir minimalus turinys. Norint veiksmingai patik-rinti paramos paraiškose pateiktų deklaracijų ir į kompiuterinę duomenų bazę siunčiamų pranešimų teisin-gumą, didelę tokių patikrinimų vietoje dalį svarbu atlikti, kol gyvuliai pagal išlaikymo išpareigojimą dar turi būti lai-komi ūkyje.
- (54) Jei valstybė narė nusprendžia taikyti įvairias paramos už galvijus schemas, o tinkamas galvijų identifikavimas ir re-gistravimas yra paramos skyrimo atitikties sąlyga pagal Re-glamento (EB) Nr. 73/2009 117 straipsnį, turėtų būti užtikrinta, kad Bendrijos parama būtų teikiama tiktai tin-kamai identifikuotiems ir registruotiems galvijams. Be to, tokie patikrinimai turėtų būti taikomi galvijams, dėl kurių paramos paraiškos dar nepateiktos, tačiau gali būti pateik-tos ateityje, nes, taikant kelias paramos už galvijus sche-mas, paramos už šiuos gyvulius paraiškos dažnai pateikiamos tik po to, kai galvijai iš valdos jau išvežti.
- (55) Vietoje tikrinant avis ir ožkas, visų pirma turėtų būti pa-tikrintas jų išlaikymo laikotarpis ir ar registre pateikti tei-singi duomenys.
- (56) Jei valstybė narė nusprendžia taikyti skerdimo priemokos schemą, turėtų būti priimta atskira nuostata dėl patikrini-mų vietoje, t. y. skerdyklose, siekiant nustatyti, ar paraiš-kose nurodyti gyvuliai atitinka paramos skyrimo reikalavimus ir ar teisinga kompiuterinėje bazėje nurodyta informacija. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama tai-kyti du skirtingus skerdyklų, kuriose atliekami šie patikri-nimai vietoje, atrankos kriterijus.
- (57) Atsižvelgiant į tai, kad kontrolės tikslai skiriasi, kartu su viso eksporto Bendrijos kontrolės nuostatomis būtina pri-imti specialiąsias nuostatas, taikytinas skerdimo priemokai, skiriamai eksportavus galvijus.
- (58) Specialios kontrolės nuostatos nustatytos remiantis 2003 m. birželio 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1082/2003, nustatančiu išsamias Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 įgyvendinimo taisykles dėl minimalaus patikrinimų, kurie turi būti atlie-kami pagal galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, lygio ⁽¹⁾. Atlikus minėtame reglamente nurodytus patikri-nimus, jų rezultatai turėtų būti pateikti tikrinimo ataskai-toje, kad duomenys patektų į integruotą sistemą.

⁽¹⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 9.

- (59) Be to, būtina priimti specialiąsias nuostatas, susijusias su tikrinimo ataskaita, kai patikrinimai vietoje atliekami skerdyklose arba kai priemoka skiriama eksportavus gyvulius. Siekiant nuoseklumo dar turėtų būti nustatyta, kad jeigu nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 I antraštinės dalies arba 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 21/2004, nustatančio avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB ⁽¹⁾, nuostatų, tikrinimo atskaitų kopijos turėtų būti siunčiamos už tų reglamentų taikymą atsakingoms institucijoms.
- (60) Kai valstybės narės pasinaudoja galimybe teikti Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje nurodytą specialiąją paramą, šiame reglamente nustatytos kontrolės nuostatos turėtų būti taikomos visu mastu. Kai šių nuostatų taikyti neįmanoma, valstybės narės turėtų užtikrinti lygiavertį tikrinimo lygį. Turėtų būti nustatyti specialūs reikalavimai, susiję su savitarpio paramos fondų išmokų paraiškų kontrole ir investavimu.
- (61) Reglamente (EB) Nr. 73/2009 nustatomi kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai ūkininkams, gaunantiems paramos išmokas pagal visas to reglamento I priede išvardytas tiesioginių išmokų schemas, ir numatoma išmokų mažinimo ir neskymo sistema, taikoma, kai tokių įpareigojimų nesilaikoma. Ši sistema taikoma ir Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q bei 103r straipsniuose numatytiems išmokoms.
- (62) Turėtų būti tiksliai nustatyta, kurios valstybių narių kompetentingos institucijos vykdys kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimų laikymosi kontrolę.
- (63) Kai kuriais atvejais valstybės narės gali būti naudinga vykdyti administracinę kompleksinės paramos susiejimo kontrolę. Tačiau šis kontrolės būdas valstybės narės neturėtų būti privalomas.
- (64) Turi būti nustatyta mažiausia kompleksinės paramos susiejimo įpareigojimų laikymosi tikrinimo norma. Ši tikrinimo norma turėtų būti 1 % ūkininkų, kuriems taikomas kompleksinis paramos susiejimas ir kurių veiklą prižiūri kiekviena kontrolės institucija, atranką atliekant rizikos analizės rezultatų pagrindu.
- (65) Valstybės narės turėtų būti suteikta galimybė mažiausią tikrinimo normą įvykdyti kiekvienos kompetentingos kontrolės institucijos lygmeniu, kiekvienos mokėjimo agentūros lygmeniu arba kiekvieno akto ar standarto arba aktų ar standartų grupių lygmeniu.
- (66) Kai konkrečiuose aktams ar standartams taikomuose teisės aktuose nustatoma mažiausia tikrinimo norma, valstybės narės šių normų turėtų laikytis. Tačiau atliekant kompleksinio paramos susiejimo patikrinimus vietoje valstybės narės turėtų būti leidžiama taikyti vienodą tikrinimo normą. Jei valstybės narės pasirenka šią galimybę, pagal sektoriams skirtus teisės aktus apie bet kokią per patikrinimą vietoje nustatytą reikalavimų pažeidimą turėtų būti pranešama, ir tokie pažeidimai turėtų būti toliau nagrinėjami pagal kompleksinio paramos susiejimo reikalavimus.
- (67) Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojama, kad tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos turi patikrinti, ar ūkininkai ėmėsi taisomųjų veiksmų. Kad kontrolės sistema, ypač jos dalis, susijusi su kompleksinio paramos susiejimo tikrinimo vietoje imtimis, nesusilpnėtų, turėtų būti išaiškinta, kad į tokius stebimus atvejus neturėtų būti atsižvelgiama nustatant mažiausią kontrolinę imtį.
- (68) Kontrolinė imtis kompleksiniam paramos susiejimui tirti sudaroma iš ūkininkų, atrinktų tinkamumo kriterijų atitikties patikrinimams vietoje, arba iš visų tiesioginių išmokų paraiškas pateikusių ūkininkų grupių. Pastaruoju atveju turėtų būti leidžiama taikyti tam tikras papildomas galimybes.
- (69) Kompleksinio paramos susiejimo patikrinimų vietoje imties nustatymą galima pagerinti leidžiant atsižvelgti į rizikos analizės rezultatus, ūkininkų dalyvavimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 12 straipsnyje nustatytoje ūkių konsultavimo sistemoje ir ūkininkų dalyvavimą atitinkamose sertifikavimo sistemose. Tačiau, atsižvelgiant į tokį dalyvavimą, turėtų būti parodyta, kad su tose schemose dalyvaujančiais ūkininkais siejama mažesnė rizika nei su tokiose schemose nedalyvaujančiais ūkininkais.
- (70) Kompleksinį paramos susiejimą tikrinant vietoje, tame pačiame ūkyje paprastai reikia apsilankyti kelis kartus. Kad būtų sumažinta ūkininkams ir institucijoms tenkanti patikrinimų našta, patikrinimai gali būti atlikti per vieną apsilankymą. Turėtų būti patikslintas tokio apsilankymo laikas. Vis dėlto valstybės narės turėtų pasirūpinti, kad reprezentatyvus ir veiksmingas atitikties reikalavimams ir standartams patikrinimas būtų atliktas tais pačiais kalendoriniais metais.
- (71) Siekiant supaprastinti kompleksinio paramos susiejimo patikrinimus vietoje ir geriau išnaudoti turimus kontrolės išteklius, turėtų būti numatyta galimybė kontrolę ūkio lygmeniu pakeisti administracine kontrole arba patikrinimais įmonių lygmeniu, kartu užtikrinant, kad kontrolė būtų tokia pat veiksminga, kaip atliekant patikrinimus vietoje.

⁽¹⁾ OL L 5, 2004 1 9, p. 8.

- (72) Be to, kompleksinio paramos susiejimo patikrinimus vietoje atliekančioms valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė remtis tam tikriems reikalavimams ar standartams būdingais objektyviais rodikliais. Tačiau tokie rodikliai turėtų būti tiesiogiai susiję su reikalavimais ar standartais, kuriems jie taikomi, ir aprėpti visus tikrintinus elementus.
- (73) Turi būti nustatytos išsamių ir konkrečių kompleksinio paramos susiejimo tikrinimo ataskaitų rengimo taisyklės. Kontrolieriai, kurie yra konkrečios srities specialistai, turėtų nurodyti nustatytus pažeidimus ir jų sunkumą, kad mokėjimo agentūra galėtų nustatyti, kiek tiesiogines išmokas sumažinti, arba priimti sprendimą tiesioginių išmokų neskirti.
- (74) Ūkininkams turėtų būti pranešama apie visus galimus reikalavimų pažeidimus, nustatytus atlikus patikrinimą vietoje. Būtų tikslinga numatyti tam tikrą laikotarpį, per kurį ūkininkas turėtų gauti šią informaciją. Tačiau jeigu tokia informacija per nustatytą laikotarpį nepateikiama, tai nereiškia, kad atitinkami ūkininkai gali išvengti padarinių, kuriuos lemtų nustatytas reikalavimų pažeidimas.
- (75) Išmokų mažinimas ir neskirimas turėtų būti nustatomi laikantis proporcingumo principo ir atsižvelgiant į konkrečias problemas, susijusias su *force majeure* atvejais, taip pat išskirtinėmis ir natūraliomis aplinkybėmis. Nesilaikant kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimų, išmokos gali būti mažinamos ir neskiriamos tik jei ūkininkas veikė aplaidžiai arba tyčia. Išmokos turėtų būti mažinamos arba jas skirti turėtų būti atsakoma laipsniškai, t. y. atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, numatant galimybę tam tikrą laikotarpį paramos visiškai neskirti pagal vieną ar kelias paramos schemas. Mažinant išmokas arba jų neskiriant turėtų būti atsižvelgta į skirtingų paramos schemų ypatumus tinkamumo kriterijų požiūriu.
- (76) Kad valstybės narės kontrolę galėtų vykdyti veiksmingai, ypač tikrinti, kaip laikomasi kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimų, ūkininkai pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 1 dalies a punktą turi deklaruoti visus jiems priklausančius plotus, neatsižvelgiant į tai, ar jie dėl šių plotų prašo paramos, ar ne. Reikia numatyti mechanizmą, užtikrinantį, kad ūkininkai laikytųsi šio įpareigojimo.
- (77) Norint nustatyti plotus ir apskaičiuoti mažinimą, būtina apibrėžti tai pačiai pasėlių grupei priskiriamus plotus. Jei plotas yra deklaruotas gauti paramą pagal daugiau kaip vieną schemą, į tą patį plotą atsižvelgiama kelis kartus.
- (78) Parama pagal bendrąją išmokų schemą išmokama, kai teisių į išmokas skaičius atitinka paramos reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių. Todėl taikant minėtą schemą būtų tikslinga numatyti, kad tuomet, kai deklaruotos teisės į išmokas ir deklaruotas plotas skiriasi, išmoka turėtų būti apskaičiuojama atsižvelgiant į mažesnį dydį. Siekiant išvengti teisėmis pagrįsto skaičiavimo, turėtų būti numatyta, kad teisių į išmokas skaičius, kuriuo remiamasi apskaičiuojant išmoką, neviršytų ūkininko turimų teisių į išmokas skaičiaus.
- (79) Paramos už plotą paraiškose neatitikimai paprastai būna susiję su plotų dalimis. Jei vieno sklypo hektarų deklaruojama daugiau, tai kitų tos pačios pasėlių grupės sklypų bus deklaruota mažiau. Taikant leistiną nuokrypį turėtų būti numatyta, kad paramos paraiškos būtų tikslinamos tiktai atsižvelgiant į faktiškai nustatytą plotą, o išmokų sumažinimas pradedamas taikyti tik kai šios ribos peržengiamos.
- (80) Be to, skirtumas tarp viso išmokų už plotus paraiškoje deklaruoto ploto ir viso ploto, kuris, kaip nustatyta, atitinka paramos skyrimo reikalavimus, dažniausiai nedidelis. Siekiant užtikrinti, kad paraiškose nebūtų daroma daug mažų pataisymų, turėtų būti numatyta, kad paramos paraiška nebūtų derinama atsižvelgiant į nustatytą plotą, nebent būtų viršytas tam tikras skirtumų lygis.
- (81) Būtina nustatyti specialias nuostatas, kuriose būtų atsižvelgta į paraiškų gauti paramą pagal paramos schemas už krakmolines bulves, sėklą ir medvilnę ypatumus.
- (82) Kai per didelis plotas deklaruojamas tyčia, turėtų būti taikomos specialios paramos mažinimo taisyklės.
- (83) Turėtų būti nustatytos įgyvendinimo taisyklės, susijusios su priemonių už gyvulius apskaičiavimo pagrindu.
- (84) Ūkininkams turėtų būti leidžiama tam tikromis sąlygomis ir laikantis atitinkamose sektorių taisyklėse nustatytų ribų pakeisti galvijus, taip pat avis ir (arba) ožkas.
- (85) Dėl neatitikimų paramos už gyvulius paraiškose gali būti laikoma, kad atitinkami gyvuliai neatitinka reikalavimų. Išmokų mažinimą turėtų būti numatyta taikyti nuo tada, kai nustatomas pirmasis reikalavimų neatitinkantis gyvulys, bet, neatsižvelgiant į išmokos mažinimo lygį, sankcija turėtų būti sušvelninta nustačius, kad reikalavimų neatitinka trys arba mažiau gyvulių. Visais kitais atvejais sankcijos griežtumas turėtų priklausyti nuo to, koks procentas gyvulių neatitinka reikalavimų.
- (86) Atsižvelgiant į sektoriaus ypatumus, turėtų būti priimta keltas avims ir ožkoms taikytinų specialiųjų nuostatų.

- (87) Jei dėl natūralių aplinkybių ūkininkas neįstengia įvykdyti sektorių taisyklėse nustatyto išlaikymo įpareigojimo, parama neturėtų būti mažinama ar neskiriama.
- (88) Jei valstybė narė nusprendžia taikyti skerdimo priemonos schemą, tai, atsižvelgiant į skerdyklų svarbą užtikrinant kai kurių paramos už galvijus schemų tinkamą veikimą, dar turėtų būti numatytos nuostatos, taikytinos, kai skerdyklos dėl didelio aplaidumo arba tyčia išduoda suklastotus sertifikatus ar deklaracijas.
- (89) Kai Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje numatyta specialioji parama yra suteikiama kaip išmoka už plotus arba išmoka už gyvulius, paramos mažinimo ar neskyrimo nuostatos, kurias būtina priimti, turėtų būti kiek įmanoma taikomos *mutatis mutandis*. Kitais atvejais valstybės narės kiekvienai specialiosios paramos priemonei turėtų numatyti galimybę atitinkamai sumažinti išmokas ar jų neskirti.
- (90) Informacija apie kompleksinio susiejimo tikrinimo rezultatus turėtų būti prieinama visoms mokėjimo agentūroms, atsakingoms už įvairių išmokų, kurioms taikomi kompleksinio paramos susiejimo reikalavimai, valdymą, taigi atitinkamai išmokos mažinamos atsižvelgiant į faktus, kuriais toks mažinimas pagrįžiamas.
- (91) Be to, kai valstybės narės pasinaudoja galimybe netaikyti paramos mažinimo, jei reikalavimų pažeidimai nedideli arba jei mažinimo suma 100 EUR ar mažesnė, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnio 2 dalyje ir 24 straipsnio 2 dalyje, turėtų būti nustatytos taisyklės, taikytinos, kai ūkininkai nesiima jiems nurodytų taisomųjų veiksmų.
- (92) Taikant kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimus, be laipsniško išmokų mažinimo ar neskyrimo pagal proporcingumo principą turėtų būti laikoma, kad nuo tam tikro momento, prieš tai ūkininką įspėjus, pakartotinis to paties kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimo nesilaikymas vertinamas kaip tyčinis reikalavimų pažeidimas.
- (93) Išmokos paprastai neturėtų būti mažinamos ir neskiriamos dėl tinkamumo kriterijų neatitikimo, jei ūkininkas pateikė faktiškai teisingą informaciją ar jei jis gali kitaip įrodyti, kad nenusižengė.
- (94) Kai ūkininkai bet kuriuo metu kompetentingai nacionalinei institucijai praneša apie paramos paraiškose esančias klaidas, tai, nepaisant to, dėl kokių priežasčių buvo pateikta neteisinga informacija, išmokos jiems neturėtų būti mažinamos ar neskiriamos, jei konkrečiam ūkininkui nebuvo pranešta apie kompetentingos institucijos ketinimą atlikti patikrinimą vietoje ir institucija dar nepranešė ūkininkui apie jo paraiškoje nustatytus neatitikimus.
- (95) Ta pati nuostata turėtų būti taikoma, kai kompiuterinėje duomenų bazėje nurodyti neteisingi duomenys apie galvijus, už kuriuos prašoma skirti paramą, jei neatitikimai vertinami ne tik kaip kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimo nevykdymas, bet ir tinkamumo kriterijaus nesilaikymas, ir apie galvijus, už kuriuos neprašoma skirti išmokų, jei tokie neatitikimai yra svarbūs tiksliai kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimų požiūriu.
- (96) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 31 straipsnyje yra apibūdinti *force majeure* ir išskirtinių aplinkybių atvejai, kuriuos valstybės narės turi pripažinti. Kai dėl minėtų aplinkybių ūkininkas įsipareigojimų vykdyti negali, iš jo neturėtų būti atimta teisė į paramos išmoką. Tačiau turėtų būti nustatytas laikas, per kurį ūkininkas turi pranešti apie įvykį.
- (97) Kompetentingoms valstybių narių institucijoms mažų sumų administravimas yra varginanti užduotis. Todėl būtų tikslinga leisti valstybėms narėms nemokėti paramos sumų, kurios yra mažesnes už tam tikrą mažiausią ribą.
- (98) Turi būti numatytos konkrečios išsamios nuostatos, užtikrinančios, kad įvairūs mažinimai, taikytini vienai arba kelioms to paties ūkininko paramos paraiškoms, būtų taikomi teisingai. Šiame reglamente numatytas paramos mažinimas ir neskyrimas turėtų būti taikomas neapribojant galimybės taikyti papildomas sankcijas, kurios reglamentuojamos kitomis Bendrijos ar nacionalinių teisės aktų nuostatomis.
- (99) Turėtų būti nustatyta galimo išmokų pagal kiekvieną paramos schemą sumažinimo apskaičiavimo seka. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi įvairių tiesioginėms paramos schemoms nustatytų viršutinių biudžeto ribų, visų pirma turėtų būti nustatyta, kad išmokos turi būti mažinamos taikant tam tikrą koeficientą, jei kitu atveju ta viršutinė riba būtų viršyta.
- (100) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 7, 10 ir 11 straipsniuose nustatomas tiesioginių išmokų, kurios turi būti skiriamos ūkininkui atitinkamais kalendoriniais metais, mažinimas, o prireikus – ir patikslinimas dėl moduliavimo ir finansinės drausmės. Įgyvendinimo nuostatose turėtų būti numatytas šio paramos mažinimo ir patikslinimų apskaičiavimo pagrindas, kai apskaičiuojamos ūkininkams išmokėtinos sumos.
- (101) Kad visoje Bendrijoje būtų vienodai taikomas sąžiningumo principas susigrąžinant neteisėtai išmokėtas sumas, nepažeidžiant išlaidų registravimo principo, taikomo sąskaitų apmokėjimui pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾, turėtų būti nustatytos sąlygos, kuriomis tas principas gali būti taikomas.

⁽¹⁾ OL L 171, 2005 7 2, p. 6.

(102) Reikia nustatyti taisyklės, taikytinas tada, kai pagal įvairius bendrosios išmokos schemos modelius ūkininkui buvo nepagrįstai suteiktos teisės į išmokas arba kai buvo neteisingai nustatyta kiekvienos teisės į išmokas suma, taip pat taikytinas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 137 straipsnyje nurodytais atvejais. Tačiau tam tikrais atvejais, kai neteisėtai teisė į išmokas paskyrimas neturėjo poveikio bendrai vertei, o tik ūkininko teisė skaičiui, valstybės narės turėtų patikslinti skiriamas teises į išmokas arba tam tikrais atvejais teisės į išmokas tipą, nesumažindamos jų vertės. Ši nuostata turėtų būti taikoma tik kai ūkininkas klaidos aptikti neturėjo galimybių. Be to, tam tikrais atvejais neteisėtai paskirtos teisės į išmokas siejamos su labai nedidelėmis sumomis, o šių teisė susigrąžinimas užkrauna nemažą administracinę naštą. Atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti supaprastinimą ir suderinti administracinės naštos ir susigrąžintą sumą, turėtų būti nustatyta mažiausia suma, nuo kurios susigrąžinimas galėtų būti taikomas. Be to, reikia priimti nuostatas, taikytinas tais atvejais, kai minėtos teisės į išmokas yra perduotos ir kai šios teisės buvo perduotos nesilaikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 2 dalies arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio, 62 straipsnio 1 dalies, 62 straipsnio 2 dalies ir 68 straipsnio 5 dalies.

(103) Turėtų būti nustatytos taisyklės, taikytinos visos valdos, kuriai nustatyti tam tikri įpareigojimai pagal tiesioginių išmokų schemas, administruojamas taikant integruotą sistemą, perdavimo pasekmės.

(104) Paprastai valstybės narės turėtų imtis papildomų priemonių tinkamam integruotos administracinės kontrolės sistemos veikimui užtikrinti. Prireikus valstybės narės turėtų viena kitai teikti paramą.

(105) Prireikus Komisijai turėtų būti pranešama apie visas priemones, kurių valstybės narės ėmėsi, kad atliktų integruotos sistemos įgyvendinimo pakeitimus. Kad Komisija galėtų veiksmingai vykdyti integruotos sistemos kontrolę, valstybės narės turėtų jai siųsti statistinius metinės kontrolės duomenis. Be to, valstybės narės turėtų pranešti Komisijai apie visas jų taikomas priemones, susijusias su žemės, kurioje yra daugiametės ganyklos, išlaikymu, ir apie visą išmokų sumažinimą, taikytą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 8 straipsnio 1 dalį.

(106) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 9 straipsnyje nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamos taikant moduliavimą gautos sumos. Tų sumų dalis turėtų būti paskirta pagal paskirstymo formulę, kurios taisyklės turėtų būti nustatytos remiantis tame straipsnyje nurodytais kriterijais.

(107) Šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 796/2004 nuo tos dienos turėtų būti panaikintas. Tačiau jis ir toliau turėtų būti taikomas paramos paraiškoms, susijusioms su prekybos metais arba priemonių skyrimo laikotarpiais, prasidėjusiais iki 2010 m. sausio 1 d.

(108) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto ir Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame reglamente išdėstytos išsamios kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos (toliau – integruota sistema), nustatytos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyriuje, ir Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniuose numatyto kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo taisyklės. Tos taisyklės neprieštarauja specialiosioms šio reglamento nuostatomis, kurios taikomos atskiroms paramos schemoms.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnyje pateiktos apibrėžtys.

Be to, taikomos ir šios apibrėžtys:

- (1) žemės ūkio paskirties sklypas – vieno ūkininko deklaruotas vientisas žemės plotas, kuriame auginama tik vienos grupės pasėliai; tačiau jei pagal šį reglamentą reikalaujama pateikti atskirą deklaraciją apie konkrečios grupės pasėliams auginti naudojamą plotą, prireikus minėto žemės ūkio paskirties sklypas gali būti dar apribotas atsižvelgiant į konkrečią paskirtį; valstybės narės gali nustatyti papildomus žemės ūkio paskirties sklypo ribų nustatymo kriterijus;
- (2) daugiametė ganykla – Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 ⁽¹⁾ 2 straipsnio c dalyje apibūdinta daugiametė ganykla;
- (3) galvijų identifikavimo ir registravimo sistema – Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 nustatyta galvijų identifikavimo ir registravimo sistema;
- (4) ausies įsagas – Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio a dalyje ir 4 straipsnyje nurodytas į ausis segamas įsagas, skirtas atskirai nustatyti kiekvieno gyvulio tapatybę;

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

- (5) kompiuterinė galvijų duomenų bazė – Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio b dalyje ir 5 straipsnyje nurodyta kompiuterinė galvijų duomenų bazė;
- (6) gyvulio pasas – Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio c dalyje ir 6 straipsnyje nurodytas gyvulio pasas;
- (7) registras – registras, kurį gyvulių augintojai tvarko atitinkamai pagal Reglamento (EB) Nr. 21/2004 5 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio d dalį ir 7 straipsnį;
- (8) galvijų identifikavimo ir registravimo sistemos elementai – Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnyje nurodyti elementai;
- (9) identifikavimo kodas – Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas identifikavimo kodas;
- (10) pažeidimai – bet koks atitinkamų konkrečios paramos skyrimo taisyklių nesilaikymas;
- (11) bendroji paraiška – tiesioginių išmokų pagal bendrosios išmokos schemą ar kitas paramos už plotus schemas paraiška;
- (12) paramos už plotus schemas – bendrosios išmokos schema, išmokos už plotą taikant specialiąją paramą ir visos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse (išskyrus IV antraštinės dalies 7, 10, ir 11 skyrius) nustatytos paramos schemas, išskyrus atskirą išmoką už cukrų, nustatytą to reglamento 126 straipsnyje, ir atskirą išmoką už vaisius bei daržoves, nustatytą to paties reglamento 127 straipsnyje;
- (13) paramos už gyvulius paraiška – paraiškos gauti paramą pagal priemonių už avis ir ožkas schemą ir išmokų už galvijieną schemas, numatytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 10 ir 11 skyriuose, ir išmokas už gyvulių arba sutartinius gyvulius taikant specialiąją paramą;
- (14) specialioji parama – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje nurodyta parama;
- (15) paskirtis – ploto naudojimas pagal pasėlių rūšį, dirvos dangą arba pasėlių nebuvimą;
- (16) paramos už galvijus schemas – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 108 straipsnyje nurodytos paramos schemas;
- (17) paramos už avis ir ožkas schema – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 99 straipsnyje nurodyta paramos schema;
- (18) galvijai, už kuriuos prašoma skirti paramą – galvijai, dėl kurių pateiktos paraiškos gauti paramą pagal paramos už galvijus schemas arba kaip specialiąją paramą;
- (19) galvijai, už kuriuos neprašoma paramos – galvijai, dėl kurių nepateiktos paramos už gyvulius paraiškos, bet kurių atžvilgiu parama pagal paramos už gyvulius schemas gali būti suteikta;
- (20) gyvulys, už kurį gali būti skirta parama – gyvulys, kuris *a priori* gali atitikti paramos skyrimo konkrečiais paraiškos pateikimo metais tinkamumo kriterijus;
- (21) išlaikymo laikotarpis – laikotarpis, per kurį paramos paraiškoje nurodytas gyvulys turi būti laikomas valdoje, kaip numatyta toliau išvardytose Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 ⁽¹⁾ nuostatose:
- a) 53 ir 57 straipsniuose dėl specialių priemonių už jaučius;
- b) 61 straipsnyje dėl priemonės už karves žindenes;
- c) 80 straipsnyje dėl skerdimo priemonės;
- d) 35 straipsnio 3 dalyje dėl išmokų už avis ir ožkas;
- (22) gyvulio laikytojas – fizinis ar juridinis asmuo, už gyvulius atsakingas nuolat arba laikinai, įskaitant vežimo metu ir prekybos vietoje;
- (23) nustatytas plotas – plotas, atitinkantis visas paramos skyrimo taisyklėse nustatytas sąlygas; bendrosios išmokos schemas atveju deklaruotas plotas gali būti laikomas nustatytu plotu tik kai tas plotas faktiškai siejamas su atitinkamu teisių į išmokas skaičiumi;
- (24) nustatytas gyvulys – gyvulys, atitinkantis visas paramos skyrimo taisyklėse nustatytas sąlygas;
- (25) priemonės mokėjimo laikotarpis – laikotarpis, nurodytas priemonės paraiškose, neatsižvelgiant į jų pateikimo laiką;
- (26) geografinė informacinė sistema (toliau – GIS) – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 17 straipsnyje nurodyti kompiuterinės geografinės informacinės sistemos metodai;
- (27) referencinis sklypas – geografiškai nustatytas ribas turintis plotas, kuriam Reglamento (EB) Nr. 73/2009 15 straipsnyje nurodytoje valstybės narės identifikavimo sistemoje skirtas individualus GIS identifikavimo numeris;
- (28) kartografinė medžiaga – žemėlapiai ir kiti dokumentai, kuriais naudodamiesi paramos prašytojai ir valstybės narės keičiasi GIS informacija;
- (29) nacionalinė koordinacijų atskaitos sistema – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/2/EB ⁽²⁾ apibūdinta sistema, suteikianti galimybę atlikti visų konkrečios valstybės narės žemės ūkio paskirties sklypų standartinius matavimus ir identifikuoti kiekvieną atskirą sklypą;

(1) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 27.

(2) OL L 108, 2007 4 25, p. 1.

- (30) mokėjimo agentūra – Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 8 straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos ir įstaigos;
- (31) kompleksinis paramos susiejimas – teisės aktuose nustatyti valdymo ir geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės reikalavimai, nustatyti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 5 ir 6 straipsniuose;
- (32) kompleksinio susiejimo sritys – kitose srityse teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 5 straipsnio 1 dalyje, ir gera žemės ūkio ir aplinkosaugos būklė, kaip nustatyta to reglamento 6 straipsnyje;
- (33) teisės aktas – kiekviena atskira Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priede išvardyta direktyva ir reglamentas;
- (34) standartas – valstybių narių pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnį ir III priedą apibrėžti standartai, taip pat to reglamento 4 straipsnyje nustatyti įpareigojimai dėl daugiamečių ganyklų;
- (35) reikalavimas – kai šis terminas taikomas kompleksiniam paramos susiejimui, kiekvienas teisės aktų nustatytas valdymo reikalavimas, pagrįstas bet kuriuo Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priede nurodytų teisės aktų straipsniu, ir iš esmės išsiskiriantis iš kitų to paties teisės akto reikalavimų;
- (36) reikalavimų pažeidimas – bet koks reikalavimų ar standartų pažeidimas;
- (37) specializuotos kontrolės įstaigos – šio reglamento 48 straipsnyje nurodytos nacionalinės kompetentingos kontrolės institucijos, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 22 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą atsakingos už teisės aktais nustatytų valdymo ir geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės reikalavimų laikymosi užtikrinimą;
- (38) nuo mokėjimo – taikant kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimus, apibrėžtus Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniuose, „nuo mokėjimo“ reiškia nuo metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais buvo sumokėta pirmoji išmoka, sausio 1 d.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

DAUGIAMEČIŲ GANYKLŲ IŠLAIKYMAS

3 straipsnis

Daugiamečių ganyklų išlaikymas valstybės narės lygmeniu

1. Nepažeisdamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies trečiojo pastraipoje numatytų išimčių, valstybės narės pagal to reglamento pirmą pastraipą užtikrina, kad būtų išlaikytas žemės, kurioje yra daugiametės ganyklos, ir bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto santykis. Šis įpareigojimas taikomas nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu.

Tačiau jei išlaikomas pagal šio straipsnio 4 dalies a punktą, 5 dalies a punktą, 6 dalies a punktą ir 7 dalies a punktą nustatytas absoliutus daugiamečių ganyklų plotas, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatytas įpareigojimas vykdomas.

2. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas santykinis dydis nesumažėtų žemės, kurioje yra daugiametės ganykla, nenaudai daugiau kaip 10 %, skaičiuojant nuo to paties reglamento 6 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto atitinkamų referencinių metų dydžio (toliau – referencinis santykinis dydis arba orientacinė norma).

3. Šio straipsnio 1 dalyje minėtas santykinis dydis nustatomas kasmet atsižvelgiant į ūkininkų už tuos metus deklaruotus plotus.

4. Valstybės narės, išskyrus naująsias valstybes nares, referencinis santykinis dydis nustatomas taip:

- a) žeme, kurioje yra daugiametės ganykla, laikomas daugiametės ganyklos žemės plotas, kurį ūkininkai deklaravo 2003 m., ir 2005 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 14 straipsnio 1 dalį deklaruota žemė, kurioje yra daugiametės ganykla ir kuri pagal 2003 m. deklaraciją buvo naudojama tikrai ganyklai, nebent ūkininkas gali įrodyti, kad 2003 m. toje žemėje daugiametės ganyklos nebuvo.

Žemės plotai, kurie 2005 m. buvo deklaruoti kaip daugiametės ganyklos ir už kuriuos 2003 m. galėjo būti skiriamos išmokos už pasėlių plotą pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 ⁽¹⁾ 1 straipsnio 3 dalį, neįtraukiami.

Žemė, kurioje 2003 m. buvo daugiametės ganykla ir kuri pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą buvo apželdinta mišku, neįtraukiama;

- b) bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas – tai ūkininkų 2005 m. deklaruotas bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas.

5. Naujosios valstybės narės, kurios 2004 m. netaikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143b straipsnyje nurodytos bendrosios išmokos už plotą schemas, referencinis santykinis dydis nustatomas taip:

- a) žeme, kurioje yra daugiametės ganykla, laikomas daugiametės ganyklos žemės plotas, kurį ūkininkai deklaravo 2004 m., ir 2005 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 14 straipsnio 1 dalį deklaruota žemė, kurioje yra daugiametės ganykla ir kuri pagal 2004 m. deklaraciją buvo naudojama tikrai ganyklai, nebent ūkininkas gali įrodyti, kad 2004 m. toje žemėje daugiametės ganyklos nebuvo.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 1.

Žemės plotai, kurie 2005 m. buvo deklaruoti kaip daugiamečių ganyklos ir už kuriuos 2004 m. galėjo būti skiriamos išmokos už pasėlių plotą pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 1 straipsnio 3 dalį, neįtraukiami.

Žemė, kurioje 2004 m. buvo daugiamečių ganykla ir kuri pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą buvo apželdinta mišku, neįtraukiama;

- b) bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas – tai ūkininkų 2005 m. deklaruotas bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas.

6. Naujosios valstybės narės, kurios 2004 m. netaikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143b straipsnyje nurodytos bendrosios išmokos už plotą schemos, referencinis santykinis dydis nustatomas taip:

- a) žemė, kurioje yra daugiamečių ganykla – tai ūkininkų 2005 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 14 straipsnio 1 dalį deklaruotas daugiamečių ganyklos žemės plotas.

Žemė, kurioje 2005 m. buvo daugiamečių ganykla ir kuri pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą buvo apželdinta mišku, neįtraukiama;

- b) bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas – tai ūkininkų 2005 m. deklaruotas bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas.

7. Bulgarijai ir Rumunijai referencinis santykinis dydis nustatomas taip:

- a) žemė, kurioje yra daugiamečių ganykla – tai ūkininkų 2007 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 14 straipsnio 1 dalį deklaruotas daugiamečių ganyklos žemės plotas.

Žemė, kurioje 2005 m. buvo daugiamečių ganykla ir kuri pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą buvo apželdinta mišku, neįtraukiama;

- b) bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas – tai ūkininkų 2007 m. deklaruotas bendras žemės ūkio paskirties žemės plotas.

8. Kai atsižvelgiant į objektyvūs aspektus matyti, kad santykinio dydžio kitimas neatspindi tikrų pokyčių, susijusių su daugiamečių ganyklos žeme, valstybės narės koreguoja referencinį santykinį dydį. Tokiomis aplinkybėmis Komisijai nedelsiant pranešama apie padarytus pakeitimus ir pateikiami keitimo motyvai.

4 straipsnis

Žemės, kurioje yra daugiamečių ganykla, išlaikymas individualiu lygmeniu

1. Jei nustatoma, kad šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas santykinis dydis konkrečioje valstybėje narėje mažėja, toji valstybė narė nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu įpareigoja ūkininkus, teikiančius paraiškas gauti paramą pagal bet kurią Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytą tiesioginių išmokų schemą, be išankstinio leidimo į kitos paskirties žemę nepertvarkyti žemės, kurioje yra daugiamečių ganykla.

Jei pirmoje pastraipoje nurodytas leidimas išduodamas su sąlyga, kad žemės plotas būtų paskirtas daugiamečiai ganyklai, tokia žemė nuo pirmos jos pertvarkymo dienos yra laikoma daugiamete ganykla, nukrypstant nuo 2 straipsnio 2 punkte pateiktos apibrėžties. Tokie plotai penkerius iš eilės metus nuo pertvarkymo naudojami žolei ar kitokiems žoliniam pašarams auginti.

2. Jei paaiškėja, jog neįmanoma užtikrinti, kad šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas įpareigojimas bus įvykdytas, valstybė narė ne tik imasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, bet taip pat nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu nustato įpareigojimą ūkininkams, teikiantiems paraiškas gauti paramą pagal bet kurią Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytą tiesioginių išmokų schemą, vėl pertvarkyti žemę taip, kad joje būtų daugiamečių ganykla, jei ūkininkai turi žemės, kuri iš daugiamečių ganyklos žemės buvo pertvarkyta į kitos paskirties žemę.

Šis įpareigojimas, susijęs su žeme, pertvarkyta į kitos paskirties žemę, taikomas nuo 24 mėnesių laikotarpio, skaičiuojamo nuo paskutinės datos, kurią pagal šio reglamento 11 straipsnio 2 dalį turėjo būti vėliausiai pateiktos bendrosios paraiškos konkrečioje valstybėje narėje, pradžios.

Tokiu atveju ūkininkai gali tam tikrą to ploto procentinę dalį vėl pertvarkyti į žemę, kurioje būtų daugiamečių ganykla, arba kitą tokio paties dydžio plotą paskirti daugiamečiai ganyklai. Ta procentinė dalis apskaičiuojama remiantis ūkininko turėtos daugiamečių ganyklos ploto dydžiu ir pusiausvyrai atstatyti reikalingu ploto dydžiu.

Tačiau, jei žemė buvo pertvarkyta į kitos paskirties žemę prieš ją perduodant, šis įpareigojimas taikomas tik kai perdavimas įvyko įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 796/2004.

Nukrypstant nuo 2 straipsnio 2 punkto, vėl į daugiamečių ganyklą pertvarkyti ar daugiamečiai ganyklai iš naujo paskirti žemės plotai laikomi „daugiamete ganykla“ nuo ploto pakartotinio pertvarkymo į daugiamečių ganyklą ar ploto paskyrimo daugiamečiai ganyklai pirmos dienos. Tokie plotai nuo jų pertvarkymo dienos penkerius metus iš eilės yra naudojami žolei ar kitokiems žoliniam pašarams auginti.

3. Tačiau šio straipsnio 1 ir 2 dalyse ūkininkams nustatytas įpareigojimas netaikomas, jei žemės plotą į daugiametę ganyklą ūkininkai pertvarkė pagal atitinkamas programas, numatytas Tarybos reglamentuose (EEB) Nr. 2078/92 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 1257/1999 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1698/2005 ⁽³⁾.

II DALIS

INTEGRUOTA ADMINISTRAVIMO IR KONTROLĖS SISTEMA

I ANTRAŠTINĖ DALIS

SISTEMOS REIKALAVIMAI IR KOMPLEKSINIS PARAMOS SUSIJIMAS

I SKYRIUS

Identifikavimo ir registravimo sistema

5 straipsnis

Ūkininkų identifikavimas

Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 3 dalies, pagal to reglamento 15 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą bendrą kiekvieno ūkininko tapatybės registravimo sistemą visoms to paties ūkininko pateiktų paramos paraiškoms suteikiamas individualus identifikavimo numeris.

6 straipsnis

Žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimas

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 17 straipsnyje nurodyta žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema veikia referencinio sklypo, pvz., kadastrinio sklypo arba gamybos vieneto, lygmeniu; taip užtikrinamas individualus kiekvieno referencinio sklypo identifikavimas.

Taikant bendrosios išmokos schemą arba vienkartinės išmokos už plotus schemą, nustatomas didžiausias kiekvieno paramos reikalavimus atitinkančio referencinio sklypo plotas. GIS veikia nacionalinių koordinatų atskaitos sistemų pagrindu. Jei valstybėje narėje naudojama kitokia koordinuota sistema, ji turi būti suderinama su kitose valstybėse narėse naudojamomis sistemomis.

Be to, valstybės narės užtikrina patikimą žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimą ir visų pirma reikalauja, kad bendrojoje paraiškoje būtų nurodyti išsamūs duomenys arba kartu su ja pateikti kompetentingos institucijos nurodyti dokumentai, pagal kuriuos galima nustatyti žemės ūkio paskirties sklypų vietą ir tuos sklypus išmatuoti.

⁽¹⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 85.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

⁽³⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

2. Valstybės narės užtikrina, kad, jeigu pateikiamos paraiškos gauti paramą už ne mažiau kaip 75 % referencinių sklypų, ne mažiau kaip 90 % atitinkamo ploto atitiktų bendrosios išmokos schemos ir vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus. Vertinimas atliekamas kasmet taikant tinkamus statistinius metodus.

7 straipsnis

Teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 18 straipsnyje numatyta teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema yra valstybių narių lygmeniu naudojamas elektroninis registras, kurį naudojant užtikrinamas (visų pirma šio reglamento 28 straipsnyje numatytų kryžminių patikrinimų atžvilgiu) veiksmingas teisių į išmokas atsekamumas, visų pirma šių aspektų:

- turėtojo;
- vertės;
- įsisteigimo datos;
- paskutinio pasinaudojimo teisėmis į išmokas datos;
- kilmės, visų pirma pagal priskyrimą (originalus ar nacionalinis rezervas), pirkimo, nuomos, paveldėjimo;
- teisių į išmokas rūšių, visų pirma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje numatytų specialiųjų teisių į išmokas ir teisių į išmokas, paskirtų pagal to paties reglamento 68 straipsnio 1 dalies c punktą;
- kai taikoma, regioninių apribojimų.

2. Valstybės narės, kuriose yra daugiau nei viena mokėjimo agentūra, gali nuspręsti, kad elektroniniu registru bus naudojama si mokėjimo agentūros lygmeniu. Tokiu atveju valstybė narė užtikrina, kad skirtingi registrai būtų suderinami vienas su kitu.

II SKYRIUS

Kompleksinis paramos susiejimas

8 straipsnis

Kompleksiniam paramos susiejimui taikoma kontrolės sistema

1. Valstybės narės įdiegia sistemą, užtikrinančią veiksmingą kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų laikymąsi. Taikant šią sistemą pagal šio reglamento III antraštinės dalies III skyrių visų pirma nustatoma:

- kai kompetentinga kontrolės įstaiga nėra mokėjimo agentūra – kaip mokėjimo agentūra specializuotoms kontrolės įstaigoms (kai taikoma, per Reglamento (EB) Nr. 73/2009 20 straipsnio 3 dalyje nurodytą koordinuojančią instituciją) perduoda reikalingą informaciją apie ūkininkus, kurie kreipiasi į mokėjimo agentūrą dėl tiesioginių išmokų;

- b) kontrolinės inties atrankos metodai;
 - c) nuorodos dėl atliktinų patikrinimų pobūdžio ir apimties;
 - d) tikrinimo ataskaitos, kuriose visų pirma nurodomi nustatyti reikalavimų pažeidimai ir įvertinamas jų sunkumas, mastas, pastovumas ir pasikartojimas;
 - e) kaip iš specializuotų kontrolės įstaigų perduoti tikrinimo ataskaitas mokėjimo agentūrai arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 20 straipsnio 3 dalyje nurodytai koordinuojančiai institucijai, arba abiem, kai kompetentinga kontrolės institucija nėra mokėjimo agentūra;
 - f) mokėjimo agentūros naudojama išmokų mažinimo ir neskyrimo sistemos taikymo tvarka.
2. Valstybės narės gali numatyti tvarką, pagal kurią ūkininkas mokėjimo agentūrai nurodo būtinus dalykus, kad būtų galima nustatyti jam taikytinus reikalavimus ir standartus.

9 straipsnis

Paramos mokėjimas atsižvelgiant į kompleksinio paramos susiejimo patikrinimus

Jei šios reglamento dalies III antraštinės dalies III skyriuje nurodytų kompleksinio paramos susiejimo patikrinimų neįmanoma užbaigti iki mokėjimo laikotarpio, bet kokios neteisėtai išmokėtos sumos susigrąžinamos pagal šio reglamento 80 straipsnį.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PARAMOS PARAIŠKOS

I SKYRIUS

Bendroji paraiška

10 straipsnis

Bendrajai paraiškai taikytinos bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės gali nuspręsti, kad bendroji paraiška apimtų visas pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III ir IV antraštinės dalis pateikiamas paramos paraiškas. Tokiu atveju konkrečioms reikalavimams, nustatytiems pagal tas schemas teikiamoms paramos paraiškoms, *mutatis mutandis* taikomi šios antraštinės dalies II–V skyriai.
2. Jei už to paties ūkininko, dalyvaujančio paramos schemose, pagal kurias pateikiama bendroji paraiška, paraiškų tvarkymą atskaitingiau nei viena mokėjimo agentūra, atitinkama valstybė narė imasi tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad informacija, kurią būtina nurodyti bendrojoje paraiškoje, būtų prieinama visoms susijusioms mokėjimo agentūroms.

11 straipsnis

Bendrosios paraiškos pateikimo data

1. Ūkininkas, kuris prašo paramos pagal bet kurią paramos už plotus schemą, per metus gali pateikti tik vieną bendrąją paraišką.

Ūkininkas, kuris paramos prašo ne pagal paramos už plotus schemą, o pagal kitą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede nurodytą paramos schemą arba pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q ir 103r straipsnius, teikia bendrosios paraiškos formą (jei jis turi žemės ūkio paskirties plotų), kurioje išvardija šiuos plotus pagal šio reglamento 13 straipsnį.

Ūkininkas, kuriam taikomi tik Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniuose numatyti kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai, bendrąją paraišką teikia kiekvienais kalendoriniais metais, kuriais tie įpareigojimai taikomi.

Tačiau valstybės narės gali atleisti ūkininkus nuo antroje ir trečioje pastraipose nurodytų įsipareigojimų, jei kompetentingos institucijos informaciją gauna per kitas administravimo ir kontrolės sistemas, kurias taikant užtikrinamas suderinamumas su integruotąja sistema pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 26 straipsnį.

2. Bendroji paraiška pateikiama iki valstybės narės nustatytinos datos, bet ne vėlesnės kaip gegužės 15 d. Tačiau Estija, Latvija, Lietuva, Suomija ir Švedija gali nustatyti vėlesnę datą, bet ne vėlesnę kaip birželio 15 d.

Nustatydamos šią datą valstybės narės atsižvelgia į tai, kiek laiko reikia visiems susijusiems duomenims surinkti, kad būtų užtikrinta tinkama administracinė ir finansinė paramos vadyba ir sudarytas patikrinimų tvarkaraštis.

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tam tikrose zonose, kuriose dėl išskirtinių klimato sąlygų neįmanoma laikytis įprastų datų, šios straipsnio dalies pirmoje pastraipoje nurodytas datas gali būti leidžiama nukelti vėlesniam laikui.

12 straipsnis

Bendrosios paraiškos turinys

1. Bendrojoje paraiškoje nurodoma visa informacija, reikalinga paramos skyrimo reikalavimų atitikčiai nustatyti, visų pirma:
 - a) ūkininko tapatybė;
 - b) atitinkama paramos schema arba schemas;
 - c) pagal 7 straipsnyje nurodytą teisį į išmokas identifikavimo ir registravimo sistemą nustatytos teisės į išmokas, skiriamas pagal bendrosios išmokos schemą;

- d) išsami informacija, suteikianti galimybę nustatyti visus valdoje turimus žemės ūkio paskirties sklypus, jų plotą hektarais šimtųjų tikslumu, jų vietą ir, kai taikoma, jų paskirtį ir ar žemės ūkio paskirties sklypas yra drėkinamas;
- e) ūkininko pareiškimas, kad jis yra susipažinęs su dalyvavimo konkrečiose paramos schemose reikalavimais.

2. Siekiant nustatyti šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas teises į išmokas, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 2 dalį ūkininkams pateiktose iš anksto nustatytose formose remiantis teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema, numatyta 7 straipsnyje, pateikiamos teisės į išmokas nuorodos.

3. Kai įgyvendinama bendrosios išmokos schema arba vienkartinės išmokos už plotus schema, siekiant identifiikuoti šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytus visus vienos valdos žemės ūkio paskirties sklypus, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 2 dalį ūkininkams pateiktose iš anksto nustatytose formose nurodomas didžiausias kiekvieno referencinio sklypo žemės plotas, atitinkantis paramos skyrimo reikalavimus. Be to, pagal tą nuostatą ūkininkui pateiktoje geografinėje medžiagoje nurodomos referencinių sklypų ribos ir sklypų individualus identifikavimo numeris, o ūkininkas nurodo kiekvieno žemės ūkio paskirties sklypo vietą.

4. Jei pasikeitė kokie nors duomenys, visų pirma susiję su teisių į išmokas perdavimu pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnį, arba jei informacija iš anksto nustatytose formose yra neteisinga, pateikdamas paraišką ūkininkas ištaiso 2 ir 3 dalyse nurodytą iš anksto nustatytą formą.

Jei pataisymai yra susiję su referencinio sklypo plotu, ūkininkas deklaruoja naujausius kiekvieno žemės ūkio paskirties sklypo duomenis ir prirėkus nurodo naujas referencinio sklypo ribas.

5. Pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais valstybės narės gali nukrypti nuo 12 ir 13 straipsnių nuostatų, susijusių su teisėmis į išmokas, jei paskutinę bendrosios paraiškos pateikimo dieną teisės į išmokas dar nėra galutinai nustatytos.

Pirmoje pastraipoje nurodytos leidžiančios nukrypti nuostatos taikomos pirmaisiais metais, kai į bendrosios išmokos schemą įtraukiami nauji sektoriai ir su šiuo įtraukimu susijusių ūkininkų teisės į išmokas dar nėra iki galo nustatytos.

13 straipsnis

Konkretūs reikalavimai, susiję su bendrąja paraiška ir deklaracijomis dėl ploto paskirties

1. Jei ūkininkas ketina auginti kanapes pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnį, bendrojoje paraiškoje turi būti nurodyta:

- a) visa informacija, reikalinga kanapėmis užsėtiems sklypams identifiukuoti, nurodant naudotų sėklų veisles;
- b) duomenys apie panaudotą sėklų kiekį (kg/ha);
- c) oficialios sėklų pakuotės etiketės pagal Tarybos direktyvą 2002/57/EB ⁽¹⁾, visų pirma jos 12 straipsnį arba kurį nors kitą dokumentą, kurį valstybė narė pripažįsta lygiaverti.

Tačiau, nukrypstant nuo pirmos pastraipos c punkto, jei sėjama praėjus bendrosios paraiškos pateikimo terminui, etiketės pateikiamos ne vėliau kaip birželio 30 d. Jei etiketės reikia pateikti ir kitoms nacionalinėms institucijoms, valstybės narės gali nustatyti, kad pagal šį punktą pateiktos etiketės vėliau būtų gražinamos ūkininkui. Ant gražintų etiketžių pažymima, kad jos buvo naudojamos teikiant paraišką.

2. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnyje numatytos paramos už riešutmedžių plotą paraiškas bendrojoje paraiškoje nurodomas riešutmedžių skaičius pagal atskiras rūšis.

3. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje numatyti paramos už krakmolines bulves paraiškas su bendrąja paraiška pateikiama auginimo sutarties kopija; tačiau valstybė narė gali numatyti galimybę tą kopiją pristatyti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki birželio 30 d.

4. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje numatytą paramos už sėklą paraišką, bendrąją paraišką sudaro:

- a) auginimo sutarties arba auginimo deklaracijos kopija; tačiau valstybė narė gali numatyti galimybę tą kopiją pristatyti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki rugsėjo 15 d.;
- b) nuoroda į kiekviename sklype pasėtos sėklos rūšis;
- c) nuoroda į užaugintos sertifikuotos sėklos kiekį, nurodant jį po 50 kg iki vieno skaičiaus po kablelio; tačiau valstybė narė gali numatyti galimybę tą informaciją pateikti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki metų, einančių po derliaus nuėmimo, birželio 15 d.;
- d) oficialų nurodyto sėklos kiekio sertifikavimą patvirtinančių dokumentų kopija; tačiau valstybė narė gali numatyti galimybę tą informaciją pateikti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki metų, einančių po derliaus nuėmimo, birželio 15 d.

5. Teikiant paraiškas gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnyje numatytą specialiąją išmoką už medvilnę bendrojoje paraiškoje nurodoma:

- a) naudotos medvilnės sėklos veislės pavadinimas;
- b) kai taikoma, patvirtintos tarpšakinės organizacijos, kuriai priklauso ūkininkas, pavadinimas ir adresas.

⁽¹⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

6. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnyje numatytų pereinamojo laikotarpio paraiškas gauti išmokas už vaisius ir daržoves arba to paties skyriaus 9 skirsnyje numatytas pereinamojo laikotarpio išmokas už minkštuosius vaisius, su bendrąja paraiška pateikiama Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 33 straipsnyje numatytos perdirbimo sutarties ar tiekimo įsipareigojimo kopija.

Valstybės narės gali numatyti, kad pirmoje pastraipoje nustatytą informaciją būtų galima atskirai pateikti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki paraiškos teikimo metų gruodžio 1 d.

7. Teikiant paraiškas dėl bet kurios su plotu susijusios priemonės, su bendrąja paraiška pateikiami dokumentai, kurių reikalauja konkreči valstybė narė.

8. Plotų paskirtis, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalyje ir 38 straipsnyje, ir to reglamento VI priede nurodyta paskirtis arba plotai, deklaruojami siekiant gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje nustatytą specialiąją paramą, kai tų plotų nereikia deklaruoti pagal šį straipsnį, deklaruojami bendrosios paraiškos formos atskiroje skiltyje.

Plotų paskirtis, kuriai netaikomos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III, IV ir V antraštinės dalyse numatytos paramos schemos ir kurie nėra nurodyti reglamento VI priede pateikiamame sąrašė, deklaruojami vienoje arba keliuose skiltyse „Kita paskirtis“.

Valstybės narės gali nustatyti, kad pirmą ir antrą pastraipą netaikomos, jei tose pastraipose minima informacija kompetentingos institucijos gauna iš kitų administravimo ir kontrolės sistemų, garantuojančių suderinamumą su integruotąja sistema pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 26 straipsnį.

9. Kiekviena valstybė narė nustato mažiausią žemės ūkio paskirties plotų, dėl kurių galima pateikti paraišką, dydį. Tačiau mažiausias dydis negali viršyti 0,3 ha.

14 straipsnis

Bendrosios paraiškos pakeitimai

1. Pasibaigus bendrosios paraiškos teikimo laikui, individualūs žemės ūkio paskirties sklypai arba teisės į individualias išmokas gali būti papildomai įrašomi į bendrąją paraišką, jei laikomasi paramos schemų reikalavimų.

Paskirties ar paramos schemų pakeitimai, susiję su žemės ūkio paskirties sklypais ar bendrojoje paraiškoje jau deklaruotomis teisėmis į išmokas, gali būti daromi tomis pačiomis sąlygomis.

Jei pirmoje ir antroje pastraipose nurodyti pakeitimai susiję su pateiktiniais patvirtinamaisiais dokumentais arba sutartimis, susijusius pakeitimus leidžiama daryti ir tuose dokumentuose arba sutartyse.

2. Nedarant jokio poveikio pagal 11 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Estijos, Latvijos, Lietuvos, Suomijos ir Švedijos nustatytoms bendrosios paraiškos teikimo datoms, ne vėliau kaip atitinkamų kalendorinių metų gegužės 31 d. kompetentingai institucijai raštu pranešama apie pakeitimus, padarytus pagal šio straipsnio 1 dalį; Estijos, Latvijos, Lietuvos, Suomijos ir Švedijos kompetentingoms institucijoms pranešama ne vėliau kaip atitinkamų kalendorinių metų birželio 15 d.

3. Jei kompetentinga institucija jau yra informavusi ūkininką apie bendrojoje paraiškoje nustatytus neatitikimus arba pranešusi apie ketinimą atlikti patikrinimą vietoje ir jei atliekant patikrinimą vietoje buvo nustatyti pažeidimai, draudžiama atlikti su žemės ūkio paskirties sklypais, kuriuose buvo nustatyti pažeidimai, susijusius pakeitimus pagal straipsnio 1 dalį.

II SKYRIUS

Teisių į išmokas paraiškos

15 straipsnis

Teisių į išmokas skyrimas arba jų vertės padidinimas

1. Prašymai suteikti teises į išmokas pagal bendrosios išmokos schemą arba prireikus padidinti jų vertę pateikiami iki valstybių narių nustatytos datos, bet ne vėlesnės kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo, susietosios paramos integravimo į bendrosios išmokos schemą, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 46–48 straipsnių taikymo ar to paties reglamento 41, 57 straipsnių arba 68 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo metų gegužės 15 d. Estija, Latvija, Lietuva, Suomija ir Švedija gali nustatyti vėlesnę datą, bet ne vėlesnę kaip birželio 15 d.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad paraiškos dėl teisių į išmokas būtų pateikiami kartu su išmokų pagal bendrosios išmokos schemą paraiškomis.

III SKYRIUS

Paramos už gyvulius paraiškos

16 straipsnis

Paramos už gyvulius paraiškoms taikomi reikalavimai

1. Paramos už gyvulius paraiškoje nurodoma visa informacija, reikalinga paramos skyrimo reikalavimų atitikčiai nustatyti, visų pirma:

- ūkininko tapatybė;
- nuoroda į bendrąją paraišką, jei ji jau pateikta;
- kiekvienos rūšies gyvulių, dėl kurių pateikta paramos paraiška, skaičius, o pateikiant paramos už galvijus paraišką – gyvulių identifikacijos kodai;

- d) kai taikoma, ūkininko įsipareigojimas išlaikymo laikotarpiu laikyti savo valdoje c punkte nurodytus gyvulius ir informacija apie vietovę arba vietas, kuriose bus laikomi gyvuliai, taip pat konkretus laikotarpis arba laikotarpiai;
- e) kai taikoma, atskira riba arba atskira viršutinė riba, taikoma konkrečioms gyvuliams;
- f) kai taikoma, kovo 31 d. (arba, jei konkreči valstybė narei nusprendžia pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 85 straipsnyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata – susijusių kalendorinių metų balandžio 1 d.) ūkininko turimas individualus referencinis pieno kiekis; jeigu paraiškos pateikimo dieną šis kiekis nežinomas, apie tai reikia kuo greičiau iš karto pranešti kompetentingai institucijai;
- g) ūkininko pareiškimas, kad jis yra susipažinęs su konkrečios paramos skyrimo reikalavimais.

Jei išlaikymo laikotarpiu gyvulys pervežamas į kitą vietovę, ūkininkas apie tai iš anksto raštu praneša kompetentingai institucijai, nebent atitinkama valstybė narė nuspręstų nereikalauti šios informacijos, jei kompiuterinės gyvulių duomenų bazės patikimumo ir įgyvendinimo lygis yra pakankamas tinkamam paramos schemų valdymui užtikrinti ir toje duomenų bazėje esančios informacijos pakanka gyvulių buvimo vietai nustatyti.

2. Valstybės narės kiekvienam gyvulių laikytojui užtikrina teisę į tai, kad kompetentinga institucija be jokių apribojimų, pagrįstais intervalais ir pernelyg neuždelsdama pateiktą informaciją, susijusią su duomenimis apie jį ir jo gyvulius ir laikomą kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje. Pateikdamas paramos paraišką ūkininkas patvirtina, kad tie duomenys yra teisingi ir išsamūs, arba pataiso neteisingus ar įrašo trūkstamus duomenis.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad kai kurios straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos nereikia įtraukti į paramos paraišką, jei ji jau perduota kompetentingai institucijai.

Valstybės narės gali nustatyti tvarką, pagal kurią teikiant paramos paraišką būtų galima pasinaudoti reikalingais kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje laikomais duomenimis, jei kompiuterinė galvijų duomenų bazė yra tinkama, kad būtų užtikrintas tinkamam paramos schemų valdymui reikalingas patikimumo ir įgyvendinimo lygis. Tokią tvarką gali sudaryti sistema, pagal kurią ūkininkas gali kreiptis paramos už visus gyvulius, kurie, remiantis kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje esančiais duomenimis, valstybės narės nustatomą dieną atitinka paramos skyrimo reikalavimus. Tokiu atveju valstybės narės imasi būtinų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad:

- a) remiantis konkrečiai paramos schemai taikomomis nuostatomis, atitinkamo išlaikymo laikotarpio pradžia ir pabaiga bus aiškiai apibrėžiamos ir žinomos ūkininkui;

- b) ūkininkui būtų žinoma, kad galvijų identifikavimo ir registravimo sistemoje nustatčius neteisingai identifikuotus arba registruotus gyvulius, kurie gali atitikti paramos skyrimo reikalavimus, bus laikoma, kad tokie gyvuliai neatitinka šio reglamento 65 straipsnyje nurodytų reikalavimų.

4. Valstybės narės gali nustatyti, kad dalis straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gali arba turi būti perduodama per jos paskirtą įstaigą arba įstaigas. Tačiau ūkininkas lieka atsakingas už perduodamus duomenis.

IV SKYRIUS

Paramos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, atskira išmoka už cukrų ir atskira išmoka už vaisius ir daržoves

17 straipsnis

Paramos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams paraiškoms, taip pat paraiškoms dėl atskiros išmokos už cukrų ir atskiros išmokos už vaisius ir taikomi reikalavimai

1. Ūkininkai, prašantys Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antrosios dalies I skyriaus 7 skirsnyje numatytos paramos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, to reglamento 126 straipsnyje numatytos atskiros išmokos už cukrų ar to paties reglamento 127 straipsnyje numatytos atskiros išmokos už vaisius ir daržoves, pateikia paramos paraišką, kurioje nurodoma visa informacija, reikalinga jų atitikčiai paramos skyrimo reikalavimams nustatyti, visų pirma:

- a) ūkininko tapatybė;
- b) ūkininko pareiškimas, kad jis yra susipažinęs su atitinkamos paramos reikalavimais.

Kartu su paramos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams paraiška pateikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 94 straipsnyje nurodytos tiekimo sutarties kopija.

2. 1 dalyje nurodytos paramos paraiškos pateikiamos iki valstybių narių nustatytinos datos, bet ne vėlesnės kaip gegužės 15 d., o Estijoje, Lietuvoje ir Latvijoje – ne vėlesnės kaip birželio 15 d.

Valstybės narės gali nustatyti, kad 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą tiekimo sutarties kopiją būtų galima atskirai pateikti iki vėlesnės datos, bet ne vėliau kaip iki paraiškos pateikimo metų gruodžio 1 d.

V SKYRIUS

Specialiosios paramos, išskyrus išmokas už plotą arba gyvulius, paraiškos

18 straipsnis

Specialiosios paramos, išskyrus išmokas už plotą arba gyvulius, paraiškoms taikomi reikalavimai

1. Ūkininkai, prašantys specialiosios paramos, nenurodytos šios antraštinės dalies I, II ar III skyriuose, pateikia paramos paraišką, kurioje nurodoma visa informacija, reikalinga atitikčiai paramos skyrimo reikalavimams nustatyti, visų pirma:

- a) ūkininko tapatybė;
- b) ūkininko pareiškimas, kad jis yra susipažinęs su atitinkamos paramos reikalavimais;
- c) kai taikoma, visi patvirtinamieji dokumentai, pagal kuriuos galima nustatyti atitiktį priemonės skyrimo reikalavimams.

Paramos paraiška pateikiama iki valstybių narių nustatytinos datos. Nustatoma tokia data, kad iki Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio 3 dalyje nustatyto mokėjimo pakaktų laiko patikrinti paramos skyrimo sąlygų atitiktį.

2. Taikant šio straipsnio 1 dalies c punktą, kai ūkininkas teikia paraišką gauti specialiąją paramą investicinei veiklai, kartu su ja jis turi pateikti ir visų patvirtinamųjų dokumentų, pavyzdžiui, sąskaitų faktūrų ir ūkininko mokėjamą įrodančių dokumentų, kopijas. Kai šių kopijų ar dokumentų ūkininkas pateikti negali, savo mokėjimus jis gali pagrįsti tokios pat įrodomosios vertės dokumentais.

3. Taikant šio straipsnio 1 dalies c punktą, kai ūkininkas teikia Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje nustatytos specialiosios paramos paraišką ir kai individuali išmoka yra pagrįsta faktiškai patirtomis išlaidomis arba faktiškai negautomis pajamomis, su paraiška pateikiamos ir visų patvirtinamųjų dokumentų, kuriais patvirtinamos to reglamento 68 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje minimos faktiškai patirtos papildomos išlaidos ar faktiškai negautos pajamos, kopijos.

4. Taikant šio straipsnio 1 dalies c punktą, kai ūkininkas teikia Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytos specialiosios paramos paraišką, kartu su paraiška dar pateikiama Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 13 straipsnyje nurodytos draudimo sutarties kopija ir priemokos išmokėjimo įrodymas.

5. Valstybės narės gali nustatyti, kad 2, 3 ir 4 dalyse nurodytos kopijos ar dokumentai gali būti atskirai pateikti vėliau. Nustatoma tokia data, kad iki Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio 3 dalyje nustatyto mokėjimo pakaktų laiko patikrinti paramos skyrimo sąlygų atitiktį.

19 straipsnis

Savitarpio paramos fondų teikiamos paraiškos

1. Specialiosios paramos prašantys savitarpio paramos fondai teikia paramos paraišką, kurioje nurodoma visa informacija, reikalinga atitikčiai paramos skyrimo reikalavimams nustatyti, visų pirma:

- a) savitarpio paramos fondo tapatybė;
- b) dokumentai apie įvykį, nulėmusį kompensacinių išmokų mokėjimą ūkininkams, kurie yra fondo nariai;
- c) kompensacinių išmokų mokėjimo susijusiems ūkininkams datos;
- d) susijusių ūkininkų, kurie yra fondo skiriamų kompensacinių išmokų gavėjai, tapatybė;
- e) bendra išmokėtų kompensacijų suma;
- f) savitarpio paramos fondo pareiškimas, kad jis yra susipažinęs su šios paramos skyrimo reikalavimais.

2. Valstybės narės nustato vėliausią datą, iki kurios pateikiamos specialiosios paramos iš savitarpio paramos fondų paraiškos. Nustatoma tokia data, kad iki Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio 3 dalyje nustatyto mokėjimo pakaktų laiko patikrinti paramos skyrimo sąlygų atitiktį.

VI SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

20 straipsnis

Procedūrų supaprastinimas

1. Nepažeisdamos konkrečių šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatų, valstybės narės gali leisti arba reikauti, kad šiame reglamente numatytus pranešimus ūkininkai institucijoms ir institucijos ūkininkams siųstų elektroninio ryšio priemonėmis. Tokiu atveju imamasi atitinkamų priemonių užtikrinti, visų pirma kad:

- a) būtų aiškiai nustatyta ūkininko tapatybė;
- b) ūkininkas atitiktų visus konkrečiai paramos schemai taikomus atitikties reikalavimus;
- c) perduodami duomenys būtų patikimi konkrečios paramos schemos valdymo atžvilgiu; jei naudojamos kompiuterinės galvijų duomenų bazėje turimais duomenimis, užtikrinamas tinkamas paramos schemų valdymui reikalingas patikimumo ir įgyvendinimo lygis;

- d) jei kartu su paraiška pateikiami dokumentai negali būti perduodami elektroniniu būdu, tokie dokumentai kompetentingoms institucijoms pristatomi iki to paties termino, kaip ir teikiant duomenis ne elektroninio ryšio priemonėmis;
- e) nebūtų diskriminacijos tarp ūkininkų, paraiškai pateikti naudojančių neelektronines ryšio priemones, ir ūkininkų, tam tikslui pasirinkusių elektronines ryšio priemones.

2. Valstybės narės, laikydamosi 1 pastraipoje nustatytų sąlygų, gali numatyti supaprastintą paramos paraiškų teikimo tvarką, jei kompetentingos institucijos jau turi reikiamus duomenis, visų pirma kai nuo paskutinio paramos paraiškos pagal atitinkamą paramos schemą pateikimo padėtis nepasikeitė.

3. Informacijos, kurią būtina nurodyti kartu su paramos paraiška pateikiamuose patvirtinamuosiuose dokumentuose, kompetentinga institucija gali, kai tai įmanoma, tiesiogiai paprašyti iš informacijos šaltinio.

21 straipsnis

Akivaizdžių klaidų taisymas

Nepažeidžiant 11–20 straipsnių nuostatų, jau pateiktą paramos paraišką galima bet kada pataisyti, jei kompetentinga institucija joje randa akivaizdžių klaidų.

22 straipsnis

Nuostata, leidžianti nukrypti nuo paraiškų pateikimo termino

Nukrypstant nuo Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 5⁽¹⁾ straipsnio 1 dalies, kai paskutinė šioje antraštinėje dalyje nurodytų paramos paraiškų arba patvirtinamųjų dokumentų, sutarčių ar deklaracijų pateikimo diena arba bendrosios paraiškos pakeitimų pateikimo paskutinė diena yra valstybinė šventė, šeštadienis ar sekmadienis, pirmoji darbo diena po jų laikoma paskutiniąja pateikimo diena.

Be to, pirma pastraipa taikoma paraiškoms, kurias ūkininkai, remdamiesi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 56 straipsniu, teikia pagal bendrosios išmokos schemą, ir ūkininkų paraiškoms gauti reglamento 15 straipsnyje nurodytas teises į išmokas.

23 straipsnis

Pavėluotas pateikimas

1. Išskyrus 75 straipsnyje nurodytus *force majeure* atvejus ir išskirtines aplinkybes, jei ūkininkas vėluoja šiame reglamente nurodytas paramos paraiškas pateikti iki nustatyto termino, suma, į kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę, jei paramos paraiška būtų pateikta laikantis nustatytų terminų, mažinama 1 % už kiekvieną vėlavimo darbo dieną.

Neapribojant jokių priemonių, kurių valstybės narės turi imtis, kad patvirtinamieji dokumentai būtų pateikiami nustatytu laiku ir taip būtų galima suplanuoti bei atlikti veiksmingą kontrolę, pirma pastraipa taikytina ir tiems dokumentams, sutartims ar deklaracijoms, kuriuos kompetentingos institucijos teikia pagal 12 ir

13 straipsnius, jei šių dokumentų, sutarčių ar deklaracijų pateikimas yra svarbi atitinkamos paramos skyrimo reikalavimų atitikties sąlyga. Tokiu atveju mažinama už atitinkamą paramą mokėtina suma.

Jei pateikti vėluojama daugiau nei 25 kalendorines dienas, paraiška nepriimama.

2. Išskyrus 75 straipsnyje nurodytus *force majeure* atvejus ir išskirtines aplinkybes, jei pakeitimai bendrojoje paraiškoje pateikiami po vėliausios datos, numatytos 14 straipsnio 2 dalyje, sumos už faktinį atitinkamų žemės ūkio paskirties sklypų naudojimą mažinama 1 % už kiekvieną vėlavimo darbo dieną.

Bendrosios paraiškos pakeitimus leidžiama atlikti ne vėliau kaip paskutinę vėlavimo pateikti bendrąją paraišką dieną, kaip nurodyta straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje. Tačiau jei ta data yra ankstesnė už vėliausią 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą dieną arba su ja sutampa, po 14 straipsnio 2 dalyje numatytos datos bendrosios paraiškos pakeitimai nepriimami.

24 straipsnis

Vėlavimas pateikti teisių į išmokas paraišką

Jei teisių į išmokas paraiška arba atitinkamais atvejais paraiška dėl didesnio teisių į išmokas kiekio skyrimo pateikiama pasibaigus pagal šio reglamento 15 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 56 straipsnio 1 dalį nustatytam terminui, sumos, ūkininkui tais metais mokėtinos pagal paskirtas teises į išmokas, mažinama 3 % už kiekvieną darbo dieną, išskyrus 75 straipsnyje nurodytus *force majeure* atvejus ir išskirtines aplinkybes.

Jei vėluojama daugiau kaip 25 kalendorines dienas, paraiška laikoma nepriimtina ir teisės į išmokas ūkininkui neskiriamos.

25 straipsnis

Paramos paraiškų atsiėmimas

1. Visą paraišką arba paraiškos dalį galima atsiimti pateikus raštišką prašymą.

Jei valstybė narė pasinaudoja 16 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytais galimybėmis, ta valstybė narė gali numatyti, kad į kompiuterinę galvijų duomenų bazę perduotas pranešimas apie gyvulio išvežimą iš valdos būtų laikomas raštišku pranešimu.

2. Jei kompetentinga institucija jau yra informavusi ūkininką apie paramos paraiškoje rastus neatitikimus arba jei kompetentinga institucija yra pranešusi ūkininkui apie ketinimą atlikti patikrinimą vietoje, per patikrinimą vietoje nustatčius pažeidimų, su tai pažeidimais susijusią paraiškos dalį atsiimti draudžiama.

3. Pagal šio straipsnio 1 dalį paraišką atsiimantis pareiškėjas atsiduria padėtyje, kurioje jis buvo iki paramos paraiškos ar tam tikros jos dalies pateikimo.

⁽¹⁾ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PATIKRINIMAI

I SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

26 straipsnis

Bendrieji principai

1. Šiame reglamente numatyta administracinė kontrolė ir patikrinimai vietoje atliekami taip, kad būtų užtikrinta veiksminga atitikties paramos skyrimo reikalavimams ir kompleksinio paramos susiejimo reikalavimams bei standartams patikra.

2. Jei ūkininkas arba jo atstovas sutrukdo atlikti patikrinimo vietoje, jo paramos paraiškos atmetamos.

27 straipsnis

Pranešimai apie patikrinimus vietoje

1. Apie numatomą atlikti patikrinimą vietoje gali būti pranešta iš anksto, jei dėl to nekyla grėsmė pakenkti kontrolės tikslams. Pranešimas pateikiamas griežtai laikantis reikalavimo dėl trumpiausio laikotarpio, prieš kurį gali būti pranešama ir kuris negali būti ilgesnis nei 14 dienų. Tačiau atliekant patikrinimus vietoje, susijusius su paramos už gyvulius paraiškomis, minėti pranešimai, išskyrus tinkamai pateisinamus atvejus, negali būti daromi anksčiau kaip prieš 48 valandas. Be to, jeigu teisės aktuose, taikytinuose su kompleksiniu paramos susiejimu susijusiems aktams ir standartams, nustatyta, kad patikrinimai vietoje turi būti atliekami apie juos iš anksto nepranešus, tos taisyklės taikomos ir kompleksinio paramos susiejimo patikrinimams vietoje.

2. Tam tikrais atvejais šiame reglamente numatyti patikrinimai vietoje ir bet kurie kiti Bendrijos taisyklėse numatyti tikrinimai atliekami tuo pačiu metu.

II SKYRIUS

Tinkamumo kriterijų tikrinimas

I skirsnis

Administracinė kontrolė

28 straipsnis

Kryžminiai patikrinimai

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 20 straipsnyje nurodyta administracinė kontrolė suteikia galimybę nustatyti neatitikimus (visų pirma aptikti juos automatiškai, naudojant kompiuterines priemones), įskaitant šiuos kryžminius patikrinimus:

- a) deklaruotų teisių į išmokas ir atitinkamai deklaruotų sklypų, kad būtų išvengta neteisėto daugkartinio tos pačios paramos skyrimo tais pačiais kalendoriniais ar prekybos metais ir užtikrinta, kad nepagrįstai nesikaupytų parama, skiriama pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I ir IV prieduose išvardytas paramos už plotą schemas;
- b) teisių į išmokas, siekiant patvirtinti atitiktį paramos skyrimo reikalavimams;
- c) bendrojoje paraiškoje deklaruotų žemės ūkio paskirties sklypų ir referencinių sklypų, užfiksuotų žemės ūkio paskirties sklypų identifikacinėje sistemoje, tikrinant, ar patys plotai atitinka paramos skyrimo reikalavimus;
- d) tarp teisių į išmokas ir nustatyto ploto, siekiant patikrinti, ar teisių į išmokas skaičių atitinka toks pat paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, apibūdintų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalyje, skaičius;
- e) kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje – paramos skyrimo reikalavimų, kad ta pati parama už tuos pačius kalendorinius metus nebūtų išmokėta keletą kartų;
- f) tarp bendrojoje paraiškoje deklaruojamų žemės ūkio paskirties sklypų ir oficialiai tikrinamų sklypų, kurie, kaip buvo nustatyta, atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnio 1 dalies reikalavimus;
- g) tarp bendrojoje paraiškoje nurodytų žemės ūkio paskirties sklypų ir sklypų, kuriuose valstybė narė leidžia auginti medvilnę, remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 89 straipsniu;
- h) tarp bendrojoje paraiškoje ūkininko pateikto pareiškimo, kad jis yra patvirtintos tarpšakinės organizacijos narys, šio reglamento 13 straipsnio 5 dalies b punkte nurodytos informacijos ir atitinkamų tarpšakinių organizacijų perduotos informacijos, siekiant įsitikinti, kad egzistuoja atitiktis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 92 straipsnio 2 dalyje numatyto paramos didinimo reikalavimams;
- i) tarp Reglamento (EB) Nr. 73/2009 94 straipsnyje nurodytoje tiekimo sutartyje pateiktos informacijos ir cukraus gamintojo pateiktos informacijos apie tiekimą.

2. Kryžminiais patikrinimais nustačius neatitikimų požymius, taikoma bet kuri kita tinkama administracinė procedūra, o prireikus atliekamas patikrinimas vietoje.

3. Jeigu du ar daugiau ūkininkų pateikia paraišką gauti paramą pagal tą pačią paramos schemą už referencinį sklypą ir jeigu bendras deklaruojamas plotas viršija žemės ūkio paskirties plotą, kai skirtumas atitinka pagal 34 straipsnio 1 dalį nustatytą leistiną nuokrypį, valstybėms narėms turėtų būti leista atitinkamus plotus proporcingai sumažinti. Tokiu atveju tiems ūkininkams turėtų būti suteikta teisė apskųsti sprendimą dėl išmokų sumažinimo, skundą motyvuojant tuo, kad kiti ūkininkai deklaravo leistiną nuokrypį viršijantį plotą, taip padarydami jiems žalą.

29 straipsnis

Administracinė specialiosios paramos kontrolė

1. Turėtų būti tikrinamos visos paraiškos, pateiktos dėl kiekvienos specialiosios paramos priemonės, kurios administracinė kontrolė techniškai įmanoma. Šiais patikrinimais visų pirma užtikrinama, kad:

- a) būtų užtikrinta paramos skyrimo sąlygų atitiktis;
- b) būtų išvengta dvigubo finansavimo per kitas bendrijos schemas;
- c) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 70 straipsnio 3 dalyje ir 71 straipsnio 7 dalyje numatytais finansiniais įnašais ūkininkų finansavimas nebūtų viršytas;
- d) prireikus būtų pateikti patvirtinamieji dokumentai, kuriais patvirtinama atitiktis paramos skyrimo reikalavimams.

2. Valstybės narės prireikus gali pasinaudoti iš kitų tarnybų, institucijų ar organizacijų gauta informacija, kad patikrintų, kaip laikomasi tinkamumo kriterijų. Tačiau jos turėtų būti tikros, kad ta tarnyba, įstaiga ar organizacija vadovaujasi tokiais veiklos standartais, kad galima reikiamai tikrinti atitiktį tinkamumo kriterijams.

II skirsnis

Patikrinimai vietoje

I poskirsnis

Bendrosios nuostatos

30 straipsnis

Tikrinimo norma

1. Kasmet vietoje iš viso turi būti patikrinta ne mažiau kaip 5 % visų ūkininkų, pateikusių paraišką gauti paramą pagal bendrosios išmokos schemą ir vienkartinį išmokų už plotus schemą, taip pat išmokas už plotą taikant specialiąją paramą. Valstybės narės užtikrina, kad patikrinimai vietoje būtų taikomi ne mažiau

kaip 3 % ūkininkų, teikiančių paraišką gauti paramą pagal visas kitas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III, IV ir V antraštinės dalyse numatytas paramos už plotus schemas.

2. Bendras kasmet atliekamų patikrinimų vietoje skaičius – ne mažiau kaip:

- a) mažiausia 30 arba 20 % kanapių auginimui deklaruotų plotų tikrinimo norma, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnyje.

Jei valstybė narė prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 796/2004 jau yra įdiegusi išankstinio minėtų pasėlių auginimo patvirtinimo sistemą ir perdavusi Komisijai išsamias šios sistemos taisykles ir su ja susijusius reikalavimus, Komisijai kuo greičiau pranešama apie tų išsamių taisyklių ar reikalavimų pakeitimus;

- b) 5 % visų ūkininkų, pateikusių paraišką gauti paramą pagal paramos už galvijus schemas, išmokas už galvijų arba sutartinius galvijus taikant specialiąją paramą ar specialiąją paramą, pagrįstą individualia pieno kvota, nustatoma pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 65 straipsnį, arba taikant specialiąją paramą, pagrįstą faktine pieno produkcija. Tačiau jei kompiuterinės galvijų duomenų bazės lygis nėra pakankamas, kad būtų užtikrintas tinkamas paramos schemų valdymas, tikrinamų ūkininkų skaičius didinamas iki 10 %

Be to, šie patikrinimai vietoje taikomi ir ne mažiau kaip 5 % visų gyvulių, nurodytų kiekvienoje paraiškoje, pateiktoje pagal atskiras paramos schemas;

- c) 5 % visų ūkininkų, pateikusių paraišką gauti paramą pagal priemokos už avis ir (arba) ožkas schemą ir specialiosios paramos išmokas už avių ir (arba) ožką arba už sutartines avis ir (arba) ožkas. Šie patikrinimai vietoje taip pat taikomi bent 5 % visų gyvulių, dėl kurių pateiktos paramos paraiškos. Tačiau, jeigu naudojant Reglamento (EB) Nr. 21/2004 8 straipsnyje numatytą avių ir (arba) ožkų kompiuterinę duomenų bazę, negalima užtikrinti reikiamo patikimumo ir įgyvendinimo lygio, kuris būtinas tinkamam paramos schemų valdymui, tikrintinų ūkininkų dalis didinama iki 10 %;

- d) 10 % visų ūkininkų, pateikusių specialiosios paramos (bet ne tos, kuri nurodyta šio straipsnio 1 dalyje ir šios dalies b ir c punktuose) paraišką, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą priemonę;

- e) 10 % kitų tarnybų, institucijų ar organizacijų, suteikiančių informacijos, leidžiančios patikrinti, kaip laikomasi tinkamumo kriterijų, kaip nurodyta 29 straipsnio 2 dalyje;

- f) 100 % savitarpio paramos fondų, pateikusių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos paramos paraišką;

g) 20 % pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 91 straipsnį patvirtintų tarpšakinių organizacijų, kurių atžvilgiu ūkininkai bendrosiose paraiškose deklaruoja savo narystę, kai teikiama to reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnelyje nurodytos specialiosios išmokos už medvilnę paraiškos;

h) ne mažiau kaip 5 % visų atitinkamam gamintojui produkciją tiekiančių ūkininkų, pateikusių paraiškas gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 skirsnyje numatytą paramą cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, siekiant patikrinti cukraus gamintojų turimą kvotinio cukraus, pagaminto iš cukrinių runkelių ar cukranendrių, tiekiamų pagal to reglamento 94 straipsnį, kvotos kiekį.

3. Jei per patikrinimus vietoje nustatoma didelių neatitikimų, susijusių su konkrečia paramos schema arba regionu ar regiono dalimi, kompetentinga institucija atitinkamai padidina einamaisiais metais atliekamų patikrinimų vietoje skaičių ir kitais metais vietoje tikrintinų ūkininkų procentinę dalį.

4. Kai nustatyta, kad konkrečių patikrinimo vietoje elementų patikra gali būti grindžiama imties tikrinimu, tokia imtimi užtikrinama patikima ir reprezentatyvi kontrolė. Valstybės narės nustato imčių atrankos kriterijus. Jei tikrinant minėtą imtį nustatoma neatitikimų, imties apimtis didinama.

31 straipsnis

Kontrolinės imties atranka

1. Šiame reglamente nurodytų patikrinimų vietoje kontrolinės imtis atranka kompetentinga institucija, remdamasi rizikos analizės rezultatais ir atsižvelgdama į pateiktų paramos paraiškų reprezentatyvumą.

Reprezentatyvumui užtikrinti valstybės narės atsitiktine tvarka atranka ne mažiau kaip 20–25 % ūkininkų, kuriems taikomi 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti patikrinimai vietoje.

Tačiau jeigu vietoje tikrintinų ūkininkų yra daugiau nei 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas mažiausias tikrintinų vietoje ūkininkų skaičius, atsitiktine tvarka atrinktų ūkininkų dalis papildomoje imtyje neturėtų viršyti 25 %

2. Kasmet rizikos analizės parametrų veiksmingumas įvertinamas ir atnaujinamas:

a) nustatant kiekvieno rizikos veiksnio tinkamumą;

b) palyginant rizikos analize pagrįstos ir atsitiktine tvarka atrinktos imties, nurodytos šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, rezultatus;

c) atsižvelgiant į valstybės narės padėtį.

3. Kompetentinga institucija saugo informaciją apie tai, kodėl nuspręsta atlikti tam tikro ūkininko patikrinimą vietoje. Iki patikrinimo vietoje pradžios apie tai atitinkamai pranešama patikrinimą vietoje atliekančiam inspektoriui.

4. Prieš minėto paraiškų teikimo laikotarpio pabaigą prireikus pagal turimą informaciją gali būti atliekama dalinė kontrolinių imčių atranka. Kai pateiktos visos atitinkamos paraiškos, laikina imtis papildoma.

32 straipsnis

Tikrinimo ataskaita

1. Po kiekvieno pagal šį skirsnį atliekamo patikrinimo rengiama tikrinimo ataskaita, kuria suteikiama galimybė peržiūrėti išsamius atliktų patikrinimų duomenis. Tikrinimo ataskaitoje visų pirma nurodoma:

a) paramos schemos ir patikrintos paraiškos;

b) dalyvaujantys asmenys;

c) patikrinti žemės ūkio paskirties sklypai, išmatuoti žemės ūkio paskirties sklypai, kiekvieno išmatuoto sklypo matavimų rezultatai ir naudoti matavimo būdai;

d) rastų gyvulių skaičius ir rūšis, jei taikoma, ausies įsagų numeriai, įrašai galvijų ir (arba) avių arba ožkų registre ir kompiuterinėse duomenų bazėse, taip pat visi patikrinti patvirtinamieji dokumentai, patikrinimų rezultatai, o prireikus – ir konkrečios pastabos apie atskirus gyvulius ir (arba) jų identifikavimo kodai;

e) ar ūkininkui buvo pranešta apie apsiskundimą, jei taip – prieš kiek laiko;

f) vykdytinos konkrečios individualių paramos schemų kontrolės priemonės;

g) tolesnės vykdytinos kontrolės priemonės.

2. Ūkininkas gali pasirašyti ataskaitą ir taip patvirtinti, kad dalyvavo patikrinime; be to, jam suteikiama galimybė pateikti pastabas. Jei nustatoma neatitikimų, ūkininkas gauna tikrinimo ataskaitos kopiją.

Jeigu patikrinimas vietoje atliekamas nuotolinio patikrinimo būdu, kaip nurodyta 35 straipsnyje, valstybės narės gali nuspręsti ūkininkui ar jo atstovui nesuteikti galimybės pasirašyti tikrinimo ataskaitą, jei atlikus nuotolinį patikrinimą pažeidimų nenustatyta. Jei per tokius patikrinimus nustatoma pažeidimų, galimybė pasirašyti ataskaitą ūkininkui ar jo atstovui suteikiama prieš tai, kai kompetentinga institucija, remdamasi nustatytais faktais, padaro išvadas dėl išmokų sumažinimo ar neskyrimo.

II poskirsnis

Bendrosios paramos paraiškos patikrinimai vietoje, taikomi paramos už plotus schemoms

33 straipsnis

Patikrinimų vietoje aspektai

Patikrinimai vietoje taikomi visiems žemės ūkio paskirties sklypams, dėl kurių prašoma paramos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytas paramos schemas, išskyrus susijusias su to reglamento 87 straipsnyje nurodytos paramos už sėklą paraiškomis. Tačiau nustatant, kokiam plotui turi būti taikomas patikrinimas vietoje, imtis gali būti sumažinta bent iki 50 % žemės ūkio paskirties sklypų, dėl kurių buvo pateikta paraiška gauti paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III, IV ir V antraštinėse dalyse nustatytas schemas, jei ta imtimi bus garantuota patikima ir reprezentatyvi tiek tikrinamo ploto, tiek prašomos paramos kontrolė. Kai tikrinant imtį nustatoma nukrypimų, faktiškai tikrinamų žemės ūkio paskirties sklypų skaičius didinamas.

Valstybės narės gali, kai tai įmanoma, naudotis 35 straipsnyje nurodytu nuotoliniu stebėjimu ir Pasaulinės palydovinės navigacijos palydovinės sistemos technologijomis.

34 straipsnis

Plotų nustatymas

1. Žemės ūkio paskirties sklypų plotai nustatomi visomis priemonėmis, kurias naudojant užtikrinamas bent toks matavimų tikslumas, būtinas pagal Bendrijos lygmeniu nustatytą techninį standartą.

Nustatoma leistina matavimo paklaida, kuri neviršija 1,5 m buferinės zonos, taikomos žemės ūkio paskirties sklypo perimetru. Kiekvieno žemės ūkio paskirties sklypo didžiausia leistinos paklaidos absoliučioji vertė neviršija 1 ha.

2. Gali būti atsižvelgiama į bendrą žemės ūkio paskirties sklypo plotą, jei jis visas naudojamas pagal konkrečios valstybės narės ar regiono įprastus standartus. Kitais atvejais atsižvelgiama į faktiškai naudojamą plotą.

Regionuose, kuriuose tam tikri elementai, visų pirma gyvatvorės, grioviai ir sienos, paprastai yra susiję su augalininkystės arba žemės ūkio paskirties žemės naudojimo gerąją patirtimi, valstybės narės gali priimti sprendimą, kad tas plotas būtų laikomas viso naudojamo ploto dalimi, jei ji neviršija bendrojo valstybių narių nustatyto pločio. Tas plotis turi atitikti regione įprastą gyvatvorių, griovių ir sienų plotį, bet neturi viršyti 2 metrų.

Tačiau jeigu valstybės narės, laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 796/2004 30 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos, prieš įsigaliojant šiam reglamentui pranešė Komisijai, kad plotis yra daugiau kaip 2 metrai, toks pločio reikalavimas gali būti taikomas ir toliau.

3. Visi elementai, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priede išvardytuose teisės aktuose arba kurie gali būti siejami su gera agrarine ir aplinkosaugos būkle, kaip nurodyta to reglamento 6 straipsnyje ir III priede, priskiriami žemės ūkio paskirties sklypo bendram plotui.

4. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalies nuostatų, laikoma, kad žemės ūkio paskirties sklypas, kuriame yra medžių, atitinka paramos už plotus schemų reikalavimus, jeigu žemės ūkio veikla arba, jei taikoma, numatoma gamyba jame gali būti vykdoma panašiai kaip to paties ploto sklypuose, kuriuose medžių nėra.

5. Kai plotas naudojamas kartu su kitais ūkininkais, kompetentingos institucijos jį proporcingai paskirsto atsižvelgdamos į tai, kiek jo naudoja ar kokią teisę jį naudoti turi kiekvienas toks ūkininkas.

6. Žemės ūkio paskirties sklypų atitiktis paramos reikalavimams tikrinama visomis tinkamomis priemonėmis. Tam tikslui prireikus gali būti reikalaujama papildomų įrodymų.

35 straipsnis

Nuotolinis stebėjimas

1. Jei valstybė narė naudoja 33 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybę patikrinimus vietoje pakeisti nuotoliniais patikrinimais, ji:

a) atlieka visų žemės ūkio paskirties sklypų, nurodytų kiekvienoje tikrintinoje paraiškoje, palydovu gautų vaizdų arba aeronuotraukų analizę, kad nustatytų dirvos dangą ir išmatuotų plotą;

b) atlieka visų žemės ūkio paskirties sklypų, kurių nuotraukų analizės kompetentinga institucija nelaiko pakankama deklaracijos tikslumo patikra, fizinius lauko patikrinimus.

2. Papildomi 30 straipsnio 3 dalyje nurodyti patikrinimai atliekami taikant tradicines patikrinimų vietoje priemones, jei einamaisiais metais jų nebeįmanoma atlikti taikant nuotolinį stebėjimą.

36 straipsnis

Patikrinimai vietoje, susiję su specialiosiomis teisėmis į išmokas

Valstybės narės nustato ūkininkų, deklaruojančių specialiąsias teises į išmokas, tikrinimo vietoje tvarką, kad būtų užtikrintas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 44 straipsnyje nurodyto reikalavimo pasinaudoti teisėmis į išmokas vykdymas.

37 straipsnis

Patikrinimų vietoje, susijusių su paramos už sėklą paraiškoms, aspektai

Patikrinimai vietoje, susiję su Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatytos paramos už sėklą paraiškoms, visų pirma yra:

- a) toks su paramos paraišką pateikusių ūkininko veikla susijęs tikrinimas:
 - i) visų sklypų, siekiant patikrinti, kokių rūšių arba veislių sėkla pasėta kiekviename deklaruotame sklype;
 - ii) dokumentų, siekiant patikrinti sėklos, dėl kurios prašoma paramos, paskirties vietą;
 - iii) kiti patikrinimai, kurie, valstybių narių nuomone, yra būtini, kad parama nebūtų mokama už nesertifikuotą sėklą arba sėklą iš trečiųjų šalių;
- b) jei pirmoji sėklos paskirties vieta yra selekcininkas arba sėklininkystės įmonė, papildomi patikrinimai jų patalpose, siekiant užtikrinti, kad:
 - i) selekcininkas ar sėklininkystės įmonė tikrai pirko sėklą ir už ją sumokėjo pagal auginimo sutartį;
 - ii) mokėjimas už sėklą nurodytas selekcininko ar sėklininkystės įmonės finansinėse sąskaitose;
 - iii) sėkla tikrai buvo parduodama sėti. Tam tikslui atliekamas selekcininko arba sėklininkystės įmonės turimų atsargų fizinis tikrinimas ir finansinės atskaitomybės dokumentų patikrinimas;
- c) prireikus – galutinių naudotojų patikrinimai.

Pirmos pastraipos b punkto trečioje įtraukoje žodis „parduodama“ reiškia turėjimą arba atsargų laikymą, demonstravimą prekybos tikslais ar siūlymą parduoti, pardavimą arba pristatymą kitam asmeniui.

38 straipsnis

Patvirtintų tarpšakinių organizacijų patikrinimai vietoje

Atliekant pavirtintų tarpšakinių organizacijų patikrinimus vietoje, susijusius su Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnyje numatytos specialiosios išmokos už medvinę paraiškoms, tikrinama, kaip laikomasi tų organizacijų patvirtinimo kriterijų, ir jų narių sąrašas.

39 straipsnis

Cukraus gamintojų patikrinimai vietoje

Atliekant cukraus gamintojų patikrinimus vietoje, susijusius su paraiškoms gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 skirsnyje numatytą paramą cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, tikrinama:

- a) tiekimo sutartyse ūkininko pateikta informacija;
- b) kompetentingai institucijai pateiktos informacijos apie tiekimą teisingumas;
- c) ar sertifikuotos svarstyklės, naudojamos pristatytiems kiekiams sverti;
- d) tyrimų, oficialios laboratorijos atliktų siekiant nustatyti sacharozės pristatytuose cukriniuose runkeliuose ir cukranendriose kiekį procentais, rezultatai.

40 straipsnis

Tetrahidrokanabinolio kiekio auginamose kanapėse patikra

1. Remdamosi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalimi, tetrahidrokanabinolio (toliau – THC) kiekiui auginamose kultūrose nustatyti valstybės narės naudoja šio reglamento I priede nurodytą sistemą.

2. Kompetentinga valstybės narės institucija saugo informaciją, susijusią su THC patikrinimo rezultatais. Ši informacija – tai visų veislių kiekvieno mėginio THC kiekio patikrinimo rezultatai, kurie išreiškiami procentais šimtųjų tikslumu, taikyta procedūra, atliktų bandymų skaičius, nuoroda į vietą, kurioje paimtas mėginys, ir nacionaliniu lygmeniu taikytos priemonės.

Tačiau jeigu konkrečios veislės kanapių mėginio THC kiekis viršija Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą kiekį, ne vėliau kaip iki atitinkamų prekybos metų lapkričio 15 d. valstybė narė Komisijai siunčia visų šios veislės THC patikrinimo rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje pateikiami kiekvieno mėginio THC kiekio patikrinimo rezultatai, kurie išreiškiami procentais šimtųjų tikslumu, taikyta procedūra, atliktų bandymų skaičius, nuoroda į vietą, kurioje paimtas mėginys, ir nacionaliniu lygmeniu taikytos priemonės.

3. Jei visų konkrečios veislės kanapių mėginių THC kiekio vidurkis viršija Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą kiekį, kitais prekybos metais valstybės narės taiko šio reglamento I priede nustatytą B procedūrą. Ši procedūra taikoma kitais prekybos metais, išskyrus atvejus, kai visi konkrečios veislės THC kiekio patikrinimo rezultatai neviršija Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nustatyto kiekio.

Jei ir antraisiais metais visų konkrečios veislės kanapių mėginių THC kiekio vidurkis viršija Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą kiekį, atitinkamos valstybės narės, remdamosi Tarybos direktyvos 2002/53/EB ⁽¹⁾ 18 straipsniu, prašo leidimo uždrausti pardavinėti tos veislės sėklą ar dauginamąją medžiagą. Toks prašymas siunčiamas Komisijai ne vėliau kaip iki atitinkamų prekybos metų lapkričio 15 d. Nuo kitų metų laikoma, kad veislė, kuriai taikomas šis prašymas, neatitinka tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimų atitinkamoje valstybėje narėje.

4. Kanapės ir toliau auginamos įprastomis sąlygomis pagal vietos tradicijas, o jų derlius nuimamas ne anksčiau kaip 10 dienų po žydėjimo pabaigos, kad būtų galima atlikti 2, 3 ir 4 dalyse numatytus patikrinimus.

Tačiau nuimti kanapių derlių valstybės narės gali leisti prasidėjus žydėjimui, bet nepraėjus 10 dienų nuo žydėjimo pabaigos, jeigu inspektoriai nurodo, kuriose reprezentatyviose kiekvieno sklypo dalyse kanapės turi būti toliau auginamos ne mažiau kaip 10 dienų nuo žydėjimo pabaigos, kad būtų galima atlikti patikrinimą I priede nustatytu būdu.

III poskirsnis

Paramos už gyvulius paraiškų tikrinimas vietoje

41 straipsnis

Patikrinimų vietoje laikas

1. Per visą konkrečioje paramos schemoje nustatytą išlaikymo laikotarpį patikrinimai vietoje turi sudaryti ne mažiau kaip 60 % 30 straipsnio 2 dalies b punkto antroje pastraipoje nurodytos mažiausios patikrinimų vietoje normos. Likusi patikrinimų vietoje procentinė dalis išdėstoma per metus.

Tačiau jeigu išlaikymo laikotarpis baigėsi prieš pateikiant paraišką arba jei jis negali būti nustatytas iš anksto, 30 straipsnio 2 dalies b punkto antroje pastraipoje nurodyti patikrinimai išdėstomi per metus.

2. Per išlaikymo laikotarpį vietoje tikrinama ne mažiau kaip 50 % 30 straipsnio 2 dalies c punkte numatytos mažiausios normos. Tačiau valstybėse narėse, kuriose ne visiškai įdiegta ir taikoma Reglamentu (EB) Nr. 21/2004 avims ir ožkoms nustatyta sistema, visų pirma susijusi su gyvulių identifikavimu ir tinkamu

registrų tvarkymu, per išlaikymo laikotarpį turi būti įvykdoma visa mažiausia patikrinimų vietoje norma.

42 straipsnis

Patikrinimų vietoje elementai

1. Vietoje tikrinami visi gyvuliai, nurodyti paramos pagal tikrintinas paramos schemas paraiškose, o kai paraiškos susijusios su parama už galvijus – tikrinami ir jose nenurodyti galvijai.

Atliekant patikrinimus vietoje visų pirma siekiama nustatyti, ar valdoje esančių gyvulių, dėl kurių pateiktos paramos paraiškos, skaičius ir galvijų, dėl kurių paramos paraiškos nepateiktos, skaičius, atitinka registruose įrašytą gyvulių skaičių, o tikrinant galvijus – ar ūkyje esančių galvijų skaičius atitinka kompiuterinei galvijų duomenų bazei pateiktus duomenis apie galvijų skaičių.

2. Be to, atliekant patikrinimus vietoje, susijusius su paraiškomis pagal išmokų už galvijus schemą, dar tikrinama:

- a) ar teisingi registruose įrašyti duomenys ir kompiuterinei galvijų duomenų bazei pateikti duomenys, remiantis pavyzdiniais patvirtinamaisiais dokumentais, pvz., pirkimo ir pardavimo sąskaitomis faktūromis, skerdimo sertifikatais, veterinarinėmis pažymomis ir, kai taikoma, gyvulių pasais, kai tikrinami gyvuliai, dėl kurių paramos paraiškos buvo pateiktos prieš šešis mėnesius iki šio patikrinimo; tačiau jei nustatoma nukrypimų, šis šešių mėnesių laikotarpis pratęsiamas iki 12 mėnesių;
- b) ar kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje esanti informacija atitinka registre nurodytą informaciją, remiantis paramos paraiškose, pateiktose per šešis mėnesius iki patikrinimo vietoje, nurodytų gyvulių imtimi; tačiau jeigu nustatoma nukrypimų, tikrinama dvylikos mėnesių iki patikrinimo vietoje informacija.
- c) ar visi valdoje turimi ir pagal išlaikymo įpareigojimą tebelaikomi gyvuliai atitinka paramos, dėl kurios pateiktos paraiškos, skyrimo reikalavimus;
- d) ar visi valdoje esantys gyvuliai paženklinti ausų įsagais ir, kai taikoma, ar yra išduoti jų gyvulių pasai, ar tie gyvuliai yra įtraukti į registrą ir ar kompiuterinei galvijų duomenų bazei apie juos pateikti duomenys yra teisingi.

D punkte nurodytais patikrinimais tikrinamas atskirai kiekvienas pagal išlaikymo įpareigojimą tebelaikomas galvijų patinas, dėl kurio buvo pateikta specialios priemokos už jautieną paraiška, išskyrus pagal Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 6 dalį pateiktas paraiškas. Visais kitais atvejais įrašų gyvulių pasuose ir registre, taip pat kompiuterinei duomenų bazei pateiktų duomenų teisingumas gali būti tikrinamas remiantis imtimi.

⁽¹⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 1.

3. Atliekant patikrinimus vietoje, susijusius su paramos už avis ir (arba) ožkas schema, dar tikrinama:

- a) remiantis registre esančiais duomenimis – ar visi pateiktose paramos paraiškose nurodyti gyvuliai valdoje buvo laikomi visą išlaikymo laikotarpį;
- b) registre per 6 mėn. iki patikrinimo vietoje padarytų įrašų teisingumas pagal patvirtinamųjų dokumentų, pavyzdžiui, pirkimo ir pardavimo sąskaitų faktūrų ir veterinarinių pažymų, imtį; tačiau jei nustatoma nukrypimų, šešių mėnesių laikotarpis pratęsiamas iki 12 mėnesių.

43 straipsnis

Kontrolės priemonės, susijusios su skerdyklų tikrinimu vietoje

1. Kai teikiamos paraiškos gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 6 dalyje numatytą specialiąją priemoną už jautieną ir to paties reglamento 116 straipsnyje numatytą skerdimo priemoną ir kai valstybė narė pasinaudoja to reglamento 53 straipsnyje numatytais galimybėmis, patikrinimai vietoje atliekami skerdyklose. Tokiu atveju valstybės narės vietoje tikrina:

- a) ne mažiau kaip 30 % visų skerdyklų, atrinktų remiantis rizikos analizės rezultatais; tikrinama imtis, sudaranti 5 % visų konkrečioje skerdykloje per 12 mėnesių iki šio patikrinimo vietoje paskerstų galvijų, arba
- b) ne mažiau kaip 20 % skerdyklų, anksčiau patvirtintų pagal konkrečius valstybių narių nustatytinus patikimumo kriterijus ir atrinktų remiantis rizikos analizės rezultatais; tikrinama imtis, sudaranti 2 % visų konkrečioje skerdykloje per 12 mėnesių iki šio patikrinimo vietoje paskerstų galvijų.

2. Skerdyklose atliekami patikrinimai vietoje – tai nuodugnus dokumentų *ex post* tikrinimas, lyginimas su kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje esamais duomenimis ir skerdimo sertifikatų suvestinių arba turimos informacijos, kuri pagal Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 78 straipsnio 3 dalį buvo pateikta kitoms valstybėms narėms, tikrinimas.

3. Skerdyklose atliekami patikrinimai vietoje – tai fizinis skerdimo procedūrų, kurios patikrinimo vietoje dieną buvo atliktos remiantis imtimi, tikrinimas. Prireikus tikrinama, ar svėrimui pristatyta skerdena atitinka paramos skyrimo reikalavimus.

44 straipsnis

Kontrolės priemonės, susijusios su skerdimo priemoka, skiriama po eksporto

1. Kai skerdimo priemoka skiriama už galvijus, eksportuotus į trečiąją šalį pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnį, ir kai valstybė narė pasinaudoja to reglamento 53 straipsnyje numatytais galimybėmis, toliau nurodyta tvarka atliekami visų krovos operacijų patikrinimai vietoje:

- a) krovimo metu tikrinama, ar visi gyvuliai paženklinėti ausies įsagais. Be to, ne mažiau kaip 10 % taip patikrintų galvijų ženklavimas tikrinamas atskirai;
- b) išvykstant iš Bendrijos teritorijos:
 - i) jeigu ant transporto priemonės uždėta oficiali muitinės plomba, tikrinama, ar plomba nesugadinta. Jeigu plomba nepažeista, atrankinis patikrinimas atliekamas tik kai abejojama krovinio tinkamumu;
 - ii) jeigu transporto priemonė nepaženklinta oficialia muitinės plomba arba jei muitinės plomba yra pažeista, dar kartą tikrinama ne mažiau kaip 50 % kraunant individualiai patikrintų galvijų.

2. Gyvulių pasai atiduodami kompetentingai institucijai, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnio 5 dalyje.

3. Remdamasi priemonių bylomis ir kita turima informacija, mokėjimo agentūra skrupulingai išnagrinėja paramos paraiškas, didžiausią dėmesį skirdama su eksportu susijusiems dokumentams ir kompetentingų kontrolės institucijų pastaboms, ir patikrina, ar atiduoti gyvulių pasai, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

45 straipsnis

Specialiosios nuostatos, susijusios su tikrinimo ataskaitomis

1. Jei šiame reglamente numatytus patikrinimus vietoje valstybės narės atlieka kartu su Reglamente (EB) Nr. 1082/2003 numatytais patikrinimais, prie šio reglamento 32 straipsnyje nurodytos ataskaitos pridedamos Reglamento (EB) Nr. 1082/2003 2 straipsnio 5 dalyje nurodytos ataskaitos.

2. Atliekant 43 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus patikrinimus skerdyklose, 32 straipsnyje numatytoje tikrinimo ataskaitoje gali būti daroma nuoroda į skerdyklos ataskaitas, kuriose nurodomi visi paskersti gyvuliai. 43 straipsnio 3 dalyje numatytų fizinių skerdimo procedūrų patikrinimų atžvilgiu tikrinimo ataskaitoje, *inter alia*, nurodomi visų patikrinimo vietoje dieną paskerstų ir patikrintų gyvulių identifikavimo kodai, skerdenų svoris ir skerdimo datos.

3. Pagal 44 straipsnį atliktų patikrinimų tikrinimo ataskaitose gali būti nurodyti tik tokiu būdu patikrinti gyvuliai.

4. Jeigu atliekant patikrinimus vietoje pagal šį reglamentą nustatoma, kad nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 I antraštinės dalies arba Reglamento (EB) Nr. 21/2004 nuostatų, šio reglamento 32 straipsnyje numatytos tikrinimo ataskaitos nedelsiant siunčiamos už šių reglamentų įgyvendinimą atsakingoms institucijoms.

IV poskirsnis

Patikrinimai vietoje, susiję su specialiąja parama

46 straipsnis

Specialiosios nuostatos, susijusios su specialiąja parama

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje numatyta specialiajai paramai valstybės narės taiko šios antraštinės dalies nuostatas. Tačiau, jei tai neįmanoma dėl atitinkamos schemos struktūros, valstybės narės gali nustatyti kontrolę, kurios lygis būtų lygiavertis šioje antraštinėje dalyje nustatytam lygiui.

Valstybės narės visų pirma tikrina:

- a) kai tikrinamos paraiškos gauti išmokas iš savitarpio paramos fondų pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punktą – ar:
 - i) ūkininkai iš tikrųjų atitiko fondo mokamos kompensacijos reikalavimus;
 - ii) kompensacija tikrai buvo išmokėta ūkininkams, kurie yra fondo nariai, kaip numatyta (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnyje;
- b) kai vietoje tikrinama investavimo veikla, remtina pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnyje numatytą specialiąją paramą, – ar investicija įgyvendinta.

Antros pastraipos a punkte nurodyti patikrinimai taikomi ne mažiau kaip 10 % atrinktų ūkininkų.

2. Jei valstybė narė užtikrina kontrolę, kurios lygis atitinka bent jau patikrinimų vietoje veiksmingumo lygį, patikrinimai ūkiuose gali būti pakeisti administracine kontrole arba tarnybų, institucijų ar organizacijų patikrinimais, per kuriuos patikrinama, ar laikomasi 29 straipsnio 2 dalyje nurodytų tinkamumo kriterijų.

III SKYRIUS

Su kompleksiniu paramos susiejimu susijusi kontrolė

I skirsnis

Bendrosios nuostatos

47 straipsnis

Bendrosios taisyklės, taikomos reikalavimų pažeidimo atveju

1. Šiame skyriuje paramos skyrimo reikalavimų pakartotinis pažeidimas – tai daugiau kaip kartą per trejus kalendorinius metus iš eilės nustatytas to paties reglamento, standarto ar 4 straipsnyje nurodyto įpareigojimo nesilaikymas, jei ūkininkui buvo pranešta apie ankstesnį reikalavimų pažeidimą ir jis turėjo galimybę imtis reikiamų priemonių ankstesniam reikalavimų pažeidimui pašalinti.

2. Reikalavimų pažeidimo mastas nustatomas visų pirma atsižvelgiant į tai, ar reikalavimų pažeidimo poveikis platus, ar susijęs tik su pačiu ūkiu.

3. Reikalavimų pažeidimo sunkumas visų pirma priklauso nuo reikalavimų pažeidimo pasekmių atitinkamo reikalavimo arba standarto tikslų įgyvendinimui.

4. Ar reikalavimų pažeidimas yra pastovus, visų pirma priklauso nuo to, kiek trunka jo poveikis arba kiek laiko gali pririnkti tam poveikiui nutraukti taikant tinkamas priemones.

48 straipsnis

Kompetentinga kontrolės institucija

1. Už konkrečių reikalavimų ir standartų kontrolės vykdymo užtikrinimą atsako specializuotos kontrolės institucijos.

Mokėjimo agentūros yra atsakingos už išmokų sumažinimo nustatymą arba atskirais atvejais už jų neskirimą pagal šio reglamento IV antraštinės dalies III skyrių.

2. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 1 dalies valstybės narės gali nuspręsti, kad kontrolę ir patikrinimus, susijusius su visais arba tam tikrais reikalavimais, standartais, teisės aktais ar tam tikromis kompleksinio paramos susiejimo sritimis, vykdytų mokėjimo agentūros, bet valstybė narė turi garantuoti, kad kontrolės veiksmingumas būtų bent toks pat, koks būtų, jei kontrolę vykdytų specializuotos kontrolės institucijos.

II skirsnis

Administracinė kontrolė

49 straipsnis

Administracinė kontrolė

Atsižvelgdamos į tai, kokie yra reikalavimai, standartai, aktai ar kompleksinio paramos susiejimo sritys, valstybės narės gali nuspręsti vykdyti administracinę kontrolę, visų pirma tą, kuri jau numatyta kontrolės sistemose, taikomose atitinkamiems reikalavimams, standartams, teisės aktams ar kompleksinio paramos susiejimo sritims.

III skirsnis

Patikrinimai vietoje

50 straipsnis

Mažiausia tikrinimo norma

1. Kompetentinga kontrolės institucija tikrina ne mažiau kaip 1 % visų ūkininkų, pateikusių paramos paraiškas pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio d punkte apibrėžtų tiesioginių išmokų paramos schemas, atitiktį konkrečioms reikalavimams ir standartams, už kurių tikrinimą ta kompetentinga institucija yra atsakinga. Be to, kompetentinga kontrolės institucija tikrina ne mažiau kaip 1 % visų ūkininkų, kuriems atitinkamais kalendoriniais metais pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsnius taikomi kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai, atitiktį konkrečioms reikalavimams ir standartams, už kurių tikrinimą ta kompetentinga kontrolės institucija yra atsakinga.

Pirmoje pastraipoje nurodyta mažiausia tikrinimo norma gali būti užtikrinta kiekvienos kompetentingos kontrolės institucijos lygmeniu arba kiekvieno akto ar standarto arba aktų ar standartų grupių lygmeniu. Tačiau jeigu mokėjimo agentūros neatlieka patikrų, kaip numatyta 48 straipsnyje, šis mažiausias tikrintinų subjektų skaičius gali būti užtikrintas kiekvienos mokėjimo agentūros lygmeniu.

Jeigu aktui ar standartams taikomuose teisės aktuose mažiausia tikrinimo norma jau nustatyta, taikoma būtent ši, o ne pirmoje pastraipoje nurodyta mažiausia norma. Kita vertus, valstybės narės gali nuspręsti, kad apie visus reikalavimų pažeidimus, kurie pagal aktams ir standartams taikomus teisės aktus nustatomi atliekant patikrinimus vietoje, nesusijusius su pirmoje pastraipoje minėta imtimi, pranešama kompetentingai kontrolės institucijai, kuri atsakinga už atitiktį atitinkamam aktui ar standartui ir kuri turi imtis atitinkamų priemonių. Taikomos šios antraštinės dalies nuostatos.

2. Nustatant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą mažiausią tikrinimo normą, neatsižvelgiama į veiksmus, kurių reikalaujama imtis pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnį 2 dalį arba 24 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą.

3. Jei atliekant patikrinimus vietoje nustatytas didelis tam tikro akto ar standarto pažeidimas, kitą kontrolinį laikotarpį turėtų būti atlikta daugiau atitikties tam aktui ar standartui patikrinimų vietoje. Konkretaus teisės akto atžvilgiu kompetentinga institucija gali nuspręsti šiuos tolesnius patikrinimus vietoje taikyti tik tiems reikalavimams, kurių nesilaikoma dažniausiai.

51 straipsnis

Kontrolinės imties atranka

1. Neapribojant vėlesnių patikrinimų, vykdomų nustačius reikalavimų pažeidimus, į kuriuos anksčiau kaip nors kitaip buvo atkreiptas kompetentingos kontrolės institucijos dėmesys, kiekvieno pagal 50 straipsnį tikrinamos ūkininkų imties atranka grindžiama, kai taikoma, rizikos analize, pagrįsta taikytiniais teisės aktais, arba atitinkamų reikalavimų ar standartų rizikos analize. Ta rizikos analizė gali būti grindžiama konkretaus atskiros ūkio lygmeniu, ūkių kategorijų ar geografinių zonų lygmeniu arba, šio straipsnio 5 dalies antros pastraipos b punkto atveju, – įmonių lygmeniu.

Rizikos analizėje gali būti atsižvelgta į vieną iš šių veiksnių ar į juos abu:

- a) ūkininko dalyvavimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 12 straipsnyje nustatytoje ūkių konsultavimo sistemoje;
- b) ūkininko dalyvavimą sertifikavimo sistemoje, jeigu atitinkama schema yra susijusi su atitinkamais reikalavimais ir standartais.

Nepažeisdama 50 straipsnio 1 dalies valstybė narė gali nuspręsti tai pačiai rizikos analizei atrinkti ūkininkus, gaunančius tiesiogines išmokas, ir ūkininkus, kuriems taikomi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniuose nurodyti kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai.

2. Reprezentatyvumui užtikrinti atsitiktinės atrankos būdu iš mažiausio ūkininkų, kurie turi būti tikrinami vietoje pagal 50 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, skaičiaus atrenkama 20–25 % ūkininkų.

Tačiau jei vietoje tikrintinų ūkininkų skaičius yra didesnis už mažiausią ūkininkų, tikrintinų vietoje pagal 50 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, skaičių, atsitiktinės atrankos būdu atrinktų ūkininkų skaičius papildomoje imtyje turėtų neviršyti 25 %

3. Tam tikrais atvejais kontrolinės imties dalis gali būti atrinkta iki atitinkamo paraiškų teikimo laikotarpio pabaigos remiantis turima informacija. Ši laikina imtis galutinai suformuojama gavus visas atitinkamas paraiškas.

4. Pagal 50 straipsnio nuostatas tikrintinų ūkininkų imtys atrenkamos iš ūkininkų, kurie jau buvo atrinkti pagal 30 ir 31 straipsnių nuostatas ir kuriems taikomi atitinkami reikalavimai ar standartai, imčių. Tačiau 50 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antrajame sakinyje nurodyta imtis atrenkama iš ūkininkų, kuriems atitinkamais kalendoriniais metais taikomi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniai.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 4 dalies, pagal 50 straipsnio nuostatas tikrintinų ūkininkų imtys gali būti atrinktos iš ūkininkų, kurie pagal paramos schemas teikia paraiškas gauti tiesiogines išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio d punkte, ir ūkininkų, kuriems taikomi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniai ir kurie įpareigoti laikytis atitinkamų reikalavimų ar standartų.

Tuo atveju:

- a) jeigu, remiantis ūkio lygmeniu taikytos rizikos analizės rezultatais, prieinama prie išvados, kad su tiesioginės paramos negaunančiais ūkininkais sietina didesnė rizika nei su ūkininkais, kurie kreipėsi paramos, tai ūkininkai, kurie kreipėsi paramos, gali būti pakeisti jos negaunančiais ūkininkais; tokiu atveju bendras tikrintinų ūkininkų skaičius vis tiek turi sudaryti 50 straipsnio 1 dalyje numatytą tikrintinų subjektų skaičių, o tokių pakeitimų priežastys atitinkamai pagrindžiamos ir registruojamos;
- b) jei tai būtų veiksmingiau, rizikos analizė gali būti atlikta įmonių, visų pirma skerdyklų, prekybos ar tiekimo įmonių, o ne ūkių lygmeniu; tokiu atveju gali būti laikoma, kad taip patikrinti ūkininkai patenka į 50 straipsnio 1 dalyje numatytą tikrintinų subjektų skaičių.

6. Gali būti nuspręsta derinti 4 ir 5 dalyse išdėstytas procedūras, jeigu dėl tokio derinimo kontrolės sistemos veiksmingumas padidėja.

52 straipsnis

Atitikties reikalavimams ir standartams nustatymas

1. Kai taikoma, atitiktis reikalavimams ir standartams nustatoma naudojantis priemonėmis, nustatytomis atitinkamiems reikalavimams ar standartams taikomais teisės aktais.
2. Kitais atvejais ir kai tinkama, atitiktis reikalavimams ir standartams nustatoma naudojantis visomis tinkamomis priemonėmis, kurias nustato kompetentinga kontrolės institucija ir kuriomis užtikrinamas tikslumas, bent jau lygiavertis tam, kurio reikalaujama oficialiai nustatant atitiktį reikalavimams ir standartams pagal šalyje galiojančias taisykles.
3. Tam tikrais atvejais patikrinimai vietoje gali būti atliekami taikant nuotolinį stebėjimą.

53 straipsnis

Patikrinimų vietoje elementai

1. Atlikdama 50 straipsnyje numatytų imčių patikrinimą, kompetentinga kontrolės institucija užtikrina, kad tikrinama visų taip atrinktų ūkininkų atitiktis reikalavimams ir standartams, už kuriuos ji atsakinga.

Nepaisant pirmos pastraipos, jeigu mažiausias tikrintinų subjektų skaičius užtikrintas kiekvieno akto ar standarto arba aktų ar standartų grupės lygmeniu, kaip numatyta 50 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, tai tikrinama atrinktų ūkininkų atitiktis atitinkamam aktui ar standartui arba aktų ar standartų grupei.

Apskritai kiekvienas patikrinimui vietoje atrinktas ūkininkas tikrinamas, kai galima patikrinti atitiktį daugumai reikalavimų ir standartų, kurių atitikčiai tikrinti jis buvo atrinktas. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad per metus būtų pasiektas tinkamas visų reikalavimų ir standartų kontrolės lygis.

2. Kai taikoma, vykdomi visos tikrinamos valdos žemės ūkio paskirties žemės patikrinimai vietoje. Tačiau per patikrinimo vietoje tikrinimą lauke galima apsiriboti bent pusės žemės ūkio paskirties sklypų, susijusių su valda taikomu reikalavimu ar standartu, imtimi, jeigu taikant tokią imtį galima užtikrinti, kad bus patikimai ir reprezentatyviai patikrinta atitiktis reikalavimams ir standartams. Jei atliekant tokios imties patikrą nustatoma reikalavimų pažeidimų, faktiškai patikrintų žemės ūkio paskirties sklypų imtis didinama.

Be to, jeigu taip numatyta aktui ar standartams taikytinuose teisės aktuose, per patikrinimą vietoje atliekant faktinę atitikties reikalavimams ir standartams patikrą galima apsiriboti reprezentatyvia tikrintinų objektų imtimi. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad būtų tikrinama atitiktis visiems reikalavimams ir standartams, atitiktį kuriems galima patikrinti per apsilankymą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus patikrinimus, kurie paprastai atliekami per vieną kontrolinį apsilankymą, sudaro atitikties reikalavimams ir standartams patikra, kurią galima atlikti per tą apsilankymą, siekiant nustatyti visus galimus tų reikalavimų ir standartų pažeidimus ir taip pat nustatyti atvejus, kurie galėtų būti toliau tikrinami.

4. Jeigu valstybė narė garantuoja, kad kontrolės veiksmingumas yra bent jau toks pat, koks būtų, jei kontrolė būtų vykdoma atliekant patikrinimus vietoje, kontrolę ūkio lygmeniu galima pakeisti administracine kontrole ar patikrinimais įmonių lygmeniu, kaip minėta 51 straipsnio 5 dalies antros pastraipos b punkte.

5. Atlikdamos patikrinimus vietoje valstybės narės gali naudoti tam tikriems reikalavimams ir standartams būdingus objektyvius kontrolės rodiklius, jei jos garantuoja, kad atitikties atitinkamiems reikalavimams ir standartams kontrolės veiksmingumas yra bent jau toks pat, koks būtų, jei patikrinimai vietoje būtų atliekami nenaudojant šių rodiklių.

Rodikliai tiesiogiai susiję su reikalavimais ar standartais, kuriems jie taikomi, ir apima visus tikrintinus elementus, kai atliekama tokių elementų kontrolė ar tikrinama atitiktis tokiems reikalavimams ar standartams.

6. Patikrinimai vietoje, susiję su 50 straipsnio 1 dalyje numatyta imtimi, atliekami per kalendorinius metus, kuriais pateiktos paramos paraiškos.

54 straipsnis

Tikrinimo ataskaita

1. Baigus kiekvieną šiame skyriuje numatytą patikrinimą vietoje, kompetentinga kontrolės institucija parengia tikrinimo ataskaitą, nepaisant to, ar ūkininkas buvo atrinktas patikrinimui vietoje pagal 51 straipsnį, ar atsižvelgiant į tai, kad nustatyta reikalavimų pažeidimų, apie kuriuos kompetentinga kontrolės institucija sužinojo kaip nors kitaip.

Ataskaitą sudaro:

- a) bendroji dalis, kurioje visų pirma nurodoma ši informacija:
 - i) patikrinimui vietoje atlikti atrinktas ūkininkas;
 - ii) dalyvavę asmenys;
 - iii) ar ūkininkui buvo pranešta apie būsimą apsilankymą; jei taip – išankstinio pranešimo laikotarpis;
- b) dalis, kurioje atskirai nurodyti atlikti patikrinimai, susiję su kiekvienu aktu ar standartu, ir kurioje pateikiama visų pirma ši informacija:
 - i) reikalavimai ir standartai, kurių laikymasis tikrintas vietoje;
 - ii) atliktų patikrinimų pobūdis ir mastas;
 - iii) tikrinimo rezultatai;
 - iv) aktai ir standartai, su kuriais susijusių reikalavimų pažeidimų nustatyta;
- c) vertinamoji dalis, kurioje įvertinama nustatyto kiekvieno akto ir (arba) standarto pažeidimo svarba atskirai pagal sunkumo, masto, pastovumo ir pasikartojimo kriterijus, laikantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 24 straipsnio 1 dalies ir kartu pateikiant nuorodą į veiksnius, dėl kurių išmokų sumažinimas būtų didinamas ar mažinamas.

Jei pagal nuostatas, susijusias su konkrečiu reikalavimu ar standartu, galima toliau netikrinti nustatyto pažeidimo, ataskaitoje į tai pateikiama atitinkama nuoroda. Tas pats taikoma ir kai valstybė narė skiria laikotarpį, per kurį turi būti užtikrinama atitiktis naujai nustatytiems Bendrijos standartams, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 26 straipsnio 1 dalyje, arba laikotarpį, per kurį jaunieji ūkininkai turi laikytis tame straipsnyje nurodytų dabartinių Bendrijos standartų.

2. Ūkininkui apie nustatytą reikalavimų pažeidimą pranešama per 3 mėnesius nuo patikrinimo vietoje dienos.

Jei ūkininkas nesiėmė skubių taisomųjų veiksmų, kad būtų pašalintas reikalavimų pažeidimas pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 24 straipsnio 2 dalį, jis informuojamas, kad taisomųjų veiksmų pagal tas nuostatas būtina imtis per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį.

Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe netaikyti išmokos mažinimo arba neskystimo, atitinkamam ūkininkui ne vėliau kaip per mėnesį nuo tada, kai priimamas sprendimas netaikyti išmokos mažinimo ar neskystimo, pranešama, kad būtina imtis taisomųjų veiksmų.

3. Nepažeidžiant jokių konkrečių teisės aktų nuostatų, kuriais reglamentuojami reikalavimai ar standartai, tikrinimo ataskaitos parengiamos per mėnesį nuo patikrinimo vietoje. Tačiau tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis tas laikotarpis gali būti pratęstas iki trijų mėnesių, visų pirma, jei prireikia atlikti cheminę ar fizinę analizę.

Jei kompetentinga kontrolės institucija yra ne mokėjimo agentūra, ataskaita per mėnesį nuo jos parengimo nusiunčiama mokėjimo agentūrai ar koordinuojančiai institucijai.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PARAMOS IR IŠMOKŲ SUMAŽINIMO APSKAIČIAVIMO, TAIP PAT PARAMOS NESKYRIMO PAGRINDAS

I SKYRIUS

Plotų nedeklaravimas

55 straipsnis

Visų plotų nedeklaravimas

1. Jeigu kuriais nors metais ūkininkas nedeklaruoja visų 13 straipsnio 8 dalyje nurodytų plotų, o skirtumas tarp bendrojoje paraiškoje deklaruoto bendro ploto ir deklaruoto ploto kartu su bendru nedeklaruotų sklypų plotu sudaro daugiau kaip 3 % deklaruoto ploto, bendra tam ūkininkui už tuos metus mokėtinų tiesioginių išmokų suma gali būti mažinama iki 3 %, atsižvelgiant į pažeidimo dydį.

2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma ir išmokoms pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q ir 103r straipsniuose numatytas schemas, jei ūkininkui pagal to paties reglamento 85t ir 103z straipsnius taikomi kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai. Sumažinimo procentas taikomas visai mokėtina sumai, padalijus ją iš to paties reglamento 85t ir 103z straipsniuose nurodyto metų skaičiaus.

II SKYRIUS

Išvados dėl tinkamumo kriterijų

I skirsnis

Bendrosios išmokos schema ir kitos paramos už plotą schemos

56 straipsnis

Bendrieji principai

1. Šiame skirsnyje išskiriamos toliau nurodytos pasėlių grupės:

- a) plotai, kurie deklaruojami tam, kad būtų aktyvuotos teisės į išmokas pagal bendrąją bendrosios išmokos schemą ir kurie kiekvienas atskirai atitinka jiems keliamus reikalavimus;
- b) plotai, kuriems taikoma bendrosios išmokos schema, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 V antraštinės dalies 2 skyriuje;
- c) kiekvieno iš plotų, kuriems taikoma bet kuri kita paramos už plotus schema ir už kuriuos skiriama nevienodo dydžio parama, grupė;
- d) plotai, deklaruoti skiltyje „Kita paskirtis“.

Taikant pirmos pastraipos a punktą, atsižvelgiama į skirtingų teisių į išmokas, susijusių su atitinkamu deklaruotu plotu, vidutinės vertės.

2. Jei tam pačiam plotui galima pateikti paramos paraišką pagal daugiau nei vieną paramos už plotą skyrimo schemą, kiekvienoje iš tų paramos schemų į tą plotą atsižvelgiama atskirai.

57 straipsnis

Deklaruotų plotų apskaičiavimo pagrindas

1. Išskyrus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 ir 5 skirsniuose numatytą paramą už krakmolines bulves ir paramą už sėklas, jei nustatytas pasėlių grupės plotas pasirodo esąs didesnis nei paramos paraiškoje deklaruotasis plotas, pagal paramos už plotą schemas teikiamų paramos paraiškų atveju paramai apskaičiuoti naudojamas deklaruotasis plotas.

2. Paramos paraiškų pagal bendrosios išmokos schemą atveju,

— jei deklaruotos teisės į išmokas ir deklaruotas plotas nesutampa, teisės į išmokas apskaičiuojamos taikant mažesnįjį dydį;

— jei deklaruotas teisių iš išmokas skaičius yra didesnis už ūkininko turimą teisių į išmokas skaičių, deklaruotos teisės iš išmokas mažinamos iki ūkininko turimo teisių į išmokas skaičiaus.

3. Neapribojant galimybės išmokas mažinti ar neskirti pagal šio reglamento 58 ir 60 straipsnius ir išskyrus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 ir 5 skirsniuose numatytą paramą už krakmolines bulves ir paramą už sėklas, kai teikiamos paraiškos gauti paramą pagal paramos už plotą schemas, jei vienoje paraiškoje deklaruotas plotas viršija tai pasėlių grupei nustatytą plotą, paramos suma apskaičiuojama remiantis tai pasėlių grupei nustatytu plotu.

Tačiau, nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 30 straipsnio nuostatų, jei nustatytas bendras plotas nuo bendro ploto, deklaruoto siekiant gauti išmoką pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III, IV ir V antraštinėse dalyse nurodytas paramos schemas, skiriasi 0,1 ha arba mažiau, nustatytas plotas prilyginamas deklaruotam plotui. Atliekant šiuos apskaičiavimus atsižvelgiama tik į deklaruotus plotus, viršijančius tai pasėlių grupei nustatytą plotą.

Antra pastraipa netaikoma, jei minėtas skirtumas yra didesnis kaip 20 % bendro išmokas gauti deklaruoto ploto.

58 straipsnis

Paramos sumažinimas arba jos neskyrimas, kai deklaruojamas per didelis plotas

Jei pasėlių grupės plotas, deklaruotas siekiant gauti paramą pagal paramos už plotą schemas, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 ir 5 skirsniuose numatytą paramą už krakmolines bulves ir paramą už sėklas, yra didesnis už plotą, nustatytą pagal šio reglamento 57 straipsnį, paramos suma apskaičiuojama pagal nustatytą plotą, sumažinamą dvigubu nustatytu skirtumu, jeigu skirtumas yra daugiau kaip 3 % arba du hektarai, bet ne daugiau kaip 20 % nustatyto ploto.

Jeigu skirtumas yra didesnis nei 20 % nustatyto ploto, parama už plotus atitinkamai pasėlių grupei neskiriama.

Jeigu skirtumas didesnis nei 50 %, ūkininkui dar kartą neskiriama parama, kurios dydis lygus sumai, atitinkančiai deklaruoto ploto ir pagal šio reglamento 57 straipsnyje nustatyto ploto skirtumą. Ta suma išieškoma pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006 ⁽¹⁾ 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinamas.

⁽¹⁾ OL L 171, 2006 6 23, p. 90.

59 straipsnis

Išmokų sumažinimas, taikomas nustačius pažeidimus, susijusius su plotų, deklaruojamų siekiant gauti išmokas už krakmolines bulves ir sėklas, dydžiu

1. Jei nustatoma, kad žemės plotas, kuriame iš tikrųjų auginamos bulvės, yra daugiau kaip 10 % mažesnis už plotą, deklaruotą siekiant gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje numatytą paramą už krakmolines bulves, mokėtina paramos išmoka mažinama dvigubu nustatyto skirtumo dydžiu.

2. Jei nustatoma, kad žemės plotas, kuriame iš tikrųjų auginamos sėklos, yra daugiau kaip 10 % didesnis už plotą, deklaruotą siekiant gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje numatytą paramą už sėklas, mokėtina paramos išmoka mažinama dvigubu nustatyto skirtumo dydžiu.

3. Jei nustatoma, kad šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus plotų neatitikimus lėmė tyčiniai ūkininko veiksmai, šiuose straipsniuose nurodytos paramos išmokos visiškai neskiriamos.

Tokiu atveju ūkininkui dar kartą neskiriama parama, kurios dydis lygus tai sumai. Ta suma išieškoma pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinamas.

60 straipsnis

Tyčinis per didelio ploto deklaravimas

Jei deklaruotas plotas ir pagal 57 straipsnį nustatytas plotas skiriasi dėl to, kad per didelis plotas deklaruotas tyčia, parama, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti pagal 57 straipsnį taikant atitinkamą paramos schemą, tais kalendoriniais metais nesuteikiama, jei minėtas skirtumas didesnis nei 0,5 % nustatyto ploto arba didesnis nei vienas hektaras.

Be to, jei tas skirtumas didesnis nei 20 % nustatyto ploto, ūkininkui dar kartą neskiriama parama, kurios dydis lygus sumai, atitinkančiai deklaruoto ploto ir pagal 57 straipsnį nustatyto ploto skirtumą. Ta suma išieškoma pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinamas.

61 straipsnis

Išmokų sumažinimas ar jų neskylimas, susijęs su paramos už sėklą paraiškomis

1. Nustačius, kad paramos paraiškoje nurodyta sėkla iš tikrųjų nebuvo parduodama sėti, kaip nurodyta 37 straipsnio pirmos pastraipos b punkto iii įtraukoje, mokėtina paramos už atitinkamas

veisles suma po viso 59 straipsnyje numatyto sumažinimo mažinama 50 %, jei neparduotas kiekis sudaro daugiau kaip 2 %, bet ne daugiau kaip 5 % paramos paraiškoje nurodyto kiekio. Jei nebuvo parduodama daugiau kaip 5 % kiekio, parama už sėklą tais kalendoriniais metais neskiriama.

2. Nustačius, kad paramos buvo prašyta už sėklą, kuri tais kalendoriniais metais, kuriais prasideda prekybos metai, kuriems numatyta parama, atitinkamoje valstybėje narėje nėra oficialiai sertifikuota ar nuimta, parama neskiriama nei tais, nei kitais prekybos metais.

62 straipsnis

Išmokų sumažinimas ar jų neskylimas, susijęs su specialiąja išmoka už medvilnę

Jei nustatoma, kad ūkininkas nesilaiko Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 30 straipsnio 1 ir 2 dalyje nustatytų įpareigojimų, tai, neapribojant pagal šio reglamento 58 ar 60 straipsnius numatytos galimybės sumažinti išmokas ar jų neskirti, tas ūkininkas praranda teisę gauti didesnę paramą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 92 straipsnio 2 dalyje. Be to, paramos už reikalavimus atitinkantį hektarą suma, nustatoma remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 90 straipsniu, tam ūkininkui sumažinama to reglamento 92 straipsnio 2 dalyje numatyta padidinimo suma.

II skirsnis

Priemokos už gyvulius

63 straipsnis

Apskaičiavimo pagrindas

1. Jeigu taikoma individualus limitas arba individuali viršutinė riba, paramos paraiškose nurodytas gyvulių skaičius sumažinamas iki atitinkamam ūkininkui nustatyto limito arba viršutinės ribos.

2. Parama niekada negali būti skiriama didesniai gyvulių skaičiui nei nurodyta paramos paraiškoje.

3. Nepažeidžiant 65 ir 66 straipsnių nuostatų, jei paramos paraiškoje deklaruotų gyvulių skaičius yra didesnis už skaičių, nustatytą vykdant administracinę kontrolę arba patikrinimus vietoje, parama apskaičiuojama atsižvelgiant į nustatytų gyvulių skaičių.

4. Jeigu nustatomi galvijų identifikavimo ir registravimo sistemos reikalavimų nevykdymo atvejai, taikomos šios nuostatos:

a) laikoma, kad galvijus, pametęs vieną arba du ausies įsagus, yra nustatytas, jei jis aiškiai atskirai identifikuojamas pagal kitus galvijų identifikavimo ir registravimo sistemos elementus;

- b) jeigu išaiškinti pažeidimai yra susiję su klaidingais įrašais registre arba gyvulių pasuose, laikoma, kad atitinkamas gyvulys nenustatytas tik jei tokios klaidos randamos ne mažiau kaip per du patikrinimus, atliktus per 24 mėnesius. Visais kitais atvejais laikoma, kad atitinkami gyvuliai nenustatyti nuo tada, kai pažeidimai išaiškinami pirmą kartą.

21 straipsnis taikomas galvijų identifikavimo ir registravimo sistemoje padarytiems įrašams ir atsiųstiems pranešimams.

64 straipsnis

Pakeitimas

1. Laikoma, kad valdoje esantys galvijai yra nustatyti tik jei jie yra identifiukuoti paramos paraiškoje. Tačiau karves žindenes arba telyčias, dėl kurių paramos paraiška teikiama pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 ar 115 straipsnį, išlaikymo laikotarpiu galima pakeisti laikantis tuose straipsniuose numatytų ribų ir neprarasti teisės į paramos, dėl kurios pateikta paraiška, išmokėjimą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti pakeitimai atliekami per 20 dienų nuo juos lėmusio įvykio ir ne vėliau kaip per tris dienas nuo pakeitimo dienos įrašomi į registrą. Per septynias darbo dienas apie pakeitimą informuojama kompetentinga institucija, kuriai paramos paraiška buvo pateikta.

Tačiau, jei valstybė narė pasinaudoja 16 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytomis galimybėmis, ta valstybė narė gali numatyti nuostatą, pagal kurią apie gyvulį, išvežtą iš valdos, ir apie kitą į tą valdą atvežtą gyvulį pateikiami pranešimai, kurie per pirmoje pastraipoje nustatytą laikotarpį turi būti perduoti į kompiuterinę galvijų duomenų bazę, būtų siunčiami kompetentingai institucijai.

3. Jei ūkininkas prašo skirti paramą už avis ir ožkas, o atitinkamų išmokų dydis vienodas, avių galima keisti ožka, o ožką – aviimi. Avis ir ožkas, už kurias paramos prašoma pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnį, išlaikymo laikotarpiu galima pakeisti laikantis tame straipsnyje nustatytų ribų ir neprarasti teisės į prašomą paramą.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti pakeitimai atliekami per 10 dienų nuo juos lėmusio įvykio ir ne vėliau kaip per tris dienas nuo pakeitimo dienos įrašomi į registrą. Per septynias darbo dienas apie pakeitimą informuojama kompetentinga institucija, kuriai buvo pateikta paramos paraiška.

65 straipsnis

Už galvijus prašomos paramos sumažinimas ir neskylimas

1. Jeigu pateikus paraišką gauti paramą pagal paramos už galvijus schemas nustatoma, kad deklaruotų ir pagal 63 straipsnio

3 dalį nustatytų gyvulių skaičius skiriasi, visa paramos suma, kurią ūkininkas turi teisę gauti pagal šias schemas už atitinkamą priemokos mokėjimo laikotarpį, sumažinama pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytą procentiniu dydžiu, jeigu reikalavimų neatitinka ne daugiau kaip trys gyvuliai.

2. Jeigu reikalavimų neatitinka daugiau kaip trys gyvuliai, visa paramos suma, kurią ūkininkas turi teisę gauti pagal straipsnio 1 dalyje nurodytas schemas už atitinkamą priemokos mokėjimo laikotarpį, sumažinama:

- a) procentiniu dydžiu, nustatytu pagal straipsnio 3 dalį, jeigu jis ne didesnis kaip 10 %;
- b) dvigubu procentiniu dydžiu, nustatytu pagal straipsnio 3 dalį, jeigu jis yra didesnis kaip 10, bet ne didesnis kaip 20 %

Jeigu pagal straipsnio 3 dalį nustatytas procentinis dydis yra didesnis kaip 20 %, parama, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti pagal 63 straipsnio 3 dalį pagal minėtas schemas, atitinkamą priemokos mokėjimo laikotarpį neskiriama.

Jeigu pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytas procentinis dydis yra didesnis kaip 50 %, ūkininkui dar kartą neskiriama parama, kurios suma ne didesnė kaip deklaruotų gyvulių skaičiaus ir pagal 63 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičiaus skirtumas. Ta suma išieškoma pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinamas.

3. Nustatant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus procentinius dydžius, galvijai, už kuriuos per atitinkamą priemokos skyrimo laikotarpį prašoma paramos pagal visas paramos už galvijus schemas ir kurie, kaip nustatyta, neatitinka reikalavimų, dalijami iš visų per atitinkamą priemokos skyrimo laikotarpį nustatytų gyvulių.

Taikant 16 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą laikoma, kad gyvuliai, kurie potencialiai gali atitikti paramos reikalavimus, bet, kaip nustatyta, yra neteisingai paženklininti ir įregistruoti galvijų identifikavimo ir registravimo sistemoje, reikalavimų neatitinka. Taikant šią pastraipą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnyje numatytos skerdimo priemokos skyrimo reikalavimus atitinka tik per konkrečius metus paskersti gyvuliai.

Skiriant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnyje numatytą priemoką už karves žindenes, galvijų identifikavimo ir registravimo sistemoje nustatyti neatitikimo atvejai paskirstomi proporcingai tarp priemokai gauti reikalingų gyvulių skaičiaus ir gyvulių, reikalingų pienui ar pieno produktams tiekti pagal to reglamento 111 straipsnio 2 dalies b punktą, skaičiaus. Tačiau pirmiausia tokie neatitikimo atvejai paskirstomi skaičiumi gyvulių, kurių nebūtinai laikyti laikantis individualaus limito ar viršutinių ribų, nurodytų to reglamento 111 straipsnio 2 dalies b punkte ir 112 straipsnyje.

4. Jeigu deklaruotų gyvulių ir pagal 63 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičius skiriasi dėl tyčinių pažeidimų, parama, kurią ūkininkas būtų turėjęs gauti pagal 63 straipsnio 3 dalį už atitinkamą priemonos skyrimo laikotarpį pagal paramos už galvijus schemą ar schemas, neskiriama.

Jeigu pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytas skirtumas yra didesnis kaip 20 %, ūkininkui dar kartą neskiriama parama, kurios suma ne didesnė kaip deklaruotų gyvulių skaičiaus ir pagal 63 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičiaus skirtumas. Ta suma išieškoma pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinimas.

66 straipsnis

Paramos už avis ir (arba) ožkas sumažinimas arba jos neskyrimas

1. Jei pateikus paramos paraiškas pagal paramos už avis ir (arba) ožkas schemą nustatoma, kad deklaruotų ir pagal 63 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičiai skiriasi, 65 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse taikomos *mutatis mutandis*, pradedant pirmuoju gyvuliu, su kuriuo yra susiję nustatyti pažeidimai.

2. Jei nustatoma, kad avių pienu ir jo produktais prekiaujantis avių augintojas savo priemonos paraiškoje nenurodė, kad jis tai daro, paramos suma, į kurią jis turi teisę, mažinama iki priemonos sumos, kuri mokama avių pieną ir jo produktus parduodantiems avių augintojams, iš jos atėmus tos sumos ir visos priemonos už avis sumos skirtumą.

3. Jei pateikus papildomų priemonų paraiškas nustatoma, kad mažiau nei 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietovėse, papildoma priemoną nemokama, o priemoną už avis ir ožkas mažinama 50 % papildomos priemonos dydžio suma.

4. Nustačius, kad žemės ūkiui naudojamo valdos ploto, esančio Reglamento (EB) Nr. 1121/2009 III priede išvardytose vietovėse, procentinė dalis mažesnė nei 50 %, priemoną už ožkas nemokama.

5. Nustačius, kad sezoninių gyvulių pervarymą į naujas ganyklas praktikuojantis ūkininkas, pateikęs papildomos priemonos paraišką, bent 90 dienų neganė 90 % savo gyvulių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytuose plotuose, papildoma priemoną jam nemokama, o priemoną už avis ar ožkas mažinama 50 % papildomos priemonos dydžio suma.

6. Nustačius, kad straipsnio 2, 3, 4 ar 5 dalyse nurodyti pažeidimai padaryti tyčia, nemokama visa tose straipsnio dalyse nurodyta paramos suma.

Tokiu atveju ūkininkui dar kartą neskiriama šios sumos dydžio parama. Ta suma išieškoma pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 5b straipsnį. Jei pagal tą straipsnį visa ši suma negali būti išieškota per trejus kalendorinius metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais nustatytas pažeidimas, likutis panaikinimas.

7. Kai atlikus patikrinimą avis ir ožkas laikančio ir teisę į tokio pat lygio priemonas turinčio ūkininko ūkyje nustatoma, kad bandos gyvulių skaičius pagal veisles skiriasi, šie gyvuliai laikomi vienos grupės gyvuliais.

67 straipsnis

Natūralios aplinkybės

65 ir 66 straipsniuose numatytas paramos sumažinimas arba jos neskyrimas netaikomas, kai dėl natūralių aplinkybių įtakos gyvulių bandai ūkininkas negali įvykdyti išpareigojimo laikyti gyvulius, dėl kurių prašoma skirti paramą išlaikymo laikotarpiu, jeigu per dešimt darbo dienų jis raštu informavo kompetentingą instituciją apie bet kokią nustatytą gyvulių skaičiaus sumažėjimą.

Nepažeisdamos aplinkybių, į kurias atskirais atvejais reikia atsižvelgti, kompetentingos institucijos pirmiausia gali pripažinti šiuos su gyvulių banda susijusius natūralių aplinkybių atvejus:

- a) gyvulio kritimą dėl ligos;
- b) gyvulio kritimą dėl nelaimingo atsitikimo, už kurį ūkininkas negali būti laikomas atsakingu.

68 straipsnis

Netikslūs skerdyklų išduoti pažymėjimai ir deklaracijos

Paaikšėjus, kad skerdykla dėl didelio aplaidumo arba tyčia išdavė netikslų pažymėjimą ar deklaraciją, susijusią su Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 6 dalyje numatyta specialiąja priemoka už galvijieną ir to paties reglamento 116 straipsnyje numatyta skerdimo priemoną, susijusią valstybės narės taiko atitinkamas nacionalines sankcijas. Jei tokie pažeidimai nustatomi antrą kartą, iš šios skerdyklos ne mažiau kaip vieneriems metams atimama teisė išduoti deklaracijas arba pažymėjimus, turinčius galią priemonų išmokėjimui.

III skirsnis

Specialioji parama

69 straipsnis

Išvados dėl specialiosios paramos

Dėl specialiosios paramos išmokų valstybės narės numato galimybę sumažinti specialiosios paramos išmoką ar jos neskirti iš esmės taip, kaip numatyta šioje antraštinėje dalyje. Suteikiant išmokas už plotus arba išmokas už gyvulius, šios dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*. Be to, atitinkamais atvejais Komisijos reglamento (EB) Nr. 1975/2006 ⁽¹⁾ 18 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

Jei nustatoma, kad dėl didelio aplaidumo arba tyčia pateikta netiksli informacija, kurią pagal šio reglamento 29 straipsnio 2 dalį teikia tarnybos, institucijos ar organizacijos, valstybės narės taiko atitinkamas nacionalines sankcijas. Jeigu tokie pažeidimai nustatomi antrą kartą, tokiai tarnybai, institucijai ar organizacijai ne mažiau kaip vieneriems metams atimama teisė teikti patvirtinančią informaciją, susijusią su priemonių mokėjimu.

III SKYRIUS

Išvados dėl kompleksinio paramos susiejimo

70 straipsnis

Bendrieji principai ir sąvokos

1. Šiame skyriuje taikomos 47 straipsnio nuostatos.

2. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnio 1 dalį ūkininkams, kuriems pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsnius taikomas kompleksinis paramos susiejimas, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnio 1 dalyje minimas paramos paraiškos pateikimas reiškia, kad bendroji paraiška pateikiama kasmet.

3. Jei už Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų skirtingų tiesioginių išmokų schemų, Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i –v papunkčiuose ir b punkto i, iv ir v papunkčiuose nurodytų priemonių ir išmokų pagal schemas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q ir 103r straipsniuose, valdymą atsakinga daugiau nei viena mokėjimo agentūra, valstybės narės užtikrina, kad apie nustatytus reikalavimų pažeidimus ir prireikus atliktą paramos sumažinimą ir neskirimą būtų pranešta visoms šiuose mokėjimuose dalyvaujančioms mokėjimo agentūroms, įskaitant ir tuos atvejus, kai tinkamumo kriterijų nesilaikymas kartu yra reikalavimų pažeidimas, ir *vice versa*. Valstybės narės užtikrina, kad prireikus būtų taikoma vienoda sumažinimo norma.

4. Laikoma, kad reikalavimų pažeidimas nustatytas, jei jis nustatomas atlikus šiame reglamente nurodytus patikrinimus arba kai apie juos kaip nors kitaip pranešta kompetentingai kontrolės institucijai arba, jei taikoma, mokėjimo agentūrai.

5. Išskyrus šio reglamento 75 straipsnyje nurodytus *force majeure* atvejus ir išskirtines aplinkybes, jei ūkininkas, kuriam taikomi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85t ir 103z straipsniuose nustatyti kompleksinio paramos susiejimo įpareigojimai, nepateikia bendrosios paraiškos per šio reglamento 11 straipsnyje nurodytą laikotarpį, parama sumažinama 1 % už kiekvieną darbo dieną, išskyrus šio reglamento 75 straipsnyje nurodytus *force majeure* atvejus ir išskirtines aplinkybes. Parama gali būti sumažinta ne daugiau kaip 25 % Mažinama visa Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q ir 103r straipsniuose nurodyta išmokėtina paramos suma, padalyta iš to paties reglamento 85t ir 103z straipsniuose nurodyto metų skaičiaus.

6. Kai nustatoma daugiau kaip vienas įvairių aktų ar standartų, taikomų toje pačioje kompleksinio paramos susiejimo srityje, nesilaikymo atvejis, nustatant sumažinimą pagal 71 straipsnio 1 dalį ir 72 straipsnio 1 dalį šie atvejai laikomi vienu nesilaikymo atveju.

7. Standarto, kuris kartu yra ir reikalavimas, nesilaikymas laikomas vienu nesilaikymo atveju. Apskaičiuojant sumažinimą nesilaikymas priskiriamas reikalavimo sričiai.

8. Mažinimo procentinis dydis taikomas bendrai šių dėmenų sumai:

- a) visos tiesioginių išmokų sumos, kuri išmokėta arba turi būti išmokėta ūkininkui, kai jis pateikia paraišką ar ją pateiks tais kalendoriniais metais, kuriais nustatytas pažeidimas, ir
- b) visos išmokų pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85p, 103q ir 103r straipsniuose numatytas schemas sumos, padalytos iš to reglamento 85t ir 103z straipsniuose nurodyto metų skaičiaus.

71 straipsnis

Išmokų sumažinimas už aplaidumą

1. Nepažeidžiant 77 straipsnio, jei nustatytas reikalavimų pažeidimas padarytas dėl ūkininko aplaidumo, taikomas išmokų sumažinimas. Dažniausiai 3 % mažinama visa 70 straipsnio 8 dalyje nurodyta suma.

Tačiau mokėjimo agentūra, remdamasi kompetentingos kontrolės institucijos pagal 54 straipsnio 1 dalies c punktą parengtoje tikrinimo ataskaitoje pateiktu įvertinimu, gali nuspręsti minėtą procentą sumažinti iki 1 % arba padidinti iki 5 % visos sumos arba, 54 straipsnio 1 dalies c punkto antroje pastraipoje nurodytais atvejais, mažinimo apskritai netaikyti.

⁽¹⁾ OL L 368, 2006 12 23, p. 74.

2. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 73/2009 23 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe netaikyti sumažinimo arba neskystimo, o ūkininkas per nustatytą laikotarpį padėties neištaisė, išmokos mažinama arba neskiriama.

Kompetentinga institucija nustato galutinį terminą, kuris negali būti vėliau kaip kitų metų po tokių pažeidimų nustatymo pabaiga.

3. Jei valstybė narė pasinaudoja galimybe laikyti, kad reikalavimų pažeidimas yra nedidelis, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 24 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje pastraipose, o ūkininkas per nustatytą laikotarpį padėties neištaisė, išmoka mažinama.

Kompetentinga institucija nustato galutinį terminą, kuris negali būti vėliau kaip kitų metų po tokių pažeidimų nustatymo pabaiga.

Nelaikoma, kad toks reikalavimų pažeidimas yra nedidelis, ir taikomas bent 1 % dydžio pirmoje pastraipoje nurodytas sumažinimas.

Be to, reikalavimų pažeidimas, kuris laikomas nedideliu ir kurį ūkininkas per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitaisė, nelaikomas reikalavimų nesilaikymu pagal 5 dalį.

4. Jei nustatomas daugiau kaip vienas su skirtingomis kompleksinio paramos susiejimo sritimis susijęs reikalavimų pažeidimas, šio straipsnio 1 dalyje nustatyta sumažinimo nustatymo tvarka atskirai taikoma kiekvienam reikalavimų pažeidimui.

Nustatyti procentiniai sumažinimo dydžiai sudedami. Tačiau visa 70 straipsnio 8 dalyje minima suma negali būti sumažinta daugiau kaip 5 %

5. Nepažeidžiant nuostatų, susijusių su 72 straipsnyje nurodytu tyčiniu reikalavimų pažeidimu, nustačius pakartotinus pažeidimus pagal šio straipsnio 1 dalį pirmo pasikartojimo atveju nustatyta procentinė dalis dauginama iš 3. Kai tokia procentinė dalis buvo nustatyta pagal 70 straipsnio 6 dalį, mokėjimo agentūra nustato procentinę dalį, kuri būtų pritaikyta už pakartotinį reikalavimo pažeidimą ar standarto nesilaikymą.

Jei nustatomi tolesni pasikartojantys reikalavimų pažeidimo atvejai, kiekvienu atveju už ankstesnį pasikartojantį reikalavimų pažeidimą nustatytam sumažinimui taikomas daugiklis 3. Tačiau visa 70 straipsnio 8 dalyje minima suma negali būti sumažinta daugiau kaip 15 %

Kai sumažinimas pasiekia 15 % ribą, mokėjimo agentūra ūkininkui praneša, kad, dar kartą nustačius tokį pat reikalavimų pažeidimą, jo veiksmai bus laikomi tyčiniu reikalavimų pažeidimu, kaip apibrėžta 72 straipsnyje. Jei reikalavimų pažeidimai nustatomi ir po to, sumažinimo procentas nustatomas ankstesnio padauginto sumažinimo rezultatą dauginant iš daugiklio 3, jei įmanoma, neviršijant antros pastraipos paskutiniame sakinyje numatytos 15 % ribos.

6. Jeigu pakartotinis reikalavimų pažeidimas nustatomas kartu su kitu reikalavimų pažeidimu ar kitu pakartotiniu reikalavimų pažeidimu, gauti sumažinimo procentai sudedami. Nepažeidžiant šio straipsnio 5 dalies trečios pastraipos, maksimalus sumažinimas negali viršyti 15 % visos 70 straipsnio 8 dalyje nurodytos bendros sumos.

72 straipsnis

Išmokų sumažinimas ir jų neskystimas už tyčinius reikalavimų pažeidimus

1. Nepažeidžiant 77 straipsnio, jei nustatytą reikalavimų pažeidimą ūkininkas padarė tyčia, 70 straipsnio 8 dalyje nurodyta bendra suma paprastai mažinama 20 %

Tačiau mokėjimo agentūra, remdamasi kompetentingos kontrolės institucijos pagal 54 straipsnio 1 dalies c punktą parengtoje tikrinimo ataskaitoje pateiktu vertinimu, gali nuspręsti išmokos mažinimą sumažinti iki 15 % visos sumos arba, tam tikrais atvejais, padidinti iki 100 % visos sumos.

2. Jei tyčinis reikalavimų pažeidimas susijęs su konkrečia paramos schema, ūkininkui atitinkamais kalendoriniais metais neleidžiama pateikti paraiškų dalyvauti toje paramos schemoje. Jei nustatyti reikalavimų pažeidimai yra ypač didelio masto, labai sunkūs ar daromi pastoviai arba jei nustatyti pakartotini tyčiniai reikalavimų pažeidimai, ūkininkui neleidžiama pateikti paraiškų dalyvauti toje paramos schemoje dar ir kitais kalendoriniais metais.

IV SKYRIUS

Bendro pobūdžio nuostatos

73 straipsnis

Paramos sumažinimo arba neskystimo netaikymas

1. I ir II skyriuose numatytas paramos sumažinimas arba jos neskystimas netaikomi, jei ūkininkas pateikė iš esmės teisingą informaciją arba jei jis gali įrodyti, kad nenusižengė.

2. I ir II skyriuose numatytas paramos sumažinimas arba jos neskystimas netaikomas atitinkamoms paramos paraiškos dalims, kai apie jose esančias arba po paraiškos pateikimo atsiradusias klaidas ūkininkas raštu praneša kompetentingai institucijai, jeigu kompetentinga institucija ūkininko nebuvo informavusi apie keitinimą atlikti patikrinimą vietoje ir jeigu ji dar nebuvo pranešusi ūkininkui apie paraiškos netikslumus.

Gavus iš ūkininko informaciją, kaip nurodyta šio straipsnio pirmoje pastraipoje, paramos paraiška tikslinama atsižvelgiant į tikrąją padėtį.

74 straipsnis

Irašų kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje pakeitimai ir tikslinimas

Su paraiškoje nurodytais galvijais susijusioms klaidoms ir praleidimams kompiuterinės galvijų duomenų bazės įrašuose nuo paraiškos pateikimo dienos taikomas 73 straipsnis.

Paramos paraiškose nenurodytų galvijų atžvilgiu ta pati nuostata taikoma III skyriuje numatytam paramos sumažinimui ar jos neskyrimui.

75 straipsnis

Force majeure ir išskirtinės aplinkybės

1. Jei savo įsipareigojimų ūkininkas neįstengė laikytis dėl Reglamento (EB) Nr. 73/2009 31 straipsnyje nurodytų *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių, jis išsaugo teisę gauti paramą už tuos plotus ar gyvulius, kurie atitiko paramos skyrimo reikalavimus tuo metu, kai susiklostė išskirtinės aplinkybės. Be to, kai *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių nulemtas reikalavimų pažeidimas yra susijęs su kompleksiniu paramos susiejimu, atitinkamas sumažinimas netaikomas.

2. Apie Reglamento (EB) Nr. 73/2009 31 straipsnyje nurodytus *force majeure* ir išskirtinių aplinkybių atvejus ūkininkas raštu praneša kompetentingai institucijai per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai jis turi galimybę tai padaryti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

76 straipsnis

Mažiausios išmokos

Valstybės narės gali nuspręsti neskirti paramos, jeigu pagal vieną paramos paraišką išmokama ne didesnė kaip 100 EUR suma.

77 straipsnis

Išmokų sumažinimo sumų susikaupimas

Jei nustatytų reikalavimų pažeidimas tuo pat metu laikytinas ir bendruoju pažeidimu, paramos išmokos, laikantis IV antraštinės dalies II skyriaus ir III skyriaus nuostatų, yra mažinamos arba parama visai neskiriama:

- paramos mažinimas ir visiškas jos neskyrimas pagal IV antraštinės dalies II skyrių taikomas paramos schemoms;
- paramos mažinimas ir visiškas jos neskyrimas pagal IV antraštinės dalies III skyrių taikomas bendrai išmokų pagal bendrosios išmokos schemą, vienkartinės išmokos už plotus schemą ir kitas paramos schemas, kurioms netaikomas a punkte nurodytas paramos mažinimas ar visiškas jos neskyrimas, sumai.

Pirmoje pastraipoje minėtas paramos mažinimas ir neskyrimas taikomas pagal 78 straipsnio 2 dalį, nepažeidžiant papildomų sankcijų, kurios reglamentuojamos kitų Bendrijos ar nacionalinių teisės aktų nuostatomis.

78 straipsnis

Kiekvienai paramos schemai taikomas mažinimas

1. Išmokos sumą, ūkininkui mokėtiną pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede nurodytą paramos schemą, valstybės narės apskaičiuoja pagal atitinkamoje paramos schemoje nustatytas sąlygas, prireikus atsižvelgdamos į bazinio ploto, didžiausio garantuojamo ploto ir gyvulių, atitinkančių priemonių skyrimo reikalavimus, perviršį.

2. Paramos mažinimas ar neskyrimas dėl pažeidimų, vėlavimo pateikti paraišką, sklypų nedeklaravimo, biudžeto viršutinių ribų viršijimo, taip pat moduliavimo, finansinės drausmės ir kompleksinio paramos susiejimo nepaisymo kiekvienai Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede nurodytai paramos schemai prireikus taikomas taip ir šia seka:

- pažeidimų atveju taikomas IV antraštinės dalies II skyriuje numatytas mažinimas ar neskyrimas;
- suma, susidarančia taikant a punktą, remiamasi apskaičiuojant sumažinimą, taikytiną pavėluotai pateikus paraišką, kaip nurodyta šio reglamento 23 ir 24 straipsniuose;
- suma, susidarančia taikant b punktą, remiamasi apskaičiuojant sumažinimą, taikytiną nedeklaravus žemės ūkio sklypų, kaip nurodyta 55 straipsnyje;
- kai tai susiję su paramos schemomis, kurioms pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 51 straipsnio 2 dalį, 69 straipsnio 3 dalį, 123 straipsnio 1 dalį ir 128 straipsnio 1 dalį nustatyta arba pagal to reglamento 126 straipsnio 2 dalį, 127 straipsnio 2 dalį ir 129 straipsnio 2 dalį taikoma biudžeto viršutinė riba, valstybė narė sudeda visas sumas, susidarančias taikant a, b ir c punktus.

Koeficientas kiekvienai paramos schemai nustatomas biudžeto viršutinės ribos sumą dalijant iš pirmoje pastraipoje nurodytų ir sudėtų sumų. Jei gautas koeficientas yra didesnis už 1, taikomas koeficientas, lygus 1.

Apskaičiuojant išmoką, atskiram ūkininkui suteiktiną pagal paramos schemą, kuriai nustatyta biudžeto viršutinė riba, suma, gauta taikant a, b ir c punktus, dauginama iš antroje pastraipoje nustatyto koeficiento.

79 straipsnis

Paramos sumažinimo, susijusio su moduliavimu, finansine drausme ir kompleksiniu paramos susiejimu, apskaičiavimo pagrindas

1. Paramos sumažinimas, susijęs su moduliavimu, numatytu Reglamento (EB) Nr. 73/2009 7 ir 10 straipsniuose ir atitinkamais atvejais numatytu Tarybos reglamento (EB) Nr. 378/2007 ⁽¹⁾ 1 straipsnyje, taip pat paramos sumažinimas dėl finansinės drausmės, numatytos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 11 straipsnyje, ir to reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatytas sumažinimas taikomi skirtingų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų paramos schemų išmokų, į kurias turi teisę kiekvienas ūkininkas, sumai, laikantis šio reglamento 78 straipsnyje nustatytos tvarkos.

2. Bet koks sumažinimas, taikomas pagal šio reglamento IV antraštinės dalies III skyrių dėl kompleksinio paramos susiejimo nesilaikymo, skaičiuojamas pagal išmokos sumą, apskaičiuotą taikant šio straipsnio 1 dalį.

80 straipsnis

Nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimas

1. Jei ūkininkas nepagrįstai gauna išmoką, jis ją grąžina ir sumoka pagal šio straipsnio 2 dalį apskaičiuotas palūkanas.

2. Palūkanos apskaičiuojamos už laikotarpį nuo tos dienos, kurią ūkininkui pranešama apie įpareigojimą grąžinti išmokas, iki grąžinimo arba išieškojimo dienos.

Taikytina palūkanų norma apskaičiuojama laikantis nacionalinių teisės aktų nuostatų, bet neturi būti mažesnė už palūkanų normą, pagal nacionalines nuostatas taikytiną sumų susigrąžinimui.

3. Šio straipsnio 1 dalyje minėtas įpareigojimas grąžinti išmokas netaikomas, kai išmokėdama paramą suklydo kompetentinga institucija arba kita įstaiga ir jei ūkininkas įprastomis sąlygomis tos klaidos negalėjo pastebėti.

Tačiau kai klaida susijusi su faktiniais išmokos apskaičiavimo elementais, pirma pastraipa taikoma tik kai apie sprendimą susigrąžinti išmokėtą sumą nebuvo pranešta per 12 mėnesių nuo mokėjimo.

81 straipsnis

Nepagrįstai paskirtų teisių į išmokas susigrąžinimas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 137 straipsnio, jei pagal Reglamentą (EB) Nr. 795/2004 arba Reglamentą (EB) Nr. 1120/2009 ūkininkams skyrus teises į išmokas nustatoma, kad tam tikros teisės į išmokas buvo skirtos nepagrįstai, nepagrįstai skirtą teisę į išmokas ūkininkas turi perduoti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnyje nurodytam nacionaliniam rezervui.

⁽¹⁾ OL L 95, 2007 4 5, p. 1.

Jei toks ūkininkas teises į išmokas perdavė kitiems ūkininkams, jų perėmėjams taip pat galioja šio straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytas įpareigojimas, atsižvelgiant į jiems perduotų išmokų kiekį, jei ūkininkas, kuriam jos buvo paskirtos pirmiausiai, neturi pakankamai teisių į išmokas, kurios atitiktų nepagrįstai paskirtų teisių į išmokas vertę.

Laikoma, kad nepagrįstai suteiktos teisės nebuvo skirtos *ab initio*.

2. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 137 straipsnio, jei pagal Reglamentą (EB) Nr. 795/2004 arba Reglamentą (EB) Nr. 1120/2009 ūkininkams skyrus teises į išmokas nustatoma, kad teisių į išmokas vertė yra pernelyg didelė, ta vertė atitinkamai patikslinama. Šis patikslinimas taip pat atliekamas teisėms į išmokas, kurios jau perduotos kitiems ūkininkams. Išmokos sumažinimo vertė grąžinama į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 41 straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą.

Laikoma, kad teisės į išmokas buvo skirtos *ab initio* pagal vertę, gautą po patikslinimo.

3. Jei taikant šio straipsnio 1 ir 2 dalis nustatoma, kad ūkininkui pagal Reglamentą (EB) Nr. 795/2004 arba Reglamentą (EB) Nr. 1120/2009 paskirtas netinkamas teisių į išmokas skaičius, ir jei dėl nepagrįsto paskyrimo bendra ūkininko gautų teisių į išmokas vertė nepakito, valstybė narė perskaičiuoja teises į išmokas ir prireikus patikslina ūkininkui paskirtų teisių į išmokas rūšį.

Tačiau pirma pastraipa netaikoma, jei ūkininkai klaidas galėjo pastebėti.

4. Valstybės narės gali nuspręsti neišieškoti nepagrįstai paskirtų išmokų, jei ūkininkui nepagrįstai paskirta bendra suma yra 50 EUR ar mažesnė. Be to, kai 3 dalyje minėta bendra suma yra 50 EUR ar mažesnė, valstybės narės gali nuspręsti perskaičiavimo neatlikti.

5. Jei ūkininkas kurias nors teises į išmokas perdavė nesilaikydamas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 2 dalies arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 43 straipsnio 1 ir 2 dalių, 62 straipsnio 1 ir 3 dalių ir 68 straipsnio 5 dalies, laikoma, kad teisių perdavimas neįvyko.

6. Nepagrįstai išmokėtos sumos susigrąžinamos pagal 80 straipsnį.

82 straipsnis

Valdų perdavimas

1. Šiame straipsnyje:

a) „valdos perdavimas“ – pardavimas, nuoma ar kitas panašus sandoris, susijęs su atitinkamais gamybos vienetais;

b) „perdavėjas“ – ūkininkas, kurio valda perduodama kitam ūkininkui;

c) „perėmėjas“ – ūkininkas, kuriam valda perduodamas.

2. Perduodant visą vieno ūkininko valdą kitam ūkininkui, nuo paramos paraiškos pateikimo iki visiško visų paramos skyrimo reikalavimų įvykdymo parama perdavėjui už perduotą valdą neskiriama.

3. Parama, dėl kurios kreipiasi perdavėjas, skiriama perėmėjui, jeigu:

a) perdavimo laikotarpiu, kurį turi nustatyti valstybės narės, perėmėjas praneša kompetentingai institucijai apie perdavimą ir prašo skirti paramą;

b) perėmėjas pateikia kompetentingos institucijos reikalaujamus įrodymus;

c) perduota valda atitinka visas paramos skyrimo sąlygas.

4. Perėmėjui informavus kompetentingą instituciją apie valdos perdavimą ir paprašius skirti paramą pagal straipsnio 3 dalies a punktą:

a) visos perdavėjo teisės ir prievolės, susijusios su perdavėjo ir kompetentingos institucijos teisiniais santykiais pagal paramos paraišką, perduodamos perėmėjui;

b) visi su paramos suteikimu susiję veiksmai ir visos deklaracijos, perdavėjo pateiktos prieš perdavimą, priskiriami perėmėjui, taikant atitinkamas Bendrijos taisykles;

c) tam tikrais atvejais perduota valda atitinkamais prekybos metais arba priemokos mokėjimo laikotarpiu laikoma atskira valda.

5. Kai paramos paraiška pateikiama atlikus paramai skirti būtinus veiksmus, o visa vieno ūkininko valda kitam ūkininkui perduodama, kai minėti veiksmai jau pradėti vykdyti, bet dar neįvykdytos visos paramos skyrimo sąlygos, parama perėmėjui gali būti skiriama, jei įvykdomos šio straipsnio 3 dalies a ir b punktų sąlygos. Tokiu atveju taikomas 4 dalies b punktas.

6. Valstybės narės tam tikrais atvejais gali nuspręsti skirti paramą perdavėjui. Tokiu atveju:

a) perėmėjui parama neskiriama;

b) valstybės narės *mutatis mutandis* taiko šio straipsnio 2–5 dalyse išdėstytus reikalavimus.

83 straipsnis

Papildomos priemonės ir valstybių narių savitarpio parama

Valstybės narės ir toliau taiko visas priemones, užtikrinančias tinkamą integruotos sistemos taikymą, ir viena kitai teikia paramą, reikalingą šiame reglamente nurodytiems patikrinimams atlikti.

Todėl kai šiame reglamente nenumatyta atitinkamai sumažinti paramą arba jos neskirti, valstybės narės gali taikyti atitinkamas nacionalines sankcijas gamintojams ar kitiems rinkos dalyviams, pavyzdžiui, paramos skyrimo procedūroje dalyvaujančioms skerdykloms arba asociacijoms, kad užtikrintų kontrolės reikalavimų, tokių kaip valdos bandos registro tvarkymas arba informacijos perdavimo išpareigojimų vykdymas, laikymąsi.

84 straipsnis

Pranešimai

1. Valstybės narės kasmet ne vėliau kaip iki liepos 15 d. Komisijai pateikia paramos schemų, kurioms taikoma Integruotoji administravimo ir kontrolės sistema, praėjusių kalendorinių metų ataskaitą ir visų pirma nurodo šią informaciją:

a) integruotos sistemos įgyvendinimo padėtį, visų pirma įskaitant pasirinktas kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų kontrolės vykdymo galimybes ir kompetentingas kontrolės institucijas, atsakingas už kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų bei sąlygų atitikties kontrolę, ir konkrečias specialiosios paramos administravimo bei kontrolės priemones, kurių buvo imtasi;

b) pareiškėjų skaičių, bendrą plotą, bendrą gyvulių skaičių ir bendrą kiekį;

c) tikrinamų pareiškėjų skaičių, bendrą plotą, bendrą gyvulių skaičių ir bendrą kiekį;

d) atliktų patikrinimų rezultatą, nurodant pagal IV antraštinę dalį taikytus paramos sumažinimo ir neskyrimo atvejus;

e) patikrinimų, susijusių su kompleksiniu paramos susiejimu pagal III antraštinės dalies III skyrių, rezultatus.

2. Valstybės narės, naudodamos Komisijos joms suteiktą formą, kasmet ne vėliau kaip iki spalio 31 d. elektroninio ryšio priemonėmis praneša Komisijai, kokią visos žemės ūkio paskirties žemės dalį sudaro žemė, kurioje yra daugiametės ganyklos, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje.

3. Išskirtiniais tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės, sutarusios su Komisija, gali nukrypti nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytų datų.

4. Pagal integruotą sistemą numatyti duomenys naudojami patvirtinti sektorių taisyklėse nustatytą informaciją, kurią valstybės narės privalo siųsti Komisijai.

5. Kai pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 8 straipsnio 1 dalį ir šio reglamento 79 straipsnį tiesioginėms išmokoms taikomas linijinio mažinimo principas, valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie taikytą mažinimo procentą.

85 straipsnis

Paskirstymo formulė

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 9 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų sumų, gautų išmoką sumažinus 4 procentiniais punktais, paskirstymo formulė sudaroma pagal kiekvienos valstybės narės žemės ūkio plotų ir užimtumo žemės ūkyje dalis, kurios atitinkamai sudaro 65 ir 35 %

Kiekvienos valstybės narės žemės ūkio ploto ir užimtumo žemės ūkyje dalis tikslinama pagal vienam asmeniui tenkančią bendrojo vidaus produkto (BVP) dalį, išreikštą perkamosios galios standartu, naudojant trečdalį valstybių narių vidurkio, kuriam taikomas moduliavimas, skirtumo.

Tam tikslui naudojamos šiais pagrindiniais duomenimis, pagrįstais 2003 m. rugpjūčio mėn. Eurostato pateikta informacija:

- a) duomenys apie žemės ūkio plotus imami iš 2000 m. ūkių struktūros tyrimo, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1166/2008 ⁽¹⁾;
- b) duomenys apie užimtumą žemės ūkyje imami iš 2001 m. darbo jėgos kasmečio tyrimo apie užimtumą žemės ūkio,

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 30 d.

medžioklės ir žūklės srityse, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 577/98 ⁽²⁾;

- c) duomenys apie vienam gyventojui tenkančią BVP dalį, išreikštą perkamosios galios standartu, imami pagal trejų metų (1999–2001) vidurkį, pagrįstą nacionalinių ataskaitų rinkinių duomenimis.

III DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

86 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 796/2004 panaikinamas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Tačiau jis ir toliau taikomas paramos paraiškoms, susijusioms su prekybos metais arba priemonių laikotarpiams, prasidedančiais iki 2010 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 796/2004 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

87 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas paramos paraiškoms, susijusioms su 2010 m. sausio 1 d. prasidedančiais prekybos metais arba priemonių laikotarpiams.

Komisijos vardu
Mariann FISHER BOEL
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 321, 2008 12 1, p. 14.

⁽²⁾ OL L 77, 1998 3 14, p. 3.

I PRIEDAS

Bendrijoje taikomas $\Delta 9$ tetrahidrokanabinolio kiekio kanapių veislėse kiekybinio nustatymo metodas**1. Objektas ir taikymo sritis**

Šiuo metodu siekiama nustatyti $\Delta 9$ -tetrahidrokanabinolio (toliau – THC) kiekį kanapių veislėse (*Cannabis sativa* L.). Pagal šį metodą taikoma toliau apibūdinta A arba B procedūra.

Metodo pagrindas yra kiekybinis $\Delta 9$ -THC nustatymas taikant dujų chromatografiją po ekstrahavimo tinkamu tirpikliu.

1.1. A procedūra

A procedūra taikoma produkcijai tikrinti, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnyje ir šio reglamento 30 straipsnio 2 dalies a punkte.

1.2. B procedūra

B procedūra taikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje ir šio reglamento 40 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais.

2. Imčių ėmimas**2.1. Imtys**

- a) A procedūra: iš augančių konkrečios veislės kanapių paimama 30 cm augalo dalis, kurioje yra bent vienas moteriškas žiedynas. Mėginiai imami praėjus 20 dienų nuo žydėjimo pradžios iki 10 dienos po žydėjimo pabaigos, dienos metu, sistemingai ir užtikrinant, kad mėginys būtų būdingas tam laukui, mėginių neimant iš pasėlių kraštų.

Valstybė narė gali leisti imti mėginį 20 dienų (nuo pirmos iki dvidešimos) nuo žydėjimo pradžios, jei kiekvienos auginamos veislės kiti tipiniai mėginiai bus imami taip, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje – praėjus 20 dienų nuo žydėjimo pradžios iki 10 dienos po žydėjimo pabaigos.

- b) B procedūra: iš augančių konkrečios veislės kanapių paimamas kiekvieno pasirinkto augalo viršutinis trečdalis. Mėginiai imami 10 dienų po žydėjimo pabaigos, dienos metu, sistemingai ir užtikrinant, kad mėginys būtų būdingas tam laukui, mėginių neimant iš pasėlių kraštų. Dvinamių veislių turi būti imami tik moteriški augalai.

2.2. Mėginio dydis

A procedūra: kiekvieną mėginį sudaro po 50 augalų dalių iš kiekvieno lauko.

B procedūra: kiekvieną mėginį sudaro po 200 augalų dalių iš kiekvieno lauko.

Kiekvienas mėginys dedamas į medžiaginį arba popierinį maišelį stengiantis jo nesutraiškyti ir siunčiamas į laboratoriją ištirti.

Prireikus valstybė narė gali nurodyti paimti antrą mėginį, skirtą pakartotinei analizei; jį saugo augintojas arba už tyrimą atsakinga įstaiga.

2.3. Mėginio džiovinimas ir laikymas

Mėginius pradedama džiovinti kuo skubiau žemesnėje nei 70 °C temperatūroje, ne vėliau kaip per 48 valandas, taikant bet kurį džiovinimo metodą.

Mėginiai džiovinami, kol užtikrinamas pastovus svoris ir 8–13 % drėgnumas.

Išdžiovinti mėginiai stengiantis jų nesutraikyti laikomi tamsioje vietoje žemesnėje kaip 25 °C temperatūroje.

3. THC kiekio nustatymas

3.1. Tiriamojo mėginio paruošimas

Pašalinami didesni nei 2 mm išdžiovintų mėginių stiebeliai ir sėklos.

Išdžiovinti mėginiai sugrūdami iki vidutiniškai smulkių miltelių, kurie išbyra pro 1 mm skersmens sietelio skylutes.

Milteliai 10 savaičių gali būti laikomi tamsioje vietoje žemesnėje nei 25 °C temperatūroje.

3.2. Reagentai ir ekstrahavimo tirpalas

Reagentai

- Δ9 tetrahidrokanabinolis, grynas, skirtas chromatografijai atlikti,
- skvalanas, grynas, kaip vidinis etaloninis tirpalas skirtas chromatografijai atlikti.

Ekstrahentas

- 35 mg skvalano 100 ml heksano.

3.3. Δ9-THC ekstrahavimas

Atsveriami 100 mg tyrinio miltelių, dedama į centrifugą, įpilama 5 ml ekstrahento, turinčio vidinio etaloninio tirpalo.

Mėginys dedamas į ultragarsinę vonią ir paliekamas 20 minučių. Penkioms minutėms įjungiamo centrifuga, besisukanti 3 000 apsisukimų per minutę greičiu, tada paviršinis THC tirpalas pašalinamas. Tirpalas išvirkščiamas į chromatografą, ir atliekama kiekybinė analizė.

3.4. Dujų chromatografija

a) Prietaisas

- dujų chromatografas su liepsnos jonizacijos detektoriumi ir vientisas/išsišakojęs purkštuvas,
- gerai atskiriantis kanabinoidus stulpelis, pvz., stiklinis kapiliarinis 25 m ilgio ir 0,22 mm diametro stulpelis impregnuotas 5 % bepole fenilmetilsiloksano faze.

b) Kalibravimo ribos

A procedūrai ne mažiau kaip trys punktai, B procedūrai – penki punktai, įskaitant 0,04 punkto ir 0,50 mg/ml Δ9-THC ekstrahente.

c) Eksperimento sąlygos

Kaip pavyzdys a punkte minimam stulpeliui pateikiamos šios sąlygos:

- džiovinimo spintos temperatūra – 260 °C
- purkštuvo temperatūra – 300 °C
- detektoriaus temperatūra – 300 °C

d) Išvirkščiamas tūris: 1 μl

4. **Rezultatai**

Duomenys nurodomi šimtųjų tikslumu gramais $\Delta 9$ -THC 100 gramų analitinio mėginio, išdžiovinto iki pastovaus svorio. Taikoma 0,03 g 100 g paklaida.

— A procedūra: vienas nustatymas vienam tiriamam mėginiui.

Tačiau, jei gautas rezultatas viršija Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą ribą, kiekvienas mėginys tiriamas antrą kartą, o abiejų nustatymų vidutinė vertė laikoma galutiniu rezultatu.

— B procedūra: rezultatas atitinka kiekvieno mėginio dviejų nustatymų vidutinę vertę.

II PRIEDAS

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004	Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009
1 straipsnis	1 straipsnis	
2 straipsnio 1 dalis	—	2 straipsnio a dalis
2 straipsnio 1a dalis	2 straipsnio 1 dalis	
2 straipsnio 1b dalis	—	
2 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio c dalis
2 straipsnio 2a dalis	—	2 straipsnio d dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalis	
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 4 dalis	
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 5 dalis	
2 straipsnio 6 dalis	2 straipsnio 6 dalis	
2 straipsnio 7 dalis	2 straipsnio 7 dalis	
2 straipsnio 8 dalis	2 straipsnio 8 dalis	
2 straipsnio 9 dalis	2 straipsnio 9 dalis	
2 straipsnio 10 dalis	2 straipsnio 10 dalis	
2 straipsnio 11 dalis	2 straipsnio 11 dalis	
2 straipsnio 12 dalis	2 straipsnio 12 dalis	
2 straipsnio 13 dalis	2 straipsnio 14 dalis	
2 straipsnio 14 dalis	—	
2 straipsnio 15 dalis	2 straipsnio 15 dalis	
2 straipsnio 16 dalis	2 straipsnio 16 dalis	
2 straipsnio 17 dalis	2 straipsnio 17 dalis	
2 straipsnio 18 dalis	2 straipsnio 18 dalis	
2 straipsnio 19 dalis	2 straipsnio 19 dalis	
2 straipsnio 20–36 dalys	2 straipsnio 21–37 dalys atitinkamai	
2 straipsnio 37 dalis	—	
2 straipsnio priešpaskutinė pastraipa	2 straipsnio 38 dalis	
2 straipsnio paskutinė pastraipa	—	
3 straipsnio 1–7 dalys	3 straipsnio 1–7 dalys	
4 straipsnis	4 straipsnis	
5 straipsnis	5 straipsnis	
6 straipsnis	6 straipsnis	
7 straipsnis	7 straipsnis	
8 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 4 dalis	
8 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 5 dalis	
9 straipsnio pirma pastraipa	8 straipsnio 1 dalis	
9 straipsnio antra pastraipa	8 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnis	9 straipsnis	
11 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis	
11 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	
11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	
11 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004	Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009
11 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 2 dalis	
12 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktai	12 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktai atitinkamai	
12 straipsnio 1 dalies e punktas	—	
12 straipsnio 1 dalies f punktas	12 straipsnio 1 dalies e punktas	
12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	
13 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	13 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—	
13 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	—	
13 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 6 dalis	—	
13 straipsnio 7 dalis	13 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnio 8 dalis	13 straipsnio 4 dalis	
13 straipsnio 9 dalis	—	
13 straipsnio 10 dalis	13 straipsnio 5 dalis	
13 straipsnio 11 ir 12 dalys	—	
13 straipsnio 13a dalis	13 straipsnio 6 dalis	
13 straipsnio 14 dalis	20 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa	
14 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—	
14 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 8 dalies antra pastraipa	
14 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 8 dalies trečia pastraipa	
14 straipsnio 1a dalis	55 straipsnio 1 ir 2 dalys	
14 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 5 dalis	
14 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 1 dalis	
14 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 9 dalis	
15 straipsnis	14 straipsnis	
15a straipsnis	—	
16 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	16 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys atitinkamai	
16 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	65 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	
16 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 4 dalis	
17 straipsnis	—	
17a straipsnis	17 straipsnis	
18 straipsnis	20 straipsnis	
19 straipsnis	21 straipsnis	
20 straipsnis	22 straipsnis	
21 straipsnis	23 straipsnis	
21a straipsnio 1 ir 2 dalys	24 straipsnis	
21a straipsnio 3 dalies antra pastraipa	15 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnis	25 straipsnis	
23 straipsnis	26 straipsnis	
23a straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	27 straipsnio 1 dalis	

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004	Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009
23a straipsnio 2 dalis	27 straipsnio 2 dalis	
24 straipsnio 1 dalies a, b, c, d, e, g, i, j ir k punktai	28 straipsnio 1 dalies a, b, c, d, e, f, g, h ir i punktai atitinkamai	
24 straipsnio 1 dalies f ir h punktai	—	
24 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	28 straipsnio 2 dalis	
24 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	28 straipsnio 3 dalis	
26 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys	30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys atitinkamai	
26 straipsnio 2 dalies a, b, c, f ir h punktai	30 straipsnio 2 dalies a, b, c, g ir h punktai atitinkamai	
26 straipsnio 2 dalies d, e ir g punktai	—	
27 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, pirmasis sakinys	31 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
27 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, antrasis sakinys, a, b ir c punktai	31 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos	31 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos	
27 straipsnio 3 ir 4 dalys	31 straipsnio 3 ir 4 dalys	
28 straipsnis	32 straipsnis	
29 straipsnis	33 straipsnis	
30 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos, 2, 3 ir 4 dalys	34 straipsnio 1, 2, 3 ir 6 dalys atitinkamai	
30 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—	
31 straipsnis	37 straipsnis	
31a straipsnis	38 straipsnis	
31b straipsnis	39 straipsnis	
32 straipsnis	35 straipsnis	
33 straipsnio 1 dalis	—	
33 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalys	40 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalys atitinkamai	
33a straipsnis	—	
33b straipsnis	—	
33c straipsnis	—	
34 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	41 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
34 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—	
34 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 2 dalis	
35 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
35 straipsnio 2 dalies a punktas	42 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
35 straipsnio 2 dalies b punkto pirma pastraipa, 1–4 įtraukos	42 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, a – d punktai	
35 straipsnio 2 dalies b punkto antra pastraipa	42 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	
35 straipsnio 2 dalies c punkto 1–2 įtraukos	42 straipsnio 3 dalies a – b punktai	
36 straipsnis	43 straipsnis	
37 straipsnis	44 straipsnis	

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004	Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009
38 straipsnis	—	
39 straipsnis	45 straipsnis	
40 straipsnis	—	
41 straipsnio a, b, c ir d punktai	47 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalys	
42 straipsnis	48 straipsnis	
43 straipsnis	49 straipsnis	
44 straipsnio 1, 1a ir 2 dalys	50 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys atitinkamai	
45 straipsnio 1, 1a, 1b, 2, 3 ir 4 dalys	51 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys atitinkamai	
46 straipsnis	52 straipsnis	
47 straipsnio 1, 1a, 2, 3, 4 ir 5 dalys	53 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys atitinkamai	
48 straipsnis	54 straipsnis	
49 straipsnio 1 dalis	56 straipsnio 1 dalis	
49 straipsnio 2 dalis		19 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
49 straipsnio 3 dalis	56 straipsnio 2 dalis	
50 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	57 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys atitinkamai	
50 straipsnio 5 dalis	—	
50 straipsnio 7 dalis	75 straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 1 dalis	58 straipsnis	
51 straipsnio 2a dalis	57 straipsnio 2 dalis	
51 straipsnio 3 dalis	—	
52 straipsnis	59 straipsnis	
53 straipsnio pirma ir antra pastraipos	60 straipsnis	
53 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos	57 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnis	61 straipsnis	
54a straipsnis	—	
54b straipsnis	62 straipsnis	
57 straipsnio 1 dalis	63 straipsnio 1 dalis	
57 straipsnio 2 dalis	63 straipsnio 2 dalis	
57 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	63 straipsnio 3 dalis	
57 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	75 straipsnio 1 dalis	
57 straipsnio 4 dalis	63 straipsnio 4 dalis	
58 straipsnis	64 straipsnis	
59 straipsnis	65 straipsnis	
60 straipsnis	66 straipsnis	
61 straipsnis	67 straipsnis	
62 straipsnis	68 straipsnis	
63 straipsnis	—	
64 straipsnis	—	
65 straipsnio 1, 2a, 3, 4 ir 5 dalys	70 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys atitinkamai	
66 straipsnio 1 dalis	70 straipsnio 8 dalis ir 71 straipsnio 1 dalis	
66 straipsnio 2 dalis	70 straipsnio 6 dalis	
66 straipsnio 2a ir 2b dalys	71 straipsnio 2 ir 3 dalys atitinkamai	

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004	Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009
66 straipsnio 3 dalies pirma ir trečia pastraipos	71 straipsnio 4 dalis	
66 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	70 straipsnio 7 dalies pirmas sakinys	
66 straipsnio 4 ir 5 dalys	71 straipsnio 5 ir 6 dalys atitinkamai	
67 straipsnio 1 dalis	70 straipsnio 8 dalis ir 72 straipsnio 1 dalis	
67 straipsnio 2 dalis	72 straipsnio 2 dalis	
68 straipsnis	73 straipsnis	
69 straipsnis	74 straipsnis	
70 straipsnis	76 straipsnis	
71 straipsnis	77 straipsnis	
71a straipsnis	78 straipsnis	
71b straipsnis	79 straipsnis	
72 straipsnis	75 straipsnio 2 dalis	
73 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys	80 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys atitinkamai	
73 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys	—	
73a straipsnio 1, 2, 2a, 2b, 3 ir 4 dalys	81 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys atitinkamai	
74 straipsnis	82 straipsnis	
75 straipsnis	83 straipsnis	
76 straipsnis	84 straipsnis	
77 straipsnis	—	
78 straipsnis	85 straipsnis	
80 straipsnis	—	
81 straipsnis	—	
I priedas	II priedas	

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUKSEMBURGAS

LT